

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. 9858

Title अनुमान खण्ड दोहाने दिव्यनी

Author X

Extent ८५

Age X

Subject न्याय वैशेषिक

चनुमानखण्डीधिति रिप्यनी

१४८४

येतादृशयथाश्रुताथपिरस्मदशाविशेषइत्यादिमूलस्यानुसृतिः। अन्यथासाधारण्यरित्त्वनप्रतिबंधकताया अपिव्यवस्थापयितुमु-
 चितत्वात् अतस्तादृशमूलमन्यथाव्याख्यातुमवतारणिकामाहस्यादेतदिति इत्यत्रासाधारण्ये एतत्स्थलीयासाधारण्यरूपदोषप्रका-
 रकहेतुविशेषकभ्रमविषयेसर्वसाध्यवध्याहृतत्वात्मके अव्याप्तिरिति तद्विषयकत्वस्य निरुक्तानुमित्यप्रतिबंधकहेत्वविषयकज्ञान-
 साधारणतया तादृशप्रतिबंधकतातिरिक्तवृत्तित्वादिति भावः। ननु केवलं सर्वसाध्यवध्याहृतत्वं न दोषः अपितु साधनवृत्तित्वविशिष्टं
 तादृशविशिष्टविषयकत्वं तु न प्रतिबंधकतातिरिक्तवृत्तित्वात् तत्राह सर्वेति तत्र हेतौ असत्त्वात् अद्वैते साध्यवृत्तिपक्षे हेतौ त्वैरे-
 ति शेषः। तथाच तादृशविशिष्टस्याप्रसिद्धा तस्य दोषत्वासंभवेन प्रसिद्धस्याविशिष्टसाध्यवध्याहृतत्वं त्वस्यैव तत्र दोषताया आवश्यकत्वा-
 दिति भावः। अद्वैतद्वयत्वादाविति असमवेतद्वयत्वादावित्यर्थः असमवेतत्वस्य ध्वंससाधारणतयानित्यत्वव्याप्यत्वासंभवात् विशेषांश-
 निवेशः। अप्यनंतरमव्याप्तिरित्यनुषज्यते। तद्विषयकत्वस्य पक्षाविषयकज्ञानसाधारणतया प्रतिबंधकतातिरिक्तवृत्तित्वादिति भावः। ननु
 केवलं नित्यत्वव्याप्याद्वयद्वयत्वादिकं न तत्र दोषः अपितु पक्षनिष्ठतद्वैवे तादृशविशिष्टविषयकत्वं तु प्रतिबंधकतानतिरिक्तवृत्तित्वादिति भावः। ननु

हे० ग०

३७

३७

पक्षस्येति तथाच पक्षघटितविशिष्टाप्रसिध्यापक्षघटितस्यैव दोषत्वमावश्यकमिति भावः। तयोः। तादृशस्यालीययोर्दोषित्वेनाभिमतयोरु-
क्तधर्मयोः। शब्दो नित्यः शब्दत्वादित्युद्देशादृत्वादि विशेष्यकमित्यव्यावृत्तत्वादित्यनविषये व्याप्तिशङ्कानास्यत्वादलक्ष्यताभ्रपगमेन तत्परीक्षार-
स्यचासंतासंभवदुक्तिकेत्वाच्चेतुपदं सहेतु परतया व्याचष्टे हेतोरिति सहेत्वोः। साध्यवद्यावृत्तत्वरूपासाधारण्यसाध्याभावव्याप्यवत्यक्षकत्व-
रूपसत्प्रतिपक्षकत्वासंभवादसाधारण्यसत्प्रतिपक्षपदेन्यथा व्याचष्टे साधारण्य इति तथा श्रुतसत्प्रतिपक्षपदार्थः। सहेत्वोऽस्ति तत्तत्प्राभास-
त्वामोगात्प्राभासपदमन्यथा व्याचष्टे आभासत्वरिति तदुद्देशे रित्यत्र तत्पदस्य हेतुमात्रपरत्वं न संभवति सत्प्रतिपक्षस्थले प्रतिबंधकज्ञानस्य हेतु-
विषयकत्वा नियमाच्चेतुविषयकत्वकथनस्याप्रयोजकत्वात् बुद्धिपदस्यापि बुद्धिसामान्यपरत्वं न संभवति हेत्वादित्यनमात्रस्याप्रतिबंधकत्वा-
दतस्तत्पदस्य हेतुपक्षोभयपरतया बुद्धिपदस्य च साध्यवद्यावृत्तत्वसाध्याभावव्याप्यवत्त्वावगाहिकुद्धिपरतया तदुद्धिपदं हेतुविषयकसाध्यवद्या-
वृत्तत्वरूपासाधारण्यबुद्धिपक्षविषयकसाध्याभावव्याप्यवत्तत्त्वात् बुद्धिपरत्वेन व्याचष्टे तदुद्देशे रिति तयोर्लक्ष्यतरत्वाभावे हेतोरित्यनंतरश्रुतएवका-
रो ज्योत्स्नीय इति तदर्थमंतर्भाव्यव्याचष्टे प्रतिबंधकत्वं परमायानीति परं केवलं अवधारणव्यवच्छेदं स्पष्टयति नत्विति तद्विषयस्य तादृशबु-

३७

द्विविषयस्य दोषत्वं दोषलक्षणलक्ष्यत्वं असत्वात् लक्ष्यताप्रयोजकस्यासत्वात् प्रतिबंधकीभूतज्ञानप्रमात्वस्यैव तद्विषयस्य लक्ष्यताप्रयोजकत्वा
 दिति भावः। असत्वात् विशिष्टस्याप्रसिद्धत्वादिति तु नार्थः। एकदेशे वा व्याप्तेराशंकितं तया विशिष्टाप्रसिद्धे स्तदलक्ष्यतानिर्वहकत्वविरहेणानु
 ययोगात् अन्यथा प्रतिबंधकीभूतधर्मविषयस्य दोषत्वं बाधधर्मेण यद्द्वेसाध्याभावधर्मेण तस्य तद्विषयसाध्याभावादेः। न चेवमुक्तस्य लक्षणा
 विशेषे हेतोर्दृष्टताप्रवादो नोपपद्यत इत्यत आह निर्युक्तत्वेति उपदर्शितस्य लेपिदशाविशेषे हेतोर्दृष्टतामंगीकुर्वतस्तत्साधारण्यापलक्षणमन्य
 था व्याचक्षते नानस्येति पक्षं तार्थस्य यत्तदर्थे न्ययः। तथा च ज्ञानसंबन्धित्वविशिष्टं गृहपावच्छिन्नं यत्किंचित्संबन्धेनानुमितिप्रतिबंधकतावच्छे
 दकमित्यर्थः। अत्राप्यवच्छेदकत्वमनतिरिक्तवृत्तित्वमुक्तयुक्तैः। तत्तदमुभयत्र तद्गृहपावच्छिन्नपरं लक्षणार्थः। व्युत्क्रमेण लक्षणयोरर्थः न चेताव
 तैव कथं दर्शितमिति पक्षादौ लक्षणसमन्वयः। तत्र प्रतिबंधकतावच्छेदकीभूतविशिष्टविषयकत्वस्याप्रसिद्धेः। कथं वा व्यभिचारादिकमादा
 यमव्यभिचारादेव लक्षणगमनं व्यभिचारादिविषयकत्वस्यैव प्रतिबंधकतावच्छेदकतया व्यभिचारादेरतथात्वादित्यत आह तच्चेति तादृ
 शप्रतिबंधकतावच्छेदकं चेत्यर्थः। भ्रमात्मकबाधज्ञानप्रतिबंधकतामादायापादितायाः सद्धेतोर्दृष्टताया असंभवं स्पष्टीकर्तुमिहाह तच्चेति

हे० ग०

३८ परामर्शः

३४

वाधज्ञाननिष्ठप्रतिबंधकतायामवच्छेदक इति शेषः। पक्षस्य वास्तवंसाध्याभाववत्त्वं निर्विकारतेन तु वैज्ञानिकमिति सूचयितुं प्रामितेति विषयस्याव
च्छेदकत्वे युक्तिमाह तद्विषयकत्वेनेति तथा च विषयविषयकत्वस्यैव विषयस्यापि विषयतया अवच्छेदकत्वमक्षतमिति भावः। विरोधिसामग्रीका
लीनत्वादिति विरोधिकेदनुमिति सामग्रीकालीनत्वेन परामर्शः प्रतिबंधकत्वमित्यभिमानः। तथा च तदादायैव सत्प्रतिपक्षिते साधारणे
च सदेतौ दशाविशेषे दुष्टत्वमिति भावः। ननु ज्ञाननिष्ठविरोधिसामग्रीकालीनत्वमादाय कथं हेतौ दुष्टत्वं तस्य ज्ञानैव सत्त्वादित्याशंक्यपरिह
रतितद्वत्त्वं चेति तद्विषयहेतावपीति तत्कालनिर्दिष्टाधेयतात्मकस्य तत्कालीनत्वस्याधेयभेदेन भेदात् न भुपुगमादभ्यपगमे वाधेयतासं
बंधेन तत्कालेन स्यात्पवच्छेदकतया तमादायैव लक्षणसमन्वयादिति भावः। नाभेदेनेति विवक्षितं शक्यमिति शेषः। साध्याभाववद्वृत्तित्वा
दिविशिष्टसाधनरूपदोषस्याभेदसंबंधेन हेतौ सत्त्वान्नैतादृशसंबंधेन तद्वत्त्वविवक्षाया अप्रसक्तिर्वाधेयतया वादिति वक्ष्यमाणवद्वृत्ति
रूपवाधेधूमादिहेत्वभेदासत्त्वादित्यर्थः। तथा च तत्राद्यातिरिति भावः। अतएव वाधितेऽप्यसौरेव नाश्रयतया तद्वत्त्वविवक्षार्हमिति शेषः।
धूमादेर्वह्निभाववद्वृत्तानाश्रयत्वादिके ज्ञानविषयत्वादित्यसंबंधस्यैवाधारत्वा निर्वहकत्वादिति भावः। अग्यातिमुक्तातिव्याप्तिमप्याह वद्वृ

आधेयतास्वरूपस्य तस्य तत्र
तत्र निर्वहत्वात्

३८

यमिचारीति। ननु साध्याभाववद्वित्वादि रूपविषय एव प्रतिबंधकतावच्छेदको ननु तत्र द्विभिन्न इव त्वादिस्तदाश्रयो न धूमादिरित्याशंकां नि
 राकरोति साध्याभाववद्वित्वादि साध्याभाववद्वित्वादिहेतुज्ञानस्येति तादृशहेतुविषयकज्ञानस्येत्यर्थः। तथा च वक्ष्यमाणभाववद्वित्वादि रूपविषयकमपि
 विषयितयावच्छेदकमेवेति भावः। ननु धूमादेस्तादृशधर्मवत्त्वेपिवहो साध्येऽहं धूमोऽहं त्वादिव्यवहारस्य नापत्तिरिति संभवः। उक्तयुक्त्या तद्वेतु
 कानुमिति विरोधिरूपवत्त्वस्य तत्र दुष्टता व्यवहारनियामकत्वात् अन्यथा तवाप्यप्रतीकारात् इत्यतो न्यत्रातिप्रसंगमाह साधारण्यादिविष
 यकत्वस्येति ज्ञाननिष्ठस्य ज्ञानवन्नित्वविशिष्टस्य सत्त्वादीति सत्तावान्न ज्ञानादित्यादेर्ज्ञानहेतुकसत्ताधनुमिति प्रतिबंधकतावच्छेदकं ज्ञा
 नांशे सत्ताधभाववद्वित्वावगाहित्वमादाय सत्त्वे साध्ये ज्ञानं दुष्टमिति व्यवहारापत्तेरित्यर्थः। येन केनापि संबंधेन तद्वत्त्वविवक्षणीयमपि
 दृश्यति यथा कथं चिदिति अतिप्रसंगकत्वादिति उक्तधर्ममादाय सत्तादिसाध्यके ज्ञाने धूमाद्यं नो वक्ष्यमाणभाववद्वित्वावगाहित्वं एकज्ञान
 विषयत्वादिसंबंधेन तद्वत्त्वमादाय वक्ष्यादिसाध्यके धूमादावपि दुष्टत्वव्यवहारापत्तेरित्यर्थः। सत्प्रतिपक्षादिस्थले विरोधिसामग्रीकालीनत्वे
 न प्रतिबंधकतामादाय तद्वत्त्वसत्त्वमुपपादितं तद्वत्त्वमिति विरोधिसामग्रीति न स्य साध्यानुमिति प्रतिबंधक इति स्वजन्यानुमितिप्र

होगो

३२

३९

तिबंधक इत्यर्थः। कारणत्वं प्रतिबंधकत्वं योरेकत्रानभक्तपगमादिति ह्ययं विभिन्नरूपेण तदुभयस्यैकत्रोपगमे प्रतिबंधी संयुताया ह्यमणी
ति न प्रतिबंधक इत्यनुषज्यते तथा च विरोधिको घनुमिति सामग्री कालीनत्वेन परामर्शादीनामनुमिति प्रतिबंधकत्वे मणिसमवहित
त्वेन वक्ष्यादीनामपि दाहप्रतिबंधकत्वापत्तेः। मणिसमवहितत्वापेक्षया लाघवात् मणित्वेनैव प्रतिबंधकता कल्प्यत इति चेत् हि विरो
धिसामग्री कालीनत्वापेक्षया लाघवात् दाहसामग्रीत्वेन विरोधि परामर्शत्वेनैव प्रतिबंधकत्वं कल्पयितुमुचितमिति कथं
विरोधिसामग्री कालीनत्वमादाय लक्षणं संगमनीयं तस्य प्रतिबंधकतातिरिक्तवृत्तित्वादिति भावः। कार्यनुत्पत्तिव्याप्यतावच्छे
दकत्वरूपप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वमेवात्र विवक्षितं न तु कारणीभूताभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वरूपं तच्च विरोधिसामग्री काली
नत्वेऽप्यक्षतमेवेत्याह भेदादिना यद्मेति यादृशधर्मविशिष्टनिश्चयाव्यवहितोत्तरसत्त्वं व्यापकीभूतानुमित्यनुत्पादस्तादृ
शमेवेत्यर्थः। निश्चयत्वनिवेशात् बाधादिविषयकसंशयसंस्काराद्यव्यवहितक्षणे कदाचिदनुमित्युत्पादेऽपि न क्षतिः। अत्र प्रकृतलक्ष
णे प्रतिबंधकतावच्छेदकमुक्तं प्रतिबंधकतावच्छेदकपदेन विवक्षितं भवति चेति विरोधिको घनुमिति सामग्री प्रतिबंधकत्वकथनं

३२

प्रतिबंधकसमवहितोत्तरक्षणेकार्यानुत्पादस्यावश्यकतयाविरोधिसामग्रीकालीनत्वस्य निरुक्तप्रतिबंधकतावच्छेदकताया आवश्यक
 त्वदर्शनाय तथा अवश्यमनुमित्यनुत्पादः । विरोधिसामग्याः प्रतिबंधकत्वं यदुक्तं तदेवाहो ह्ययति न वैदति । नहीत्यर्थः । कालाश्रितिः
 घटितांतं हेतुगर्भं विशेषणं तथा च कारणसमुदायः सामग्रीसाचक्रविदपिन प्रतिबंधिका कालादिसाधारणकारणानामपितदं
 तर्निविष्टत्वात् तेषांच प्रतिबंधकतावच्छेदककोटिनिवेशस्य निष्फलत्वात् प्रतिबंधकार्ये पितेषामनुगुणत्वादित्यर्थः । सत्यतिप
 क्षस्थलीयविरोधिकोद्यनुमिति सामग्यास्तत्कोद्यनुमिति प्रतिबंधकत्वमसंतासंभवदुक्तिमेव तत्र फलानुत्पादेन सामग्या एवा क
 सत्वादिसाहविशेषतस्त्विसादिना अत्र सत्यतिपक्षस्थले सामग्रीनप्रतिबंधिकेत्यनुषज्यते तत्सत्वे सामग्रीसत्वे कार्येत्याद
 स्पदुर्वारत्वात् सामग्याः कार्येत्यतिनियतत्वादिति भावः । ननु तत्र परामर्शादिरूपानुमितिहेतुसत्त्वादनुमितिः कथं नोत्पद्यत इत्यत आ
 ह किंत्विति विरोधिपरामर्शः । साध्याभावव्याप्यवत्तानिश्चयः । तथा अनुमितिप्रतिबंधकः । ननु यत्र ब्रह्मभावव्याप्यपरामर्शो वि
 ह्यभावाभाववान्यक्षइत्यादिवाधनिश्चयैर्वर्तते तत्र ब्रह्मव्याप्यवत्तानेन ब्रह्मनुमितिर्जन्यते इत्यनुभवसिद्धं विरोधिः वत्तः परामर्शमा

हे० ग०

४०

५०

अस्य प्रतिबंधकत्वे च तन्नोपपद्यत इत्यत आह यदि चेति तत्सत्वेऽपि विरोधिपरामर्शसत्वेऽपि तत्साध्यवाधावतारे तादृशपरामर्शानु-
मेयविरोधिकोटेऽपक्षेऽभाववत्ता निश्चयदशायां नानुमितिप्रतिबंधः न प्रकृतसाध्यानुमित्यनुत्पादः अप्रामाण्यग्रहाभावस्य
त्यनंतरं वैशिष्ट्यमित्यनुषज्यते तदभावस्य विरुद्धकोटिविरहनिश्चयाभावस्य तत्र विरोधिपरामर्शस्य प्रतिबंधकता वच्छेदकगर्भ-
निवेश्यतामिति अत्र विपरितकोटिव्याप्यवत्ता परामर्शदशायां तत्कोटिविरहनिश्चयसत्वे तत्परामर्शभ्रमत्वग्रहानंतरमेवानुमि-
तिः स्वीक्रियते न त्वन्यथेति भ्रमत्वग्रहाभाववैशिष्ट्यनिवेशे नैवोपपत्तौ तादृशवाधग्रहाभाववैशिष्ट्यनिवेशोऽप्यर्थइत्यनिर्भरसूच-
नाय यदि चेत्सुक्तं अप्रामाण्यग्रहाभावस्य दृष्टान्तविधया प्रतिबंधकता वच्छेदकत्वं च दर्शितं न च कृतविरोधिपरामर्शमात्रं प्रति-
बंधकं तथापि तद्विरुद्धविरोधिसामग्रीकालीनता न स्य फलानुत्पादनियतत्वात् तादृशसामग्रीकालीनत्वस्य निरुक्तप्रतिबंध-
कता वच्छेदकत्वं दुरपवादमेव एवं तथाविधविरोधिपरामर्शकालीनत्वसमशीलवाधादिभ्रमकालीनत्वमाहाय्यापि दृष्टाविशेषसत्त्वं
तिपक्षितस्य हेतुर्दृष्टत्वमुपपद्यत एवेत्यतो विरोधिपरामर्शादिकालीनत्वमाहाय्यसद्देतावतिप्रसंगमाह यथा चेति तथाविधेति भ्र-

४०

मप्रमासाधारणेऽप्यर्थः। अपीत्यनंतरं नानुमितिरित्यनुषज्यते। तथा च तादृशवाधादिग्रहकालीनत्वमपि निरुक्तप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वं
वृद्धवत्येवेति भावः। अतिप्रसंग इति वाधादेरनित्यदोषतायाः केनाप्यनभ्यपगमेनेष्टायसनवकाशादिति भावः। विरोधिपरामर्शादिकांली
नत्वमादाय सर्वसत्प्रतिपक्षिते दुष्टत्वं नोपपादयितुं शक्यत इत्याहुन वेति न ह्यस्यः। अतीतादेरिति तथा चातीतादिसंज्ञेतौ विरोधि
परामर्शदिशायां भवन्ततसिद्धसत्प्रतिपक्षितत्वं नोपपादयति इति भावः। सत्प्रतिपक्षिते संज्ञेतौ विरोधिव्याप्यवत्यक्षाप्रसिद्धावपि
प्रतिबंधकीभूतभ्रमविषयप्रसिद्धविरोधिव्याप्यादिरेव दोष इति मतं दूषयति यदपीति यद्विषयकत्वेनेति तृतीयाथः स्व
पसंबंधरूपमवच्छेदकत्वं न त्वनतिरिक्तवृत्तित्वं तथा सति विरोधिव्याप्यादेरेव त्वानुपपत्तिः। प्रतिबंधकतायास्ताननिष्ठत्व
विरोधणं कामिनी जिज्ञासादिनिष्ठप्रतिबंधकतावच्छेदकधर्मेति प्रसंगवारणाय ननु विरोधिकोऽप्यप्युल्लस्य पर्वतो वह्निमान् रू
मात्यर्वतो न वह्निमान् जलत्वादित्यादौ प्रतिबंधकीभूतज्ञानविषयसमवायादिसंबंधावच्छिन्नपक्षधर्मतायाः प्रकृतेहेतावभावात्कथं
तस्य दुष्टत्वमत आह तद्वत्त्वमपीति विरोधिव्याप्यादिमत्वमपीत्यर्थः। तज्ज्ञानरूपेति स्वविषयकज्ञानविषयतेत्यर्थः। संबधविरोधस्याविवक्षि

हे० ग०

४१

५१

तत्त्वादिति भावः॥ तादृशसंबंधवत्तां प्रकृतहेतावुपपादयति तस्येति विरोधिव्याख्यादिकानामर्थः॥ समूहात्वं न तयेति न चैवं क्रमि
कपरामर्शद्वयस्थले सत्यतिपक्षतानुपयति रिति वाच्यं तत्रापि तादृशव्याख्यादिकप्रकारकप्रकृतहेतुविषयकपरमेश्वरज्ञानादिकमादा
यतद्वतोपपत्तेः साध्याभाववत्पक्षविषयकत्वेन साध्याभावप्रकारेण पक्षावगाहितेन साध्याभाववत्पक्षज्ञानेति साध्याभावप्रका
रकपक्षज्ञानां शेषमात्रविषयकत्वेनेत्यर्थः॥ मतभेदेन विकल्पः॥ तस्य तादृशज्ञानस्य अतिव्याप्तेरिति साध्यवत्पक्षे पक्षे सा
ध्यवत्पक्षे पक्षे पक्षस्य साध्यत्वस्य सतीति यावत् पर्वतो वह्निमान् धूमादित्सादौ च मात्मकवाधादिनिष्ठप्रतिबंधकतावच्छेदकवि
षयतानिरूपकवत्त्वभावादेः स्वविषयकज्ञानविषयत्वादिसंबंधेन वैशिष्ट्यस्य हेतौ सत्त्वादिति भावः॥ इदमुपलक्षणं वह्निमानित्सादौ विरो
धिपरामर्शित्यकालेपितद्विषयविरोधिव्याख्यादिकमादायापि हेतोर्दृष्टत्वप्रसंगो बोध्यः॥ तत्रापि पक्षांशो तद्विशिष्टविशेषणकसमू
हात्वं न ज्ञानसंबंधेन तद्वैशिष्ट्यसंभवात् अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपमवच्छेदकत्वं विवक्षणीयमित्यभिप्रायेण वाधभ्रमप्रतिबंधकता
मादायातिप्रसंगस्योद्धारमाशंकते विशिष्टेति साध्याभावविशिष्टपक्षविषयकत्वमेव प्रतिबंधकतानतिरिक्तवृत्तिनतु साध्या

४१

भावादिमात्रमित्यर्थः। साध्याभावविशिष्टपक्षः। तत्र वाधस्थले सत्यतिपक्षस्य सर्वत्र तादृशविशिष्टं प्रसिद्धमेवेत्यभिमानः। भ्रमं निराकरो
 तितत्त्विकमिति पक्षादिति साध्यकसत्यतिपक्षे साध्याभावव्याप्यविशिष्टपक्षस्य प्रसिद्धत्वात्सर्वत्रेति सत्यतिपक्षे सत्यतिपक्षतया भ
 वन्मतसिद्धे प्रसिद्धरति तथा चानतिरिक्तवृत्तित्वरूपावच्छेदकत्वं विवक्षितुमशक्यमिति दर्शितरतिव्याप्तिर्दुर्वारैवेति भावः। तद्वत्
 घटकसंबंधवितक्यपि ह्ययति यथा कथं विदिति अतिप्रसक्तं सद्धे तु साधारणं तथा च पूर्वतादेर्व्यापि मत्वे साध्ये धूमादौ दुष्टताय
 वहापतिरिति भावः। तादृशसंबंधेन तद्वत्त्वस्य धूमादिरूपसद्धे तु साधारणत्वं स्फुटयति धूमादेरिति ज्ञानरूपेण स्वविषयकज्ञान
 विषयत्वेन तदाश्रयाश्रयत्वादिना आदिना एककालीनत्वपरिग्रहः। व्यभिचारादिसत्त्वात् तादृशभाववृद्धित्वादिसत्त्वात् ननु
 यादृशसंबंधावच्छिन्नयत्नकारतानिरूपितधर्मिविशेष्यताशालित्वेन ज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वं तेन संबंधेन तद्वत्त्वमेव दुष्टत्वमि
 ति वाच्यं। एवं च स्वरूपादिसंबंधावच्छिन्नसाध्याभाववृद्धित्वादिरूपकारतानिरूपितहेतुविशेष्यताशालित्वेनैव व्यभिचारादिसा
 नस्य प्रतिबंधकतया तेन संबंधेन तद्वत्त्वस्य बहेताय भावनातिव्याप्तिरित्याशंकां निराकुरुते यादृशेति सर्वत्र सत्यतिपक्षित इति

दे० ग०

४२

करोवहिमान्धूमवतश्चादिस्पलेधूमवशादिनूपहेतोर्व्यापिताघटकसंबंधेनवह्यभावव्याप्यवजायाअसत्वादितिभावः। करोवहिमान्धू
मादित्यादौधूमादिनूपहेतोर्व्यापिताघटकसमवायादिसंबंधेनवह्यभावव्याप्यधूमत्वादिसमजायाः सत्वात्सर्वत्रेकत्वं। क्वचित्सहेता
विति। सहेतुतादृशायामपिक्वचिदित्यर्थः। पर्वतोवहिमान्धूमस्त्यादौ विरोधिपरमर्तुसमवधानदशायामपिप्रतिबंधकतावच्छेद
कप्रकारताश्रयवह्यभाववहिमदन्यत्वतद्याप्यादेः तादृशप्रकारतावच्छेदकस्वरूपादिसंबंधेनधूमादिद्वितित्वादितिभावः। यत्तुज्ञान
संबंधेनतद्वत्त्वमेवदुष्टत्वं ज्ञानंचविशिष्टव्यवहाराद्यनुरोधात्क्वचिदेवकदाचिदेवकस्यचिसंबंधः। एवंचविरोधिव्याप्यादेर्ज्ञानंविरोधि
परामर्शदशायामेवप्रकृतहेतौतत्संबंधः तदेवतत्रदुष्टताव्यवहारात् साध्याभावादेर्ज्ञानंतुनकदाचिदपितथा परमेश्वरादिसा
धारणांसाध्याभावविशिष्टपक्षादेर्ज्ञानंतुतत्रसर्वदेवेति तत्तुहास्यास्यदेमेव सकलभियुक्तपुरुषसाधारणस्पनियतव्यवहारस्यासि
द्धत्वात् वासनविशेषवतं तादृशव्यवहारस्यविपरीतस्यापिसंभवात् ज्ञानस्पनियतसंबंधत्वासाधकत्वात् बाधसत्प्रतिपक्षज्ञान
योः प्रत्यक्षशाब्दज्ञानप्रतिबंधकत्वमभिधायवाधसत्प्रतिपक्षयोर्लिङ्गज्ञानजन्यज्ञानमात्रवृत्तिधर्माविच्छिन्नप्रयोग्यतानिर्दिष्टप्रयो

४२

न क ताश्रयाभावप्रतियोगि ज्ञानविषयत्ववृत्तलिंगासाधारणदोषत्वं न संभवतीत्यादि संमणिकृततादृशप्रतिबंधकतायां च यु-
 क्तिर्नोक्तेति नूनतापरिहाराय तत्र युक्तिमाह. स्थाणुत्वभावस्येति. स्थाणुत्वप्रत्यक्षराद्ययोरिति. समानधर्मितावच्छेदककस्य स्थाणुत्वप्र-
 कारकस्य लौकिकसंनिकषाद्यजन्यप्रत्यक्षस्य शाब्दस्य चेत्यर्थः. एवं शाब्दबुद्धौ बाधतद्भावव्याप्यवता ज्ञानयोः प्रतिबंधकत्वे. नरशि-
 रः कपालमिति. नरशिरः कपालेशु चित्वा नुमापकेन तद्भूमिकप्राण्यंगत्वं परामर्शे निश्चितः फलद्वारा चागमजन्या शौचबोधवि-
 रोधः स्यादित्यर्थः. स चानुभवविरुद्धः. तत्र प्राण्यंगत्वज्ञानदशायामपि शाब्दादौ च ज्ञानस्यानुभवसिद्धत्वादिति भावः. समाधत्ते-
 तत्रेति. तादृशशौचज्ञानप्राक्कारत्व इत्यर्थः. अनुकूलतर्कभावेन व्याप्तिनिश्चयस्य बलवत्तरागमाविरोधेनानुमितेश्चानुत्यजेति
 त्रियोजना. एवं च वास्तवव्याप्यधर्मस्य येन केनापि रूपेण ज्ञानमेव न विरोधि. अपितु व्याप्यत्वरूपेण. अत्र च प्राण्यंगत्वस्य ज्ञानेपि
 व्याप्तिग्राहकतर्कविरहेण व्यभिचारशंकाया शौचव्याप्यत्वेन तज्ज्ञानं न संभवति. करिणांतरविरहेण यत्र व्यभिचारशंका विरहस्त-
 त्र कथंचिद्व्याप्तिरहेषि गृहीतप्रामाण्यकागमतात्पर्यविषयविपरीतविषयकत्वेन तत्र प्रामाण्यं गृह्यते. तथा च तादृशप्राण्यंगत्वं

हे० ग०

४३

५३

ज्ञानं न शोचानुमितिजनने शाब्दाशौचे ज्ञानप्रतिबंधे वा प्रभवतीति समुदायार्थः। आगमे प्रामाण्यग्रहः शिष्टपरिग्रहादिनेव भवति यावच्च ता
दृशपरामर्शेनाप्रामाण्यं गृह्यते तावन्तभवत्येवागमप्रवृत्तिरिति भावः। यद्वेत्सादिग्रंथेन वाधादिज्ञानस्यानुमित्यतिरिक्तज्ञानाप्रतिबं
धकत्वं व्यवस्थाप्य वाधादेर्लिङ्गसाधारणदोषत्वमेवोपपादितं तत्तत्संगृह्यते वाधितार्थस्य शाब्दाभ्युपगमेऽनुमितेरप्यनववाधा
त् तत्राप्यप्रामाण्यग्राहकतया वाधादिग्रहस्य प्रवृत्त्यादिविरोधितोपपत्तेरित्यत्र कल्पे ग्रंथकृतो निर्भरमाह यद्वेत्सादिप्रतिवाधा
दिनिश्चयदशायामपि लौकिकसन्निकर्षादितः प्रत्यक्षोत्पत्त्या वाधनिश्चयसामान्यस्य प्रत्यक्षप्रतिबंधकत्वं न संभवतीत्यनुमित्य
साधारणप्रतिबंधकत्वं वाधनिश्चयत्वावच्छिन्नस्याक्षतमतो यदिष्यकनिश्चयत्वेनानुमित्यसाधारणप्रतिबंधकत्वं तत्त्वस्य ल
क्ष्यताप्रयोजकत्वाभिप्रायेण यद्वेत्सादिग्रंथस्य वाधलक्ष्यतोपपादकत्वं सुष्ठु संगृह्यत इत्यत आह प्रत्यक्षं प्रतीतिः समानेन्द्रियजन्यवा
धनिश्चयसत्वे लौकिकप्रत्यक्षस्याप्यनुत्पत्तेरानुमानिकेति वाधनिश्चयविरोधणं शाब्दं प्रतीतिः तथा च तत्रैव लिङ्गसाधारणदोषत्वव्या
घात इति भावः। तत्रापि तदप्रतिबंधकत्वमाशंकते योग्यतेति अन्यथा सिद्धत्वादिति वाधनिश्चयदशायां योग्यताज्ञानरूपकारणवि

४३

वासिग्रहविरोधित्वमेवंसाध्याभाववद्व्याहृतत्वस्यज्ञानमपिसाध्याभावसामानाधिकरण्यघटितसाध्याभावव्यासिग्रहेप्रतिबंधकमिति तद्वृद्धि
 तस्यासाधारण्यस्यापितथात्वमितिभावः। इदमितिस्वरसस्त्रचनायतद्विजंतुसाध्याभावाभावत्वेनसाध्यविषयकतद्वृद्धित्वज्ञानस्यैवसाध्या
 भावाभाववद्वृद्धित्वघटितस्यसाध्याभावेहेतुसमानाधिकरणाभावाप्रतियोगित्वघटितस्यवासाध्याभावव्याप्यत्वस्यग्रहेप्रतिबंधकतयासाध्य
 तावच्छेदकतूपेणसाध्यविषयकतद्वृद्धित्वज्ञानस्यतद्वृद्धिप्रतिबंधकत्वंनिश्चितसाध्यादिमद्व्याहृतत्वज्ञानस्यसाध्यादिसामानाधिकरण्यसा
 मान्याभावाविषयकतयासाध्यादिव्यासिग्रहाप्रतिबंधकत्वंचविशेष्यद्वयप्रयोजनस्फुरयतिअसिद्धिविशेष्यरतिस्वरूपासिद्धिरप्य
 व्यासिद्धिवैल्यर्थः। एतच्चालक्ष्यतालाभायननुनिश्चयाघटितस्यसाध्यतदभाववद्व्याहृतत्वस्यवृद्धिमत्वग्रहविरोधितयाएतदनंतर्भावेतस्या
 धिकहेत्वाभासतापत्तिरित्यतआहसाध्येति। यदीदृशंयद्वृद्धिमत्वग्रहविरोधिःवृद्धिमत्वग्रहेग्राह्याभाववगाहितयातत्सामान्याभावा
 वगाहिज्ञानमेवविरोधिःनलोकविशेषाभायविशिष्टापरविशेषाभावरूपसाध्यतदभाववद्व्याहृतत्वज्ञानमित्यस्वरसाधेदीतिनिष्कृष्टमताभिप्रा
 येणाहनोचेदिति। इदमेवनिश्चयाघटितंसाध्यतदभाववद्व्याहृतत्वमेवंएवकारेणनिश्चयघटितस्यव्यवच्छेदः। नन्वत्रसाध्यादिव्याप्यत्वंयदिसाध्या

हे ० ग ०

७२

हिमन्यावृत्तित्वे सति साध्यादिमद्वितित्वं तदा द्वितीयलक्षणायाभिदेः साध्यवन्मात्रवृत्त्यादिपदस्यापि तादृशव्याप्तिमदर्थकत्वादित्यत आह भाष्येति द्विती
 यलक्षणास्यापि यथाश्रुतार्थपरत्वे पूर्ववद्व्याप्यविरुद्धयोर्दशाविशेषः साधारणयोरसंग्रह इत्यत आह रीतिरिति तत्रापि साध्यतद्भाववन्मात्रवृत्तित्व
 ग्रहविरोधिद्वितित्वग्रहाविरोधिधर्मवत्त्वमेव विवक्षणीयमित्यर्थः उपाध्यायमतमाह कोट्यल्लिति असाधारण्यभावाकालः प्रकृतहेतुनिष्ठासा
 धारण्यस्यावच्छेदकक्षणात्तेन यदाशब्दत्वादेरसाधारण्यं तादृशक्षणास्पष्टत्वादिति निष्ठासाधारण्यभावावच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः अथ शब्दादौ
 साध्यसंदेहदशायां शब्दत्वादावसाधारण्यव्यवहारप्रसंगेऽत्र कस्यतत्कालीनसाध्यादिनिश्चयविषयभूतद्वयवृत्तित्वविरहस्य शब्दादौ साध्या
 दिनिश्चयदशायां सपितत्र सत्वात्प्रकृतहेतुनिष्ठासाधारण्यभावास्याप्रसिध्या व्याप्तिः न च तत्कालीनसाध्यादिनिश्चयविषयभूतधर्मव्यावृत्तित्व
 रूपासाधारण्यघटकतत्कालादिविरहात्तदानीं तद्वृत्तितासाधारण्यविरहोक्षतएवेति वाच्यं प्रतियोगिकोटिप्रविष्टविशेषणसत्त्वस्याभावाप्यवि
 शिष्टाभावाप्रयोजकत्वात् अन्यथा दंडाद्यसत्त्वे दंडविशिष्टपुरुषाभावादीरेव दंडविशिष्टपुरुषाभावाद्यभावस्यापि सत्त्वप्रसंगात् यदि च प्रकृतहे
 तुमद्विशेष्यकसाध्यतद्भावान्यतरनिश्चयक्षणव्यासाधारण्यभावाकालेऽनेन विवक्षितरत्नक्यते तदा शब्दोऽनित्यः शब्दत्वादित्यादौ यदाक्षवि

७२

दपिसाध्यस्यसाध्याभावस्यवानिश्चयोनास्ति तदासव्यभिचारत्वं प्रसंगः तादृशक्षणस्य प्रकृतहेतुमद्विशेष्यकसाध्यादिनिश्चयस्याप्यनधिकरणत्वेन
 तदातादृशनिश्चयक्षणवच्छिन्नसाध्यादिव्याप्त्यभावस्य हेतोः सत्वात् तदासाधारण्यघटकसाध्यादिनिश्चयसत्त्वेनासाधारण्यविरहेणैवापत्तेरयोगात्
 प्रकृतहेतुनिष्ठासाधारण्यघटकोपेयः तदन्यक्षणस्य विवक्षणे तु यादृशसाध्यकस्य तेषां तादृशसाधारण्यस्य हेतोः कदापि नासाधारण्यं तत्राव्याप्तिः
 प्रकृतहेतुनिष्ठासाधारण्यस्याप्रसिद्धेः मैवं तत्तत्कालावच्छिन्नत्वविशिष्टस्य तत्कालीनसाध्यादिनिश्चयविषयव्यावृत्तत्वरूपासाधारण्य
 स्य प्रकृतहेतुनिष्ठाभावावच्छेदककाले एवासाधारण्याभावकालः हेतुमत्तिसाध्यादिनिश्चयदशमां कालांतरावच्छिन्नस्य कालांतरघटि
 तासाधारण्यस्याभावकृदो हेतौ सुखमएव यादृशसाधारण्यहेतोः कदापि नासाधारण्यं तत्राप्यंततो गगनादिनिष्ठ प्रकृतसाध्यकसा
 धारण्यस्याभावः प्रसिध्यत्येवेति न दोषः अथवा प्रकृतहेतुमद्विशेष्यकसाध्यतदभावान्यतरनिश्चयानधिकरणत्व किंचिद्विशेष्यकसाध्य
 तदभावनिश्चयवत्वोभयाभाववाञ्छण एवासाधारण्याभावकाले तन्नेन विवक्षितः शब्दोऽनित्यः शब्दत्वादिसादो यदाक्वचिदपि न साध्यस्य
 तदभावस्य वा निश्चयस्तत्क्षणे प्रकृतहेतुमद्विशेष्यकसाध्यतदभावान्यतरनिश्चयानधिकरणत्वसत्त्वेपिसाध्यतदभावनिश्चयवत्त्वाभावेनोभया

हे ० ग ०

७३

७३

भावोक्षत एवेति तदानस्य भिचारता प्रसंगः। प्रकृतहेतुनिष्ठा साधारण्यघटको यो यः क्षणस्तदन्यक्षण एव विवक्षणीयः। यत्साध्यकस्य लेयस्य साधारण्यस्य हे-
 तोः कदापि नासाधारण्यतत्साध्यकस्य लक्षणेऽसाधारण्याभावकालावच्छिन्नत्वं नोपादेयमेव साध्यसाधनभेदेन लक्षणभेदादित्यपि केचित् विशेष-
 षणाभावात् असाधारण्याभावकालावच्छिन्नत्वं रूपं यै विशेषणं व्याप्तिद्वयतद्भावात् संग्रहः। तादृशविशेषविशिष्टव्याप्तिद्वयस्याभाववत्त्वं एतन्म-
 ते च पूर्वलक्षणे साध्याभावनद्वयवृत्तित्वघटिताया उत्तरत्र तद्व्याप्तिवृत्तित्वघटिताया व्याप्तेरनुप्रवेशाल्लक्षणयोर्भेदः। स्वव्यापकसामानाधिकरण्यरूपव्याप्तेरभा-
 वो निवेशमितुमशक्यः। तादृशव्याप्तेः स्वत्वघटिततया हेतुभेदेन भेदात् साधारण्यहेतुकस्य लेतदप्रसिध्याऽभावासंभवात् शिरोमणिग्याख्यायां च तादृ-
 शव्याप्तेरप्रसिद्धत्वेऽपि तद्वृत्तिपदार्थानां परस्परपक्षेऽवग्राहिज्ञानविरोधिताया एव निवेशनेनानुपपत्त्याभावात् व्यापकसामानाधिकरण्यमिह व्याप्यत्व-
 मित्युक्तत्वात् एवमेतल्लक्षणपर एवायं ग्रंथः न तु दोषलक्षणपरोपि तादृशव्याप्तिद्वयस्य स्वत्वस्य भिचारपदार्थत्वाभावादित्यवधेयं तच्चिं समितिः चिं ७३
 तावीजं चासाधारण्यशरीरेतन्मत्तु कवीयनिश्चयनिवेशास्यावश्यकतया सामान्यलक्षणस्य तत्तत्सु सविशेषनियन्त्रितत्वं न चेष्टापत्तिः। तथा सति साधार-
 ण्यहेतावपि असाधारण्यहेतुवदमुकं प्रत्ययं भिचारितिव्यवहारप्रसंगात् एवं सव्यभिचारपदस्य पारिभाषिकत्वमपि। इतरभेदानुमानेनैवैयर्थ्यसंभवे असा-

धकतानुमानैपरतयाव्यर्थः। विशेषणत्वादिति मूलं व्याख्यानामनुचितमित्याशयेनेतरभेदानुमानेवैयर्थ्यपरतयेवमूलं व्याचष्टे व्यर्थेति। विरोधा
 देरित्यादिना अद्वैतित्वपरिग्रहः। साध्याभावेत्यादिति साध्याभावव्याप्तिग्रहविरोधित्वं द्वातिसमत्वग्रहाविरोधित्वं वैयर्थ्यः। तस्य विरोधादेः। पार्थक्ये व्यभिचा
 रपदार्थविहिर्भूतत्वे मानाभावादिति तथा च विरोधासत्त्वपि व्यभिचारपदार्थरूपस्येतरभेदसत्त्वेन तद्व्यावर्तकविशेषणानवच्छिन्नस्यैवेतरभेदानुमापक
 त्वसंभवादिति भावः। हेत्वाभासपदस्यान्यथा व्याख्यानात् उच्यते हेतुत्वरूपहेत्वाभासत्वस्य लक्षणाद्यदकत्वात्प्रथममित्यादिदूषणस्यासंगतिः। एवं गगन
 मनित्यंशव्यत्ययादित्यादौ हेतोः साध्याभावव्याप्यत्वेपि साध्याभावव्याप्तिग्रहविरोधिद्वितीयधर्मवत्वं तत्राक्षतमेवेति तत्राव्याप्तिदानमप्यसंगतमतो यथा
 श्रुतार्थेनादृशदोषद्वयसंगम इति प्रथममिति एकमात्रसपक्षविपक्षस्य लक्षणे सर्वसपक्षाय त्रिसिद्धिरित्याशंक्यव्याचष्टे सपक्षेति सपक्षद्वैतित्वत्वावच्छिन्ना
 भावो विपक्षद्वैतित्वत्वावच्छिन्नाभावश्चेत्यर्थः। सर्वतद्व्यावृत्तत्वं सर्वसपक्षविपक्षव्यावृत्तत्वपदार्थः। तावतेव यत्किंचित्सपक्षविपक्षव्यावृत्तयोर्व्याप्यवि
 रुद्धयोर्निति व्याप्यवकाश इति भावः। सपक्षगतत्वविपक्षव्यावृत्तत्वयोर्विशेषणयोर्विरुद्ध इति व्याप्तिवारकतया साधक्यसंभवस्यैवेत्याशंक्यदूषकतानुपयो
 गित्वरूपवैयर्थ्यपरतां व्यर्थविशेषणत्वादिति मूलस्याहसपक्षेति व्याप्यविरुद्धयोरिति शब्दोऽनित्यः शब्दत्वादित्यादौ व्याप्यस्य हेतोः साध्यवन्मात्रद्वैतित्वेपि

पक्षेपिद्वेतेः पक्षातिरिक्तसाध्यवन्मात्रतत्त्वमक्षतमेव एवंशब्देनित्यः शब्दत्वादित्यत्रविरुद्धस्यहेतोः साध्याभाववन्मात्रवृत्तित्वेपिपक्षेपिद्वेतेः पक्षातिरिक्त
 साध्याभाववन्मात्रतत्त्वमक्षतमेवेतिद्वयोः संग्रहरतिभावः। पक्षातिरिक्तेत्यत्रपक्षपदस्यतत्तद्वर्तिमात्रपरत्वेपक्षेसिद्धिसत्त्वदशायांतत्रविशिष्टातिरिक्तस
 लोपगमादतिरिक्तांतस्यपक्षताश्रयपरलोपगमादतिप्रसंगवारणसंभवेपिशब्देनित्यः शब्दत्वादित्यादौवाधनिश्चयदशायांमतिप्रसंगोडुर्वारएकसि
 द्धिवाधान्यतराभावरूपपक्षताविवक्षणेचगोरेवमतः संशयरूपपक्षतापरतयाव्याचष्टेपक्षत्वमिति संदिग्धसाध्यकत्वं विषयतासंबंधेनसाध्यसंदेह
 विशिष्टत्वं कालांतराण्यसंशयविषयेपिसंशयरूपविशेषणासत्त्वदशायांतद्विशिष्टभेदउपगम्यतेः अतिरिक्तांतपक्षताश्रयपरंअतः साध्यादिनि
 श्चयदशायांनातिप्रसंगः। यदापक्षेसाध्यतदभावयोर्ननिश्चयोनापिसंशयः। तदाशब्देनित्यः शब्दत्वादित्यादेर्नासाधारणताकिंतु यथायथंस
 ङ्खेतुत्वंविरुद्धत्वंवेतिनाप्यसिप्रसंगइतिभावः। पक्षातिरिक्तवृत्तित्वसाध्यतदभाववन्मात्रवृत्तितदन्वत्वाथकत्वेनहिमान्धूमादित्यादौनातिव्या
 प्तिसंभवः। भेदप्रतियोगितावच्छेदकघटकदलद्वयैवतत्रसत्त्वेनविशिष्टभेदासत्त्वादतः पक्षातिरिक्तत्वस्यसाध्यादिमोक्षोषणत्वाभिप्रायकत
 मामूलंसंगमयतिधूमेत्यादीति यथाश्रुतेपक्षातिरिक्तोयः साध्यादिमांसतन्मात्रवृत्तिभिन्नत्वमित्यर्थेसप्तमीसमासादित्येनितुल्यमिति योजना

सप्तमीसमासलभ्येनादशार्थेनदूषणमित्यर्थः। क्रुद्धोद्धूमवान्वहेरित्यादिसाधारणेशब्दो नित्यः शब्दत्वादित्याद्यसारणेचयथाश्रुतलक्षणस्याव्याप्तेरपि
पक्षवृत्तीत्यादीति पक्षवृत्तित्वस्य साध्यसामानाधिकरण्यस्य च योग्यहस्तदविरोधित्यर्थः। अनुमित्यौपधिकस्येति समासेन निरवयवं जनकज्ञानविषयस्य
त्यस्य समुदायव्याख्यानताया मेव संभवतीत्यतो व्यासेन निरवयवं सपक्षसत्त्वादेर्नानुमितिजनकत्वमपि तु तज्ज्ञानस्यैवेत्यौपधिकपदस्य जनकार्यकत्वं
न संभवतीति व्याचष्टे जनकज्ञानविषयस्येति सपक्षसत्त्वादेरित्यादिना विपक्षसत्त्वपरिग्रहः। तेन द्वयं सत्त्वादिपक्षौ सपक्षसत्त्वाभावसत्त्वे विविप
क्षसत्त्वादेव लक्षणसमन्वयः। न च त्रासाधारण्ये व्याप्तिस्तस्य सपक्षव्यावृत्तत्वघटिततया साध्यवृत्तित्वग्रहविरोधित्वमित्यत आह सपक्षवि
पक्षव्यावृत्तत्वस्येति च स्त्वर्थे सपक्षत्वं निश्चितसाध्यवत्वं पक्षे पक्षांतर्भावेन तस्य असमाधारण्यस्य तज्ज्ञानविरोधित्वं साध्यसामानाधि
करण्यज्ञानविरोधित्वं साध्यवृत्तित्वसामान्याभावज्ञानमेव साध्यसामानाधिकरण्यसामान्यज्ञानविरोधिनतु तद्विशेषाभावात्मकसपक्ष
व्यावृत्तत्वज्ञानमपीति भावः। अथात्र विरुद्धहेतवो यद्यलक्ष्यास्तदा सपक्षवृत्तित्वाद्यभावादिकमादाय सर्वेषु तेष्टीति व्याप्तिः। तेष्वां लक्ष्यत्वे सा
ध्यसामानाधिकरण्यग्रहाविरोधित्वोपादानमनर्थकमेवेति चेन्न उच्यते तुल्यक्षणे विरुद्धलक्षणाएव उक्तविशेषणोपादानं च दोषलक्षणो विरोधाति

हे०ग०

७५

७५

आतिवारणायैव सपक्षविपक्षव्यावृत्तत्वं स्यात्साधारण्यस्यैव विपक्षपरं संपातायातमेवेत्यवधेयं अत्रचयद्वयविशिष्टविषयकत्वेनानुमितिजन
कतातद्व्यावृत्तिनाभावोऽवश्यं विवक्षणीयः अन्यथा सपक्षसत्यादेर्द्विधा व्यवृत्तिनाभावमाहयातिप्रसंगापातात् एवंच निश्चितसाध्यवृत्तित्वत्वा
वृत्तिनाभावसंग्रहः निश्चयांशज्ञानस्यानुमित्यहेतुतातद्वृत्तित्वाद्दशधर्मविशिष्टविषयितावत्वेनानुमितिहेतुत्वाभावात् येन केनापि रूपे
ण यद्व्यावृत्तिनिर्णयितविषयितावत्वेन जनकतातद्व्यावृत्तिनाभावविवक्षणे च द्विधा व्यवृत्तिनाभावधारणमशक्यमेवेति दूषणमशक्य
समाधानमित्यवधेयं उपदर्शितसाधारणासाधारणयोः संग्रहाय मिश्राभ्यर्थे वैतल्लक्षणं व्याचक्षते तदुपन्यस्यति पक्षवृत्तौ विविधता
वृत्तित्वं न पक्षवृत्तौ विरोधश्च न विरुद्धमिन्नेव तत्तद्वृत्तिनपर्वतो वहिमान् महान सत्वात्तद्वृत्तौ वहिमान् नृदत्त्वाद्देसाद्योः स्वरूपा सिद्धविरुद्धयो
रित्यासिः सपक्षविपक्षवृत्तित्वं तद्व्यावृत्तत्वं च पक्षवृत्तौ विरुद्धमिन्नेव तत्तद्वृत्तितदाद्योपदर्शितसाधारणासाधारणयोः संग्रहः एतत्कल्पे
पि पूर्ववद्विरुद्धालक्ष्या एव विरोधस्य व्यभिचारतावारणायैव विरुद्धान्पक्षवृत्तित्वोपादानमित्यवधेयं अत्रच हेतुतावच्छेदकसंबंधेन पक्षवृत्तित्वविवक्ष
णमावश्यकमन्यथा हेतुतावच्छेदकसंबंधेन पक्षावृत्तेरपि येन केनचित्संबंधेन पक्षवृत्तितया स्वरूपा सिद्धेरपि पक्षवृत्तितयातद्व्यावृत्तिसंभवात्

७५

एवं च हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन यत्र पक्षद्वयत्वमप्रसिद्धं तादृशव्यापिचारिणि अवाप्तिः। एवं गगने साध्यानिश्चयदशायां घटः शब्दवान् घटत्वादित्यादौ
 असाधारणे व्याप्तिः। स पक्षव्यावृत्तत्वस्य विरुद्धे एव वर्तमानत्वादित्यस्वरसः केचिदित्यनेन सूचितः। ननु पूर्वपक्षग्रन्थोक्तलक्षणावलंबनेनासिद्धांत
 प्रणयनमसंगतं उक्तदोषाणां जागृकत्वादित्याशंकां निराकरोति पूर्वोक्तेति यथा मतमिति यद्यन्मतमात्रं व्ययद्यद्वृक्षणाभिहितं तत्तन्मते त
 तत्र तत्र ताव्याप्तिसंभावेत्यर्थः। तत्र साधारणस्यासाधारणस्य च संशयकतामते प्रथमलक्षणं व्याप्तिग्रहादिविरोधितामते च तादृशविरोधि
 ताघटितलक्षणं तेन विरोधित्वघटितलक्षणलक्ष्ये विरुद्धे संशयप्रयोजकस्य स पक्षद्वयत्वघटितसाधारण्यस्य विपक्षव्यावृत्तत्वघटितासाधार
 ण्यस्य च विरहेऽपि प्रथमलक्षणस्य नाव्याप्तिः। प्रथमलक्षणां लक्ष्ये तत्र तत्र च विरोधिताघटितलक्षणस्य वा नातिव्याप्तिरिति भावः। तेषां कोटि
 द्वयोपस्थापकतावच्छेदकत्वादिरूपानुगतधर्मविच्छिन्नानां तादृशरूपात्मकलक्षणानां हेत्वाभासतावच्छेदकत्वं अनुमितिप्रतिबंधकतायां विष
 तयावच्छेदकत्वं विभागमात्रेति मात्रपदेन दुष्टव्यवहारव्यवच्छेदः। दुष्टव्यवहारनियामकोऽनुमितिप्रतिबंधकतावच्छेदकधर्म एव विभाजक इति नियमे
 मानाभावादिति भावः। नन्वत्रलक्षणे पक्षधर्मतापदानुपादात् नित्यत्वादिसाध्यकस्य लेकोटिद्वयोपस्थापकसाधारणधर्मवतास्तानविषयीभूते

द्यष्टुकादावतिव्याप्तिरित्याशंकां निराचिकीर्षुरभिप्रायं वर्णयति संदेहमित्यादिना एवकारेण कोट्युपस्थितौ तादृशरूपेण हेतुताव्यवच्छेदः। तादृ-
 शधर्मेति साधारण्यादिविशिष्टधर्मेत्यर्थः। मात्रपदेन धर्मविषयकत्वस्य कोटिद्वयोपस्थितिजनकतावच्छेदकघटकत्वव्यवच्छेदः। तथाच कोटिद्वयो-
 पस्थितिजनकतावच्छेदकीभूताया विषयता तदवच्छेदकत्वं नोक्तस्य लेख्यपुकादौ जगुल्यादिविषयताया एव तथात्वादिति न तत्राव्योतिव्याप्ति-
 रिति भावः। अथैतन्मते संशयं प्रति साधारणधर्मवद्भिन्नानत्वेन हेतुताया आधिक्याज्ज्ञैरवमिति चेन्न भवन्मतेपि कोटिद्वयोपस्थितिं प्रति तेन र-
 पेण हेतुताया आधिक्यात् संबंधिहस्यादिविशेष्यकज्ञानादस्तिपकादिस्मृतेरिव तत्कोटिसहचरितधर्मविशेष्यकज्ञानादपि तत्कोटिस्म-
 र्तेर्निर्विवादतया साधारणधर्मविषयकज्ञानत्वेन कोट्युपस्थितिहेतुताया उभयवादि सिद्धत्वात् तस्मात्कोट्युपस्थितौ साधारणधर्मवद्भि-
 र्भिन्नानत्वेन संशयं प्रति च साधारणधर्मवद्भिन्नानजन्मकोट्युपस्थितित्वेन हेतुत्वमिति पूर्वपक्षत्वज्ञानोपपन्नकमतापेक्षया साधारणध-
 र्मवद्भिन्नानत्वेन साधारणधर्मज्ञानजन्मकोट्युपस्थितित्वेन हेतुतामतमवसम्पत्क अथास्तु कोट्युपस्थितौ साधारणधर्मज्ञानत्वेनैव
 हेतुता तथापि संशये धर्मिभाननियमाय तत्र साधारणधर्मवद्भिन्नानत्वेन हेतुत्वमफलं कोट्युपस्थितेः संशयहेतुताया साधारणधर्मज्ञा-

न जन्मत्वनिवेशस्थाने साधारणधर्मवद्भिर्ज्ञानजन्मत्वनिवेशनादेव तन्नियमोपपत्तेः। स्वतंत्रकारणता कल्पनापेक्षया कृतकारणतायामवच्छे-
दकगौरवस्यैवोचितत्वात् न च धर्मिज्ञानस्य संशये साक्षाद्हेतुताया अपि कृतत्वात् तत्र साधारणधर्मत्रिकारकत्वमात्रं निवेशपतदिति नास्माकम-
पि स्वतंत्रकारणता कल्पनं मानसेपि च विप्रतिपत्तिवाक्याधीन संशये कोट्योरिव धर्मिणोपि पदजन्योपस्थितिः कारणमिति पदजन्यत्वेन
धर्मिज्ञानस्य विप्रतिपत्तिवाक्याधीन संशये ह्यथ कारणताया आवश्यकत्वात् नूनं संशयकारणताया साधारणधर्मादिविषयकत्वा-
त्तत्र विवाधाभावादिति वाच्यं संशये साधारणसाधारणधर्मवद्भिर्ज्ञानत्वेन हेतुता ह्यस्य तादृशतादृशधर्मिज्ञानजन्मकोट्यपस्थि-
तित्वेन हेतुता ह्यस्य च कल्पनापेक्षया तादृशतादृशधर्मविषयकत्वमनंतमव्ययधर्मिज्ञानहेतुतायास्तादृशतादृशधर्मवद्भिर्ज्ञान-
जन्मकोट्यपस्थितित्वेन हेतुता ह्यस्य च कल्पने स्फुटतरलाघवात् तैवं कोट्यपस्थितिकारणतायांतत्कोटिसहचरितधर्मवद्भि-
विशेषविषयकज्ञानजन्मत्वनिवेशो धर्मिभेदेन गुरुयमाविच्छिन्नकारणताया अनत्यापत्तेस्तदपेक्षया धर्मिविशेषमनंतमव्ययतत्त्वा-
दिसहचरितधर्मज्ञानजन्मकोट्यपस्थितित्वेन धर्मिविशेषमनंतमव्ययसाधारणधर्मवद्भिर्ज्ञानत्वेन तदधुशरीरेण हेतुत्वस्य च कल्पयितुं

ह० ग०

७७

७७

पि

मुक्तत्वात् न चोपस्थितिकारणतावच्छेदकशरीरे धर्मिणो नंतर्भावे पिकायतावच्छेदकीभूतसंशयत्वस्य धर्मिविषयताघटितत्वात् कोऽहं
पस्थिते धर्मिभेदेन कारणताभेद आवश्यक इति वाच्यं संशयत्वशरीरे धर्मिविषयताया विशेष्यतात्वेन किंचिद्धर्मावच्छिन्नविशेष्यतात्वेन
वनासामान्यतो निवेशनीयतया धर्मिभेदेन कारणताभेदाना आवश्यकत्वादिति दिक् पूर्वत्वक्षणेऽक्तातिप्रसंगवारणाय साध्यसंदेहजन
कत्वस्य कोऽहं पस्थितिविशेषणताया आवश्यकत्वादत्र तदुपस्थापकपदानुपादाननिबन्धनं न निवेशनमनिराकुरुते साध्यसंदेह
ति प्रकृतं प्रकरणवशात् सामान्यशब्दस्य विशेषपरतया प्राप्तं तथा च साध्यसंदेहजनिकाया साध्यापस्थितिस्तज्जनकतावच्छेदिका
सती तथा विधसाध्याभावोपस्थितिजनकतावच्छेदकीभूताया विषयता तदवच्छेदकतापयस्य अधिकरणधर्मबलंतत्त्वमिति पूर्वा
क्तदिशालक्षणाथै निष्कर्षयितव्यः बहिसाहचर्यवद्ध्यभाववद्ध्यवृत्तत्वावच्छिन्नधूमादिविषयतायाः पूर्वदृशितिरित्यातथाविध
साध्यसाध्याभावोपस्थितिजनकतावच्छेदकत्वेतामाह यातिप्रसंगः पूर्ववद्धारणीयः समवायादिघटितसामानाधिकरण्यमाह
यसंयोगादिनाधूमादेर्व्यादिसाध्यकस्य सव्यभिचारतावारणाय प्रकृतसंबन्धेन यत्साध्यवद्वृत्तित्वं साध्याभाववद्वृत्तित्वंचतद्ध

७७

एव

दितत्वेन च विषयता वच्छेदकधर्मे विवक्षणीयः। असाधारण्यशरीरेषु भावप्रतियोगितया साध्यादिमहत्तित्वनिवेशान्न तदसंग्रहः। साधारण
धर्मवद्धर्मिज्ञानसत्वे उद्बोधकांतराधीनकोटिस्मरणादनुभवात्मककोट्युपस्थितेर्वसंशयोपगमेक्षतिविरहाद्विशेषणज्ञानादिमुद्बोधाकोट्यु
पस्थितिहेतुतयैवोपपत्तेः साधारणधर्मज्ञानजन्यकोट्युपस्थितित्वेन स्वतंत्रहेतुता कल्पनमनर्थकमिति व्याख्यातकल्पे साध्यसंदेहज
नकल्परूपकोट्युपस्थिति विशेषणस्याव्यावर्तकतया विलक्षणजनकतायाश्चासत्वेन निवेशासंभवात्तत्तातिप्रसंगोऽविरिष्येस्यभि
प्रेत्यतादृशानिष्कृष्टमते प्रकाशंतरेण लक्षणं व्याचष्टे यथा कथं चिदिति साधारणधर्मज्ञानजन्या तदजन्या चेत्यर्थः। विशेषणज्ञानादिमु
द्बोधात्कृतकारणता तैर्निर्वाहो ननु स्वातंत्र्येण तद्धेतुत्वमिति सूचयितुं स्मृत्यनुभवसाधारणीति नन्वेव साधारण्यादिविशिष्टधर्मवत्ताता
न शून्यकाले कथं न संशय इत्यत आह नियामकमिति नियामकं तादृशधर्मदर्शनदशायामेवेति नियमनिर्वाहकं साधारण्यादित्यस्य
साक्षात्संशयहेतुभूतमित्यादिः। आदिपदादसाधारण्यपरिग्रहः। अतएव अनुभवसाधारण्याः कोट्युपस्थितेर्हेतुत्वादेव धारावाहिसंदे
हः। अविरलक्रमेण न संदेहत्रयादिकं साधारणधर्मज्ञानजन्यकोट्युपस्थितित्वेन संशयहेतुत्वे स्मरणात्मककोट्युपस्थितेरेव तथात्वात्साधार

हे० ग०

७८

७८

याधर्मवद्धर्मविषयकतथाविधैकोपस्थित्यासंशयद्वयजननसंभवेपिसंशयांतरोत्पत्तौतथाविधस्मत्सात्मकोपस्थित्यंतरस्यापेक्षणीय
तापस्यैविरलजग्नसंशयत्रितयादिकंनोपपद्यतेएतन्मतेतुसंशयात्मककोटिपस्थित्यादेरपिसंशयांतरोत्पादसंभवेनांतराकोटिस्मर
णानपेक्षणात्साधारणधर्मवद्धर्मविषयकद्वितीयादिसंशयान्तदग्रिमक्षणेसंशयांतरोत्पादेवाधकाभावः।नचास्मत्तत्तेपिसंशयात्म
ककोटिज्ञानस्यापिसाधारणधर्मज्ञानजन्यतयांतराकोटिस्मृतिविनयेसंशयांतरोत्पादःसंभवतीतिवाच्यंअवच्छेदकभेदभिन्नयोःस्मृतिसंशयनिष्ठ
तादृशज्ञानजन्यतयेरेननुगततयास्मृतिनिष्ठजन्यतयाएवनिवेशनीमत्तयास्मरणपेक्षायाआवश्यकत्वादितिभावः।स्यसामानाधिकरण्या
वच्छिन्नस्वाव्यवहितोत्तरत्वसंबंधेनसाधारणधर्मज्ञानविशिष्टोपस्थितित्वेनहेतुत्वोपगमेतुसंशयादपिसंशयःसंभवतीतिगौरवमेवउपस्थितेः
स्वतंत्रहेतुतायांवाधकमित्यवधेयंधर्मितावच्छेदकेतिधूमवान्पर्वतोवहिमान्तवैतिसंशयेधर्मितावच्छेदकप्रकारकज्ञानमुद्रयापर्वतत्वावच्छि
न्नविशेषकधूमत्वादिविशिष्टवत्ताज्ञानस्यजनकतयाधूमत्वादिमत्वमादायातिप्रसंगवारणायधर्मितावच्छेदकविशिष्टइतिधर्मितावच्छेदक
पदंफलीभूतसंशयधर्मितावच्छेदकतापयस्थिधिकरणपरंअन्यथापर्वतत्वादेरपिदर्शितसंशयधर्मितावच्छेदकघटकतयोक्तातिप्रसंगवा

७८

रणासंभवात् एवं च तद्धर्मपर्याप्तधर्मितावच्छेदकताकथं किंचित्संशयनिर्हृतायां जनकतायामवच्छेदकीभूताया तद्धर्मनिष्ठधर्मितावच्छेदक
 तानि रूपकप्रकारता तन्निर्हृतावच्छेदकतापर्याप्तधिकरणधर्मवत्वमिति प्राङ्निरुक्तोर्थः पर्यवसितः तेन संज्ञावाजातेरित्याहो संज्ञाभावव
 त्समवेतत्वात्प्रसिध्दाय रूपपदेन संज्ञावत्समवेतत्वमात्रोपादानसंभवेनातिव्याप्तिरिति परास्तं वक्तव्यं व्याख्येयं एवं च मूलस्थमुभयकोट्यप
 स्थापकमदं संज्ञायकार्थकमित्यभिप्रायः मूलमुपेक्ष्य निष्कृष्टमतेस्वातंत्र्येणैवैतद्धृष्टमिति पिकेचित् प्राचीनास्तसाधारण्या
 द्यवच्छिन्नप्रकारताशालिज्ञानत्वेन न संशयजनकता पुरुषत्वतदभावसहचरित्वेन यदा कदाचित्ज्ञातस्योर्ध्वत्वादेर्ध्वत्वत्वादिमात्रेण
 तानादपि अयं पुरुषो न वेति संशयात् किंतु अनुद्धसंस्कारान्यसाधारण्यादिप्रकारकविशिष्टधर्मिज्ञानत्वेनैव साधारण्यादिप्रका
 रकत्वं च संस्कारज्ञानसाधारणमतेस्तत्प्रकारकज्ञानसत्त्वैपित्जन्यतया विधिसंस्कारविशिष्टोर्ध्वत्वादिज्ञानात्संशयनिर्वाहः वैशि
 ष्यं च स्य विशेष्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकत्वसामानाधिकरण्याभयसंबन्धेन अत एकधर्मावच्छिन्नविशेष्यकसाधारण्यादिप्रका
 रकज्ञानादिसहितादपरधर्मावच्छिन्नप्रकारकधर्मिज्ञानान्न संशयः ईदृशापत्तिवारणायैवैकविशिष्टपरस्य हेतुतास्य क्रियते तेन

ग० हे०

७२

७१

तूभयोः पृथक् कारणता एकविशिष्टापरत्वेन हेतुत्वे विशेषणविशेष्यभावे विनिगमनाविरहेण कारणताद्वयमात्रं यथक् कारणतामते तु ए
कधर्मविच्छिन्नविशेष्यकसाधारण्यादिप्रकारकज्ञानादिसहितादन्यधर्मविच्छिन्नप्रकारकधर्मिज्ञानात्संशयापत्तेः तत्तद्धर्मविच्छिन्नविशे
ष्यकसाधारण्यादिप्रकारकत्वेन तत्तद्धर्मविच्छिन्नप्रकारकधर्मिज्ञानत्वेन च हेतुताकल्पनमंतरेण पुनरितुयातादृशहेतुतास्वीकारे ऊर्ध्वत्व
त्वादित्यपविषयतावच्छेदकानंतधर्मभेदेन हेतुताया आनंतसंस्यादिति वदन्ति तन्मते यथा व्याख्यातलक्षणशुद्धधूमत्वाद्यवच्छिन्नप्रकारता
या अपि वक्ष्यामि संदेहजनकतावच्छेदकत्वाद्युद्धूमत्वादिकमादायातिप्रसंगवारणमशक्यमिति तन्मते कल्यांतरमाह कोटिद्वयेति ऊर्ध्वत्व
त्वादिनेत्यस्य केवलेनेत्यादिः तदानं संशयप्रक्षालने यदुपेति यदुपप्रकारकविशिष्टत्वेन यत्किंचित्संशयजनकता तदुपयत्वमित्यर्थः
यत्किंचित्संशयजनकतावच्छेदकतावच्छेदकत्वेन निरूपिता यानिरूपकत्वसंसर्गाविच्छिन्नावच्छेदकता तदाश्रयविषयतापर्याप्त्यधिकर
णधर्मवत्त्वं यत्किंचित्संशयजनकतावच्छेदकवैशिष्ट्यघटकविशेष्यतानिरूपितप्रकारतापर्याप्त्यधिकरणधर्मवत्त्वमितितु पर्याप्त्यविशि
तार्थः तच्चेत्यादिमूलग्रन्थः साधारण्यासाधारण्यादित्यप्यसंशयप्रयोजकनूपमादायलक्षणसंगमनपरः तत्र यादृशासारण्यस्य सं

७२

शयप्रयोजकत्वं विचार्य हंत तस्य हेतुसाधारणमिति दोषेण लक्षणांतरमुत्थापयितुं तादृशग्रंथं धारयति तच्चेत्यादिति असाधारण्यं संशयप्रयोजकी
 भूतासाधारण्यपरार्थः। वृत्तिमत इति तथा च शब्दोऽनित्यः शब्दत्वादित्यादावसाधारणे व्याप्तिरिति भावः। ननु वृत्तिमतो नासाधारण्यमुपगम्यते किं त्व
 वृत्तेरेवेति नैतद्वोमावकाश इत्यत आह एककोटि इति व्याप्यस्य व्याप्यतया गृहीतस्य व्यावृत्तस्य तद्वृत्तित्वेन गृहीतस्य एतेनैककोटिमव्यावृत्तस्यैक
 कोटिव्याप्यताया आवश्यकत्वेऽपि न भेदघटिते वा र्थासंगतिः। तद्वद्वृत्तित्वं च न तदभावव्याप्यत्वं तच्छरीरे तदभावाभावत्वेन तस्या निवेशादित्यवधेयं वि
 शेषदर्शितया विरोधि धर्मदर्शनतया संशयविरोधित्यादिति पुरुषत्वाभावाभाववद्वृत्तिशारवादिमानयमित्याकारक निश्चयदशाया मिदपुरुषाव
 त्तिशारवादिमानयमित्यादि निश्चयदशायामपि पुरुषत्वादिविशिष्टबुद्ध्यनुयादस्य सर्वानुभवसिद्धत्वात् द्विशिष्टबुद्धौ तद्वद्वृत्तित्वेन गृहीतधर्मवता ज्ञानस्य
 प्रतिबंधकताया आवश्यकत्वादिति भावः तथा च निरुक्तासाधारण्यविशिष्टधर्मवता ज्ञानस्य संशयप्रतिबंधकतया संशयजनकत्वासंभवात् कथं ता
 दृशासाधारण्यस्य संशयप्रयोजकता न च तादृशज्ञानस्य संशयप्रतिबंधकत्वेऽपि तज्जन्यकोट्युपस्थिते संशयजनकत्वं संभवत्येव तन्नाशानंतरं तज्ज
 न्यकोट्युपस्थित्या संशयजननसंभवात् असाधारण्यधर्मवद्वृत्तिज्ञानस्यातएव बाधकात्साक्षाद्हेतुत्वासंभवेन तज्जन्यकोट्युपस्थितित्वेन हेतुतायंगो

ग० हे०

८०

४०

८०

रवस्याकिंचित्करत्वादिति तादृशकार्यकारणभावघटितलक्षणपरतयेवमूलं व्याख्येयमिति वाच्यं। अग्रे निर्व्यासाधारण्यस्य बुद्धेः संशयाविरो
धितया तत्र ज्ञानस्यैव साक्षात्संशयजनकत्वसंभवेन गौरवाऽक्त रूपेण कोटिपस्थिते हेतुत्वात् कोटिस्मृतिजनकता घटितलक्षणस्यासंभवात्।
संशयजनकता घटितलक्षणकरणे च तादृशसाधारण्यमादाय व्याप्य विरुद्धयोरतिव्याप्तेश्च ननु सत्प्रतिपक्षसंबलनदशाया मिदकोटि
द्वयवद्वाह्यतधर्मवत्ता ज्ञानदशाया मपि संशयोत्पत्तिरनुभवसिद्धैवेति तदभावव्याप्यवत्ता ज्ञानस्यैव तत्त्वोऽटिमद्वयतिधर्मवत्ता ज्ञानस्योत्तेज
कत्वमगत्या कल्पनीयमिति कोटिद्वयवद्वाह्यतधर्मवत्ता ज्ञानस्य संशयकत्वमव्याहृतमेव येन रूपेण प्रतिबंधकता तेनैव रूपेण जनकत्वा
नुपगमात् इत्यत आह सत्प्रतिपक्षे चेति विरोधिकोटिद्वयव्याप्यवत्ता ज्ञानसमम इत्यर्थः। परामर्शप्रामाण्यसंशयेति तथा च तुल्ययुक्त्या प्रकृ
ते पितृत्वं कोटिमद्वयतित्वविशिष्टवत्ता ज्ञाने प्रामाण्यसंशयादेव संशयः स्यात्क्रियते इति नैककोटिमद्वयवत्तधर्मवत्ता ज्ञानप्रतिबंधकतायामपरको
टिमद्वयवत्तधर्मवत्ता ज्ञानस्योत्तेजकत्वं प्रामाणिकं अप्रामाण्यज्ञानोत्तेजकतयेवोपपत्तेः। अप्रामाण्यज्ञानाभास्कंदितस्यैव ज्ञानस्य संदेहज
नकतयानिरुक्तासाधारण्यस्य बुद्धेर्जनकत्वोपगमे प्रतिबंधकता बह्वेक रूपेणैव जनकता प्रसंग इति भावः। निश्चितसाध्यतदभाववद्वा

हतत्वमिति असाधारण्यमिति येन येन रूपेणेति यद्यद्रूपं धर्मितावच्छेदकीकृत्येत्यर्थः। तेन रूपेण तद्व्यावृत्तत्वं तत्तद्रूपमविशिष्टतत्तद्रूपमिव्यावृत्तत्वं
 प्रमेयत्वादिसामानाधिकरण्येन घटादौ साध्यादिनिश्चयदशायां मपिशब्दोऽनित्यः शब्दत्वादित्यादावसाधारण्यसत्त्वाद्धर्मनिवेशः। प्रथमपक्षे
 वक्ष्यमाणायानिर्धर्मितावच्छेदकसाध्यनिश्चयविषयवृत्तिहेतावसाधारण्यानुपपत्तेर्वारणाय घटत्वादिना साध्यादिनिश्चयदशायां रू
 पांतरावच्छिन्नघटादिव्यावृत्तत्वं तानात्संशयापत्तिवारणाय च धर्मितावच्छेदकत्वनिवेशः। साध्यव्याप्यवत्त्वेन पक्षातिरिक्तमात्रविषयकसाध्य
 निश्चयदशायां साधारण्यानुपपत्त्यनवकाशात्पक्षस्यापि निश्चयविषयत्वमाविष्कर्तुं सर्वाणि। सर्वपदेन सर्वत्वावच्छिन्नोद्देश्यताकवो
 धः केवलान्ययिसर्वत्वावच्छेदेन विधेयविषयकएव जन्यत इति तथा विधबोधस्यैव सर्वाणिसाध्यवृत्तीत्याकारकता तथा च विशिष्यपक्षे
 साध्यनिश्चयदशायां मिव साध्यसंदेहविरोधिनः सर्वाणिसाध्यवृत्तीति निश्चयस्य सत्त्वे साधारण्याभावस्येष्टत्वात् साध्यव्याप्यवृत्तीति
 तथा चैतादृशनिश्चयदशायां विशिष्यपक्षे साध्यसंदेहस्यानिवृत्तेस्तदृशनिश्चयस्य नासाधारण्यक्षतिकारकत्वमिति भावः। प्रथमपक्षे धर्मि
 तावच्छेदकानिवेशात्सामान्यधर्मविच्छिन्नधर्मिकं विशिष्यसंशयनिवर्तकं निर्णयमिवानिर्धर्मितावच्छेदकतयाऽप्रसक्तसंशयनिवर्तकताक

ग० हे०

८९

४१

निश्चयमादायापि दोषदानं संभवतीत्यभिप्रेत्याह सर्वाणि वेति पूर्वसाध्यवत्वेन पक्षस्यापि निश्चयविषयत्वं स्फुटीकर्तुं सर्वाणि इति साध्यव
त्वावच्छिन्ने सर्वत्वविधेयकत्वस्य साध्यवन्ति सर्वाणि इत्याकारकज्ञानस्य पक्षा विषयकस्यापि संभवात् सर्वसाध्यवद्देश्यकत्रमेयत्वविधे
यकज्ञानानुधावनं एतादृशज्ञानस्य वस्तुत्वव्यापकसर्वत्वावच्छेदेन साध्यवत्त्वात् न वगाहितया तत्सर्वं न पक्षे साध्यसंदेहनिवर्तकमिति
तदानीमसाधारण्यमक्षतमेवेति भावः। आदिपदात्तशब्दो नित्यः शब्दत्वादिसादौ सर्वाणिसाध्याभावव्याप्यवन्ति साध्याभाववन्तीत्यादि
निश्चयपरिग्रहः। साध्यादीसादिपदात्तसाध्याभावपरिग्रहः। अतथात्वमसाधारण्यभावः। द्वितीयपक्षे तत्र धर्मित्वरूपधर्मिता
वच्छेदकविवक्षणे प्रथमपक्षोक्तप्रथमदोषस्य द्वितीयदोषस्य च यथाश्रुतेष्वनवकाशात् तत्र दोषांतरमाह द्वितीयेति विशिष्यध
र्मितावच्छेदकप्रकारेण सामान्यतः पक्षे साध्यवृत्तानिश्चयं विना पक्षमात्रवृत्तिहेतौ साध्यवृत्तित्वव्यतिरिक्तत्वात् निश्चय एव न संभवती
त्यभिप्रेत्येतदभिहितं अथवा विशिष्यविशेषधर्मधर्मितावच्छेदकीकृत्योक्तविवक्षणे सामान्यधर्मधर्मितावच्छेदकीकृत्य निश्चय इत्यामप्य
तदोषस्य संभवात्तादृशस्थूलसंग्रहाय तादृशधर्मस्य धर्मितावच्छेदकत्वानुसरणं विशेषलक्षणस्येति विशेषणादित्यग्रिमेणान्वयः। वैशिष्य

८९

च सामानाधिकरण्यप्रसाससाबोधं तद्विशेषितस्यैव तस्य संशयप्रयोजकतया सव्यभिचारसामान्यलक्षणस्यातिव्याप्तिवारयितुमाह
 साधारण्येति एतच्च व्याप्तिग्रहदशायां साधारणसंग्रहाय वैशिष्ट्यं विशेषणतविषयतोभयघटितसामानाधिकरण्येन बोध्यं कंचि
 दपीति व्याप्तिग्रहशून्यपुरुषं प्रत्यपीत्यर्थः ननु तत्पुरुषोपव्याप्तिग्रहाभावः तत्तत्पुरुषोपासाधारण्यलक्षणे निवेशनीय इति नायं दोष
 इत्यत आह स्यादिति तदपि सामान्यसव्यभिचारत्वमपि तत्तत्पुरुषघटितमिति तथा चासाधारण्यद्वसाधारणेपि पुरुषविशेषमि
 मंत्रितसव्यभिचारव्यवहारापत्तिः धूमादौ साध्येव ह्यपादिरमुकं प्रतिव्यभिचारितिव्यवहाराभावेनेष्टापत्तेरयोगादिति भावः यथा
 श्रुतैतत्कल्पे प्रथमपक्षीय प्रथमदोषमप्याह साध्यादिति आदिपदात्साध्याभावपरिग्रहः ननु तदानीमसाधारण्याभावेपि तद्
 मादेवानुमिति प्रतिबंधादिति शंका निराचिकीर्षया तद्भूमाभावमप्युपपादयति नहीति तदानीं पक्षे साध्यसंदेहदशायां
 तथा च तदानीं तत्र तद्व्याप्यवत्ता संशयस्याप्योचित्यावजितित्वाव्याप्यवच्छित्त्वस्यापि हेतौ संशयादिति भावः एतेनैकस्थले
 लक्षणाव्याप्तिवदसाधारण्यनिश्चयरूपकारणाभावेन संशयानुपपत्तिरपि दुष्टव्याः उक्तविवक्षायामेतद्दोषानवकाशात् सा

ग. हे.

८२

९२

धारणेपुरुषविशेषनिर्णयितसव्यभिचारव्यवहारेकसाविदिष्टापतेऽसंभवाद्दोषांतरमाहाभिहितं चेति. परोत्थित्यादिना. अगंधदएतत्वा
दिस्मादिपूर्वमक्षयपंक्तिव्याख्यानावसर इति शेषः. न संशयप्रयोजक इति तथा च तदादायासाधारणेन लक्षणगमनसंभव इति भा
वः. ननु तर्हि कीदृशमसाधारण्यं संशयप्रयोजकमत आह किं त्विति. तत्सहचरितेति. साध्यतदभावसहचरितेत्यर्थः. एतादृश
साधारण्यस्य च न हेतुदोषता संभवः. सहेतुसाधारण्यादनुमितिप्रतिबंधकज्ञानाविषयत्वेन दोषसाभान्यलक्षणानां कृतत्वा
च्चेति भावः. ननु व्याप्यविरुद्धसाधारण्यस्येतादृशधर्मस्य संशयप्रयोजकत्वे व्याप्यादिदर्शनादपि संशयापत्तिरित्यत आह व्या
प्यविरुद्धयोरिति. व्याप्यादिग्रहत्रयकाले व्याप्यादिदर्शने स्पष्टं संशयाप्रतिबंधकतया तत्त्वेन निश्चितयोरिति. व्याप्यत्वाद
ना. निश्चितस्य व्याप्यादेर्निरुक्त रूपज्ञानात् संशय इष्ट एवेति भावः. विरुद्धान्यत्वस्य हेतुविशेषणत्वेऽसाधारण्यसंग्रहः. विरो
धपदार्थसाध्यासामानाधिकरण्यत्वादिनानिवेशयतद्व्यत्येनानुमिति विरोधिविशेषणेपि साध्याप्रसिध्यादिवारणासं
भवः इत्यत आह विशिष्टेति. साध्यतावच्छेदकादिविशिष्टेत्यर्थः. एतदर्थः पूर्वपक्ष एव विवृतः. यथाश्रुतमूलतो धर्मिविशे

८२

षण्णतायाएवलाभादर्थतश्चि तात्पर्यबलतश्चर्थः। विरोधिविशेषणं अनुमिति विरोधिविशेषणं अद्यत्तिले परस्परसामानाधिक
 रण्येवसाध्यसाधनयोरित्यनुषज्यते पक्षतानिवेशनेप्रयोजनाभावादाहपक्षपदमिति पक्षवृत्तित्वस्यधर्मिविशेषणत्वेस्वदूपासिद्ध
 स्पव्यभिवारिणोऽसंग्रहप्रसंगः। हेतौपक्षवृत्तित्वग्रहाविरोधित्वेनविरोधिविशेषणेपिबाधसत्यतिपक्षातिप्रसंगवारणमशक्यमेवे
 तिपूर्ववत्पक्षवृत्तित्वेससनुमिति विरोधिसंबंधाव्यावृत्तिरितिदलद्वयेनव्याप्तिग्रहविरोधिधर्मवत्वस्यविवक्षणेचमणिकार
 मतसिद्धस्यसाध्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वदूपासाधारण्यस्यासंग्रहः॥ विशेषणांतरं प्रक्षिप्यवाधादिवारणेचगौ
 रवमित्यभिप्रेत्यपूर्वपक्षोक्तरीतिंपरित्यज्यप्रकारांतरेणवाधादिकंवारयितुंउक्तदलद्वयनिष्कर्षार्थमाह तथावेति यद्युक्त
 मिति सधर्मितावच्छेदककहेतुमत्तानिश्चयकालीनया दशविशिष्टविषयक निश्चयसामान्यस्यसमानकालीनहेतुमत्तानिश्चय
 समानधर्मितावच्छेदककानुमितिसामान्यप्रतिबंधकंतादृशधर्मवत्वमित्यर्थः। समूहलंबनात्मकस्योदासीनपदार्थविषयकनिश्चय
 यस्यापिअनुमितिप्रतिबंधकतयाउदासीनपदार्थविषयकनिश्चयसामान्यसापितद्विपरीतकोटिविषयकसमूहलंबनात्मक

ग० हे०

८३

४३

प्रकृतानुमितिप्रतिबंधकतया तत्रातिव्याप्तिवारणाय सामान्यपदद्वयं हेतुमत्ताज्ञानासमानकालीनस्य व्यभिचारनिर्णयस्य व्यभि
चारनिश्चयसामान्यांतर्गतस्य स्वसमानकालीनहेतुमत्ताज्ञानाप्रसिध्याऽसंभवः स्यादिति प्रथमं कालीनांतर्निश्चयविशेषणं
निर्दिष्टमिदं तावच्छेदकहेतुमत्तानिश्चयकालीनव्यभिचारनिश्चयकालीनहेतुमत्ताज्ञानधर्मितावच्छेदकाप्रसिध्यात्तद्व्यवस्थाद्वयस्य
मतो हेतुमत्ताज्ञाने सधर्मितावच्छेदकत्वविशेषणं अनुमितिसामान्यांतर्गतायां स्वसमानकालीनहेतुमत्ताज्ञानासमानधर्मि
तावच्छेदककसाध्यानुमितौ हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नस्य साध्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वज्ञानं प्रतिबंधकं नित्यत्वव्यापकी
भूताभावप्रतियोगिशब्दत्वमित्यादिज्ञानदशापरमयं नित्यत्वादित्यादिज्ञानोत्पत्तावविवादादित्यसाधारणव्याप्तिरतः समानधर्मि
तावच्छेदकांतमनुमितिविशेषणं तथा चेदं त्वादधर्मितावच्छेदककनित्यत्वादिविशिष्टबुद्धेशब्दत्वादधर्मिकनित्यत्वादिव्याप
कीभूताभावप्रतियोगित्वादिरूपा नित्यत्वाव्यतिरेकव्याप्तिनिश्चयविशिष्टस्य तद्धर्मितावच्छेदककेशब्दत्वादिमत्ताज्ञानस्य तद
भावव्याप्यवत्ताज्ञानमुद्रया प्रतिबंधकतावेद्विशेषणविशेष्यभावे विनिगमनाविरहेणातद्वशात् शब्दत्वादिमत्ताज्ञानविशिष्टत्वस्य

८३

क तथाविधव्याप्तिनिश्चयस्यापि प्रतिबंधकतया तादृशहेतुमत्तानिश्चयसमानधर्मितावच्छेदककानुमितिसामान्यप्रतिबंधकत्वं तथाविधा
 साधारण्यनिर्णयस्याक्षतमेवेत्यसाधारण्यसंग्रहः। अनुमितिपदसाध्यव्याप्तिहेतुः साध्यवाच्यपक्षइत्येतादृशसमूहालंबनानुमितिपदं
 तेनसाधारण्यज्ञानस्यसाध्यवत्ताज्ञानाप्रतिबंधत्वेपिनतदसंग्रहः। एतेनानुमितिविरोधित्वं यादृशविशिष्टविषयकनिश्चयत्वेनानु
 मितिप्रतिबंधकत्वं तादृशत्वं तत्रावच्छेदकत्वं प्रागुक्तमुक्त्यानतिरिक्तवृत्तित्वरूपमेवविवक्षणीयं। एवंचसाध्यव्यापकीभूताभावप्र
 तियोगीहेतुरितिज्ञानस्यहेतुमत्ताज्ञानासमानकालीनस्यसाध्यवत्ताज्ञानाप्रतिबंधकतया तादृशज्ञानविषयस्यनिरुक्तलक्षणात्
 कालित्वेननासाधारण्यस्वरूपतोपपद्यते। पक्षवृत्तित्वविरोधितस्यतस्यचवाधादिवद्धर्मिविशेषघटितमूर्तिकेतयानियतपक्षधूमिका
 नुमितिविरोधित्वमेकं नतुयत्रहेतुमत्त्वं ज्ञायतेतत्तद्धूमिकानुमितिसामान्यविरोधित्वमिति न तथात्वसंभवरतिपरास्तं यत्तु हेमताज्ञा
 नमनिवेश्यतत्तद्धेतुधूमिकेसाध्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वनिश्चयत्वेनैवप्रतिबंधकताप्रतिवध्यतावच्छेदकधर्मिविशेषस्तुविष
 यकत्वाघटिततत्तद्धेतुमत्ताज्ञानजन्यानुमितित्वं अतः शब्दत्वं नित्यत्वव्यापकीभूताभावप्रतियोगीतिनिश्चयसत्वेसमानधर्मितावच्छेदकक

म० हे०

८४

४५

क

८४

शब्दत्वज्ञाननिश्चयस्यासत्वेनित्यत्वाद्यनुमितेनानुपपत्तिस्तदानीं हेतुं तरज्ञानेनैवानुमितिजननात्तस्याश्रयशब्दत्वधर्मिकतादशाभावप्रतियो
गित्वनिश्चयाप्रतिवध्यत्वात् एवं वृषसहस्रित्वाविशेषितं निरुक्तरूपमेवासाधारण्यं लक्षणोऽनुमितिपदस्य प्रकृतं हेतुकानुमितिपरत
याप्रकृतहेतुकानुमितिसामान्यविरोधित्वस्यानतिरिक्तद्वित्वरूपावच्छेदकत्वधटितस्यापि तत्र सत्वेन तदसंग्रहाप्रसक्तैरितिसमाधानं
तन्मनोसंविज्ञानं शब्दत्वादधर्मितादशाप्रतियोगित्वादिनिश्चयस्य शब्दत्वादिहेतुमताधीजन्यानुमितित्वावच्छिन्नं प्रतिप्रतिबंधकत्वे
तादृशनिश्चयसहकृतशब्दत्वादिप्रकारकनिश्चयदशायां तत्समानधर्मितावच्छेदककेशादवोधाद्यापत्तेरन्यहेतुकतादृशानुमित्या
पत्तेश्च उर्वारत्वात् न चान्यहेतुकापि समानधर्मितावच्छेदककतद्वत्ताज्ञानकालीनानुमितिस्तद्वत्ताज्ञानजन्यैवेति न तदापत्ति संभव इति वाच्यं
व्याप्यत्वात् न वच्छिन्नहेतुप्रकारताशालिज्ञानस्यानुमितिजनकत्वे मानाभावात् अन्यलिंगकपरामर्शघटितसामर्थ्यात् तत्तद्वर्त्मिकतादृशनिश्चयाभाव
स्यानंतर्भावेन तद्वत्तापत्तेः कथामात्रेण वारयितुमशक्यं एतेन स मानधर्मितावच्छेदककतद्वत्ताज्ञानानंतरोत्पत्तिकत्वनिवेसेपिन निस्तारइत्यल
मसावेशेन एतन्नयेयक्षद्वित्वाविशेषिताहेतुनिष्ठसाध्याभावीयाव्याप्तिरप्यसाध्यधारण्यमेवेति न तत्रातिव्याप्तिरित्यवधेयं तथा नि

रुक्मानुमितिसामान्याविरोधि-धर्मविशेषितत्वात्-धर्मविशेषघटितत्वात्-न तादृशो-न तादृशानुमितिसामान्याविरोधि-न न चैवमपि सर्वमा-
 काशवत्त्वमेयत्वादिसादृश्यली-यवाधप्रतिरोधयोरतिव्याप्तिः-सर्वमाकाशाभाववादित्यादिनिश्चये-कचिदप्याकाशाधनुमितेरनुदयात्-अनुभ-
 भवानुरोधेनासमानधर्मितावच्छेदककज्ञानेपितत्त्वतिबंधकत्वकल्पनात्तयोऽनुमितिसामान्याविरोधित्वादित्यत आह सर्वमिति-इत्यादिकं-इत्याका-
 रकज्ञानविषयवाधादिकं-अग्रिमविरोधिपदस्य-इत्य-प्रतिबंधकपुरतया इत्यादिकमित्यस्येसाकारकज्ञानमित्येववार्थः-सामानाधिकरण्यग्र-
 हविरोधीति-साध्यसामानाधिकरण्यस्य साध्यवत्त्वघटितत्वादिति शेषः-तथा वा विरोध्यंते नैवेतद्वारणमिति भावः-निर्धर्मितावच्छेदकज्ञान-
 स्पवाधाद्यप्रतिवध्यत्वे साध्यसामानाधिकरण्यज्ञानस्य साध्यंशो निर्धर्मितावच्छेदकतया तद्विरोधित्वमुक्तवाधादेरक्षतमेवेत्यशयेनाहानु-
 मिति-विपरिचयस्यापि प्रकृतसाध्यहेतुकानुमिति विरोधित्वात् सामान्येति-तथा च तस्यान्यहेतुकानुमित्यविरोधित्वान्न तदसंग्रहः-इत्युक्तवाधा-
 देश्च सर्वहेतुकानुमिति विरोधित्वान्न द्वारणमिति भावः-इदं त्ववधेयं-सर्वमाकाशाभाववादित्यादिज्ञानस्यासमानधर्मितावच्छेदककानुमिति विरोधि-
 त्वे मानाभावः-तादृशज्ञानकाले इदमपि सर्वं तिर्गतमित्यादिसत्त्वे एवेदमाकाशवदित्याधनुमित्यनुदयात् तत्र च तादृशज्ञानस्यैव ग्राह्याभावावच्छेद-

ग. हे०

८५

४५

कधर्मदर्शनविधया तादृशानुमित्यभावनिर्वाहकत्वात् तथा च तादृशबाधबुद्धेर्निर्दिष्टानुमितिसामान्यविरोधित्वाभावादेव नातिव्याप्तिशंकोति-
वस्तुतस्तु। तद्धर्मितावच्छेदकबुद्धौ तत्सामानाधिकरण्यमात्रेण ग्राह्यत्वाभावग्राह्यबुद्धेरप्रतिबंधकतया ग्राह्यत्वाभावं शेत तद्धर्मितावच्छेदक-
व्यापकत्वावगाहितमेव तत्र तत्तावग्राह्यत्वाभावे तद्धर्मव्यापकतानिश्चयस्य तद्धर्मविच्छिन्नांशे ग्राह्यत्वाभावप्रकारकस्यापि तद्धर्मधर्मिताव-
च्छेदककग्रहप्रतिबंधकत्वं। तद्धर्मव्यापकता च तद्धर्मसमानाधिकरणाभावाप्रतियोगित्वं तद्ज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वे दृष्टिमत्त्वं ताभावाप्र-
तियोगित्वज्ञानमपि तथा सामान्यघटितविशेषाभावग्रहस्य यत्र प्रतिबंधकत्वं तत्र तत्सामान्यभावग्रहस्यापि तथात्वानुभवात् सर्व-
माकाशाभाववदिति बुद्धेः आकाशाभावे दृष्टिमत्त्वाभावाप्रतियोगित्वं विषयः स एव बाधः आकाशानुमितिसामान्यविरोधी चेति मू-
लस्येन तेनेत्यनेन संशयप्रयोजकयोर्विभाजकीभूतसपक्षवृत्तित्वविपक्षव्यावृत्तत्वघटितसाधारण्यासाधारण्ययोः परामर्शसंगतिः
सपक्षवृत्तित्वाद्यंशज्ञानस्यानुमित्यविरोधितया तद्धटितस्य हेतुत्वाभासताविरहादितितस्यानुमिति विरोधितया प्रक्रांतविपक्षवृत्तित्वा-
द्यंशमात्रपरामर्शकतामाह तेनेति विपक्षवृत्तित्वत्वादिना प्रक्रांतत्वात् प्रक्रांततात्वाभावात् अनुमिति विरोधिनेत्युक्तं अनुमिति विरोधित्वा

८५

वच्छिन्नस्यानुमित्यविरोधित्वात्तत्पदस्य विपक्षवृत्तित्वत्वावच्छिन्नपरत्वमावश्यकमिति तद्धाभाय विपक्षवृत्तित्वत्वादिनेति विपक्षवृत्तित्वत्वाद्यव
 छिन्नेनेत्यर्थः तेनैवेत्येवकारस्य विभाजकधर्मस्यानुमितिप्रतिबंधकहेतुज्ञानप्रकारत्वव्यवच्छेदपरत्वेऽसंगतिः तादृशज्ञानप्रकारिभूत
 विपक्षवृत्तित्वादेरेवानुगतधर्मप्रकारेण विभाजकत्वात् एवं प्रत्येकमेवेत्येवकारस्यापि विभाजकधर्मस्य हेत्वाभासताव्यवच्छेदपरत्वेनो
 पपद्यतरति अनुमिति विरोधित्वादि रूपा अनुगमकविभाजकतावच्छेदकधर्मस्य प्रतिबंधकज्ञानप्रकारतावच्छेदकत्वहेत्वाभासपदप्रति
 पाद्यतावच्छेदकत्वव्यवच्छेदपरतया एवकारद्वयव्याचक्षेपे एवकारेणेति प्रथमेवकारेणेत्यर्थः ॥ व्यवच्छिद्यं प्रतिबंधकज्ञानप्रकारतावच्छेद
 कत्वव्यवच्छेदपरतया प्रतिपाद्यं हेत्वाभासस्येति पूरणं एवं च प्रत्येकमेवेति मूलस्य विपक्षवृत्तित्वादिप्रत्येकमात्रवृत्तिरूपावच्छिन्नस्यैव
 ल्यर्थः तेनासाधारणस्येत्यादि मूलस्यानुमिति विरोधिताद्यदितलक्षणपरित्यज्य तलक्षणांतरकरणेनासाधारणस्य साध्यतदभावेऽपस्या
 यकतया संशयकतया दूषणत्वपक्षे नाव्याप्तिरित्यर्थकत्वेऽसंगतिः ॥ संभवत्संशयप्रयोजकताकसाध्यतदभावसहचरिताभावप्रतियो
 गित्वरूपासाधारणस्य सहेतुसाधारणताप्रयुक्तदोषत्वासंभवदोषेणेवानुमिति विरोधिताद्यदितलक्षणस्यावतारितत्वात् तेनैव

हे० ग०

८६

९६

संशयकताघटितलक्षणपरित्यागपूर्वकापरलक्षणद्वयकरणस्यासाधारणसंग्रहप्रयोजकतार्थकत्वं साध्यतदभावोपस्थापकत
येत्यस्यचसत्प्रतिपक्षोत्थापकतयेत्यर्थकत्वमपिनसाधुः असाधारण्यस्यसत्प्रतिपक्षोत्थापकतामतेसाध्यत्वापकीभूताभावप्रतियोगि
त्वस्यैवासाधारण्यतयातस्यव्याप्तिग्रहाविरोधितयाविरुद्धादिसंकीर्णसाधारणानुरोधेनव्याप्तिद्वयग्रहाविरोधितापरतयाव्याप्ये
यस्याव्यवहितलक्षणस्यतत्राव्याप्तेरावश्यकत्वादतस्तत्पदं मध्यमलक्षणमात्रपरतयाव्याप्तेनेति असाधारण्यस्यसंशयकतापक्षे च
प्रथमलक्षणस्यैवसाधुतामनुमध्यमस्य संशयप्रयोजकस्यनिश्चितसाध्यतदभाववदवृत्तित्वादेरनुमित्यविरोधित्वादित्यमष्टभासंगति
भयेनसाध्यतदभावोपस्थापकतयेत्यस्यसंशयकतयेत्यर्थपरित्यज्याथंतिरमाहसत्प्रतिपक्षोत्थापकतयेति इतरलक्षणयोस्तन्मतेऽ
साधारणाव्याप्तिसत्येवोपष्टंभसंगतेऽपष्टंभकतांस्फुरीकतुंतिस्फुरयतिअन्यथापुनरिति इतरलक्षणयोस्तिस्यर्थः अव्याप्तिरेवेति स
त्प्रतिपक्षोत्थापकतयाल्लक्षणत्वपक्षेइत्यनुब्रज्यते यथाश्रुतंसाध्याभावोपस्थापकत्वंनवाधसाधारणमतमतस्तदर्थव्याचक्षे साध्याभावेति
व्यभिचारादिव्यावृत्तस्यकारणीभूताभावप्रतियोगित्वरूपप्रतिबंधकताघटितस्यविरोधित्वस्यविरोधितापदार्थतालाभायसाक्षादिति श्रीः।

च

८६

विरोधितया तस्य दोषत्वायोगात् स्वरूपादिसंवाधवच्छिन्नवाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिता निरूपितानुयोगितासंवाधस्य चाप्रसिध्पाता
 दशसंवाधवच्छिन्नाभावोप्यप्रसिद्धतिनता दशस्य दोषतोपगमसंभवः। साध्यताद्यवच्छेदकस्य स्वावच्छिन्नसंवाधविशेषावच्छिन्नप्रतियोगि
 ताकत्वसंवाधवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावोभावांशेता दशसंवाधेन प्रतियोगिविशेषणतापन्नसाध्यतावच्छेदकादिप्रकारकव्यतिरेकव्या
 सिग्रहविरोधितयानुपसंहारित्वमित्यपिन सार्वत्रिकं। विशेषणांतरानवच्छिन्नज्ञानत्वादेर्यत्र साध्यताद्यवच्छेदकता तत्र स्वरूपतस्तत्प्र
 कारकव्यतिरेकव्याप्तिबुद्धेरवहेतुतया तत्र तदभावप्रकारकज्ञानस्य नियमेन तदंशे प्रतियोगितावच्छेदकज्ञानत्वत्वादिप्रकारतया जविरो
 धित्वात् प्रतियोगितावच्छेदकप्रकारकप्रतियोगिमत्ताबुद्धेरवसमानप्रकारकतया भावग्रहप्रतिबध्यत्वात् ह्यनियामकसंवाधस्य
 संसर्गाभावप्रतियोगितानवच्छेदकतया तादृशसंवाधवच्छिन्नाभावाप्रसिद्धेश्च एतेन तत्संवाधेन तत्प्रकारकबुद्धेः समानधर्मिकतत्संवाधा
 वच्छिन्नतदभाववत्ताबुद्धिवृत्ततदधिक्यस्य तेन संवाधेनासंवाधत्वे ग्रहस्यापि प्रतिबंधकत्वमानुभविकं अतएव साध्यादेरव्यतिव्यस्यवाधा
 दिप्रभेदत्वोक्तिरपि संगच्छते एवं च साध्यादेरत्यंताभावाप्रतियोगित्वादिकमिति यथाश्रुतस्यैव संगतिरित्यप्युक्तं। केवलान्वयिन्मपि द्वि

हे० ग०

१२६

१२६

त्वाद्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगित्वसत्त्वेन तन्निष्ठतदप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेः। स्वरूपादिसंबन्धावच्छिन्नवाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताया अन
प्रसिद्धा तदभावस्याप्रसिद्धेः। साध्यतावच्छेदकसंबन्धविशेषावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमनुपसंहारित्वमित्यपि स्वरूपतो ज्ञानत्वा
दिसाध्यतावच्छेदकस्यत्वेन संभवति निर्विशेषणकज्ञानत्वादिविषयकव्यतिरेकव्याप्तिग्रहे ज्ञानत्वत्वादिप्रकारेणासंबन्धत्वग्रहस्यासमान
प्रकारकतया विरोधित्वात् साध्यतावच्छेदकावच्छेदेन वर्तमानः साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाभावो नुपसंहारित्वमिति
प्रगल्भानुसारिमतमनुमतमेव दीधिति कृतां व्याप्तिवादे निराकृतत्वात् अत्राहुः। विशिष्टबुद्धौ विशेष्यप्रकाराभावग्रहवादि शिष्टसंस
र्गकिबुद्धौ संसर्गसंसर्गतावच्छेदकाभावग्रहीपि विरोधी संसर्गविशेषावच्छिन्नविषयताया एव ग्रह्यभावधी प्रतिवध्यतावच्छेदत्वात्
विशिष्टसंसर्गकिबोधस्यत्वे संसर्गतावच्छेदकीयवैशिष्ट्यस्यापि संसर्गतातः पातिसंसर्गताया संसर्गतावच्छेदकविषयताया अपि संस
र्गावच्छिन्नत्वात् एवं च वाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नत्वस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नत्वोभयविशेषितप्रतियोगितासंसर्गके वाच्यत्वाभावव्यापका
हेत्वभावशित्ताने प्रतियोगितात्वावच्छेदेन तदुभयभावग्रहस्य विरोधितया तद्विषयतादशाभाव एवानुपसंहारित्वमिति विव

१२६

सितं अधिकमन्यत्रानुसंधेयं नरुक्तलक्षणस्य हेतुनिष्ठसाध्याभाववद्वृत्तिरूपसाधारण्येति व्याप्तिः। तज्ज्ञानस्यापि हेत्वभावप्रतियोगिकाभावे हे-
 तौ साध्याभावसामानाधिकरण्यावगाहितया हेत्वभावे साध्याभावसमानाधिकरणाभावाप्रतियोगित्वज्ञानविरोधित्वात् साध्याभावसमानाधि-
 करणत्वेन भासमाने भावे हेत्वभावप्रतियोगिकत्वग्रहस्य तुल्यवित्तिवेद्यतया हेत्वभावे तादृशाभावप्रतियोगित्वावगाहनादित्यभिमानं निराक-
 रोति वस्तुभावाभावत्वेनेति कदाचिद्विरुद्धादिति संभावनायां लिङ् तुल्यवित्तिवेद्यतायां मानाभावात् भावेऽपि वा असमानप्रकारकतया
 उक्तज्ञानस्य व्यापकताज्ञानविरोधिताया विचारासहत्यादभिर्भरः। न तु बह्वित्तेनेति तेन रूपेण भावे हेत्वभावांशे प्रतियोगिताया असंस्पृशादिति
 भावः। नातिप्रसंग इति हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नस्य साध्याभाववद्वृत्तिताया एव साधारण्यत्वात् उक्तबुद्धेर्विरोधितायाः प्रामाणिकत्वे हेत्व-
 भावाभावत्वावच्छिन्नस्य साध्याभाववद्वृत्तिताया लक्ष्यत्वादेवेति भावः। तत्संभवेऽपि अभावाप्रतियोगित्वरूपानुपसंहारित्वसंभवेऽपि
 अन्यव्याप्त्युपादानेन अन्यव्याप्तिर्धिसंभवेन नानुमितिप्रतिरोधः। विशेषदर्शिनोऽपि नानुमित्यनुत्पादः। न चैवमपि केवलान्वयिसाध्य-
 कहेतोरभासतया तत्प्रयोगोक्तिर्निग्रहप्रसंग इति वाच्यं अभिमत साधकता विघटकाभासस्यैव निग्रहप्रयोजकतया अन्यविमुद्धया

हे० ग०

१२७

१२७

गमकतायत्राभिमतान्ननियहायोगात् व्यतिरेकिप्रयोगेनिग्रहस्येष्टत्वात् इति ॥ इत्यनुपसंहारिग्रन्थः ॥ श्रीः ॥ साध्याभावत्वं साध्यविरोधि
त्वमात्रं इत्यत्र मूले साध्यविरोधित्वं यदि साध्यासमानाधिकरण्ये तदा साध्यासमानाधिकरणपदोपादानवैयर्थ्यमिति तद्वाच्ये साध्येति
साध्यासमानाधिकरणत्वं साध्यानधिकरण्यद्वयित्वं न तु साध्याधिकरणाद्वयित्वं अतो न साध्याभावपदोपादानवैयर्थ्यं अधिकरणभे
देन संयोगाद्यभावभेदमते इदं लक्षणं अतो न संयोगीद्वयत्वादिसादावतिव्याप्तिः साध्यासमानाधिकरणपदं प्रतियोगिवैयर्थ्याधिकर
ण्यविशिष्टार्थकं इत्यपि केचित् तन्तु साध्याभावप्रतियोगित्वेन साध्योपादानस्य शिरोवेष्टने न नासिकास्पर्शतुल्यत्वात् मूलस्थमात्रप
देन भावव्यावर्तकाभावत्वनिवेशव्यवच्छेदः अभावाभावस्य अभावप्रतियोगिकस्य भावत्वेऽपि भावतया भावत्वविरहेऽपि अभावत्वनि
वेशाभ्युपगमेनाभावाभावइत्यादिकल्यांतराभिधानस्य सिद्धांतत्वं भ्रमनिरासायाह दीधितौ एकदेश इति ननु घटाभावो नास्तीत्या
दिप्रतीत्या घटाभावाभावत्वविशिष्टधर्मसिध्यति तस्यातिरिक्तत्वं च सैव विरुणादि तस्या एव घटादिरूपभावे स्वाभावाभावत्वरूपस्वाभा
वप्रतियोगित्वावगाहित्वात् इत्यशङ्कतेन चेति संबंधांतरत्वात् अभावत्वान्यसंबंधत्वात् सच संबंधः स्वरूपादतिरिक्तो नतिरिक्तो वेत्सु

१२७

भयमेव न क्षतिरिति भावः। वाधादित्यस्य भाव इत्यादि। अविरोधादिति अभावाभावस्य प्रतिरिक्तत्ववादिनापि प्रतियोगिमताज्ञानस्याभावग्रहप्रति
 बंधकत्वोपगमादिति भावः। प्रत्यक्षेणेति तद्ग्रहप्रतिबंधकग्रहविषयत्वस्य ज्ञानादिघटितत्वेन च क्षराद्ययोग्यत्वादिति भावः। अनवस्था अतिरि
 क्तानामभावानामपि अतिरिक्ताभावकल्पनयाऽनंताभावकल्पनागौरवं वाधकाभावादिति भावस्येवाभावत्वकल्पनायोगादिति भावः। मू
 लेभावेनैवेति घटाभावो नास्तीति प्रतीतेर्घटादिरूपभावविषयकत्वेनैवेत्यर्थः। किमधिकेन घटाद्यतिरिक्तविषयकत्वेन यथातिरिक्त
 स्यापि ते जोऽभावादेरिदंत्वादिविशिष्टस्य न प्रतियोगिग्रहसापेक्षग्रहकत्वं किंत्वभावत्वावच्छिन्नस्यैव तथा घटत्वादिविशिष्टस्य प्रति
 योग्यनिरूप्यत्वेपि घटादेरभावाभावत्वेन प्रतियोगिनिरूप्यत्वे वाधकविरहादिति भावः। अभावाभावप्रतीतेः प्रमात्वाभिधानस्य भावेऽ
 भावप्रतियोगिकत्ववाधकतादृशप्रतीत्युपमात्वप्रसंजनसूचकतां स्फुटीकरोति दीधितौ भावस्येति भावस्याभावप्रतियोगिकत्वेपि घटाभा
 वो नास्तीत्यादिप्रतीतेरभावादिवैशिष्ट्यांशे प्रमात्वसंभवात् अभावरूपप्रतियोगिधर्मितावच्छेदकतापन्ताभावत्वांशे प्रमात्वानुपपत्तित्वा
 भावव्याचष्टे अभावेति अभावत्वं भाववैधर्म्यं तच्च भावेन संभवतीति तद्विशिष्टवाचकनञ्जुल्लेखिन्या घटाभावो नास्तीत्यादिप्रतीतेस्तेन रूपेण घ

हे ० ग ०

१२८

१२८

राघवगाहिलेतदंशोप्रमात्यं व्याहृत्येतोतिमूलाभिप्रायः। अभावत्वं यदि भावभिन्नत्वं तदा भावेतदप्रसक्त्या भावेऽप्यभावत्वस्वीकार इत्य-
र्थकान्यथेति मूलानुस्थितिरतोऽभावत्वस्य तदन्यत्वं व्यवस्थापयति। अभावत्वं चेति प्रथमं भावत्वादप्रकारकज्ञानानुतरदशायां
अभावो न भाव इति एतावतापि अभावत्वस्य भावभिन्नत्वस्य रूपतानिराकृता तथास्य भावो न भाव इत्यनयोः समानार्थकतया वि-
षयभेदाधीनत्वेनैकमेव धर्मं द्विधाऽभिधानानुपपत्तेः। ननु तथाप्यभावत्वस्य निर्विकल्पकावेधतायाः सिद्धांतसिद्धत्वात् विशेषणज्ञा-
नविरहेण प्रथमतस्तत्प्रकारकप्रत्यक्षानुपपत्तिरित्यत आह तच्चेति अनुपस्थितमिति विशिष्टबुद्धौ विशेषणज्ञानहेतुताया विशेषण-
भेदेन भिन्नतयाऽभावत्वविशिष्टबुद्धौ उक्तज्ञानहेतुत्वाकल्पनादित्यभिप्रायः। ननु केवलं प्रमेयत्वादिना अभावत्वादप्रकारकोपनी-
तमानेऽस्वरूपतोऽभावत्वप्रकारतानेयस्य वारणाय स्वरूपतस्तत्प्रकारकबुद्धौ लौकिककान्यत्वं कार्यतावच्छेदकोऽवनिवेशेऽवस्य-
रूपतस्तद्विषयकज्ञानत्वेन हेतुताकल्पनेऽप्यत्राह तथाच बुद्धौ नास्तीत्यादिलौकिकप्रत्यक्षपूर्वकालेऽपि स्वरूपतस्तद्विषयकज्ञा-
नमपेक्षितामित्याशयेनाह नैर्विकल्पकोपस्थितमिति तथाचाभावत्वस्य निर्विकल्पकावेधत्वप्रवादो भावभिन्नत्वरूपभावत्वम-

१२८

तएव तस्य पदार्थांतरित्ववादिनां तु तस्या निर्विकवेद्यत्वमिष्टमेवेति भावः । न त्वेवमभावत्वस्य नित्यत्वे सत्येकव्यक्तिवृत्तितया जातित्वा
पत्तिरित्यत आह भाववञ्चेति । इदं तु बोध्यं । अभावत्वं अनुयोगितारव्यः प्रतियोगिनिर्गुणितः संबंधविशेषः । स च प्रतियोग्यादिभेदाद्भि
न्न एवेत्यनुगमकधर्मांतरप्रकारेणैव तस्य नास्तीति बुद्धौ प्रकरताः स संबंधिकतया च तस्य प्रतियोग्यपरागेणैव भानं । निर्विकल्प
कवेद्यता चानुगमकधर्मस्यैव प्रपञ्चितं चेदधिकमधस्तात् अधिकरणस्याभावरूपत्वे अभावाधिकरणत्वा नुपपत्तिरतस्तद्धर्मे
वेति । अभावव्यवहारोपपत्तेरिति भावे अभावाभावत्वस्वीकारे भावाभावत्वस्यापि तत्र संभवादिति भावः । प्रतिवेदिमात्रस्यानुत्तरत
या युक्तिं दर्शयित्वा घटादिति अनंतधर्मिष्ठभावत्वकल्पनापेक्षया एकत्र तत्कल्प्यत इत्यादिः । घटत्वाद्यभावाभावात्पत्ति व
रिक्तत्वे ईदृशयुक्त्यसंभवात् भावो नाभाव इति प्रतीतेरुपपन्नतयाऽभावत्वं भावव्यावृत्तमेवेति युक्तावेव निर्भरं दर्शयति
अवाधितेति । अमात्मकेत्यर्थः । एतेन कृतधर्मिणां वज्रत्वस्य तत्राभावत्वकल्पनायामवाधकत्वेऽभावमात्रासिद्धिप्रसंगे
न संयोगादिमाधारण्याच्चेत्यस्य स प्रतियोगिकत्वस्येत्यादिः । तथा च स प्रतियोगिकत्वस्य नास्तीति प्रतीतिविषयत्वे

हे० ग०

१२५

१२५

घटसंयोगादिमयपिघटोनास्तीत्यादिप्रतीतिः स्यादितिभावः। अत्रसिद्धांतानुसारिणः। अभावत्वंभावाभावसाधारणमेवना
स्तीतिप्रत्ययप्रतिशामकं यदिभावोनाभावइतिप्रत्ययः प्रामाणिकः तदाभावव्यावृत्तमप्यभावत्वंतादृशप्रत्ययानियामकतयास्वी
क्रियतां नतुतदेवनास्तीतिप्रत्ययानियामकतयासप्ततन्ताभावकल्पनयागौरवात् भावाभावसाधारणैकधर्मस्यैव
लाघवेननास्तीतिप्रत्ययानियामकतयाकल्पनैवेत्याह यत्त्वंतदघटादीनांघटाद्यभावाभावत्वकल्पनैगौरवात्लाघवेनातिरि
क्तैकैकाभावेतत्कल्पनमुचितमिति तत्रेदंप्रतिभाति घटाभावाभावत्वंघटाभावनिरूपितोनुयोगिताविशेषः। सचघटनिष्ठघ
टाभावीयप्रतियोगितातोनातिरिच्यते सा चानंतघटेषु क्लृप्तैव नचैवमत्रघटाभावप्रतियोगी अत्रघटाभावाभावइतिप्रती
त्योरविशेषापत्तिः। प्रतियोगितात्वानुयोगितात्वरूपविभिन्नधमविगाहनैवतद्विशेषात् अभावविरहात्मत्वंवस्तुनः प्र
तियोगितेतिप्रवादाविस्तृष्ट्यायंपंथाः। घटादेः संयोगादिसंबंधस्यैवसंयोगादिसंबंधावच्छिन्नस्वाभावाभावत्वविशिष्टनि
रूपितत्वंनतुसमवायादेरनोनकपालादौसंयोगादिसंबंधावच्छिन्नघटाभावेनास्तीत्यादिप्रत्ययप्रसंगइत्यतंपल्लवितेन

१२५

साधारणविरुद्धयोगिकत्वभ्रमरूपाशक्तौ न कश्चिद्विशेष इति मूलोक्तं हृषयति व्यभिचारिणीभ्यादिनाः अव्यभिचारिमात्र इति भ्रम इ
त्यग्निमेणान्वयः। मात्रपदेन साध्यसामानाधिकरण्यभ्रमव्यवच्छेदः। सामानाधिकरण्यापेक्षेऽपि इत्यपि नाऽव्यभिचारसमुच्चयः। नन्वेवम
प्यनुमिति विरोधित्वं उभयोरपि साध्याभावसामानाधिकरण्यात्मकमेवेति साधारणविरुद्धयोः पृथक्परिगणनमसंगतमि
त्यत आह हृषकतायामिति अनुमित्यनुपधानप्रयोजकत्वे पक्षे विरहेऽपि इत्यर्थः। निग्रहस्यानन्वेन विशेषादिति निग्रहविशेषप्र
योजकत्वेनानैकांतिकत्ववहिर्भाव इति इत्यर्थः। भेदेनोपन्यासः। विरुद्धस्य स्वातंत्र्येण परिगणनं अतएव उक्तं युक्त्या विरुद्धस्यानैकां
तिकत्ववहिर्भूतत्वादेव विरुद्धस्यानैकांतिकत्वक्षणाक्रांतत्वेऽपि स्वातंत्र्येण तद्विभजनं संगमयति छलजायोरिति छलजायोः नि
रनुयोज्यानुयोगपदार्थविभाजकनिग्रहस्यानन्वाक्रांतत्वेऽपि यथापदार्थेषु स्वतंत्रविभजनमविरुद्धं तथा विरुद्धस्यानैकांति
कविशेषतयाऽनैकांतिकत्ववृत्तत्वाभासविभाजकत्वाक्रांतत्वेऽपि हेत्वाभासेषु स्वतंत्रविभजनमविरुद्धमित्यर्थः। मूलोक्ते
रुद्धत्वक्षण इति विरुद्धपक्षकतरभेदानुमान इत्यर्थः। न व्यर्थत्वं न नियमांशस्य व्यर्थत्वं हेतुमन्तिष्ठाभावाप्रतियोगित्वरूपा

हे० ग०

१३०

१३०

याः साध्यभावनिष्ठहेतुव्यापकतायाहेतुसाध्यभावसामानाधिकरण्याघटिततयातदघटितविरोधमानेसामानाधिकरण्यमानस्यावश्य
कत्वाभिधानंमूलकृतानसंगच्छतश्चित्तसंगमनायवितर्कयतिव्यापकत्वमितिअविरोधित्वादितिग्राह्याभावाद्यनवगाहनेनतज्ज्ञानस्य
व्याप्तितानाद्यप्रतिबंधकत्वादित्यर्थः॥ननुहेतौसाध्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वज्ञानस्यव्याप्तितानोदौग्राह्याभावाद्यनवगाहितया
प्रतिबंधकत्वंनसंभवतीतिकथंहेतुनिष्ठतादृशप्रतियोगित्वस्यविरोधरूपतयासिद्धांतप्रणयनमित्यतआहेतत्प्रतियोगिकेतिहेत्व
भावप्रतियोगिकेत्यर्थः॥हेत्वभावाभावत्वेनभासमानेएवसाध्यसामानाधिकरण्यग्रहस्तदभावेतुल्यवितिवेद्यतयासाध्यसमा
नाधिकरण्याभावप्रतियोगित्वमवगाहतश्चित्तादृशप्रतियोगित्वाभावरूपव्यापकताग्रहप्रतिबंधोननुहेतुतावच्छेदकरूपेणभा
समानेसाध्यसामानाधिकरण्यग्रहस्तत्तुल्यरूपेणनुपदंक्ष्यमाणतयाअभिप्रायेणेतिन्यदिचेत्यंतरंहेत्वभावेसाध्यव्यापकताग्रहदशा
यामितिपूरणीयंतदभावेतिहेत्वभावेत्यर्थः॥असामानाधिकरण्यग्रहेपिसामानाधिकरण्यग्रहसंसर्गवेषिसाध्यव्यापकत्वंसाध्यसमा
नाधिकरण्याभावकत्वरूपंयदिविवक्ष्यतेतदापूरणविनैवअसामानाधिकरण्यग्रहेपीत्यस्यसामानाधिकरण्याभावग्रहदशा

१३०

यामितियथाश्रुतार्थकतयेवचसंगतिबोध्याः तत्वेन हेतुतावच्छेदकत्वेण अहतिहेतोर्विरुद्धत्वस्याहतिर्योर्न विरोधरूपतायाश्चेष्टत्वात्
 हतिमतश्रुतिधर्मेतिचव्यर्थमित्यत आहृतीति पक्षधर्मत्वाविरोधित्वप्रदर्शकमिति एतत्प्रदर्शनं च स्वरूपासिद्धिर्वैलक्षण्यस्य विरोधेना
 भायेति ध्येयं विशेषकमिति विरोधशरीरप्रविष्टार्थकं ह्यकतायां प्रतिबंधकतायां अनुपयोगित्वात् तदर्थविषयताया अनुपयोगित्वात्
 अव्याप्तिकरत्वात् अहतिविरुद्धासंग्रहप्रयोजकत्वात् हतिविशेषेति येन संबंधेन विरुद्धत्वमभिमतं तत्संबंधावच्छिन्नसाध्यवद् हतिनिवे
 शनाभायेत्यर्थः तन्निवेशप्रयोजनमाहृतेनेति लक्षणचतुष्टयस्य भेदं स्फुटयति आद्ययोरिति अभावाविति अत्यंताभावावित्यर्थः ए
 थिबीतरेभ्योभिद्यते पृथिवीत्यादित्यादौ व्यतिरेकिणिसाध्यवद् हित्वाभावासत्त्वाद् ह्यतिव्याप्तिर्न संभवतीत्याशयेनाहृतानातिप्रस
 क्तिमिति हेतुमतिसाध्यवत्त्वाग्रहेण तत्र साध्यवद् हित्वग्रहसंभवादिति भावः असाधारणेशब्दो नित्यः शब्दत्वादित्यादौ वस्तुतिव्याप्ति
 शंकां लक्ष्यतां स्वीकृत्य निराकुरुते मूलै असाधारणे चेति संकर एवेति विरोधस्य दोषांतरसामानाधिकरण्यमिष्टमेवेत्यर्थः अनेन वि
 रुद्धत्वेन तस्य असाधारणहेतोः दोषत्वात् दुष्टत्वक्षतिविरहात् साध्यभाववद् हित्वज्ञानाभावस्य साध्यवद् हित्वाज्ञानप्रयोजकत्वं न

हे० ग०

१३९

131

संभवति कायभावावस्य कारणव्यतिरेकाप्रयोजकत्वादिति तेन विनेत्यादिमूलासंगतिरितितदन्मथाव्याख्यातुमुपादत्तेदीधितौतेनेत्यादी
 ति वृत्तिमत्वेति वृत्तिमत्त्वविशिष्टसाध्यवद्वृत्तित्वरूपहेतुज्ञानघटितसाध्याभाववजामित्वानुमितिसामग्र्याः फलोपहितत्वानिर्वाहादि
 त्यर्थः। तथाच सामग्र्याः फलोपधाननिममानुरोधान्नज्ञानस्यावश्यकत्वमिति भावः। मूले उपजीव्यत्वेन भिन्नत्वादिति व्यभिचारस्तो
 यजीव्यत्वेनाविरोधस्यापि पृथक् दोषताया आवश्यकत्वादित्यर्थः। न स्य तो दूषकमिति उपाधिरिव न हेत्वाभास इति शेषः। व्याप्तिग्रहप्र
 तिवंधकत्वादित्यस्य स्वतोपीसादिः। व्यभिचारज्ञानविरोधित्वेनेति मूलस्य व्यभिचारज्ञानाभावविरुद्धत्वेनेत्यर्थेन संभवति तावता व्या
 प्तिज्ञानप्रतिबंधकत्वात्ताभादित्यन्यथा तद्याचष्टे दीधितौ व्यभिचारेतीति व्याप्तेरव्यभिचारसामानाधिकरण्यघटितत्वमभिधाय तत्त
 दंशभावनविरोधिनो ज्ञानस्य व्याप्तिज्ञानप्रतिबंधकतां स्फुटीकुर्वता द्वेषमस्य हेत्वाभासताया निष्प्रसूतत्वं दर्शयितितदयमर्थ इत्यादिना
 विरोधस्यैव निरुक्तत्वात्सचायमित्यस्य तत्परामर्शकितान्नमतिराकरोति सचायमिति साध्यभावव्याप्यत्वज्ञानवत्साध्यवद्भेदव्याप्यत्व
 ज्ञानस्यापि विरोधितया तदनभिधानेनूनतां परिजिह्विषुः साध्याभावपदसाध्यतद्वत्त्वं दत्तान्योन्याभावपरतया व्यचष्टेतदभाष्यमिति

१३९

साध्याभावव्याप्यव्याप्यत्वादिवारणायाभावपदं विरोधिता विशेष सूचकं उत्तरत्रापि साध्यव्यापकाभावेत्यत्रापि अन्यथा साध्यव्यापकवद्भेद
त्वासंग्रहादिति भावः। व्यापकाभावव्याप्यत्वव्यापकविरुद्धत्वयोरभेदात् द्वितीये व्याप्यपदार्थाविवक्षायामाह व्याप्यपदमिति विरुद्धपदस्य
तदभावव्याप्यतद्ग्रहसुभयपरतामाह साध्यव्यापकेति सामानाधिकरण्यविरोधित्वं तद्ग्रहप्रतिबंधकध्वनिविषयत्वं न तु तदधिकरणा
दृष्टित्वं तदभावत्वादेरपि तत्समानाधिकरणादृष्टित्वात् व्यापकवददृष्टित्वादीत्यादिना व्यापकाभावव्याप्यत्वपरिग्रहः। इदं च तद
भावव्याप्यत्वग्रहस्य तत्समानाधिकरण्यग्रहविरोधितामंगीकृत्या विरुद्धत्वादियग्रह एव विरोधी न तु तदुपलंभग्रह इत्याशयेनोप
लंभपदनामविवक्षितार्थकतामाह सर्वत्रेति सर्वत्र व्यापकविरुद्धोपलंभादित्यत्राग्निसप्रतियोग्युपलंभादित्यादौ चेत्सार्थः। सा
ध्याभावतद्व्यापकाभावव्याप्यत्वेनेत्यत्रमूले व्याप्यपदार्थाविवक्षायामाह साध्याभावव्याप्यत्वालाभः। तद्विवक्षायामाह साध्यव्यापकाभावत्वाला
भः। अविवक्षिततद्व्याप्यत्वालाभश्चेत्यतो व्याचष्टे साध्याभावेतीति ज्ञातस्य दोषत्वादिति मूलं ज्ञानस्य विरोधित्वादित्यर्थकं तथा
च सामानाधिकरण्यग्रहविरोधित्वापाणां परिगणनीयतयानत उपादानविरोध इति भावः। स्वव्यापकतायाः स्यासाधारण्यएवकथं

हे ० ग ०

१३२

13

साध्याभावत्वस्य कथितांतर्भावस्याकांक्षायामाह दीधितौ तथा चेति प्रतियोग्यफलं भवदं साध्याभूताभावप्रतियोगितावच्छेदकतद्ध
द्देदत्वतदस्य ताभावत्वाद्ध पत्राह कतया व्याचष्टे प्रतियोग्यफलं भादिति स्व रूपत इति विरोधिता विशेष सूचकं साध्यव्यापकाभाव
व्याप्यत्ववारणाय विरोधित्वात् विरोधिज्ञानप्रकारतावच्छेदकधर्मवत्वात् निरग्निकान्यत्वादीति निरग्निकान्यत्वत्वादीत्यर्थः सा
ध्यव्यापकविरुद्धोपलंभादित्यनेन साध्याभावव्याप्यत्वोपसंयहयाह साध्यव्यापकेत्यत्रेति धूमवत्वादितीति तृतीयोदाहरणस्य सा
ध्यव्यापकाभावतयामध्यमेप्यंतर्भावः संभवतीति दशाविशेषे व्यापकविरुद्धांतर्भावं दशयिति धूमाभावस्येत्यादिना दशायामित्यनं
तरमेवकारः पूर्यः मध्यमे साध्यव्यापकाभावत्वज्ञानविषयतया दुष्टे ग्रहे ग्रहदशायां चरमे साध्यव्यापकविरुद्धत्वज्ञानविषयतया दु
ष्टे स्व रूपतो ज्ञातान्येवेति एककारो मध्ये योज्यः तथा च ग्राह्याभावव्याप्यत्वादिना अज्ञातान्यपि विरोधीतीत्यर्थः असामानाधिकर
ण्यव्याप्यत्वेनेति सावधारणमतो न वक्ष्यमाणदूषणा संगतिः व्यापकाभावव्याप्यत्वादेरित्यादिना व्यापकवदद्यत्तित्वपरिग्रहः
स्वरूपेणेव ज्ञातयोरिति तदभावव्याप्यत्वेनाज्ञातयोरपीत्यर्थः साध्याभावः साध्यसमानाधिकरण इत्यनाहयज्ञानानुमत्याधर्मितावच्छे

१३२

दकतासंबंधेन तत्सामानाधिकरण्यप्रकारकानाहार्यबुद्धौ तदभावत्वादियस्य विषयतासंबंधेन ज्ञानत्वेन प्रतिबंधकत्वादिति भावः। य
 था कथंचिद्विरोधिरूपपाणामेवायं विभाग इत्याशंकते तथा त्वेपीति स्वरूपतो विरुद्धत्वेपीत्यर्थः। तत्त्वं विरुद्धत्वं अविरुद्धं अक्षतं असामा
 न्याधिकरण्यस्येति अस्य स्वरूपत एव सामानाधिकरण्यधीविरोधित्वादिति भावः। सामानाधिकरण्येति अयमश्वः सास्नावत्वादिस्या
 दौ सास्नात्वादीनामित्यर्थः। तेषामप्यश्वत्वाद्यसामानाधिकरण्यव्याप्यत्वेन विरोधित्वादिति भावः। सचायमित्यादिग्रंथो न सामानाधि
 करण्यधीविरोधिरूपपरिगणनपरः किंतु विरुद्धहेतुप्रभेदपरिगणनपरः। एवं च साध्या सामानाधिकरण्यादिरूपवतां धर्मिणां सा
 ध्याभावव्याप्यत्वादिनैवोपग्रहान्नाधिक्यमिति शंकां निरस्यति न चैतानीति सर्वेषां साध्यव्यापकाभावादिनां साध्याभावव्याप्यत्वेन
 ति तथा च तेषां एव गुणादानानुपपत्तिरिति भावः। इदमुपलक्षणं एतदज्ञानेपीत्यादिमूलविरोधोपि दृश्यः। विभागसंगमयतां केषांचिन्मत
 माह विरोधो न्नायकेति एवं च साध्याभावव्याप्यत्वादिनापि ज्ञानस्य यद्व्यकल्यमभिहितं तदपि विरोधज्ञानद्वारा न तु साक्षादिति न विरोध
 इति ध्येयं विरोधानुमायकहेतूनामानं स्यात्त्रैविद्यानुपपत्तिस्तदस्यैवेत्यस्वरूपसूचनाय वदतीति मूले सर्वश्यायं विशेषणद्वारापीति उ

हे ० ग ०

१३३

१३३

१३३

क निखिल प्रकारो विरुद्धः। विशेषणनिबंधनोपीत्यर्थः। तत्र विशेषणनिबंधनस्य विरोधरूपविशेषणे संक्रमो बोध्यः। कृष्णगुर्विति अत्र
 विशेष्यधूमत्वावच्छिन्नसमाध्यसमानाधिकरणत्वात्फेडत्वादिति शिष्टस्यैव विरुद्धत्वादिति भावः। अत्र प्रत्येकविशेषणावच्छिन्नस्यै
 व विरुद्धता बोध्या वाधस्वरूपा सिद्धन्तरसंकरस्यावश्यकतया क्वचित्कत्वाभिधानं न संगच्छत इत्याशंक्य तदुभयानुगमकेतररूपा
 वच्छिन्नसंकरस्य कादाचित्कत्वं विवक्षितमित्याह दीधितौ वाधेत्यादिना ननु विरोधस्य त्वेदोषांतरस्यावश्यकत्वे किमस्य दोषताभ्य
 पगमेनेत्यत आह ज्ञानासंकराच्चेति दोषांतराज्ञानदशायां विरोधज्ञानेनाप्यनुमितिप्रतिबंधादस्य दोषांतरत्वमावश्यकमिति भावः
 ॥ इति विरोधरिष्यणी ॥ ॥ श्रीः ॥ समानवलेत्यादिमूलस्य प्रकृतसाध्यानुमापकत्वशालित्वे सति प्रकृतसाध्याभावा अनुमापकत्व
 शालिहेतुंतरकत्वमित्यर्थः। अत्रानुमापकत्वमनुमितिफलोपहितत्वं अनुमितियोग्यत्वं वा आद्येदृश्यामाह परस्पर इति उभयो
 रबोधकत्वादित्यस्य सत्यप्रतिपक्षतादशायामित्यादिः। द्वितीयपक्षे एतदोषानवकाशात् त्वत्पदार्थवितर्क इत्यपत्तिवत्त्वं चेति त्वत्प
 दार्थश्चेत्यर्थः। सपक्षसत्त्वादिति आदिनापक्षसत्यविपक्षासत्ययोः परिग्रहः। व्यतिरेकिणीति अभ्यावात् सपक्षाप्रसिध्या तत्सत्त्वासंभवात्

एतदप्यलक्षणं। सर्वत्रैव सत्प्रतिपक्षे एकहेतौ पक्षसत्त्वविपक्षासत्त्वयोरैकतराभावोऽपि दृश्यः। समानेति संज्ञायात्। बलपदार्थ
 स्य समानत्वाद्वादितात्। विरोधेनेति विरुद्धसाध्यतदभावव्याप्ययोरैकत्रासत्त्वनिवर्तनेत्यर्थः। तदंगेति व्याप्तिपक्षधर्म
 तयोरैकतराभावेत्यर्थः। व्याप्तिपक्षधर्मतया। व्याप्तिसहितपक्षधर्मतया। ज्ञातत्वं ज्ञायमानत्वं व्याप्तिविशिष्टस्ववैशि
 ष्यज्ञानविषयपक्षकत्वमिति समुद्दिताः। तेन नित्यत्वव्याप्तश्रावणत्वादिवैशिष्ट्याप्रसिध्यत्यग्रिममूलसंगतिः। नित्य
 त्वव्याप्येति शब्दोऽनित्यः कृतकत्वादिसादौ श्रावणत्वादिरूपप्रतिहेतौ बलस्य भ्रमात्मकव्याप्यवत्ताज्ञानस्यारोपाप्रसिद्ध्या
 संभवेन समानबलत्वासंभवादित्यर्थः। यत्राव्याप्यः प्रतिहेतुः तत्र पक्षधर्मे श्रावणत्वेऽन्वयप्रसिद्ध्या व्याप्तेरारोप एव बलं
 यत्रापक्षधर्मः प्रतिहेतुः साध्यव्याप्यस्तत्र पक्षधर्मत्वारोप एव बलमिति शंकायां विशिष्टाप्रसिद्ध्या व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्म
 त्वारोपासंभवाभिधानमसंगतमित्याशयं पूरयति दीधितो व्याप्यश्लादिना व्याप्ते। व्याप्तिविशिष्टे पक्षधर्मे पक्षधर्मताविशि
 ष्टे प्रत्येकं व्याप्तिविशिष्टस्य विषयकपक्षधर्मताज्ञानत्वादिना अव्यापकः। सकलसत्प्रतिपक्षासंग्राहकः। अव्याप्यादिप्रतिप

हे० ग०

१३४

134

स्यस्यादिविशिष्टस्याप्रसिद्धेरितिभावः। विशिष्टारोगो व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मतायाः स्वस्मिन्ग्रहः। वाच्यः। वलपदेनविवक्षणीयः। एकध
र्मिणीत्यादिकं एकत्रेत्यादिमूलशब्दविवरणं विशिष्टस्येति। यादृशासाध्यं पक्षेवाधितंतदीयव्याप्तिविशिष्टप्रकृतपक्षवृत्तित्वस्याप्रसिद्ध्या न संभ
वतीति। तथाचनित्यत्वव्याप्तिविशिष्टश्रावणत्वाप्रसिद्ध्या यथा व्याप्तादिविशिष्टतद्भूतधर्मिकपक्षधर्मत्वादियहोऽप्रसिद्धस्तथानित्यत्वादिव्याप्ति
विशिष्टशब्दवृत्तित्वाद्यप्रसिद्ध्या श्रावणत्वादौ तद्भूतहोमप्रसिद्धरतिश्रावणत्वादेः समानवलत्वा संभवेन कृतकत्वादेः सत्यतिपक्षत्वानुपपत्ति
रितिभावः। व्याप्तिपक्षधर्मत्वोभयज्ञानविवक्षयताया वलत्वेनेष दोष इत्यतो दोषांतरं स्वयमाह विरुद्धादाविति। आदिना साधारणपरिग्रहः।
साध्याभाववद्वेनित्वरूपव्याप्तेरन्यत्रप्रसिद्ध्या विरुद्धादावप्यारोपसंभवात्। स्वव्यापकेत्यादि अप्रसिद्धेति। तज्ज्ञानघटितसमानव
लत्वा संभव इति शेषः। व्याप्तिप्रकारेण पक्षे स्वप्रकारकज्ञानविवक्षणे सामान्यादौ पक्षे समवायादि रूपहेतुता वच्छेदकसंबंधेन वृत्ते
रप्रसिद्धिर्न क्षतिमावहतीति मानोक्ता व्याप्तिघटकानां खंडः। प्रसिद्धता वलत्वात्थानां परस्परारोपश्रुत्या वग्राहिज्ञानस्य वलतया विव
क्षणे नैतद्दोषोद्धारसंभवेऽपि अन्वयव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानयोरननुगमेनेकोपादानेऽन्यत्रा व्याप्तिर्इतद्द्वयैवेतिभावः। साध्यानुमिति

१३४

साध्यवताज्ञानविरोधमुमितिसमर्थत्वेनानुगमेतुसिद्धांतलक्षणएवपर्यवसानं व्याप्तिभंगाभंगरूपइतिमूलं व्याप्तिपक्षधर्मताप्रमितिविषयत्वतद्भूम
विषयत्वान्यतररूपइत्यर्थकं। एकतरविषयकव्याप्तिपक्षधर्मताज्ञानस्यभ्रमत्वनियमेपितदनवधारणेनानिर्धारितविशेषत्वसंभवादेकत्रभंगनियमा
दितिदृष्टमसंगतमित्यतआह तथाचेति तादृशभंगनियमेचेत्यर्थः। तदवधारणं भंगावधारणं अनयोरेकतरं बाध्यं विरुद्धार्थग्राहकत्वादित्यनु
मानात्सत्यतिपक्षतादृशायामस्तीत्यर्थः। यद्यप्यनयोरेकतरमित्यादेरेकत्रपक्षेसाध्यतदभावव्याप्यतयाहेतुद्वयज्ञानान्यतरतद्भ्रमः एकत्रमित्योवि
रुद्धद्वयसाधकद्वयान्यतरत्वादित्यर्थेनसाधुः। सहेतुपरामर्शोप्यन्यतरत्वरूपहेतुसत्वेनभ्रमत्वस्यचाभावेनव्यभिचारात् नचेकपक्षकहेतुप्रति
हेतुपरामर्शान्यतरत्वं पक्षीकृत्यविरोधिद्वयसाधकद्वयवृत्तित्वेनभ्रमवृत्तित्वमेवानुमेयं तादृशान्यतरत्वाश्रये एकत्रभ्रमत्वसत्वेनैवतत्रभ्रमवृत्तित्व
सत्वान्नव्यभिचारसक्तिरितिवाच्यं। तथासत्यपिदृष्टादिविषयकसमूहालंबनरूपोयत्रपरामर्शोतित्रयदधंशोभ्रमत्वमादायाथांतरिवारणायत
नहेतौतत्तत्साध्यव्याप्तिपक्षधर्मतान्यतरभ्रमस्यनिवेशनीयतयातत्तद्वेतुद्वयान्तर्गतसहेतौतत्तत्साध्यादिव्याख्यादिभ्रमाप्रसिध्यासाध्याप्रसिद्धे। त
त्तद्वेतुद्वयान्यतरांशोतत्तत्साध्यव्याप्तिपक्षधर्मतान्यतरभ्रमवृत्तित्वसाधनेचविरुद्धार्थसाधकान्यहेतुकपरामर्शद्वयान्यतरत्वेव्यभिचारः। साध्यप्र
सिद्धिमात्रेणैवकृतकृत्यताच तथापितत्तत्साध्यव्याप्यवाचिन्नपक्षविषयतानिरूपितहेतुविषयताद्वयान्यतरत्वं पक्षीकृत्यभ्रमत्वनियतविषयता

हे० ग०
१३५

135

इति त्वं एकधर्मिकविरुद्धानुमितिजनकतावच्छेदकविषयताद्वयवृत्तित्वेन साधनीयं न्रमत्वं चानुगतं कथंचिन्निर्वचनीयं उच्यते इत्यादिग्रंथस्य दोषनिर्वचनप
रत्वं न संभवति साध्यविरोधकपस्थापनेत्यादेर्ज्ञानस्य ग्राह्याभावाद्यनवगाहितयानुमित्यप्रतिबंधकतया तस्य हेतुभासत्वासंभवादिति सत्यतिपक्षव्यवहारवि
षयनिर्वचनपरतया व्याख्यातुकामो व्यवहारविषयमवधारयति सत्यतिपक्षेति सत्यसतिवेति समीचीने समीचीने वेत्यर्थः तथा च सद्देतावुक्तलक्षणस्य द
शाविशेषेति प्रसंगो न दूषणावह इति भावः अपरामर्शमान इति प्रकृतसाध्यसिद्धोपयिकस्य विषयकपरामर्शदशानवच्छिन्न इत्यर्थः एतेन साध्यसि
द्धोपयिकपरामर्शकालीनत्वरूपसमानवत्त्वनिवेशसार्थक्यं दर्शितं असति गृहीता प्रामाण्यकेवा परामर्शे सत्यतिपक्षव्यवहारविरहादित्यग्निरग्रं
थस्तु असतीत्यस्य दृष्टान्तविधया प्रदर्शनेना गृहीता प्रामाण्यकत्वांशमात्रव्यावृत्तिप्रदर्शनेन परतिनयोनिरुत्पत्त्यं अविद्यमाने विरोधि परामर्श इति विरोध्य
नुमितियोग्यपरामर्शदशानवच्छिन्न इत्यर्थः एतेन वक्तोपस्थितिप्रतिबद्धकार्यत्वांशनिवेशाप्रयोजनं दर्शितं अतएवेति प्रकृतपरामर्शस्य विरोधि परा
मर्शस्य वा सत्त्वदशायां सत्यतिपक्षव्यवहारविरहादेवेत्यर्थः अतीतानागतप्रतिहेतुपरामर्शदशायां मपि सत्यतिपक्षत्वात् त्वतिपक्षपदस्य हेतुपरतापक्षं
परित्यज्य परामर्शपरतामाह विरोधि परामर्शो वेति परामर्शमानस्येति यद्यप्यन्यपदार्थपरामर्शमानत्वं न शब्दतो लभ्यते तथापि प्रतिपक्षपदस्यैव
फलोत्पत्त्यस्य कार्यप्रतिरोधकपरतया परामर्शमानस्य कार्यानुमिति विरोधि परामर्शपरत्वात् फलितार्थविवरणमिदं न दनुसारेण तादृशव्यवहार

१३५

शानुसारेण वाधाश्रयासिद्धिनिर्णयवारणायेति तदुक्त्यामतिव्याप्तिवारणायेत्यर्थः। तयोरपि साक्षादनुमितिप्रतिरोधकत्वादिति भावः। न चाश्रया
 सिद्ध्यादिनिर्णयस्यानुमितिप्रतिबंधकत्वेपितस्य परामर्शेनापि समविरोधात्परामर्शकाले तत्समवधानं दुर्घटमिति वाच्यं। लौकिकसंनिकषदिव
 तत्संभवात् आश्रयासिद्धिपदं साध्याप्रसिद्धेरप्युपलक्षकं। वलपदेनैव तद्वारणात्समर्थंति वेयर्थं इत्याशंकां निराकरोति न चासावित्यादिनाः प्र
 सो वाधादिनिर्णयः। व्याप्तीति धूमो वह्न्यासि विशिष्टपर्वत इति तत्त्वाभाववान्यवता धृति तत्त्वात् तादृशाभाववान्धूमो गुणवान्द्रव्यत्वादिसा
 दो धूमादौ वहुधा दिव्यासि विशिष्टपक्षधर्मतातिश्रय रूपवाधाश्रयासिद्धिनिर्णयस्य व्याप्तिपक्षधर्मतात्मकवज्रौ पस्थितित्वसंभवादि त्प
 र्थः। ननु वलपदे प्रकृतसाध्यभावव्याप्तिविशिष्टप्रकृतपक्षधर्मतापरामिति नायं दोषः। प्रकृते वह्न्यासि विशिष्टपर्वत इति तत्त्वाभावभा
 वव्याप्तिविशिष्टधूम इति ताया एव वलत्वादित्यत आह पक्ष इति इति तस्य प्रतिरोधकज्ञानविषयस्येति शेषः। पक्षस्य भिन्नत्वादित्यन्व
 यः। प्रथमे प्रकृतपक्षस्य द्वितीये प्रकृतसाध्यस्य पक्षतया पक्षभेदः। व्याप्तिभेदं कं ह्यमाह व्यापकेत्यादि व्यापकभेदेनेति व्यापकयोः साध्ययोः
 साध्याभावपक्ष इति तत्त्वाभावयोर्भेदेनेत्यर्थः। अन्वयव्यतिरेकभेदेनेति एकसाध्यगमकव्याप्तेरप्यन्वयव्यतिरेकत्वात्पक्षमकभेदेनेत्यर्थः। अ
 विवक्षितत्वात् विवक्षितुमशक्यत्वात् नन्वनुगतत्वेण दर्शितसकलव्याप्तिपक्षधर्मतानि वेशेनायं दोष इत्यत आह साध्येति शिरो

हे० ग०

१३६

136

वेष्टनेनेति तादृशानुमितिजनकज्ञानत्वेन प्रतिरोधकज्ञानस्यैवानिवेशान्निविष्टविषयकत्वेन पुनस्तन्निवेशोऽनुचित इत्यर्थः। तथा च विरोधकपस्थापन
समर्थत्वेनैवोपस्थितिनिवेशोऽयुक्त इति भावः। उपस्थिते विरोधित्वं प्रतिबंधकत्वं तत्तुनसाध्यनिर्हृपितं इति साध्यपदं तदनुमितिपरतया व्याचष्टे साध्य
स्येति इत्याद्यप्युपस्थितेरित्यादिना साध्यपक्षावृत्तीत्याद्यप्युपस्थितिपरिग्रहः। उपस्थापनेत्यत्र धात्वर्थेऽपि स्थितौ विरोधं तस्य स्तोकनमेत्यत्र नमनेऽसौक्य
स्येवाभेदान्वयः प्रयत्नेनोपपाद्यः। एतदस्वरसेन साध्यपदस्य मुख्यार्थपरत्वात् नुरोधेन च कल्यांतरमाह साध्यविरोध इति तद्वत्ताग्रहप्रतिबंधकज्ञान
विषयत्वस्यैव विषयविरोधरूपत्वात् साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबंधकज्ञानविषय इति विवरणसंगतिः। साध्याभाववत्पक्षादिरित्यादिना पक्षावृत्ति सा
ध्यादिपरिग्रहः। एतच्च फलितकथनं तदुपस्थितेरिति तादृशपक्षादेः कर्मतया उपस्थितिक्रियायामन्वयो युक्त एवेति भावः। अथैवंपक्षे साध्यव
तिसाध्याभाववत्पक्षादेरप्रसिध्या प्रतिरुद्धहेताव्याप्तिरिति चेत् यद्वा पावच्छिन्ने धर्मिणि यद्वा पावच्छिन्नवत्ताज्ञानं पक्षतावच्छेदकावच्छिन्ने साध्यता
वच्छेदकावच्छिन्नवत्ताज्ञानप्रतिबंधकं तद्वा पावच्छिन्ने पक्षे तद्वा पावच्छिन्नसाध्यकानुमितिजननयोग्योपस्थितिप्रतिरुद्धकार्यकत्वविवक्षणा
त् मन्त्रबाधो दोषस्तत्रैव सत्यतिपक्षो दोषः। प्रतिहेतुपरामर्शसंबलनदशायां तत्रैव हेतोस्तत्प्रतिपक्षव्यवहारो यथार्थ इत्याशयेनैवैतत्कल्याणुसरणं
तथा च साध्यवत्पक्षकहेतोरेत्यस्य तयानतत्राव्याप्तिरित्यप्यारुः। वस्तुतस्तु साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबंधकज्ञानत्वेनैवोपस्थितिर्लक्षणे निवेश्या तादृश

१३६

ज्ञानविषयविषयकत्वेन तन्निवेशस्य शिरोवेष्टनेनेत्यादिन्यायेन हेयत्वात् साध्यादिपक्षकसाध्यतावच्छेदकाद्यभावव्याप्यवत्तापरा मर्शवारणाय विशि
 ष्टसाध्यादियहा विरोधित्वेनाप्युपस्थितिर्विशेष्या जननयोग्ययेति जननं न्युत्तर्यः योग्यत्वं च समर्थपदार्थः । वल्ले समानत्वं न विशेषणं तस्या विवक्षित
 त्वात् अपि तत्पस्थितावेवेति स्फुटीकर्तुं समानयेत्यसमासस्त्रिरनं तथा विधव्यास्यादिवुध्या साध्याभावव्यास्यादिवुध्या एतदपि वस्तु कथनं तथा प्र
 तिरुद्धत्वं च तत्र युक्तानुत्पादप्रतियोगित्वं बहुव्याप्याभावादिसाध्यकस्य लेव ह्यादिमत्पक्षविषयकानुमितिजननयोग्यया व ह्यादिव्याप्यवत्पक्षोपस्थि
 त्याबाधनिश्चयरूपया कार्यप्रतिरोधदशायां मित्यासि वारणाय साध्यवत्ता ज्ञानप्रतिबंधकत्वं प्रथमोपस्थितिर्विशेषणं व ह्यादिव्याप्यवत्पक्षोपस्थि
 तेरपि साध्यवत्ता ज्ञानप्रतिबंधिकां बहुव्यादिमत्पक्षविषयकसमूहात्वं च न रूपव ह्यादिमत्पक्षविषयकानुमितिप्रतिस्वरूपयोग्यतया यथाश्रुते उ
 क्तप्रतियोगेर्द्वारितया साध्यवत्ता ज्ञानप्रतिबंधकतावच्छेदकविषयतावच्छिन्नानुमितिनिष्ठकार्यतानिरूपितकारणताश्रयपर्यंतं समर्थानि न वि
 वक्षणीयं । न च साध्यवत्ता ज्ञानप्रतिबंधकतावच्छेदिका साध्याभावादिकारणता तद्विधेयतेव च प्रतिहेतुपरा मर्शजन्यतावच्छेदिकेति तज्जन्यतायां न
 प्रतिबंधकतावच्छेदकविषयतावच्छिन्नत्वमिमुक्त विवक्षणा संभव इति वाच्यं प्रकारता विशेषस्यैव विधेयता रूपत्वात् अन्यथा तु यदवच्छिन्नवि
 शेष्यकयदवच्छिन्न प्रकारकत्वं प्रतिबंधकतावच्छेदकं तदवच्छिन्नपक्षकतदवच्छिन्नविधेयकत्वावच्छिन्ननिरूपितकारणत्वमेव निवेश्यं ननु तादृशो

हे० ग०

१३०

१३१

पस्थितिकालीनज्ञानविषयत्वमेवसम्पत् किंतत्त्वतिरुद्धकार्यकज्ञानविषयत्वपर्यन्तनिवेशेनेत्याकांक्षायामाहविरोधिसादिअप्रामाण्यग्रहवि
 शिक्षयाव्याप्ताधपस्थितेनविरोध्यनुमितियोग्यत्वं तदग्रहविशिष्टत्वेनैवपरामर्शस्यानुमितियोग्यत्वादितिनेदशोपस्थितिमादायातिव्या
 सिद्धसक्तिरित्याशंकांनिराकरोतिविरोधिव्याप्तादिविषयत्वलक्षणयोग्यताशालिन्याशतिजनकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणधर्मवत्त्व
 रूपयोग्यतानात्रविवक्षिताकिंतुजनकतावच्छेदककोटिप्रविष्टविषयतारूपैवेतिभावःअथवाऽप्रामाण्यग्रहाभावोनानुमितिजनकताव
 छेदकोपितुस्वातंत्र्येणजनकएवेत्यभिप्रायेणेत्तत्कार्यप्रतिरोधानुधावनमिति तथाचाप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टविरोधिपरामर्शस्ये
 वानुमितिप्रतिबंधकतया गृहीताप्रामाण्यकविरोधिपरामर्शस्यकार्यप्रतिरोधकत्वान्नोक्तस्यलोतिप्रसंगः। मध्यप्रामाण्यज्ञाना
 स्त्वेदितविरोधिपरामर्शस्यागृहीताप्रामाण्यकवाधादिवुद्धिरूपत्वेतत्त्वतिरुद्धकार्यकत्वमपिदुर्वारिमितियथाश्रुतेतिव्याप्तिरस्त्येकत
 थापिविरोध्यनुमितिजनकतावच्छेदकरूपस्यकार्यप्रतिरोधप्रयोजकतावच्छेदकत्वविवक्षणेनातिव्याप्तिर्वारणीया नचयत्रविरोधि
 परामर्शानंतरक्षणेतद्विषयकाप्रामाण्यग्रहो जायतेतत्रवर्षक्षणेऽप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टतजज्ञानरूपप्रतिबंधकसत्वेनतत्क्षणे
 कार्यनित्यादात्तक्षणेसत्त्वतिपक्षत्वंदुर्वारमेवेतिवाच्यं यत्कालीनोपस्थित्यागिमक्षणेयस्यकार्यनित्यादः सतदासत्त्वतिपक्षशतिविवक्ष

१३१

यातिप्रसंगवारणात् उपाध्यायरीत्या समानपदसार्थक्यितुं तदर्थमाह समानत्वं चेति अगृहीताप्रामाण्यकेति स्वविषयकाप्रामाण्यग्रहाभाव
विशिष्टेसर्गः अथागृहीताप्रामाण्यकत्वं शरीरेऽन्वयमाह्यंशेऽप्यतिरेकव्याप्त्यंशे च यदप्रामाण्यं तद्गृहाभावविशिष्टत्वं निवेश्यं ततश्चाह्यंशेऽप्रामा
ण्यग्रहसत्त्वे ततश्चाह्यवगाहिपरा मशस्य सत्प्रतिपक्षत्वाप्रयोजकत्वात् तथा चान्वयव्यतिरेकव्याप्त्योरेकतरविषयकपरा मशदिशा या अन्य
तरव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे सत्प्रतिपक्षता न स्यात् न च स्वयोग्यकानुमिति विरोधिग्रहत्वेनाप्रामाण्यग्रहद्वयमनुगमस्य तदभाववि
शिष्टत्वं निवेशनीयं विरोधित्वं च समानविशेष्यकत्वा न वच्छिन्नं ग्राह्यं तेन विरोधिपरामर्शादिव्याहृतिरिति वाच्यं एवं सति तादृशव्याप्ति
द्वयविषयकसमूहात्वं न परामर्शेऽपि कतरांशेऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तेरिति चेन्न स्वीययत्किंचिद्विषयताप्रयोज्यानु
मितिप्रतिबंधकज्ञानसामान्याभावस्य निवेशनीयत्वात् विरोधित्वं च विरोधिपरामर्शादिव्याहृते ग्राह्यं समूहात्वं न परामर्शस्य लेयादृशव्या
प्त्यंशेऽप्रामाण्यज्ञानं नास्ति तादृशव्याप्तिविषयताप्रयोज्यानुमिति विरोधिज्ञानसामान्याभावस्य सत्त्वान्ततत्र सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिरिति सा
ध्यमिधोपयिकत्वं प्रकृतसाध्यानुमितियोग्यत्वं योग्यत्वं चाप्रामाण्यज्ञानात्कंदितस्यापि परामर्शस्याप्रामाण्यग्रहाभावस्य तत्सहकारित्वा
दिति नागृहीताप्रामाण्यकत्वं वेयर्थं असति अविद्यमाने परामर्शे स्वविषयकपरा मशे स्वस्य सत्प्रतिपक्षव्यवहारविरहात् न चासतिस

हे० ग०

१३८

१३८

तिवागृहीताप्रामाण्यके प्रकृतसाध्यानुमायक परामर्शेऽप्रामाण्यज्ञानाभावसहकृतपरामर्शविपकारणाविरहादेवानुमिति विरहो न विरोधि परामर्श
प्रयुक्त इति समानत्वा निवेशोपनातिप्रसंगावकाश इति वाच्यं तत्रोभयोरैव कारणाभावतया विनिगमनाविरहेण कार्याभावप्रयोजकतायाऽविरत्वात्
विरोधि परामर्शमात्रप्रयुक्तत्वस्य प्रयोजनविरहेणानिवेशात् यत्र विरोधि परामर्शो विधनिश्चयश्च वर्तते तत्रापि सत्प्रतिपक्षितत्वस्यैवत्वात् मिश्रो
क्तसमानपदव्यावृत्तिर्ह्यप्यित्युपन्यस्यति यत्प्रतिपक्षितत्वस्यैवत्वात् मिश्रो
हेतुः। बाधकस्य विरोध्यनुमित्युपधायकस्य निश्चितप्रामाण्यकपरामर्शजन्यानुमितावनिश्चितप्रामाण्यकविरोधि परामर्शेन प्रतिबंधक इत्यभि
मानः। समानेतीति समानत्वं च विरोधिवोधानुपधायकत्वं विरोधिवोधाव्यवहितप्राक्क्षणविशिष्टत्वाभाव इति यावत् तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वं च
तदभावातिरिक्तसकलप्रकृतसाध्यकानुमितिकारणसमवधानकालावच्छिन्नतत्प्रयुक्तकार्यानुपधायकत्वं सकलकारणनिवेशाद्भयपरामर्श
सत्वे बाधेन हीनत्वं स्पष्टं हेतोर्न सत्प्रतिपक्षत्वं कार्यप्रतिरोधनिवेशश्च परामर्शेऽप्रामाण्यनिश्चयेनाधिकवले हेतावतिव्याप्तिवारणायैवेति बोध्यं
प्रतिहेतोः स्वसाध्यबाधेन हीनत्वं तादृशायां प्रकृतहेतोः सत्प्रतिपक्षतावारणाय विरोधि परामर्शेऽपि प्रकृतहेतुपरामर्शाभावातिरिक्तसकलका
रणसमवहितत्वं निवेश्यं वस्तुतो मिश्रमतेऽनुमितौ न विरोधि परामर्शमात्रस्य विरोधित्वं किंतु विरोध्यनुमितिसामग्र्या एव तथाचेतरकारणासम

१३८

वहितस्य परामशस्यिकायप्रतिरोधकतया विरोधिपरामशेनेतरकारणसमवहितत्वं विशेषणं देयं उभयपरामशेऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे एकत्र प्रामाण्यनिश्चयेपितस्या
 नुमितिजनकत्वासिद्ध्याविरोधिपरामशस्यिसामग्रीविधया स्वातंत्र्येण वा विरोधितोयानप्रतिवध्यानुमितिजनकपरामशेऽप्रामाण्यग्रहस्योत्तेजकत्वमिस्याशयेना
 ह्यभिचारेणेति उक्तस्थले विरोध्यनुमित्युत्तरेतत्र प्रकृतसाध्यानुमायकपरामशभावरूपकारणस्य व्यभिचारप्रसंगेनेत्यर्थः अवलत्वात् प्रकृतपरामशेऽप्रा
 माण्यग्रहमंतरणोक्तस्थलेऽनुमित्यनुपधायकत्वात् तथाच सत्त्वतिपक्षत्वमिदमेवेति भावः अथवा व्यभिचारेण तेजजनकज्ञाने प्रामाण्यानिश्चयं विनापि अनु
 मित्युत्पत्त्या जनकज्ञाने प्रामाण्यग्रहस्यावलत्वात् अनुमितिसामग्र्यदृक्त्वात् तथाच यत्र न प्रकृतपरामशेऽप्रामाण्यग्रहः किंतु विरोधिपरामशेऽपि प्रकृ
 तपरामशेऽप्रामाण्यग्रहासत्त्वे कोटिद्वयानुमितिसामग्र्यालक्ष्यतत्वात् परस्परविरोधेन नैकस्याप्यनुमिति रितिसत्त्वतिपक्षत्वमिदमेवेति भावः अन्येकत्र प्रामा
 ण्यग्रहदशायामेव कोटिद्वयानुमितेरानुभविकतया तस्यवलत्वमावश्यकमित्यत आहान्यत्रेति परामशतिरित्यर्थः तदुपयोगात् प्रामाण्यग्रहस्यानुमित्युत्पादक
 त्वात् वलपदस्याविवाक्षितार्थकत्वेपिसमानपदस्य निरुक्तार्थतात्यर्थग्राहकतया वलपदोपादानं सार्थक्यतिवलपदेति लिंगपदोपादाने वैयर्थ्यशंकां परिह
 रति लिंगपदेति स्वीयलिंगत्वोपपिकदति स्वनिष्ठप्रकृतसाध्यानुमायकतावच्छेदकविषयताविशेषरूपगमकतानिबहिकेत्यर्थः आत्मादेरिति अन्यथा तस्यापि
 धूमलिंगकवत्पुनर्मित्योपपिकपरामशकालीनवत्प्रभावाद्यनुमायकपरामशप्रतिरुद्धवत्पुनर्मित्यात्मकार्यकत्वसत्त्वेन धूमादेरिव सत्त्वतिपक्षितत्वापत्तिरिति भा
 वः न च प्रतिरुद्धकार्यत्वं प्रतिरुद्धकार्यके परामशविषयत्वं तच्च आत्मादेरिति नातिप्रसंगशंकैति वाच्यं आत्मादेरपि प्रतिरुद्धकार्यकसमूहत्वं बनावित्पधूमादि

हे०ग०

१३२

139

परामर्शविषयत्वसंभवात् प्रतिकरुकार्यकत्वमित्यनेन प्रतिकरुकार्यकपरामर्शविषयत्वमवश्यमेव विवक्षणीयं अनुमिते हेतुकार्यत्वाभावात् तथा च तादृशवि-
 षयतायां प्रकृतानुमितिजनकतावच्छेदकत्वनिवेशनेनैवोपपत्तेः विरोधिपरामर्शेऽस्ति निश्चयः प्रकृतानुमितिजनकतावच्छेदकविषयताकपरामर्शकालीनत्वनिवेशन-
 मनुचितमित्याशयेन तथैव निष्कर्षार्थमाह विरोधिपरामर्शेति प्रकृतानुमिति विरोध्यनुमितियोग्यपरामर्शप्रयुक्तमित्यमक्षणावच्छिन्नानुत्पादप्रतिमो गिप्र-
 कृतानुमितिजनकतावच्छेदकीभूतपरामर्शविषयताविशेषविशेषत्वमित्यर्थः अगृहीताप्रामाण्यकपरामर्शत्वेनानुमितिजनकतामतेजनकतावच्छेदकतापयस्य
 धिकरणधर्मवत्त्वरूपयोग्यतानगृहीताप्रामाण्यकपरामर्शस्येति कार्यप्रतिरोधनिवेशमन्तरेणैवोपपत्त्या तं परित्यजति अगृहीताप्रामाण्यकेति बाधोपस्थितिः स-
 मर्थेति साध्यवताज्ञानप्रतिबंधकत्वे सति तत्प्रतिवध्यायानुमितिसंयोग्येत्यर्थः साध्यवताधीप्रतिवधत्वनिवेशात् साध्यभावव्याप्यानुमितिसमर्थपरामर्शका-
 लेनातिप्रसंगः तत्कालीनत्वं चैककालावच्छिन्नेकात्मवृत्तित्वसंबन्धेन तद्विशिष्टत्वं तेन अधिकरणपरामर्शमादाय नातिप्रसंगः यदिचायमिति अनुमितिः
 प्रामाणिकीत्यत्र न च सत्यतिपक्षत्वमित्यत्र च यदिचेत्यस्य संबंधः तदभावव्याप्यवतानिश्चयानंतरमिव तादृशानिश्चयक्षणेपिनानुमितिर्जायते तादृशानिश्च-
 यस्य बाधनिश्चयवत्त्वेत्यतिक्षणेपिकायेत्यतिविरोधित्वात् तत्रानुमितेः प्रामाणिकत्वे तादृशानुमित्युत्पादक्षणे सत्यतिपक्षतायामपि न क्षतिः तदग्रिमक्ष-
 णे विरोधिपरामर्शविशोदय्यनुमितिप्रतिरोधादियुक्तयत्र विवादप्रदर्शनार्थं तदभिधानं कार्यप्रतिरोधोवश्यमुपादेय इति स्वातंत्र्येण प्रकृतसाध्यसिद्धोपपिक-
 परामर्शेऽस्ति जन्यकायभावविशिष्टत्वरूपं प्रतिकरुकार्यत्वं अगृहीताप्रामाण्यकत्वेनानुमितिहेतुतामतेपि निवेश्यमित्यर्थः अजनितविरोधिवोधत्वेनेति

१३२

स्वजन्यविरोधनुमित्यभावाविशिष्टत्वेनेत्यर्थः। विशेषणीयइति तेन तत्रैव विरोधिवहिसाध्यकपरामर्शनिवृत्त्यभावसाध्यकहेतोर्न सत्यतिपक्षितत्वमितिशेषः। अ
 तएव उक्तस्थले वृत्त्यभावसाध्यकहेतोः सत्यतिपक्षत्ववारणानुरोधेन स्वविरोधिवोधकान्येतीति निरुक्तार्थकमिति शेषः। यथाश्रुतशब्दतोगमकतौप
 धिकरूपे विरोधिवोधकान्यत्वं लभ्यते न तु ज्ञायमानपदोपस्थाप्य ज्ञाने तथा विवक्षणे च यादृशव्याख्यादिमत्ताया ज्ञानेन प्रकृतसाध्यकपरामर्शित्वस्य
 पुरुषांतरस्य विरोधनुमितिर्जनिता प्रकृतसाध्यकपरामर्शसमवहितता दृशव्याख्यादिविषयकज्ञानांतरस्यापि सत्यतिपक्षितत्वप्रयोजकत्वा नुपपत्ति
 रतः फलतो ज्ञानविशेषणमिति उक्तानुमितेरप्रामाणिकत्वेऽपि तदानीं सत्यतिपक्षतोपगमेऽपि वाग्यिमलक्षणे विरोधिवोधकान्यत्वस्य नोक्तव्याहृ
 तिसंगतिरतस्तन्मते व्यावृत्तसंतरमाहैकस्येति तद्वारणाय अनुमितुपधायकपरामर्शस्य सत्यतिपक्षितत्वप्रयोजकतावारणाय तत्र विरोधिवो
 धकान्यत्वं स्वजन्यविरोधिवोधाव्यवहितप्राकक्षणाविशिष्टं यदंतन्यत्वात्मकं स्वनिष्ठादृशक्षणवैशिष्ट्यस्य त्वत्वात्मकं वा नन्वेवमपियत्र प्रतिहेतुपरा
 मर्शेव विद्यते न तु प्रकृतहेतुपरा मर्शः। अन्यतएव कुतश्चित्प्रतिबंधान्ततदग्रिमक्षणे विरोधनुमितिसिद्धाग्रिमलक्षणेति प्रसंगोऽवरि एवेत्यत आह प्रतिरु
 द्धेति तथा च तत्र प्रकृतहेतौ विशेषणीभूतपरामर्शविषयत्वाभावान्तातिप्रसंगइति भावः। न चैवमपियत्र प्रकृतहेतुपरामर्शो गृहीता प्रामाण्यकः प्रति
 हेतुपरामर्शश्चागृहीता प्रामाण्यकोऽपि विद्यते प्रतिबंधकांतरवशात् वाग्रिमक्षणे विरोधनुमित्यनुत्पादस्तत्रातिप्रसंगोऽवरि एव प्रकृतहेतुपरामर्शः

होगा
१४०

१५०

गृहिताप्रामाण्यकत्वस्य तन्नि यतसाध्यसिद्धियोग्यतायावानिवेशो प्रतिहेतुपरामर्शविरोधिवोधकान्येसस्यवैयर्थ्यमिति वाच्यं एतन्निवेशालाभायैव विरोधि
बोधकान्येसस्योपादानात् वस्तुतस्तु विरोधिवोधकान्यत्वं प्रकृतहेतुपरामर्शप्रतिरुद्धकार्यकत्वरूपं प्रतिहेतुपरामर्शविशेषणं गृहिताप्रामाण्यकप्रकृत
हेतुपरामर्शच न प्रतिहेतुपरामर्शकार्यप्रतिरोधइति तादृशपरामर्शदशायानातिप्रसंगः। मूले एकदेयस्योत्पन्नयोरितिशेषः। अविरलक्रमेणोत्पन्नयो
रित्यर्थकं निरंतरयोर्वेति मूलमाक्षिपति न चेत्यादिना साधकमानं साध्यनिश्चयः। विरोधिपरामर्शान्तरमपि यदि साधकमानादिवशेनानुमितिर्जायते
तदा तदनुरोधेन सत्प्रतिपक्षस्य दोषतानायातिरस्यतः क्षणमिति क्षणैकमित्यर्थः। मूले ज्ञातयोः ज्ञानयोः प्रतिपक्षत्वात् परस्परकार्यप्रतिरोधकत्वात् युगप
दिति योगपक्षमेककालवृत्तित्वं न तूत्पत्तिघटितं द्वितीयपक्षासंग्राहकत्वात् परामर्शद्वयसंबलनस्य स्वपरसाधारणत्वेऽपि परार्थस्थले व्याप्तिपक्षधर्मता
भंगमुपेक्ष्य सत्प्रतिपक्षोद्भावेन अप्रतिषिद्धत्वेन प्रकृतहेतोर्व्याप्तिपक्षधर्मतयोः प्रतिवाद्यनुमतत्वग्रहेण प्रमितत्वग्रहान्नदयोक्तव्यवत्त्वमित्याक्षेपानुद्धारो
तो भावंप्रयतिदीधितावयंभावइति आधिक्यप्रसंगादिति हेतुद्वयप्रयोगेऽवदोषद्वयोद्भावेन्याधिक्यादिति भावः। यथाकाममित्यनेनोद्भावेन विनिगमनावि
रहाशं कानिराकृता व्याप्ताद्यभ्यपगमः। व्याप्तादेः प्रतिवाद्यनुमतत्वसिद्धिः। अप्रतिषिद्धत्वस्याभावात्तुद्भावनरूपस्यान्यथासिद्धतयाऽनुमत्यना
क्षेयकत्वादिति भावः। मूलेऽध्यात्मकतयेति साध्यतदभावयोरैकतरवत्वेऽपराधिकरणत्वनियमेनेत्यर्थः। व्याप्तीति एकत्र हेतोरन्यतरत्र स्वस्वसाध्यनि

१४०

वैलौत

रूपितव्याप्तिपक्षधर्मतयोरन्यतरभंगआवश्यक इति स एवा न्यतरत्वेनोभयत्रावधारितो विशिष्यसंदिग्धो दोष आस्तां किं प्रकरणसमस्य दोषतयेत्यर्थः।
साध्यतदभावव्याप्ययोरेकधर्मिणिसत्वमनुपपन्नं धर्मित्तौ एकतरव्याप्यभावं तदा कल्पयति यद्व्याप्यभावं विना तन्नोपपद्यते इत्यवधारयितुं शक्य
तेतदेवनोभयत्रव्याप्तिसत्वेपिसाध्यतदभावो यद्यविरुद्धो स्यातां तदोभयत्रपक्षधर्मता निर्वहतीति प्रतिसंधानेन तद्विघटनादिति सामान्यतोपिनव्याप्या
दिभंगावधारणमिति कथमज्ञायमानस्य दोषतेत्याशंकतेन च तयोरिति साध्यतदभावयोरविरोधग्रहदशायामनुमित्यप्रतिरोधान्न सत्यतिपक्षतापि
तु विरोधावधारणदशायामेव तथा चोक्तान्यथा सिद्धिर्भवति विरहादनुपपत्त्यवधारणं न इदं विरोध इति प्रतिकूलत्वस्य कार्यनित्यादस्यादो
षतया प्रतिकूलत्वे सादियथाश्रुतमूला संगतिरतो व्याचष्टे प्रतिकूलत्वेतीति एकत्र धर्मिणि मिथो विरुद्धयोः साध्यतदभावव्याप्ययोर्व्याप्यत्वेन ज्ञानं य
दि निश्चयरूपं स्यात्तदा परस्परप्रतिबंधेन नोत्पद्यत एवातो व्याप्यशेषपक्षधर्मतां शेषा संशयरूपमेव तत् तथा च कारणीभूत निश्चयाभावादेवानुमित्यनु
त्पादो न तु सत्यतिपक्षतावौ न इत्याक्षेप उभयोरेकत्र निश्चयानंतरमित्यादिना विरोधिद्यव्याप्यवत्तानिश्चयस्य व्याख्यादिसंशयोपजीव्यत्वाभिधानं न
संगच्छते तादृशानिश्चयस्यैवानुपपादितत्वादतोभावमाह परस्परेति साध्यतदभावव्याप्यत्वं हि हेतुः साध्याभावसाध्ययोरेव विरोधः न तु परस्परंतयोः।
परस्परविरुद्धत्वेन ज्ञातयोरैव नैकदानिश्चय इति तदग्रहे परस्परव्यापकविरुद्धत्वेन ग्रहोपहेतोरैकत्र निश्चयः संभवत्येवेत्यर्थः। इत्युक्ततावीजमित्यादिग्रंथ

हे ० ग ०
१४९

141

स्पष्टकत्वं नियमप्रयोजकत्वं दुष्टत्वमितियावत् इत्येतादृशार्थपर्यालोचनया विरोधिपरामर्शप्रतिबंधेनानुमित्यजनकत्वं सत्यतिपक्षस्य लेहेतो दुष्टता
प्रयोजकं न तु निर्णयाजनकत्वमात्रं विरोधिपरामर्शसिद्धयदशायामपि कारणाविरहेणानुमित्यजनकतया सद्धेतो दुष्टतापत्तेः। नापि विरोधिपरामर्शसिद्धि
पमानो व्याप्तिपक्षधर्मताविरहः। सद्धेतो तदसत्त्वेन विरोधिपरामर्शसिद्धयदशायामपि तस्य दुष्टतानुपपत्तेः। विरोधिपरामर्शप्रयुक्तव्याप्तिभंगज्ञानं भ्र
मप्रमासाधारणं वा सद्धेतुसाधारणदुष्टताप्रयोजकमित्युच्येति सद्धेतोऽपि न भ्रमप्रमासाधारणं तदसत्त्वेन संभवतीति तन्मन्यथा व्याचष्टे विरोधी सादिना समानवले
सामग्रीप्रतिबंधेन निर्णयाजनकत्वमिति मूले सामग्रीपदं विरोधिपरामर्शपरं प्रतिबंधपदं नियमपरं विशेषणेततीया निर्णयाजनकत्वमनु
मित्यनुत्पादः। तथा च विरोधिपरामर्शनियतोऽनुमित्यनुत्पादः इति समुदायार्थः। नियमश्च व्यापकत्वं इत्याशयेन विरोधिपरामर्शसिद्धये नियमेनानुमि
त्यनुत्पाद इति व्याख्यातं तस्य विरोधिपरामर्शस्य विरोधित्वं कल्पयतीति एवं च दूषकतापदं विरोधिपरामर्शसिद्धिप्रतिबंधकतापरं बीजपदं च
कल्पकार्यकं बोध्यं मूलेन तु व्याप्तिपक्षधर्मताविरह इति अत्र दूषकता बीजमित्यस्यानुवर्गेण व्याप्तिपक्षधर्मताविरहेन दूषकता बीजमित्यर्थो लभ्य
ते स चासंगतः। व्याप्तिपक्षधर्मताविरहस्य विरोधिपरामर्शप्रतिबंधकता कल्पकत्वरूपदूषकता बीजत्वाप्रसक्तेः। अतो व्याप्तिपक्षधर्मताविरहस्य
नंतरं विरोधिपरामर्शकालीनानुमित्यनुत्पादकल्प्यप्रतिबंधकता क इति प्रणीयमित्याशयेन व्याचष्टे नत्विति व्याख्यादिविरहस्य स्वरूपसत्तादोष

१४९

त्वाप्रसक्तेरन्यथापमानस्य तथात्वे च विरोधिपरामर्शानुपयोगितया तदसंवलनदशायामपि सत्यतिपक्षतापत्तिरतो न त्विस्य नंतरं तेन ज्ञाप्यमा
 न इति श्रुण्विषयमिहाशयेन व्याचक्षेतेति सद्धेतावपि व्याप्तिपक्षधर्मताविरहशून्येपि एतादृशमूलप्रतीकानंतरं पूरयति तस्मिन् विरोधिपरा
 मर्शस्येत्यर्थः । सत्यतिपक्षत्वादिति मूलस्य व्याख्या अनुमिति विरोधित्वादिति दूषकत्वं विरोधिपरामर्शस्यानुमिति विरोधित्वं एतन्मतस्य दृष्ट्या
 हाकारमनिर्भरसूचकतया व्याचक्षेत्वाकार इति अनुमिति प्रतिरोधेन अनुमित्यनुत्पादानुरोधेन विरोधिपरामर्शस्य तत्वात् साक्षादेव प्रतिबंध
 धकत्वात् अन्यथा व्याप्तिभंगज्ञानस्योद्दिश्य तया साक्षादनुमित्यविरोधितया च विरोधिपरामर्शसिंवलितपरामर्शस्य ममनुमितिर्जन्तेतए
 व बाधकाभावादिति भावः । परंपरया व्याप्तिज्ञानविरोधित्वं न हेत्वाभासताया मुपयुज्यत इत्याह परेति प्रथमपक्षे विरोध्यतु मिति सामग्यानु
 मिति विरोधित्वे प्रसक्षप्रतिबंधकत्वमपितस्याः स्यात् विरोधिज्ञानसामग्यात्वादिशेषात् इत्याशंक्य चक्षुरादेश्चेत्यादिग्रंथमवतार्य फलानु
 रोधेन प्रत्यक्षसामग्यावलंबत्वमित्यर्थकतया व्याख्यानमयुक्तं भिन्नविषयेऽनुमितिसामग्याः प्रत्यक्षसामग्रीतो वेत्तवत्वादत एकत्रेत्यादि
 पक्ष एव व्याप्तिभंगद्वारा व्याप्तिसापेक्षप्रमाण एव दूषकता संभवतीति चक्षुरादेरतथाभूततया तत्प्रतिरोधकत्वं विरोधिपरामर्शस्य न स्या
 दित्याशंक्या चक्षुरादेश्चेति फलिकामवतार्य इत्यापत्तिपरतया मिश्रा व्याख्यातवतः तत्र विरोधिपरामर्शस्य लोके कचाक्षया प्रति

हे० ग०

१४२

बंधकत्वेऽपि उच्यते ननु ननु ननु चक्षुरादेः शब्दस्य च प्रतिरोधकतायां कथं ताया अनिदृतेः स्वयं विशिष्टबुद्धौ तदभावव्याप्यवत्ता
बुद्धेः साक्षात्प्रतिबंधकतया ह्येकत्वे निभरिष्यवर्णितत्वात्तादृशप्रतिबंधकत्वानुपपत्तिशंकयेव तादृशमूलमवतारयति न न्विति
विरोधिपरामर्शः। तद्विपरितव्याप्यवत्तानिर्णयः। विपरितनिर्णयविरोधीः तद्विशिष्टज्ञानविरोधीः विशेषदर्शनेऽपीतत्वाभावव्याप्य
वत्तादिनिश्चये चक्षुरादेश्वेति चकारस्यानुक्तानुमानशब्दसमुच्चयकतानसंभवतितस्यानुमानप्रतिरोध्यत्वादत आह च स्वयं इति ना
नुमानेन प्रतिरोध इति मूलस्य दोषविशेषाधीनज्ञानेन ननु ननु चक्षुरादिः। तदुपस्थितावपीति विरोधिपरामर्शसत्वेऽपि यथः। तस्य दोषा
दिसमवहितचक्षुरादेः। अधिकबलत्वात् अधिकबलत्वापगमात् अत्रतिवध्यफलकत्वापगमादित्यावत् तथा च दोषविशेषाद्यजन्यत्वं
साक्षात्कारित्वव्यंजकदोषविशेषजन्यज्ञानसाधारणविषयताविशेषशून्यत्वं वा विरोधिपरामर्शप्रतिबंधतावच्छेदककोटावधि
कं फलवत्त्वेन विशेषणीयमिति भावः। एकविरोधिभातसामग्र्यानिश्चयविरोधित्वे यद्यपि विरोधिपरामर्शस्य तदभावव्याप्यवत्ता
ज्ञानविधयेव शिरोमणिमते प्रतिबंधकत्वं तन्मते मूलस्य सामग्रीपदेनापि साध्याभादव्याप्यवत्ता परामर्शस्य विवक्षणीयत्वात् तथा
पिसामग्रीपदस्य यथाश्रुतपरत्वाभिमानेनैयं शंका वादिवाक्यमात्रस्यैव मात्रपदेन साध्याभावबोधकानुमानापेक्षाव्यवच्छेदः। प्रतिरोध

१४२

कत्वेन प्रतिरोधकत्वप्रसंगेन अनुमानमात्रोच्छेदः। परोक्षानुमानमात्रोच्छेदः। नूनवलत्वे अनाप्तोक्ततया निश्चितत्वे लक्षणायोगः। प्रतिरोधप्रयोज
 कसमानवलत्वायोगः। समानवलत्वेनाप्तोक्ततया निश्चितत्वे प्रतिरोध इष्ट एवेति शेषः। अधिकवलत्वे अप्तोक्ततया निश्चितत्वे शोचानुमानवत् शोचानुमा
 नस्येव तेन विरोधिवोधकशब्देन बाधः। विरोधिनिश्चयजनं परोक्षस्थले मध्यस्थस्य पक्षे साध्यमिव साध्यतदभावग्राहकमानयोराभासत्वसंदिग्धं ननु कु
 त्राप्यनाभासत्वमाभासत्वं वा निश्चितं प्रमाणांतरेण तन्निश्चये साध्यस्यापि प्रमाणांतरेण निश्चयसंभवादिवा दपर्यवसानापत्तेरिति समानवलत्तया
 प्रतिवादिशब्दः प्रतिसंध्यादेवानुमानमिसाहाय्यमाणेति दीधितौ तद्वति तद्विकथं प्रतिरोधकतया कथायां प्रत्यक्षादेरुपन्यासः इत्यन्वयः। अनुमा
 न एव तादृशवलत्तया दिति भावः। मूले प्रतिरोधः। प्रतिरोधकतया कथायां प्रत्यक्षादेरुपन्यासः। दीधितावनेति व्याप्तिपक्षधर्मताभ्यां ज्ञायमानत्वं
 त्वंप्रतिगभावं पुरस्कृत्य प्रत्यक्षशब्दयोः प्रतिरोधकतया उपन्यासनीयत्वे इत्यर्थः। मूले तु उपन्यासानहत्वादिति लिंगभावनापन्नप्रमाणस्यानुपपु
 त्तोपन्यासकत्वादित्यर्थः हेतुपुरणेन तदुपन्यासात्तु पयोगित्वं व्यवस्थापयति दीधितौ प्रत्यक्षस्येति स्वरूपसत्तयैव स्वज्ञानमनपेक्ष्यैव बोधकत्वा
 दिति तथा चोपन्यासस्य परज्ञानमेव फलं प्रत्यक्षप्रमाणस्य च युदिज्ञानमेवानुपयुक्तं तदा क उपन्यासोपयोग इति भावः। ननु प्रत्यक्षस्य ज्ञानान
 पेक्षस्य बोधकतया तदुपन्यासस्या विरोधिज्ञानसामग्र्यसंपादकत्वेणारदपदग्राह्यशब्दस्य ज्ञातस्यैव बोधकतया तदुपन्यासस्या विरोधिज्ञानसामग्री

हे ० ग ०
१४३

१४३

संपादकतयोपयोगित्वं दुर्वारमेवेत्यत आह विरोधवाक्यमात्रस्येति विरोधवाक्यज्ञानमात्रस्येति सार्थः मात्रपदेन कारणान्तरसाहित्यवच्छेदः। अविरोधित्वास्ति
तन्मात्रस्य विरोधिवोधसामग्रीत्वविरहादिति भावः। तथापि कारणान्तरसहितज्ञानस्यैव प्रतिरोधोपयोगित्वेन सार्थक्यमित्यत आह बोधेति तथा
व्याप्यवत्तापरा मर्शदशायां विरोधवाक्यज्ञानादिसत्त्वे पितृभावव्याप्यवत्तानिश्चयभावघटितशाब्दसामग्र्याः कथंचिदप्यसंभवेन लिंगभावानाप
न्नशब्दप्रमाणोपन्यासो न विरोधिज्ञानसामग्रीसंपादयतीति न कश्चिदुपयोग इति भावः। इदमुपलक्षणं पक्षे साध्यं नारुति वाक्यस्यानुपपत्तिविशेषप्रकारे
णेव ज्ञानं पक्षे साध्याभाववत्त्वावगाहिविरोधिवोधसामग्रीघटकं तादृशं च ज्ञानं प्रत्यक्षात्मकं तादृशं वाक्यप्रयोगादेव संपद्यते न तु साध्याभावप्रमाणकशब्द
विषयः पक्षस्याकारकतदुपन्यासादिति न कथंचिदपि तादृशोपन्यासस्य प्रतिरोधकत्वेऽपि बोध्यं मूले एकैकमिति प्रत्येकहेतुद्वयतितत्तद्विगतावच्छेदका
वच्छिन्नं सत्त्वतिपक्षं सत्त्वतिपक्षविधया दुष्टव्यवहारविषयः। न तु विशिष्टं हेतुमतिहेतुसाधारणरूपावच्छिन्नं तादृशं च न संशयकमिति संशयकता
या दुष्टिविज्ञत्वे तादृशदुष्टव्यवहारानुपपत्तिरित्यर्थः। विरोधिभानसामग्र्याः संशयविरोधित्वे संशयमात्रेच्छेदप्रसंग इति प्रकरणसमाविरोधिभानसाम
ग्रीविधया संशयरूपानुमितिमात्रं प्रतिरोत्सीत विरोधिविषयकत्वेन बाधवत्तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयस्य प्रतिबंधकत्वं दुर्वारमिति शङ्कते मूलेन च सं
शयरूपानुमिति रित्यादिना बाधबुद्धेर्विरोधिविषयत्वमात्रं प्रतिबंधकत्वे तत्र किंतु निश्चितप्रामाण्यकत्वमिति विरोधिविषयत्वमसत्त्वतिपक्ष

१४३

स्थलेचोभयव्याप्यवत्ताज्ञानयोरेवप्रामाण्यानिश्चयान्नुमितिप्रतिरोधइतिसमाधत्तेअधिकवलेनेति ननुप्रत्यक्षेसमानकलप्राप्ताभावग्रहसामग्रीसंश
 यानुपपत्त्याविरोधिण्यास्तां अनुमितौतस्याःप्रतिबंधकत्वेकाक्षतिरित्यतआहसाध्याभावबोधस्येति साध्याभावनिश्चयस्येवेत्यर्थः। तत्र अनुमितौ नयनोदीर
 त्यादिनाविरोधिपरामर्शपरिग्रहः। नयनग्रहणं दृष्टांतार्थमानाभावादिति श्रुण्विप्रत्येकमिति एकैककोटिनिश्चयजनकत्वेनावधारितात्परामर्शादि
 तइत्यर्थः। कथं संशयइति संशयत्वावच्छिन्नेप्रतिपरामर्शस्य हेतुतायाः क्वाप्यल्लुप्तत्वादिति भावः। संशयत्वस्य जन्यता न वच्छेदकत्वेपितत्तत्त्वाकारकज्ञा
 नत्वावच्छिन्नोत्पत्तिनियामकसामग्रीति एव सर्वत्र संशयः। प्रत्येककोटिभानसामग्राः संशयत्वावच्छिन्नजनकत्वं प्रत्यक्षस्थलेपि नास्तीत्याह प्रत्येकाक्षीति
 तथा च तत्तत्प्रत्येकसाध्यकानुमितित्वस्य निश्चयसाधारणस्य तत्तत्साध्यव्याप्यवत्तापरामर्शजन्यता वच्छेदकत्वेपितहृदितसामग्रीसमाजासंशयानुमि
 तिनिष्प्रसूहेवेति भावः। अगृह्यताप्रामाण्यकत्वे सति विरोधिविषयत्वमेव बाधबुद्धः प्रतिबंधकत्वे प्रयोजकं न तु निश्चितप्रामाण्यकत्वसहितमिषा
 शयेन दूषयति तन्नेति रत्नकोशकारमतं परिष्कर्तुमारभते दीधितोरत्नकोशकृतमित्यादिना संशयत्वं यज्जन्यता वच्छेदकं तहृदितसामग्रीत एव
 संशयत्वावच्छिन्नोत्पत्तिरिति नियमेनुमितेः संशयत्वं न संभवति अनुमितिसामग्रीघटकस्य परामर्शादेः कस्यापि संशयत्वावच्छिन्नाजनकत्वादतः
 संशयत्वस्य जन्यता वच्छेदकत्वाभावमूलकारोक्तं प्रतिवंदिस्त्वनेन दृढयति एकधर्मिकेति अविरुद्धानेकप्रकारकेत्यस्य दृढपरश्चयमाणाज्ञानत्वं

हे० ग०

१४४

144

नसंबंधः। प्रकारांशो संशयत्वघटकविरुद्धत्वविपरीतविशेषणघटितधर्मस्य जन्यतावच्छेदकत्वप्रसक्तिं प्रदर्शयधर्म्यं शोत ह्रस्वके कत्वविपरीतविशेष
 णघटितस्य प्रकारांशो विशेषणानेकत्वविरुद्धैकत्वविरुद्धाविरुद्धनानात्वभेदेन भिन्नस्य तत्तद्धर्मद्वयस्य तथात्वापत्तिमपि सूचयति नानाध
 र्मिकेति एकत्वस्य प्रकारांशो विरुद्धत्वाविरुद्धत्वयोर्नानात्वद्वयप्रत्येकमन्वयः। न जन्यतावच्छेदकं कस्यापीति शेषः। न न्येवं कंचित् ज्ञाने संशय
 त्वं कंचिन्ने सत्र किं नियामकमित्यत आह तत्तद्धर्मिकेति पर्वतादिधर्मिकेत्यर्थः। तत्प्रकारकेति बह्विब्रह्मभावादप्रकारकेत्यर्थः। प्रयोजकसमाजो
 तदवच्छिन्नोपतिनियामकसामग्रीसंबन्धनेत्यर्थः। समाजस्य पर्वतादिधर्मिके ब्रह्मादिप्रकारकत्वतद्धर्मिके ब्रह्मभावादप्रकारकत्वयोर्वैशि
 ष्यस्य तथा चैकमात्रकोटिभानप्रयोजकसामग्रीदशायां यज्ज्ञानजायते तत्र तत्कोटिप्रकारकत्वविरुद्धकोट्यंतरप्रकारकत्ववैशिष्ट्यप्रयोजकस्य त
 कोटिप्रकारकत्वप्रयोजकसामग्र्यां कोट्यंतरप्रकारकत्वप्रयोजकसामग्रीवैशिष्ट्यस्य विरहादिरुद्धकोट्यंतरप्रकारकत्वविशिष्टतत्कोटिप्रकार
 कज्ञानत्वस्य संशयत्वविरहः। कोटिद्वयभानसामग्र्युत्तरं यज्ज्ञानजायते तत्र तादृशप्रयोजकवैशिष्ट्यसत्त्वेन तादृशसंशयत्वमिति संशयत्वस्य जन्यता
 नवच्छेदकत्वेऽपि तन्नियमनिर्वाह इति भावः। ननु कोटिद्वयावगाहिज्ञानत्वमात्रं न संशयत्वं कोटिद्वयसमुच्चयसाधारणत्वात् किंतु एककोट्यंशोऽपरको
 टिविरुद्धावगाहित्वसहितं तादृशस्य कोटिद्वयभानप्रयोजकसंबन्धनमात्रं न नियामकं तत्सत्त्वेऽपि समुच्चये संशयत्वाभावात् इति संशयत्वप्र

१४४

योजकमन्यदेवकिंचिदुपगंतव्यं यतः क्वचिदेवोभयावगाहिज्ञाने संशयत्वमिति नियम इति तस्यैव कार्यता वच्छेदकं संशयत्वमावश्यकमिति त
 आह क्वचिदिति उभयप्रकारक इति शेषः । तथा च विरोधभाजनस्यासम्यकोटिद्वयप्रकारकज्ञानज्ञानिताया इत्यर्थः । तत्र योजकाधीनत्वादिति अव्याप्यज्ञानि
 त्वज्ञानाभावे घटित आदि विरोधभाजनप्रयोजकत्वसामग्र्यंतरस्य काचित्त्वप्रयोज्यत्वादित्यर्थः । तथा च तत्संवलनस्यापि विरोधभाजनघटितसंश
 यत्वप्रयोजकतया समुच्चयस्थले तद्विरहादेव संशयत्वविरह इति भावः । उक्तं युक्तिभिः संशयत्वस्य कार्यता वच्छेदकत्वरव्यं न वक्तुं गतिमनुसंधय वक्तुं सं
 शयत्वस्य धर्मिता वच्छेदकप्रकारकज्ञानजन्यता वच्छेदकता या एव स्वीकरणीयतया प्रत्यक्षस्थले यथा तत्तदभावप्रकारकज्ञानसामग्र्यद्वयसहि
 तधर्मिज्ञानरूपा सामग्री संशयं जनयति । तथा नुमिति स्थले पिता दशधर्मिज्ञानात्मकसामग्र्या संशयजननेन किंचिद्विधकं । ननु मा भूत् संशयत्वे
 जन्यता वच्छेदकं तथापि निश्चयत्वावच्छिन्नहेतुभूता त्वरामशादितः कथं संशयानुमिति रित्याशंक्यानिश्चयत्वस्यापि जन्यता वच्छेदकत्वे निराकरो
 ति । नीलेतरेति यथा घटे नीलरूपवद्भूतक नीलेतरत्वप्रयोजको घटे नीलोत्पादक सामग्र्यविरहः घटत्वप्रयोजकं च घटत्वावच्छिन्नहेतुदंष्टादि
 घटितसामग्रीजन्यत्वं तत्संवलनाधीनं नीलेतरत्वघटत्वयोः संवलनमिति तदेव नीलेतरत्वविशिष्टघटत्वनियामकमिति तस्य किंचिज्जन्य
 तानवच्छेदकत्वेपि कस्यचिदेव घटस्य तथात्वमिति नियमः । एवं पटादिज्ञाने घटत्वप्रकारकता विरहस्तत्त्वकालीनघटत्वप्रकारकत्वावच्छि

हे ० ग ०
२४५

१५५

न जनकज्ञानादिघटितसामग्रीरूपतथात्वं विरहः प्रयोजकः प्रयोज्य इति ज्ञानत्वं प्रयोजिका तत्पूर्वकालीनसामान्यसामग्रीघटत्वप्रकारकत्वा
वच्छिन्नोत्पत्तिकसामग्रीविरहश्च द्वयोः संवलनं घटत्वा प्रकारकत्वज्ञानत्वयोः संवलनप्रयोजकं तदेव जन्यतानवच्छेदकस्यापि एकविशिष्टापर
स्य प्रयोजकं एवमेकधर्मिकाविरुद्धानेकप्रकारकत्वं संवलितनानासामग्रीप्रयोज्यं तद्विरहप्रयोज्यस्ताद्विरहः तत्संवलितज्ञानत्वप्रयोजकप्र
योज्यं तद्विशिष्टज्ञानत्वमिति यथा तस्य जन्यतानवच्छेदकत्वेऽपि नानियमः तथा निरुक्तनिश्चयत्वं स्यादपि तस्य प्रयोजकसमाज
नियम्यस्य जन्यतानवच्छेदकतायां एकधर्मिकाविरुद्धनानाप्रकारकज्ञानत्वादिकमेव पूर्वदृष्टांतीकृतं तथापि तत्र सामग्रीरूपप्रयोजकसमाजनि
यम्यत्वं मेव न तु सामग्रीविरहसामग्रीसमाजनियम्यत्वं निश्चयत्वं यथा दृशमेवेति प्रकृतसाम्याय दृष्टांतांतरानुसरणं तत्र प्रथमे तज्जनकसा
मग्रभावसंवलनस्य तद्वदन्यत्वं विशिष्टप्रयोजकता द्वितीये तद्वच्छिन्नजनकसामग्रीविरहसंवलनस्य तृतीये तद्वदनानाधर्मावच्छिन्नहेतुभूतना
नासामग्रीसंवलनविरहसंवलनस्येति उत्तरोत्तरं निश्चयत्वं साम्योक्तद्वयमिति बोध्यं एवं चेति संशयत्वं निश्चयत्वं प्रयोज्यतानवच्छेदकत्वे चे
त्यर्थः तुल्यवलाभ्यां परस्परकार्याविरोधिनीभ्यां संशयरूपं भवतीति तथा च समवलनप्रतिपक्षसंवलनस्य लेतुल्यवलनकोटिद्वयानुमितिसाम
ग्रीभ्यां संशयरूपानुमितिर्जन्यतएवेति भावः अथ क्लृप्तविरोधभासकविरोधावगाहिपरामर्शघटितसामग्र्यभावादिरोधो न भासितुमीष्टे तथा च

२४५

कथं संशय इति चेत् सप्रतिपक्षता दशायां कोटिद्वयनिश्चयानुपादस्योभयवादि सिद्धतया तन्निवहाय परस्परजन्यकार्ये विरोध्यनुमितिसामग्र्योः
 प्रतिबंधकताये स्यादविरोधभावनप्रतिबंधकाभावसहकारेण विरोधाविषयकस्यापि यरामशस्य विरोधभावनप्रयोजकतायात्ताद्यवेन कल्पनादनुप
 स्थितस्य विरोधस्य प्रकारतया भावना संभवे विविरोधसंबंधेन एककोटिशोऽपरस्य प्रकारतया एककोटिसंबंधनिष्ठसंसर्गतायां कोट्यंतरविरोधस्यावच्छेदक
 तया भावनापगमात् अन्यथा यत्र कोट्योर्नाविरोधग्रहः न वा विरोधस्योपस्थितिर्वर्तते तत्र सामग्रीसमाजात्प्रत्यक्षात्मककोटिद्वयनिश्चयस्य उच्यते
 तत्र अथ यत्र कोट्योर्नाविरोधग्रहः अथ च धर्मिणि विरोधसंबंधेनैककोटिविशिष्टापरकोटिविरोधविशिष्टसंयोगादिसंबंधेन च कोट्योर्वाधियहः तत्र कथं
 चिदविरोधभावनसंभवेनैकप्रतियोगितदभावनिश्चयरूपा नुमितिर्जायतामिति चेत् प्रसक्षस्य लेप्येनोपयोगस्तत्त्वः अथ धर्मिणिसंश
 यान्यतद्वत्ताज्ञानं प्रतिअव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावविशिष्टतद्विरोधिधर्मवत्ताज्ञानसामग्रीप्रतिबंधकेति दशितस्य लेपरस्परविरोधेन न तत्तदभाव
 योः प्रसक्षनिश्चयो विप्रत्यक्षानुमित्यादिसामग्रीणां चानुगतरूपेण प्रतिबंधकताकल्पना संभवात् अनुमितिस्थले विरोध्यनुमितिसामग्र्याः
 प्रतिबंधकत्वे कल्पनीये संशयान्यत्वं न प्रतिवध्यतावच्छेदकगर्भे निवेश्यते इति संशयानुमितिर्वातेति अत्रार्वाचीनः संशयत्वं न विरो
 धावगाहितानियतं तथा हि यथा लौकिकसंनिकर्षजमे साक्षात्करोमीति प्रतीतेर्विषयताविशेषः अनुमिनो मिआपादयामि इति प्रतीतेश्चानुमि

हे० ग०
१४६

146

सा पयोः साध्यापाद्योर्विषयता विशेषोऽुरपक्षवस्तथासंदेलीसुनुव्यवसायवलात्संशयेविकोद्यंशोविलक्षणविषयतानिप्रयुहे
वेतितत्त्वतिमोगित्वमेवसंशयत्वंतस्यविरोधानवगाहिज्ञानसाधारण्येनकिंचिद्विषयकंनचतादृशप्रतीतेर्विरोधावगाहिसमानधर्मिकित्त
दभावावगाहिज्ञानत्वावत्वंवनतयेवोपपत्तेर्विषयताविशेषेकिंमानमितिवाच्यंकचित्संशयविरोधास्यसांसर्गिकविषयतायाःप्रमा
णांतररहितायाःउक्तातिप्रसंगवारणायसामग्रीप्रतिबंधकतायाश्चकल्पनामपेक्ष्यलाघवेनकोटितारव्यविलक्षणविषयतायाएवक
ल्पयितुंयुक्तत्वात्साचप्रकारताभेदःतदन्वैववाकोटितिशेष्यकसंशयसाधारण्यानुरोधात्नचतादृशविषयतानिष्टवैलक्षण्यं
वचंअस्वजोपाधेरपसिद्धांतकवलितत्वादितिवाच्यंएवमतिविषयतात्वप्रकारतात्वादीनामपिविलयप्रसंगेनवक्तुतरासामंजस्यात्अस्त
त्वाविरोधिकोद्यंतरविषयकत्वेनज्ञाननिरूपितत्वमेवसमुच्चयविषयताव्यावृत्तस्तद्विशेषःसंशयएवतत्कोटिविषयकत्वयोर्मिथोवच्छे
दावच्छेदकभावोपगमात्तादृशविषयताशालिबुद्धौचमणिमंत्रादिन्यायेनैवकोद्योरव्याप्यवृत्तित्वज्ञानंप्रतिबंधकंआस्थीयतेनातः
समुच्चयदशायांसंशयापत्तिःएवकोद्यंशोऽौत्कथरूपसंभावनात्यमपिविषयताविशेषएवेतिध्येयंनचैवमथसिमाजहपवाधकेनसंशयत्व
स्यकार्यतानवच्छेदकत्वव्यवस्थापनंहीतिनिरूपितोविरुध्येतसामग्रीद्वयसमाजस्यतत्तत्सामग्रीप्रयोज्यकार्यतावच्छेदकद्वयसामानाधि

१४६

करण्यमात्रप्रयोजकत्वात् कार्यतावच्छेदकविषयितयोरवच्छेधावच्छेदकभावादिसंयोजकत्वासंभवेन तत्तत्समाजादवच्छेधावच्छेदकभावापन्न
 विषयताविशेषरूपसंशयत्वानिर्वाहात् तादृशविषयताविशेषस्य समुच्चयसाधारण्यविरहेण विरोधानवगाहिज्ञानसाधारण्येन च कोटिद्वयमान
 सामग्रीसंबन्धनस्य विरोधाभासकसामग्रीमनपेक्ष्यापेक्ष्यतातत्प्रयोजकत्वस्यासंभवदुक्तिकत्वाच्चेति वाच्यं विरोधावगाहितसहितकोटिद्वयाव
 गाहित्वंसंशयत्वमिति प्राचीनसिद्धांतमवलम्ब्यापाततत्तज्जन्यतानवच्छेदकत्वाभिधानात् अथैवमपि संशयानुमितिव्यवस्थापनमशक्यं वि
 षयताविशेषरूपसंशयत्वे परामर्शादिघटितानुमितिसामग्र्याः प्रयोजकत्वकल्पकाभावादिति चेन्न विरोधज्ञानमनपेक्ष्यसामग्रीसमाजादेक
 दैकधर्मिणितत्तदभावोभयानिश्चयानुमित्यनुदयात् संशयानुमितिसिद्धौ अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावसमवाहितयोः प्रत्यक्षसामग्र्योरिवानुमितिसा
 मग्र्योरपि संशयत्वावच्छिन्नोत्पत्तिप्रयोजकताया अवर्जनीयत्वात् न च संशयत्वाघटकीभूतायानिश्चयीयाविषयितातस्याः संशयत्वावृत्तये संशयसा
 मग्र्यास्तदवच्छिन्नप्रतिप्रतिबंधकत्वकल्पनीयं संशयसामग्रीत्वं च प्रत्यक्षानुमितिसामग्रीसाधारण्येनैकमिति अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावविशिष्ट
 विरोधिकोऽनुमितिसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वकल्पनीयेऽनुमितित्वस्यैव तत्प्रतिबंध्यतावच्छेदकत्वमुपेयते त्वाद्यवान्तु निश्चयत्वस्यैति न संशयानु
 मितिसंभवइति वाच्यं प्रत्यक्षसंशयस्य तादृशविषयताशालित्ववारणाय तदवच्छिन्नप्रतिसंशयोपधायकताविशिष्टत्वेनैव सामग्र्याः प्रतिब

हे० ग०

१४७

१५७

धकताकल्यनातद्व्यस्य च संशयानुमिति सामग्री साधारणतया तत्प्रतिबंधकांतराकल्यनादिति वदन्ति अतएव तुल्यवत्तसामग्री समाजात्प्रत्यक्षस्ये
वयरोक्षस्यापि संशयस्योत्पत्तौ बाधकाभावादेव आहत्यैव साक्षादेव विप्रतिपत्तिवाक्यतो जन्म यस्य एवं भूतं शाब्दबोधात्मकं संशयमपि वदन्ती स
र्थः ननु समानवत्तत्वं न्यूनाधिकवत्तत्वं वा सामग्याः कथमवधारणीयमित्यत आह फलवत्तकल्यनीयश्चेति सामग्री संवलनस्य लोके एकस्याः फलो
नुत्पत्त्या न्यूनाधिकवत्तभावः उभयोः फलोत्पत्त्या समवलनभावो वधारणीय इत्यर्थः एतदेव विशिष्टोदाहरति सत्सामग्रीति पीतत्वशुक्लत्वस्य ताविति
सविधवर्तिनिशंखेति आभ्यां विशेषणज्ञानविशेष्येन्द्रियसंनिकर्षघटितत उभयविशिष्टप्रत्यक्षसामग्री सत्वं दर्शितं दोषविशेषे पि
तद्व्यसमवधानरूपे पीतत्वस्यैव ग्रहणादियग्रिमेषां न्ययः तथा च फलवत्तात्तत्वेत्यादिलो किकप्रत्यक्षसामग्रीतो दोषविशेषो यद्वहित पीतत्वशु
क्लत्वाभावादिग्राहकसामग्यावलंबत्वमिति भावः दोषविशेषासत्वे उपनीतमानसामग्यपेक्षया लो किकसंनिकर्षघटितविरोधिग्रहसामग्यावलंबत्वमि
त्याह सति च शुक्लत्वस्यैवेति दोषविशेषासमवधानस्य लोके उपनयघटितसामग्री द्वयस्य तुल्यवत्तत्वात् हाह रस्थ इति धर्मिणो ह रस्थत्वेऽसति च विशेष
दर्शने विद्यमानकोटिरपि न लो किकसामग्री ह रत्वदोषस्य विशेषादर्शनसहितस्य लो किकधी विरोधित्वादेति लो किकसामग्री विद्यतनाय ह रस्थत्वाविशेषा
दर्शनयोरनुधावनं स्मृतयोरित्युपनयसंपादनाय कोट्योः स्थाणुत्वतदभावयोः विशेषदर्शने घटितसामग्यावलंबत्वमाह सति चेति सति च विशेषदर्श

१४७

ने एकस्याः गृहीतविशेषायाः कोटरेवेनयनेनग्रहणात् अत्रचग्राह्यविपरीतविशेषदर्शनिस्त्वेवप्रतिबंधकत्वंतुसामग्राह्यवधेयं ननुकोटिद्वयभास
 कसामग्रीसमाजादेवचेत्संशयः तदासंस्कारप्रतिनिर्णयत्वेनहेतुतयापिनसंशयाकारस्मरणवारणसंभवः प्रत्येकतत्तदभावगोचरनिश्चयजन्यसंस्कार
 द्वयसंवल्लनात्तदुत्पत्तौवाधकाभावादित्याशंकतेअथेवमितिउद्धृष्टम्यामिति नचोद्धेधकस्यफलैकोत्तेयतयाएकदाविरुद्धकोटिद्वयोद्धेधकाकल्पनान्ना
 पत्तिरितिवाच्यं नियतोद्धेधकसंबन्धिवस्तुविशेषज्ञानादीनामनुगतत्वेणैवकारणतायाः क्लृप्तत्वात् तादृशोद्धेधकद्वयसमवधानंदेवाद्यत्रतत्रैवा
 पत्तिसंभवात् अनुभवविरोधविरहेइहापत्तिमाहकिंनस्यादिति अनुभवविरोधस्यापिसविवादतयायदीति येन अनुभवविरोधेन भवतेत्यनेन
 परस्परसामग्रीप्रतिबंधकताकल्पनमंतरेणतावतापिसंशयाकारस्मरणवारणंसंभवतीतिस्त्विति वाधबुद्धेरस्यतान्योन्याभाववताधीसाधार
 णविरोधिप्रकारकत्वेनैवप्रतिबंधकता तथात्वंचविरोधिपरामर्शस्यापीतिमूलोक्तसिद्धांतंदूषयितुमाशंकतेअथेति तद्विरोधित्वंतदभावव्याप्य
 त्वं स्वव्यापकतदभावकत्वत्वंस्वत्वघटितत्वेनसर्वसाधारणंइत्यतउक्तंसहानवस्यायित्वमिति विरोधस्यविषयेउपलक्षणत्वंविशेषणत्वंवेतिवि
 तर्कदूषयितियदीत्यादिना तथाप्रतिबंधकः पक्षतावच्छेदकादेरिति इदंत्वाद्यवच्छिन्नकदादिरूपपक्षविशेषणस्यहेतुत्वेनाभिमतस्यवातादृश
 स्यवस्तुगत्यावह्यादिविरोधिनोनिर्णयेभ्रमानुमितिर्निर्णयाधीनाभ्रमानुमितिर्भवतीत्यर्थः तत्रजनकज्ञानस्यैवोक्तप्रतिबंधकतावच्छेदकाकां

हे ० ग ०
१४८

तत्वादिति भावः। यद्यपि जलमयत्वादेर्विरोधानवगाहिज्ञानदशायां तद्वद्विच्छिन्नपक्षावगाहित्यास्तदलिंगिकायाश्चायं वहिमानित्याद्यनुमितेरापि पक्षता
वच्छेदकावच्छिन्ने जलमयत्वभ्रमदशायामनुपपत्तिरस्ति तथापि जलमयोयं वहिमानित्याद्यनुमिति स्थिते प्रतिबंधकनैयत्येने तथा विधानुमिति मात्रोच्छेद
इत्यभिप्रायेण तावद्दूरानुसरणं भवति विरोधित्वेनेति निर्णयस्तथेत्यनुषज्यते तदग्रहे वक्ष्यमाणदौ वक्ष्यादेर्विरोधाय हे अनुमितिप्रसंग इति तथा च वक्ष्यमा
नत्वाद्यवच्छिन्नावगाहिनिश्चयत्वेनैवैवाधबुद्धेः विशिष्य प्रतिबंधकतावाच्या तच्च न विरोधिपरामर्शमाधारणमिति भावः। इदमुपलक्षणं अनुगततदधिकर
णावृत्तित्वरूपविरोधावच्छिन्नप्रकारकनिश्चयत्वेन विरोधित्वेपि स्वव्यापकतत्सामानाधिकरण्यरूपव्याप्त्यवगाहिविरोधिपरामर्शस्य तद्रूपानाकांततया ता
दृशपरामर्शाभ्यां संशयानुमितिजननेवाधकाभावः। एवं तत्संबंधेन तदधिकरणावृत्तित्वावच्छिन्नस्य तत्संबंधावगाहिज्ञानमेव विरोधीतिसंबंधविशेष
निवेशस्यावश्यकतया विशेषणतविशेषादिसंसर्गकिं प्रयाभावावगाहिज्ञानसंबंधांतरावगाहिविरोधिपरामर्शयोर्नानुगतरूपेण प्रतिबंधकतासंभव इ
त्यपि बोध्यं मा भूद्धबुद्धिप्रतिबंधकतावच्छेदकरपाकांतत्वे विरोधिपरामर्शस्य तथापि न संशयानुमित्यवसरः। स्थाणुत्वाभावव्याप्यकरादिमानयमित्यादि
निश्चये स्थाणुत्वादिप्रत्यक्षभ्रमसंशयानुदयात्तद्विशिष्टबुद्धित्वावच्छिन्नप्रतिनदभावव्याप्यवत्ता निश्चयत्वेन प्रतिबंधकता आवश्यकत्वादित्याशं कते अथेति या
शुक्लत्वादिति पीतत्वाभावादीत्यर्थः। उद्धेन पीतादिद्वयितेन पीतत्वादीति शुक्लत्वाभावादीत्यर्थः। नन्वेवं संशयत्वं प्रतिबंधविशेषणं देयमित्याशं कामुपनी

१४८

तनिश्चयविशेषासंग्रहप्रदर्शदृष्टयतिसतिचेति विशेषदर्शने विरोधिव्याप्यदर्शने ननु प्रथमस्थानानुरोधेन दोषविशेषजन्यत्वं द्वितीयानुरोधेन च लो-
किकसन्निकषजिन्यत्वं प्रतिवध्यविशेषणं देयमित्यत आह हत इति प्रमितस्य कुरादिधमात्राकप्रमापकलौकिकसन्निकषश्रियस्य एतेन कुरादिभ्र-
मदशायामपि हतत्वादेव स्थाणुत्वाग्रह इति शंका निराकृता अग्रहादिति तथा च लौकिकसन्निकषजिन्यत्वं निवेशो तत्र स्थाणुत्वादिप्रसक्षपत्तेः तन्निवे-
शोनसंभवतीति भावः। स्पष्टविशेष इति यद्यद्यत्तिसत्वे विशिष्टबुद्धिर्न जायते तत्तद्यत्तेरेव विशिष्यविशिष्टबुद्धिर्वावच्छिन्नं प्रतिप्रतिबंधकत्वं वाच्यमित्यर्थः।
तथा च कोऽंतरविशेषदर्शितसहितविशेषदर्शित्यक्तीनां प्रतिबंधकत्वाकल्पनात्संशयानुमितिति प्रसूहेवेति भावः। किंचिन्नौकिकसन्निकषजिन्यत्वात्ते हतत्वादि-
सहकृततदभावव्याप्यभ्रमस्य विरोधित्वेऽपि लौकिकसन्निकषजिन्यत्वाविशिष्टबुद्धिर्वावच्छिन्नं प्रतिप्रतिबंधकत्वाकल्पनात्संशयानुमितिति प्रसूहेवेति भावः।
नमुचितं तत्तद्यत्तित्वेन प्रतिबंधकत्वेन तत्प्रतिबंधकताप्रसंगात् हतत्वादिदोषसहकृतविशेषदर्शितस्य च प्रतिवध्यतावच्छेदको दोः लौकिकान्यत्वं मानिवेश्यप्रतिवं-
धकत्वांतरंकल्पनीयमिति समाधत्ते अनुगत इति दोषविशेषादीत्यादिना लौकिकसन्निकषपरिग्रहः। दोषविशेषजन्यत्वात्तेऽपि साक्षात्कारित्वं जकविषयताया विशेषो-
पगमात्तद्व्यत्यं निवेशेऽप्येव दोषविशेषजन्यत्वं लौकिकसन्निकषजिन्यत्वात्तेऽपि साक्षात्कारित्वं जकविषयताया एव साक्षात्कारान्नित्यसाधार-
ण्यं नवानुगतधर्मस्य प्रतिवध्यतावच्छेदकत्वे चक्षुःसन्निकषादिजन्यभेदानां एकत्र निवेशनीतयामिषो विशेषणविशेष्यभावे विनिगमनाविरहप्रसंगाच्चक्षुः

हे० ग०
१४२

१५५

संयोगाद्यजन्यचाक्षुषत्वादीनां जन्यतावच्छेदकत्वापत्तिः। नवांधकारेद्यच्चक्षुःसंयोगदशाभांघटोपनीतभानस्य चक्षुःसंनिकषजन्यत्वेन प्रतिवध्यतावच्छेदका
नाक्रांततया विशेषदर्शनिकालेपितादशोपनीतभानापत्तिश्चेति एवमनाहार्यत्वस्यापि निवेशो बोध्यः। तेनाहार्यचाक्षुषादीनां विरोधिनिर्णयाप्रतिवध्यत्वोप
पत्तिः। आहार्यत्वं च स्वविषयकेष्वप्यवहितोत्तरक्षणेन प्रत्यक्षत्वं विषयत्वस्याप्यवहितोत्तरत्वं संबन्धेन उभयः। दृष्ट्वाच्छिन्नप्रत्यक्षत्वं वा आहार्यचाक्षुषा
दोचचाक्षुषादीनां याहेतुत्वोपगमान्नेच्छाविनां विरोधिनिश्चयात्तदापत्तिः। कदाचिदिति यदि विशेषदर्शनिपरिभूयः। ज्ञानमुत्पद्यततदधीनं स्मरणमपि
विशेषदर्शनिकालेन भूयते तदस्यार्थः। वस्तुतस्तु विशेषदर्शनिकाले ह्यर्जितविरोधिविशिष्टज्ञानमेव स्मर्यते न तु तद्विषयीभूतं विशिष्टं यावद्विशेषदर्शनेनाप्रामा
ण्यं गृह्यते तथा च ज्ञानत्वमेव प्रतिवध्यतावच्छेदकं न त्वनुभवत्वं अनुभवत्वजातेरप्रामाणिकत्वात् स्मृतिभिन्नज्ञानत्वस्य तथात्वे गौरवात् प्रत्यक्षत्वस्य तथात्वमा
रांकतेन चेति समाधत्ते सामान्यइति सामान्यधर्मस्य ज्ञानत्वस्य तथात्ववाधकाभावादित्यर्थः। ननु संशयानुमितेः संदिग्धतया ज्ञानत्वस्य विरोधिपरा मशभावजन्यताव
च्छेदकत्वं कल्पनानसंभवति व्यभिचारसंशयस्य विरोधित्वादित्यत आह बोध्याभावेति शाकादित्यादिना उपमिति स्मृतिपरिग्रहः। तथा च ज्ञानत्वस्य तथात्वेशाका
दित्येते स्वतंत्रप्रतिबंधकत्वाकल्पनेन लाघवाद्यभिचारसंदेहो किंचित्कर इति भावः। ननु तद्व्याप्यवता ज्ञानस्य तदभावव्याप्यवता ज्ञाने उक्ते कत्वमावश्यकं अन्यथा कोटि
द्वयव्याप्यदर्शनदशां प्रत्यक्षात्मकस्यापि संशयस्योत्पादा संभवात्तदानीं संशयानुभवापलापप्रसंगादिति सत्यतिपक्षसंबन्धेन दशायामुक्तेजकसत्त्वेन संशयानुमि

१४२

तिनिष्प्रसूहेवेसाशंकतेअथेति यावदप्रामाण्यं न गृह्यत इति तथा चानयोरेकतरमिति रीसा सामान्यतस्तत्राप्रामाण्ययहेविशिष्योभयत्रैवाप्रामाण्यसंशयेन प्रसक्त
संशयोभवतीति भावः। एतदुपपादकमेवाहागृहीतोप्रामाण्यस्येवेति अप्रामाण्यसंशयानु अनुमितिः संशयरूपा न संभवति अगृहीताप्रामाण्यकपरा मर्शिरूपकत
स्वकारणविरहात् कारणंतरस्य कल्पकाभावात्। मिश्रास्त। तद्यप्यदर्शनिस्मृतदभावव्याप्यदर्शनिप्रतिबंधकतायामुत्तेजकत्वेपि प्रत्यक्षसंशयवदुभयव्याप्यदर्
शनान्नसंशयानुमिति रूपाद्यतेयतो व्याप्यदर्शनिमवधारणात्मकज्ञान एव हेतुः। अवधारणत्वं चानुमितौ व्याप्यदर्शनिजन्यप्रत्यक्षेचस्वीक्रियते अवधारण
द्वयसामग्रीसमाच्चैर्ज्ञानसंशयः। अवधारणत्वस्य संशयव्याप्तत्वात् तत्कोट्यवधारणे तद्विरोधिकोट्यवधारणजनकविशेषदर्शनिस्मृतप्रतिबंधकतया विरो
धिकोटिद्वयावधारणसामग्रीसंवलनस्यासंभवात् तद्विशप्रतिबंध्यप्रतिबंधकभावाकल्पने उभयकोटिद्वयाप्यदर्शनकाले उभयकोट्यवधारणायतेः। न चेष्टापत्तिः।
तत्र संशयस्यैवोक्त्या अवधारणायामिह ननु भवात् कोटिद्वयविशेषदर्शनि काले एकविशेषदर्शनि स्यात् परविशेषदर्शनिना प्रयोजकीकृतत्वा द्विशेषादर्शनिद
शायां विशेषणज्ञानादिघटितया दशसामग्रीसमाजातसक्षसंशयस्तादृशसामग्र्यास्तत्राप्यक्षतत्वाद्भवतिसंशयात्मकं प्रत्यक्षं अनुमितिस्तत्वे चावधार
णसामग्र्यतिरिक्तसामग्रीनकल्प्यते प्रयोजनाभावादिति न संशयानुमितिवात्तेः। तेषां चायमसंशयः। अवधारणत्वं न निष्पत्तं विपरीतकोट्यनुपस्थि
तिकात् तन्न विशेषदर्शनानधीननिश्चयानंतरमवधारणायामिति प्रतीत्यनुदयात्किं तत्केन निश्चयत्वं। ओक्तद्वयविषयताविशेष एवान्यस्य दुर्वचत्वात्
स एव च प्रसक्तानुमितिसाधारणो व्याप्यदर्शनिजन्यतावच्छेदकः विरोधिव्याप्यदर्शनिप्रतिबंध्यतावच्छेदकश्चेति अत्र च निश्चिनोमि अवधारणायामिति प्रतीत्योः

हे० ग०

१५०

१५०

समानविषयतयानिश्चयत्वमेवावधारणत्वं अनभ्यासदशापन्तशोनादिशेषदर्शनिकालीनज्ञानेऽप्रामाण्यशङ्कानास्करनमेवविशेषः। नि
 श्चयत्वस्य चायमिमाजप्रसूताव्यवस्थापितेति नदीधितिकृतो निर्भरः। इदंत्ववधेयं विरोधिज्ञानदशायामाहायज्ञानोपपत्तयेवदिनिरुक्तमनाहा
 र्यत्वं प्रतिवध्यतावच्छेदककोटौ निवेश्यते तदा तस्याव्यवहितोत्तरत्वघटिततयाऽव्यवहितोत्तरत्वस्य चानुगतस्य उच्यते तया इच्छाव्यक्तिसमसंख्यभ
 दाना निवेशनीयमहागौरवं इच्छाया आहायज्ञानसामय्यघटकतानिर्वाहाय तस्यास्तद्वेतुताधिक्यं चेति इच्छाया उच्यते जकत्वपक्ष एव समु
 चितः। तथा च न प्रत्यक्षशाब्दादि साधारणबुद्धौ प्रतिबंधकतैक्यसंभवः। विरोधिज्ञानदशायां चाक्षयत्वादिप्रकारकेषावलात्तस्याशनाद्यनुस
 त्यातज्ज्ञानीयप्रत्यक्षेच्छानां विशिष्योत्तेजकतां स्वीकृत्य तज्ज्ञानीयप्रत्यक्षे पृथक् प्रतिबंधकताया आवश्यकत्वात् तथा चानुमितिस्थले पृथक्
 प्रतिबंधकताया अप्रामाणिकत्वात् संशयानुमितिर्दुर्विरेयदिकथंचिदव्यवहितोत्तरत्वं अनुगतं शक्यते निर्वर्तुं चाक्षयस्याशनादिभेदेन प्रत्यक्षस्य
 लेचाक्षयादिगोचरेच्छाविरहविशिष्टविरोधिनिश्चयाभावत्वरूपगुरुधर्माविच्छेदेन कारणताय इकस्य शाब्दोपमित्योऽच्छाविरहाविशेषि
 तविरोधिनिश्चयाभावकारणता ह्यस्य कल्पनापेक्षया तद्वेदेन चाक्षयत्वादिदृष्टपक्षे धर्मपुरस्कारेण कारणताय इकस्य इच्छाविशिष्टान्य
 बुद्धिसामान्ये विरोधिनिश्चयाभावस्य हेतुतायाश्च कल्पने लाघवमीक्ष्यते तदा व्यवहितोत्तरत्वसंबन्धेन विरोधिनिश्चयानवच्छिन्नत्वमेव तत्प्रतिवध्य
 तावच्छेदकमंगीक्रियतं तथा सति दोषविशेषाजन्यत्वादेरप्यनिवेशनीयतया लाघवात् तथा चोभयव्याप्यवृत्तानिश्चयमदशायां संशयानुमि

१५०

तेरुपगमेपितादशप्रतिबंधकाभावव्यभिचारानवकाशाद्विरोधियरामशाभावाधटितायाएवानुमितिसामग्र्याअनुमित्युत्पादप्रयोजकलोपगमा
 तंशयानुमितिर्निष्पत्यहेवेति. एतेनवह्यभावव्याप्यवान्यवर्तइत्याकारकाश्रयासिध्यादिनिश्चयदशायांवह्निमान्यवर्तौघटवानिलाधनुमितिवा
 रणायवह्नादिप्रकारकानुमितावचितदभावव्याप्यबुद्धेःप्रतिबंधकत्वमावश्यकमितिनसंशयानुमितिप्रसंगइतिनिरस्तं. तदभावव्याप्यवतानि
 श्रयस्यतदभावव्याप्यवतानिश्चयानवच्छिन्नबुद्धिप्रतिबंधकत्वफलानुरोधेनतद्विशिष्टयक्षकाधनुमितिसामग्र्यातदभावव्याप्यवतानिश्चय
 भावांतर्भावेपिप्रयोजनविरहेणतद्विधेयकानुमितिसामग्र्यांतरंतर्भावानुपगमात्. अत्राहुः। अस्तप्रत्यक्षस्थलेविरोधिज्ञानप्रतिबंधकताया
 मिच्छानामुत्तेजकतेवतथापिपरोक्षशाब्दादिबुद्धिस्थलेप्रत्यक्षान्यत्वमहितस्यज्ञानत्वस्यप्रतिबंध्यतावच्छेदकत्वमंगीक्रियतेनतुशाब्दत्वादि
 नानाधमणांइतिनसंशयानुमितिप्रसंगः. नचप्रत्यक्षान्यत्वज्ञानत्वयोरैकविशिष्टापरस्मैवानतिप्रसक्तस्यावच्छेदकत्वमंगीकार्यंतत्रच
 विशेष्यविशेषणभावेविनिगमनाविरहइतिवाच्यं. प्रत्यक्षान्यत्ववैशिष्ट्यस्यगुणत्वादिसाधारणतयातन्मात्रेणज्ञानत्वैतरव्यावृत्त्यसंभवात्. ज्ञान
 त्वस्यविशेष्यत्वेविशेष्यतावच्छेदकताज्ञानत्वस्याविनिवेशनीयतयागोरेवेणस्वतोव्यावृत्तज्ञानत्वविशिष्टप्रत्यक्षान्यत्वस्यैवावच्छेदकत्वादिति. अ
 न्येतुमहानसीयत्वविशिष्टतावह्नित्वाधनुपस्थितिदशायामपिप्रतीयमानस्यमहानसीयवह्न्यभावाद्. प्रतियोगितायायथाविशेषणताप

दृ० ग०
१५१

15) विनिगमना

नेषु महानसीयत्ववह्नितादिनानाधर्मेषु मिथो विशेष्यविशेषणभावानापन्नेष्वेवावच्छेदकत्वं प्रत्येकं तादृशधर्माणामतिप्रसक्तत्वेऽपि यत्रैकस्मिन् अवच्छेदेनानाधर्माणामवच्छेदकता तत्रावच्छेदकसमुदायानतिप्रसक्तत्वेवावच्छेदकतानिर्वाहः। अवच्छेदकस्य विशेषणसंबन्धादिभेदेनावच्छेदकताया भेदेऽपि नावच्छेदकभेदः। अवच्छेदप्रतीतो अवच्छेदकप्रकारकविषयताभेदेनैव तद्देशात् महानसीयवह्निनास्तीति प्रतीतो च नानाधर्मप्रकारकसमूहात् नवनव्याहृतवह्निदिविषयताया ऐक्यात् तत्ता प्रकृतौऽपि धर्मिविशेषणतापन्नमिथो विशेष्यविशेषणभावानापन्नप्रत्यक्षान्यत्वज्ञानत्वयोः प्रतिवध्यतावच्छेदकत्वादिकमतौ नैविरहात् प्रतिवध्यतादिभेदस्याङ्गः। तन्न प्रत्यक्षान्यत्वज्ञानत्वेन सहितं धर्मिणोऽयुगपज्ज्ञाने एकतरस्यापरधर्मितावच्छेदकत्वभानमावश्यकं। समूहात् नवनवितलक्षणनिर्धर्मितावच्छेदकोभयभानस्याप्राप्तौ गणिकत्वादिति प्रत्यक्षान्यत्वधर्मितावच्छेदकतापन्नज्ञानत्वप्रकारिकायाज्ञानत्वधर्मितावच्छेदकतापन्नप्रत्यक्षान्यत्वप्रकारिकायाश्च धर्मिविषयितायाभेदप्रतिवध्यताभेदस्यावश्यकत्वादिति। केचित्तु वह्निताभावत्वाभावाप्यप्यकताग्रहकाले महानसीयवह्नितादृशवह्निभावत्वप्रकारेणानुमितिप्रयोजकत्वाद्यवज्ञानवशाद्यत्र सत्प्रतिपक्षभावः तत्र संशयानुमितिरतदभावव्याप्यवतानुद्धेर्विरोधित्वेन शक्यते वारयितुं शुद्धवह्नितावच्छिन्नशुद्धभावत्वावच्छिन्नव्याप्यधियोर्न महानसीयवह्निभावमहानसीयवह्निविशिष्टबुद्ध्या विरोधित्वात् न च लाघवज्ञानघटितताद्विरोध्यनुमि

१५१

तिसामग्रीकालेतप्रत्यक्षशाब्ददिवारणायतत्रतादृशसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वेकल्पनीयेऽनुमितिसाधारणस्य तद्विरोधजिज्ञासानवच्छिन्नतद्विशिष्ट
 धीत्वस्यैव प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वोपगमान्नसंशयानुमितिप्रसंग इति वाच्यं लाघवज्ञानाद्यदितरुद्धभावत्वादिसप्रकारकानुमितिसामग्र्याव्याधिकायाः प्र
 तिवंधकतयैवोपपत्तेः प्रत्यक्षादौ लाघवज्ञानमंतर्भाविसामग्रीप्रतिबंधकतांतरस्येनासिद्ध्यतथाचोक्तानुमितिवारणासंभवः तत्प्रतिबध्यतावच्छेद
 ककोटौ अभावत्वाविषयकानुमित्यन्यज्ञानत्वस्यैव निवेशनीयत्वात् यदिच लाघवज्ञानजन्यमहानसीयवह्यभावत्वादिसप्रकारकानुमितौ महानसी
 यत्वादिकमपि विद्येयतावच्छेदकं तथाच शुद्धभावत्वादिसप्रकारकसिद्धिदशायां शुद्धभावत्वाद्यवच्छिन्नविधेयकानुमितिसामग्र्या असत्वात्तदानी
 मेव लाघवज्ञानसत्वे प्रत्यक्षादिवारणाय लाघवज्ञानाद्यदितसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वांतरकल्पनमावश्यकमित्युच्यते तदापि लाघवज्ञानाद्यदित
 विरोधिकोटिद्वयानुमितिसामग्र्यसंबलनदशायां भवन्मते प्रत्यक्षशाब्दबोधादकल्पत्वाएककोटिसामग्र्यामपरकोटिसामग्र्यभावनिवेशस्यावश्यकत
 याकथं तत्प्रतिबंधकतया संशयानुमितिवारणासंभवः एतेन विरोधिविषयकनिश्चयानंतरमिव तत्सामग्र्यनंतरमपीच्छावलात्परोक्षज्ञानं नोत्पद्यते
 एवंच लाघवज्ञानाद्यदितविरोधिकोद्यनुमितिसामग्रीदशायां मिच्छासत्वेपिनशाब्दबोधादिरुत्पद्यते किंतु विरोधिकोद्यनुमितिरेवेति फलानुरोधेनेच्छा
 भावं प्रतिबंधके रक्षानवच्छिन्नत्वं प्रतिबध्य विशेषणमनिवेश्य लाघवज्ञानाद्यदितसामग्र्याः परोक्षद्विविशिष्टज्ञाने प्रतिबंधकत्वांतरकल्पनमावश्य रोधि

हे ० ग०

१५२

१५२

कमितितत्त्वविवक्षतावच्छेदकस्य परोक्षत्वस्यानुमितिसाधारण्यान्नोक्तस्य ले संशयानुमितिप्रसंग इत्यपि निरस्तं विरोधिविषयकनिश्चयसामग्रीदशायामिच्छा
बलात्परोक्षज्ञानानुत्पादस्याप्रामाणिकत्वाच्चेत्तज्ज्ञानसंशयसमुच्चयमोविधिभानाभानप्रयुक्तवैलक्षण्यस्य ह्यपितत्वात्संशयत्वस्य विषयिताविशेष
रूपत्वमावश्यकं तादृशविषयितायकोटिनिरूपिताकोट्यपरागेणैव संदेह्यति प्रतीतेः तत्तत्कोटिनिरूपितविषयिताविशेषभिन्नतत्तत्कोटिविषयिता
शालित्वं तत्तत्कोटिनिश्चयत्वं तथा च निश्चयत्वघटकविषयितायाः संशयसाधारणत्वे तत्रापि निश्चिनोमीति प्रतीत्यापत्तिरितितस्यास्तद्धावतत्त्वमा
वश्यकं तन्निवृत्तिश्च संशयसामग्र्यास्तादृशविषयिताशालिज्ञानप्रतिबंधकतयैवेत्युक्तत्वाद्यवघटितसामग्रीदशायामिच्छात्संशयस्वीकर्तृणामपि निश्च
यत्वघटकनिरुक्तविषयितायास्तादृशसंशयव्यावृत्त्यर्थत्वाद्यवज्ञानघटितविपरीतकोट्यनुमितिसामग्र्यास्तत्कोटिनिरूपिततादृशविषयिताशालि
ज्ञानप्रतिबंधकत्वमावश्यकं तथा च लाघवात्संशयत्वघटकविषयिताभेदमनिवेशेव तत्कोटिप्रकारित्वस्य तादृशसामग्रीप्रतिवध्यतावच्छेदकत्वो
पगमान्नोक्तसामग्रीदशायामनुमितिः नवसंशयत्वघटककोटिप्रकारताभिन्नतत्कोटिप्रकारिताकज्ञानत्वं तत्तत्कोटिनिश्चयत्वं अपितु ता
दृशप्रकारिताशून्यतत्कोटिप्रकारकज्ञानत्वं तथा च संशये निश्चयवृत्तिविषयितास्वीकारेपि न क्षतिरिति वाच्यं एकधमविच्छिन्ने तत्कोटिसंशयरू
पस्यान्यधमविच्छिन्नांशे तत्कोटिनिश्चयस्य संग्रहाय तत्तद्भ्रमविच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितविलक्षणविषयिताशून्यत्वस्य तत्तद्भ्रमविच्छिन्नविशेष्यक

१५२

निश्चयत्वशरीरेनिवेशनीयतयाधर्मितावच्छेदकनिष्ठप्रत्यक्षसाकारणत्वप्रतिबंधकत्वपक्षीयमाधवस्यविलयप्रसंगत् अत्रयाथाभावेऽव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायां
 ग्राह्यभावनिश्चयविषयधर्मिलियाह्यज्ञानोत्पत्त्यायतादृशाव्याप्यवृत्तित्वग्रहस्यतत्प्रतिबंधकतायामुत्तेजकत्वंतथातद्वर्तिकाव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायांतद्व्याप्यव
 तानिश्चयस्यापितद्विपरितज्ञानाप्रतिबंधकतयातत्रापितद्वर्तिकाव्याप्यवृत्तित्वग्रहस्योत्तेजकत्वमुपेयं एवंचकपिसंयोगतदभावयोदैशिकाव्याप्यवृत्तित्वग्र
 हदशायांपक्षतावच्छेदकशाखादिरूपैकावच्छेदेनतदुभयकोट्यवगाहमानागंधतदभावाद्योःकालिकाव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायांपक्षतावच्छेदकतत्क्षणाव
 छेदेनतदुभयकोटिमत्वावगाहमानाचसंशयातुमितिग्राह्यभावव्याप्यवभाज्ञानप्रतिबंधकतयानशक्यतेवारयितुं नचाव्याप्यवृत्तित्वज्ञानस्यसंशयविरो
 धितयाऽव्याप्यवृत्तित्वज्ञानकालेसमुच्चयएवभवतिनसंशयइतिवाच्यं यतोविरोधग्रहएवाव्याप्यवृत्तित्वग्रहस्यविरोधितयाकोट्योविरोधावगाहीसंशयए
 वतयोरव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायांसंभवति विरोधानवगाहिनएकदेशावच्छेदेनैककालावच्छेदेनैववाकोटिद्वयमवगाहमानस्यसंशयस्यतदानीमु
 त्तनोवाधकाभावः। नहितादृशज्ञानंकोटिद्वयनिश्चयरूपंभवतिसमानदेशकालावच्छेदेनतदभावनिश्चययोरव्याप्यवृत्तित्वग्रहकालीनयोरपिमिश्रो
 विरोधित्वात् अत्राव्याप्यवृत्तित्वेपिभावाभावयोरैकावच्छेदेनद्वैतसंभवात् अत्राव्याप्यवृत्तितयातादृशनिश्चययोर्विषयविरोधापरिहारात् नचयदितादृ
 शदेशावच्छेदेनतदभावनिश्चयस्तदवच्छेदेनतद्विशिष्टबुद्धियाह्यभावधर्मिकाव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायांमपिप्रतिवध्नातितदातादृशाव्याप्यवृत्तित्वग्र

हे० ग०
१५३

१५३

हृदशायामेवावच्छेदकावच्छेदेन ग्राह्याभावव्याप्यवत्ताज्ञानमपि तादृशानुमितिर्विरुद्धात् तथाचावच्छेदकावच्छेदेनानुमितावच्छेदकावच्छेदेन हेतुमत्ता
परामर्शस्यैव हेतुतया तादृशयोश्च परामर्शयोरवच्छेदकावच्छेदेन विपरितसाध्यवत्ताज्ञानप्रतिबंधकतया नोक्तसंशयानुमितिसंभवइति वाच्यं अवच्छेद
कसामानाधिकरण्येन हेतुमत्ताज्ञानादपि देशकालरूपपक्षतावच्छेदके बाधाभाववत्तात्वरूपसंबंधरूपावच्छेदकत्वमवगाहमानाया अनुमितेर्मणि
कारसंमतत्वात् वस्तुतो ग्राह्याभावस्याव्याप्यवृत्तित्वेऽपि तदवच्छेदकावच्छेदेन ग्राह्यवत्तासंभवात् विषयविरोधेनावच्छेदकावच्छेदेन विशिष्टबुद्धेर्न तदवच्छेदेन
ग्राह्याभावज्ञानप्रतिबंधकतायामेव तद्धर्मिकाव्याप्यवृत्तित्वग्रहाभावो नापेक्षितः तादृशतद्व्याप्यवत्ताज्ञानस्य तादृशविशिष्टबुद्धिप्रत्ययविरोधित्वेन तादृ
शाव्याप्यवृत्तित्वग्रहाभावोऽपेक्षित एव ग्राह्याभावस्याव्याप्यवृत्तित्वे ग्राह्यावच्छेदकावच्छेदेन ग्राह्याभाववत्तिवर्तमानस्यापि तद्व्याप्यवत्तया विषयविरोधवि
रहात् साध्यातवच्छेदकावच्छेदेन साध्यवत्तिवर्तमानेयदेशकालावच्छेदेन यत्र साधनंतद्देशकालावच्छेदेन तत्र साध्यमितिव्याप्तिनसंभवतीति चेत्वाक्षतिः
न हि पक्षतावच्छेदकदेशकालावच्छेदेन साध्यानुमितौ तदवच्छेदेन गृहीततादृशव्याप्तिकहेतुमत्ता परामर्श एव हेतुरित्यवच्छेदकावच्छेदेनानुमितिस्त्य
लेऽसिद्धिर्वाच्यमिचारासंकीर्णविधस्य हेत्वाभासत्वं वावस्यापि तवतो मणिकारस्यानुमतं तथा सति सद्धिगपरामर्शाद्मानुमित्यसंभवेन बाधे दोषात्
रासंकरस्य दुर्घटत्वात् तथाचावच्छेदकदेशकालाघटिताप्रयिगो गिव्यधिकरणहेतुसमानाधिकरणाभावघटिताव्याप्तिरपि तन्मतेऽवच्छेदका

१५३

वच्छेदेनानुमितिप्रयोजिका तादृशव्याप्त्यवगाहिनो वच्छेदका वच्छेदेन हेतुमत्ता परामर्शस्यापि विपरीतकोट्यनुमितिप्रतिबंधकत्वे ग्राह्याभावधर्मिका व्या-
 प्यवृत्तित्वज्ञानाभावोपपेक्षितस्य वच्छेदका वच्छेदेन हेतुमत्ता परामर्शस्य तदवच्छेदेन साध्यानुमितावपेक्षितत्वेऽपि दशितिरित्यासंशयानुमित्युपपत्ति-
 रिति मूलैव यावत्तिरेकाच्चेति कोटिद्वयसहचरित्वज्ञानान्तिष्ठितकोटिद्वयव्यावृत्तत्वं ज्ञानादित्यर्थः । व्यवस्थितविकल्पोयं साधारणासाधा-
 रणभेदेन विरुद्धस्यैव त्रासामानाधिकरण्यरूपविरोधविवक्षणेऽवृत्तेरपि विरुद्धरूपतया तस्य चापक्षधर्मस्य न साध्यविपरीतानुमितिः फलमि-
 त्तसंगतिरतो न्यादरां विरोधं दधितिर्ह दाहसाध्याभावव्याप्यस्येति अपक्षधर्मविरुद्धस्य प्रकृतपक्षे साध्यविपरीतानुमापकत्वासंभवेऽपि न क्षतिः ।
 साध्यविपरीतानुमितौ प्रकृतपक्षकत्वा विवक्षणादित्याह मूलैः पक्षधर्मोपपत्तिः अन्यत्र प्रकृतपक्षमिन्ने स्वाधिकरणेऽदो वहिमान्धूमादित्या-
 दौ क्रदत्वादिति हेतोः पक्षे साध्यविपरीतज्ञानसंभवेऽपि अविरुद्धधूमादेर्न तत्फलमिति नातिप्रसंगः । यस्य तत्फलं स विरुद्ध एव साहचर्येति सा-
 ध्याभावसाधकवाधितहेतौ लक्ष्यतयोक्तफलघटितविरुद्धलक्षणादित्यामिशंकां निराकरोति नित्यरतिः घटो नित्य इत्यभिधानेऽकारप्रभेदेणानित्यत्वसाध्यक-
 त्वभ्रमः स्यादिति प्रथमं साध्यालोकीर्तनं असिद्धस्यादिव्यभिचारादिदोषचतुष्टयज्ञानान्यमात्राधीनं फलतस्तत्ज्ञानानधीनं अलिंगत्वज्ञानं असाधक-
 त्वज्ञानं असिद्धिदोषस्य ज्ञातस्य फलमित्यर्थः । तथा च तादृशदोषवत्यमसिद्धहेत्वाभासलक्षणाफलितमिति भावः । पक्षधर्महितावित्यत्र हेतुपदस्य

हे० ग०
१५४

154

१५४

प्रकृतहेतुपरत्वे अपक्षधर्मव्याप्यप्रकृतहेतुकवाधस्यत्वे व्याप्यभावसिद्धिरपत्तत्वा संभवात् तत्फलघटितलक्षणा व्याप्तिरतो हेतुपदस्य प्रकृता
प्रकृतसाधारणहेतुमात्रपरतां दीधिति कदाह हेतौ प्रकृते अन्यत्रयेति तथा च कुर्याद्विमानधूमादिसादावपि साध्याभाववत्पक्षरूपवाधघटि
तेन तद्वतित्वहेतुना इत्यत्रादि रूपहेतुं तरे व्याप्यभावानुमितिसंभवात् लक्षणसमन्वय इति भावेः । यद्यपि प्रकृतहेतौ न तत्फलमिति तत्फलक
त्वं न बाधितहेतौ लक्षणं तथापि तत्फलकस्यैव तत्त्वलक्षणमिति नानुपपत्तिः । हेतुपदस्य प्रकृता प्रकृतसाधारणहेतुपरत्वे तदुपादानमफलं
अव्यावर्तकत्वादिति पक्षधर्मव्याप्तिबोध इत्येवोच्येत अतः प्रकृतहेतुपरमेव तद्व्याप्यसाधयेनापक्षधर्मप्रकृतहेतुकवाधस्य फलांतरं पूर
यति अपक्षधर्मवैति अत्र प्रकृतहेतुवैयर्थ्यं हेताविति पूर्वोक्तं अनुषंजनीयं एतत्कल्पे फलाननुगमानुद्घटितलक्षणा व्याप्तिमाशं
क्या न्यतरत्वेन तत्फलानुगमे मूलाभिप्राय इति दर्शयति तथा चेति हेताविति प्रकृतस्यादिः । व्याप्तिभंगे साध्ये साध्याभाववत्पक्षरूपवैयर्थ्यहेतुः
यक्षस्य साध्याभाववत्त्वेनैव निवेशः । न तु पक्षतावच्छेदकस्यापि तत्र प्रवेश इति न व्यर्थं विशेषणं । पक्षधर्मताभंगे साध्ये पक्षनिष्ठाभावप्र
तियोगिसाध्यव्याप्यत्वं हेतुः । अत्रापि साध्यस्य तादृशाभावप्रतियोगित्वेनैव निवेशः । हेतुद्वयमेव बाधघटितमिति बाधस्यान्यतरफल
कत्वमुभयत्र मूले व्याप्यादिवुद्धिसत्त्वादिति सद्धेतोरपि विरोधि परामर्शदशायां सत्प्रतिपक्षत्वात् तत्र च व्याप्तिपक्षधर्मताप्रमितिसत्त्वा

दित्यर्थः। तथाच प्रकरणसमदोषस्य व्याख्यादिविरहो नायकत्वासंभवादिति भावः। विपरीतबुद्धिः। स्वसाध्याभावानुमितिः सत्यतिपक्षहेतोः फ
 लमिति शेषः। स्वसाध्यविपरीतेनानियमादिति धूमादिहेतोर्वह्याद्यभावव्याप्यत्वाभावादित्यर्थः। संशयइति कोटिद्वयोपस्थितिधारकसाध्यसं
 रायइत्यर्थः। कोटिद्वयानुपनयादिति स्वेन स्वसाध्यस्यैवोपस्थायनादिति भावः। इति जिज्ञासेति एतादृशतत्त्वनिर्णयोपायेच्छा फलिकाजिज्ञासेत्य
 र्थः। अनयोः किंतत्वमिति जिज्ञासेतियावत् अतो नाग्रिमग्रंथविरोधः। ननु स्वव्याख्यादिमतयोपस्थितयोर्हेतोरन्यतरत्र समीचीनत्वे एव जिज्ञासा
 यदक्ष्यति अत्र हेतुसमीचीनत्वइति तथाच प्रकृतसाध्यहेतोरित्यथा श्रुतमूलमसंगतमतो दीधिति क्लेदहेतुद्वयार्थकतया तद्व्यावृत्ते प्रकृत
 साध्ययोरिति किंतत्वमिति मूलैकः समीचीनइत्यर्थः। एतादृशजिज्ञासाप्रयोजकत्वं समीचीनत्वसंशयादि साधारणमतस्तद्धारणाय व्याप्ति
 पक्षधर्मत्वोपस्थितिरिति उदासीनव्याख्याकपस्थितिवारणाय विशेषणदले न च व्याख्यादेरनुगमात्सर्वसाधारणरूपेण तदुपस्थिति
 निवेशासंभवादिशिष्यप्रकृतसाध्यतदभावव्याख्याकपस्थिति निवेशस्यावश्यकत्वेन कान्तवैयर्थ्यमिति वाच्यं अनुमितिचरमकारण
 त्वेन व्याख्याद्यंतरोपस्थिति साधारणेन तन्निवेशसंभवात् यादृशपरामर्शसिहकारेण यादृशपरामर्शस्योक्तजिज्ञासाजनकत्वं तादृश

हे ०११०

१५५

१५५

परामर्शसहिततादृशपरामर्शनिवेशाज्जिज्ञासास्यरूपयोग्यैकतरपरामर्शदिशायां नातिप्रसंगः प्रकरणसमरुति-दोषशतिशेषः। प्रकृतसाध्यव्याप्यवत्तापराम
 शतिदभावव्याप्यवत्तापरामर्शयोर्जिज्ञासाजननेमिथः सहकारितां व्यवस्थापयति नक्षपस्थितशतिप्रतिपक्षे विरोधियरामर्शांतरे एकस्मात्परामर्शतिनि
 ष्यधिः। एकतरसाध्यस्य एकतरसमीचीनत्वस्य वा फलोपधानगर्भत्वक्षणाभेकपरामर्शदिशायां नातिप्रसक्तमित्येतत्परताननहीत्यादेः। जिज्ञासोपधानस्यानिय
 मेनतद्व्यतिरिक्तलक्षणस्याव्याख्याविवक्षणासंभवात् नन्विद्यसाधनताज्ञानात्संशयाद्धेतुविकल्पोसंगतः। ज्ञानगोचरेच्छायां तादृशोद्यसाधनताज्ञानस्य सर्वत्र
 बहेतुतया संशयकत्वे तत्कल्पव्यवच्छेदायोगादिसतश्च भेदाभिप्रायकतया विकल्पसंगमयति तज्जन्येति संशयजन्येत्यर्थः। संशयजन्यस्य दुःखस्योत्सारणं
 कारणभूतसंशयविघटनेनानुत्पादः। तद्वत्पुंमदिष्टतत्साधनताज्ञानादित्यर्थः। एवं च मूलोक्तं संशयस्य जिज्ञासाहेतुत्वं दुःखजनयित्वा तदभावोपस्थाम
 नेन तदभावेच्छासंपादनद्वारेति स्फुटीकृतं श्रुतांतरेति व्यवहाररूपस्यादिः। तथा च मूलेश्च पदं तद्विशेषपरमिति भावः। ज्ञानेच्छा एकतरकोटिनिश्चयेच्छा प्रति
 पक्षसंबलनस्य जिज्ञासायामतिव्यवहितस्यान्यथासिद्ध्या कारणत्वात् जिज्ञासाहेतुत्वादिति मूलतत्त्वयोजकत्वात् किं तया द्वारं प्रदर्शयित्वा च हेतुत्विति
 समीचीनत्वं प्रमितव्याप्तिपक्षधर्मताकत्वं स्यादध्यानुमित्यौपयिकप्रमाणपरामर्शविषयत्वं मितियावत् तत्संशयश्च परामर्शप्रमाण्यसंशयपर्यवसितश्च
 तिवोध्यं अनेकांतिकांतित्याप्तिरिति मूलं यद्यप्यनेकांतिकत्वोपस्थिते व्याप्तिपक्षधर्मत्वोपस्थितित्वाभावान्नेतादृशशंकावसरः। तथापि तदुपस्थितेरपि उ

१५५

दासीन्याद्यादिविषयकत्वसंभवात्तत्संगतिः। संशयद्वारा साध्यसंशयद्वारा युगयत्परा मशद्विधानुत्पादेषु क्रमिक परामशद्वयसंबलनात्प्रतिरोधप्रतिशंकते क्रमे
 ति एक परामशान्तरमपरपरामशजिनकव्याप्तिज्ञानपक्षधर्मताज्ञानयोः द्वयोः क्रमेणोक्तमितिः तथा च प्रथम परामशचतुर्थक्षणे एव परामशान्तिरोत्पत्तिस्तदानीं च पूर्व
 रामशनाशो नोत्पद्यते अपितु स्वद्वितीयक्षणे तन्न विशेषगुणात्तृतीयक्षणे वेति उत्पत्तिकालपरतया व्याचष्टे दीधितावुत्पत्तिरिति तदनाशादित्यतस्त
 दानाशोत्पत्तिप्रतीतिरौत्सर्गिकीत्याशयेनेदं व्याख्यानं तदनाशसत्त्वाथकेत्वे तु यथाश्रुतमेव संगच्छते अनंतरोत्पन्नस्यैव गुणस्य नाशकतयोक्तोभयोव्याप्तिज्ञानपक्ष
 धर्मताज्ञानयोरेकत्र पूर्वज्ञाननाशकत्वासंभवात्पक्षस्थलीयनाशकत्वाभिप्रायकतया ज्ञानाभ्यां विनाशादिति मूलसंगमयतिव्याप्तिरिति उत्पादक्रमानियमादिति
 व्याप्तिज्ञानोत्तरमेव पक्षधर्मताज्ञानं पक्षधर्मताज्ञानांतरमेव तस्य नाशकव्याप्तिज्ञानमुत्पद्यत इति नियमाभावादित्यर्थः उभयोर्नाशकत्वमुक्तमिति उक्तज्ञानयोर्मतज्ञा
 नं प्रथमतो यत्रोत्पद्यते तत्र तस्य नाशकत्वादिति भावः। विशिष्टज्ञानोत्पत्तिकालश्च तत्रोत्पत्तौ तादृशज्ञानयोर्हेतुत्वेनान्वये एकत्रैवोभयहेत्वन्वये योग्यतानिर्वहती
 तिकिंस्थलभेदात्तत्सरणेनेत्याशयेनाहोत्पत्ताविवेचेति व्याप्तिपक्षधर्मताविषयकेकज्ञानस्थलेपिनपरामशयोयोग्यपक्षसंभवतीति स्वयमाहयत्रचेति मूले उभयव्या
 प्तिज्ञानपक्षधर्मताज्ञानानामिति परामशद्वयहेतुव्याप्तिहेतुपक्षधर्मताज्ञानचतुष्टयस्येत्यर्थः। परस्परप्रतिवधकत्वात् एकसत्त्वस्य परसत्त्वाविघटकत्वात्
 परामशोत्पादइति व्याख्यादिज्ञानचतुष्टयाधीनस्य एकदासमूहात्वं वनस्य पस्या विरलक्रमेणोभयव्याप्यवत्ताज्ञानस्योत्पादइत्यर्थः। विशिष्टपरामशयोरेवैक

हे० ग०

१५६

दानुत्पादस्तृतीयक्षणे च विनाशः नेतरज्ञानस्य तन्निधम इत्यभिमानेनेयं शंका अभिमानं निराकरोति व्याप्तादीति योग्यपद्याभावात् युगपद्वस्थानासंभवात् ज्ञानमा
 न एवोक्तनियमादिति भावः परस्परप्रतिबंधात् परस्परजन्यव्याप्तिस्मृतिप्रतिबंधकत्वात् समूहात्वं न पक्षधर्मता द्वयज्ञानात् समूहात्वं न रूपव्याप्तिद्वयस्मरणं
 ततः समूहात्वं न मुभयव्याप्यवत्ताज्ञानं प्रतिरोधप्रयोजकमिति समाधत्ते मैवमिति स्वयं निर्वह्यमाणस्य नित्यसत्प्रतिपक्षदोषस्य साध्याभावव्याप्यवत्तत्प
 स्य केवलान्वयिसाध्यके साध्याभावाद्यप्रसिध्या संभवात् अस्येति मूलं निरुक्तव्यवहारोपायके परामर्शसिंवलनात्मकसत्प्रतिपक्षत्वपरतया व्याचष्टे अस्य
 ति अभिधेयत्वे दित्वा वच्छिन्नाभावप्रतियोगित्वसाधारणरूपेण घटनिष्ठाभावप्रतियोगित्वज्ञानस्य विरोध्यविषयकत्वेन घटे अभिधेयत्वज्ञानाप्रतिबंधक
 तया तत्सामान्यानाभिधेयत्वानुमानप्रतिरोध इत्यभिधेयत्वमित्यादिग्रंथस्याभिधेयत्वपक्षकघटनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वसाध्यकजात्यह्नित्वविशि
 ष्टघटमात्रवृत्तितानवच्छेदकत्वलिंगकानुमानेतात्पर्यं दृष्ट्वा तोषिष्टान्योन्याभावत्वं पटरूपत्वं च दीधितो सत्ताकंबुग्रीवादिमत्वादीति यथाश्रुतं यथाश्रुतं
 मूलानुसारेण यथाविवक्षिते तु सत्तादिपदसत्तात्वादिरपरं एकैकस्येति केवलविशेष्यकेवलविशेषणयोरित्यर्थः ननु घटनिष्ठात्वं ताभाव इत्यंतेन प्रसिद्धपट
 ताद्यभावविवक्षणे तत्राभिधेयत्वप्रतियोगिकत्वं स्यादध्यानसाधनसंभवः अभिधेयत्वाभावस्य चाप्रसिध्यानपक्षत्वसंभव इत्याशंकां निरसितुमाह घटनि
 ष्टेति उभयमतप्रसिद्धेनेत्यादिः सामान्यता सामान्यरूपेण बाधेति सामानाधिकरण्यमात्रेण साध्यमिदं रुद्धेपत्वान्नांशतो बाधो दोषः अभावस्य कस्यचिद्

१५६

मिथेयत्वप्रतियोगिकत्वमप्राप्तिविवादेपक्षतावच्छेदकावच्छेदेनवाधोर्निर्देश्येयः। पक्षतावच्छेदकप्रसिध्येनान्तर्यासिद्धिरित्यर्थः। ननुस्वरूपसंबंधेनाभिधेयत्वत्वावच्छिन्नसाध्यकानुमितौपक्षनिष्ठाभावेतत्संबंधावच्छिन्नत्वविशेषिताभिधेयत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वानुमितिरिवविशेषिनीतादृशंबसाध्यमप्रसिद्धं नचघटनिष्ठस्वरूपसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वेनपक्षत्वाउद्देश्यसिद्धिः। स्वरूपसंबंधावच्छिन्नगुणनाद्यभावस्यसंयोगादिसंबंधावच्छिन्नाभिधेयत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावसमर्प्येनाभिन्नतयासिद्धसाधनस्यदुर्वारित्यादितिचेत्संसंस्वरूपसंबंधावच्छिन्नायांघटनिष्ठाभावप्रतियोगितायांघटनिष्ठनित्याभावप्रतियोगितात्वेनहेतुनाघटनिष्ठाभिधेयत्वभेदप्रतियोगितादृष्टान्तेनाभिधेयत्वत्वावच्छिन्नत्वानुमानेतात्पर्येणसामंजस्यंमूलेविशेषादृशनिर्देशायामिति। व्यभिचारिण्यप्येतादृशहेतौव्यभिचारग्रहदृशायामित्यर्थः। केवलान्वयित्वपिसंभवइत्यनेनास्यान्वयः। व्यभिचारस्यतुंदरयन्नेतत्कथंनप्रयोजनमाहदीधितौनन्विति। आद्यस्यजात्यन्यत्वइत्यादिप्रथमानहेतौः। द्वितीयस्यघटवृत्तीत्यादिद्वितीयानुमानहेतौः। प्रतियोगित्वादिप्रकारकवाधबुद्धेर्विशिष्टबुद्धिविशेषितायानव्येनभक्तपगमात्तथासतितत्संबंधतत्संबंधादिप्रकारकबुद्धेरपिविशेषायातात् नोक्तानुमानेनघटोभिधेयः प्रमेयत्वादित्यनुमानप्रतिरोधसंभवइतिस्ययमभिधेयत्वरूपप्रतियोगिप्रकारेणाभावानुमानमेवमूलकतासाध्याप्रसिद्धोपक्षितमपिप्रतिरोधकतयाव्यवस्थापयतिवस्तुतइति। साध्याप्रसिद्धान्वयनुमानसंभवात्पटादिसाधारणइत्यत्वादः पटादौव्यभिचारग्रहसंभवेनव्यतिरेकितयापिसाधकतायाः सुघटत्वाभावेनप

हे० ग०
१५७

157

१५७

क्षमात्रवृत्तिकंबुग्रीवादिहेतुताकव्यतिरेक्यादरः। अभावसाध्यकव्यतिरेकितयासाध्यप्रसिद्धेरनपेक्षां दर्शयित्वापकाभावेनेति यदादावभिधेयत्वादिप्रकारीकृत्वा
ज्ञातस्यापि ध्याप्याभावस्य व्याप्यतया गृहीतं मभिधेयत्वादिकं प्रतियोगितया प्रकारिकृत्यवस्तुभूतस्याभावांतरस्यापि सिद्धयगमात् अप्रसिद्धसाध्यस्यानुमा
नस्येकदेशिनामेवानुमततया भ्यपगमोक्तिः। कंबुग्रीवादिमत्वाभावस्य वास्तवाभिधेयत्वव्यापकता विरहात् अवस्तुभूताभिधेयत्वाभावस्यानुमित्यावगा
हनासंभवात् प्रसिद्धपटत्वाद्यभावस्य व्याप्यतया गृहीताभिधेयत्वप्रतियोगिकत्वाभावाद्यापकाभावेनेसादेयथाश्रुते संगतिवैध्या व्यवहृत्य विवि
शिष्टाप्रसिद्धावपिन विशिष्टार्थपरप्रतिज्ञासंभवइत्याहप्रत्येकपदार्थप्रसिद्धेवेति तावतैवभ्रमात्मकस्य व्यवहारोपयोगिविशिष्टज्ञानेस्यसं
भवात् विशिष्टज्ञानं विनापितत्रविशेषांशेतत्तद्विशेषणावगाहित्वेन तात्पर्यघटकप्रतीतिज्ञानेन विशिष्टबोधकवाक्यप्रयोगसंभवाच्चेति भा
वः। मूलकृतासत्प्रतिपक्षहेतुदोषानभिधानात्त्वयं तान्प्रदर्शयति सत्प्रतिपक्षस्त्विति सत्प्रतिपक्षहेतोर्दोषस्त्वित्यर्थः। उकारेण मूलनिरुक्तसत्प्रतिपक्षव्य
वहारविषयतावच्छेदकत्वेपस्य दोषत्वव्यवच्छेदः। व्याप्यवान्। व्याप्यविशिष्टः। पक्षनिष्ठोऽभावेयतया पक्षविशिष्टोऽवमादिरिति आदिपदादाधेय
तासंबंधेन प्रकृतपक्षसाध्यकप्रकृतसाध्याभावादपक्षकानुमितिजनकपरामर्शविषयप्रकृतपक्षव्याप्यविशिष्टसाध्याभावादपिरित्यहः। पक्षसाध्या
भावइत्यादिवाधबुद्धरपि पक्षसाध्यानुमिति विरोधितया तादृशवाधोनायकस्यापि परामर्शस्यानुमिति विरोधित्वेन तद्विषयविशिष्टस्यापि सत्प्र

तिपक्षत्वौचित्यात् अतएवसाध्यतदभावयोराधेयतयासाध्याभाववत्यव्याप्यवत्ताज्ञानसंवलनदशायांपक्षेसाध्यंसाध्याभावोवेतिकोटिविशेष्यकसंशयहृपाना
नुमितिः। प्रत्येकमेवेत्यनेन तावत्समुदायत्वस्य सप्रतिपक्षत्वदोषविभाजकत्वासंभवोदशितिः। नन्वेवंप्रत्येकरूपस्याव्याप्याविभाजकत्वासंभवात्सर्वसाधारणं
किमेतदोषविभाजकमित्याकांक्षायांतादृशरूपमाहविभाजकंत्विति सर्वत्रप्रकृतेति पक्षसाध्ययोर्द्वयोरेवान्वेति प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेप्रकृतसा
ध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताकानुमितित्वव्यापकप्रतिबंधकतानिरूपितप्रतिबंधकतावच्छेदिकासतीविशिष्टपक्षविशिष्टसाध्यग्रहत्वव्यापकप्रति
बंधकतानिरूपितप्रतिबंधकतानवच्छेदकनिरुक्तपक्षसाध्यवैशिष्ट्यग्रहप्रतिबंधकतावच्छेदकविषयतावच्छिन्नानुमितिजनकतावच्छेदिकायादृशविशिष्टनि
रूपितविषयितातादृशत्वमित्यर्थः। तादृशीचवत्प्रभावव्याप्यविशिष्टद्रुदादिनिरूपिताविषयितेतितत्रलक्षणसमन्वयः। साध्याभावव्याप्यविशिष्टपक्षवि
षयितायाः साध्यानुमितिप्रतिबंधकतावच्छेदकतयातदनुमितिजनकतावच्छेदकविषयिताकेसाध्याभावव्याप्यव्याप्यवत्यव्याप्यवित्यानिवारकतया
सत्यंतसार्थकयिष्यते। तत्रनिरुक्तवैशिष्ट्यग्रहप्रतिबंधकतावच्छेदकविषयिताकत्वरूपविरोधित्वांताथस्योन्नायकविषयविशेषणत्वेविषयिताभागस्य
द्विधानिवेशेगौरवात् उन्नायकताघटकविषयितायामेवप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वेविशेषणं दत्तं पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यनिवेशाव्यावृत्तिः पूर्ववत् उक्तप्रकारताया
ल्लिग्रहनिरूपितप्रतिबंधकतामात्रनिवेशेसाध्याभावव्याप्यव्याप्यवत्ताज्ञानस्यापिसमूहत्वंनसाध्यवत्ताग्रहप्रसाध्याभावव्याप्याभावादित्येत्यहंप्रतिवं

हे० ग०
१५८

१५४

१५८

धकतया नोपदशितिसत्त्वतिपक्षो न्नायकमावृत्तिरिति तादृशप्रकारता कानुमितित्वव्यापकप्रतिबध्यता निरूपितप्रतिबंधकतानिवेशः। तादृशप्रकारता शालिहो
षविशेषजन्यमाहार्यज्ञानप्रतिसाध्याभावव्याप्यवता ज्ञानस्याप्रतिबंधकतया सत्त्वतिपक्षस्यैवासंग्रहइति ज्ञानत्वमुपेक्ष्यानुमितित्वनिवेशः। क्र०६ कांचनमयवह्नि
मानकांचनमयक्रदोवह्निमानरसादौ संग्राह्यस्य वक्ष्यभावव्याप्यविशिष्टक्रदादेस्तनस्य प्रतिबध्यतावच्छेदककोटोसाध्यतावच्छेदकादिघटककांचनमय
त्वादिविषयिताया अनिवेशात् तच्छ्रुतं पक्षतावच्छेदकविशिष्टसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यग्रहत्वं नोक्तज्ञानप्रतिबध्यतावच्छेदकमित्यव्याप्तिः स्या
दतः स्वरूपसंबंधरूपमवच्छिन्नत्वं परित्यज्य व्यापकत्वं प्रतिबध्यता विशेषणं। अतएवोक्तस्थले आश्रया सिद्धाद्यन्नायके विशिष्टपक्षग्रहत्वादिमात्रावच्छि
न्नविरोधिन्यपि विशिष्टपक्षसाध्यवैशिष्ट्यविषयकानुमितित्वव्यापकप्रतिबध्यता घटितविरोधिता शालिनि कांचनमयत्वाभावव्याप्यविशिष्टक्रदादौ स
त्यंतद्वत्स्यनिरुक्तसाध्यपक्षवैशिष्ट्यग्रहप्रतिबंधकतावदनुमितिजनकतावच्छेदकविषयिता कलरूपतादृशविरोधकन्नायकत्वस्य च सत्त्वेनातिव्याप्तिः स्या
दिति उन्नेये। विरोध्यंतविशेषणं एतच्च संग्रह्यतइत्यादिना स्वयमेव वक्ष्यते। उन्नेयतया प्रविष्टविशिष्टविषये विरोधित्वविशेषणं यथाश्रुतशब्दलभ्यं तद
थस्ति तादृशविषयता कान्पत्यंतनिवेशः। धिकविषयितादिनिवेशाज्जोरवं कांचनमयो क्रदोवह्निमानित्यादौ कांचनमयत्वाभाववक्ष्यक्रदादिरूपश्रया सिद्धिमे
दस्य सत्त्वतिपक्षदोषोन्नेयवक्ष्यभावे विशिष्टक्रदादिरूपवाधेऽसत्त्वेनाव्याप्तिश्चेति उन्नायकतावच्छेदकविशिष्टघटकवाधविषयितायां विशिष्टपक्षादि

ग्रहप्रतिबंधकतानवच्छेदकत्वनिवेशः। उक्तस्यालेवाधग्रहस्याप्यनुमिति रूपविशिष्टपक्षादिग्रहविरोधितयाऽप्यामिताहवस्थामिति विशिष्ट
 पक्षग्रहत्वव्यापकतानिवेशः। विशिष्टपक्षग्रहत्वपक्षानिवच्छेदकताकत्वस्यप्रतिवध्यतायां निवेशेकांचनमयरजतमयद्रोवहिमानित्यादौआ
 श्रयासिध्याद्वन्नायकेकांचनमयत्वाभावव्याप्यवद्दादावतिव्याप्तिः। रजतमयत्वघटितपक्षतावच्छेदकविशिष्टग्रहत्वस्यतज्ज्ञानप्रतिवध्य
 तानवच्छेदकत्वादतस्तदुपेक्ष्यतादृशग्रहत्वव्यापकतायास्तत्रनिवेशः। अतएवद्रोवहिमानित्यादौद्रवत्वादिरूपयक्षतावच्छेदकविशिष्टविषय
 कग्रहत्वस्यकेवलस्यकस्यापिप्रतिवध्यतानवच्छेदकत्वमिनाप्रसिद्धिः। नचतादृशग्रहत्वव्यापकप्रतिवध्यतानिवेशेकस्याअपि विरोधितज्ञान
 प्रतिवध्यतायाद्रदश्यादिनिर्धर्मितावच्छेदकज्ञानसाधारणतादृशग्रहत्वव्यापकत्वासंभवात्तथाविधप्रतिवध्यत्वाप्रसिद्धिः। विशिष्टविषयकानुमितित्वव्या
 पकतानिवेशेतादृशानुमितित्वस्यनिधिमिति वच्छेदकज्ञानव्याप्तत्वेपिद्रोवहिमान्द्रोघटवानित्यादिनानाप्रकारकानुमितिष्वेवद्रवत्वादिविशिष्टवि
 षयकानुमितित्वसत्वात्तादृशसकलानुमितीनांकस्यचित्तज्ञानस्यप्रतिवध्यत्वासंभवेनतादृशानुमितित्वव्यापकतानिवेशेप्रतिवध्यतानप्रसिध्यती
 तिवाच्यं। कामिनीजिज्ञासादिप्रतिवध्यतायाएवतथाविधानुमितित्वादिव्यापिकायाःप्रसिद्धेः। वस्तुतस्तुविरोधित्वांतघटकप्रतिवध्यतायामेवविशि
 ष्टविषयकानुमितित्वव्यापकतानिवेशान्नाप्रसिद्धिरितिहवमिवावेदितं। एतनकामिनीत्वस्ययत्रपक्षतावच्छेदकतानत्रतद्विशिष्टविषयकानुमिति

हे० ग०
१५२

१५९

त्वादेः कामिनी जिज्ञासा प्रतिवध्यत्वा व्याप्यत्वे विनक्षतिः अथो नेये विशिष्टपक्षादियहा विरोधित्व निवेशोपिव ह्यभाव व्याप्य व्याप्याभाववान् दूदो बहिमा
नित्यत्र बह्यभाव व्याप्य व्याप्य विशिष्ट दूदे आश्रया सिद्ध्यात्मके तिव्याप्तिर्दुर्विने तस्य बह्यभाव व्याप्य विशिष्ट दूदात्मक सत्यतिपक्षस्य विशिष्टपक्षग्रहा वि
रोधिन उन्नायकत्वात् आश्रया सिद्धित्वेनानुमिति विरोधितया सत्यं तदलोकां तत्वाच्च न चोन्नायक एवा विरोधं तं विशेषणं विवक्षितं उक्ताश्रया
सिद्धेश्च विशिष्टपक्षग्रहा विरोधितयानातिव्याप्तिरिति वाच्यं तथा सति बहिमान् दूदो बह्यभाव व्याप्य व्याप्याभाववानित्यत्र बह्यभाव व्याप्य व्याप्य विशि
ष्ट दूदात्मकत्वाधेऽनुमिति विरोधिव ह्यभाव व्याप्य विशिष्ट दूदात्मकत्वाश्रया सिद्ध्यात्मके तिव्याप्तेः तस्य बहि विशिष्ट दूदात्मके विशिष्टपक्षग्रहा वि
रोधित्वादिति चेन्न उन्ने मे उन्नायक एवा विरोधं तस्य विशेषणत्वोपगमेनातिप्रसंगस्य वारणीयत्वात् अथ को नेये विशेषणमेवा विरोधं तं य
द्भवविच्छिन्नप्रतिवध्यताघटितं विरोधित्वं सत्यं तार्थः तद्भवविच्छिन्नप्रतिवध्यताघटितं विरोधितया उन्नेय विशेषणतया विवक्षितत्वात् पूर्वो
क्तस्य त्वेच बह्यभाव व्याप्य व्याप्य विशिष्ट दूदात्मकाश्रया सिद्धे विशिष्टपक्षग्रहत्वाविच्छिन्न विरोधित्वेन सत्यं तदलोकां तायाः तदूपाविच्छिन्ना विरो
धिनः सत्यतिपक्षस्यैवोन्नायकत्वेन नातिव्याप्तिः उन्नेयवाधस्य उन्नायक सत्यतिपक्षस्य च विशिष्टपक्षसाध्यवैशिष्ट्यग्रहत्वं नूपैकधमविच्छिन्न
प्रतिवध्यता निरूपितप्रतिबंधकतावच्छेदकविषयिता कत्वेन सत्यतिपक्षे लक्षणसमन्वय इति उन्नेये विरोधं तं विशेषणं बह्यव्याप्याभावसा

१५२

ध्यकेवहिवाप्यवत्यक्षात्मकवाधस्यविशिष्टपक्षादियहाविरोधिवहिमसक्षोन्नायकस्यवारकमिति वक्ष्यते तत्रयथाश्रुतं विरोधुन्नायकत्वं प्रतिबंधकताव
 छेदकविषयिताकविशिष्टविषयिताकानुमितिप्रयोजकत्वं तत्रप्रतिबंधकतावछेदकविषयितायास्तद्विरूपकविषयनिरूपितविषयितात्वेन निवेशनं शिरोवे
 हनेन नासिकास्पर्शमिनुकरोतीति प्रतिबंधकतावछेदकविषयितावच्छिन्नानुमितिप्रयोजकत्वं निवेशितं उक्तस्थलेव हिवाप्यवत्यवतिरूपवाधस्यविशिष्टपक्षा
 दियहाविरोधिविरोधिविषयकानुमितिप्रयोजकतयातिप्रसंगः स्यादिति विरोधिविषयितावच्छिन्नानिरूपितप्रयोजकत्वं निवेशितं अनुमितिजनकत्वरूप
 मुन्नायकत्वं न विषयस्येति अनुमितिजनकतावछेदकविषयिताकत्वरूपमनुमितिप्रयोजकत्वं वा तदित्याहुः उन्नायकत्वं चेति यादृशविशिष्टविषयकत्वं
 नेति तृतीयाधेनिति रिक्ततत्त्वित्वरूपमवछेदकत्वं तन्निवेशाद् हिवाप्यवत्यवतिरूपोक्तस्थलीयवाधे सत्यतिपक्षविषयकसमूहत्वं न विषयेनातिव्याप्तिः। स्वरूप
 संबधरूपावछेदकत्वं निवेशाभावेन सत्यतिपक्षे कदेशो केवलपक्षादेव नातिव्याप्तिः। तच्चेति तादृशविशिष्टत्वेत्यर्थः। साध्यव्यापकाभावप्रतियोगिप्रकृतहेतुमयक्षा
 दोमतमेदेन विरोधासाधारणरूपेति व्याप्तिवारयति असाधारणेति प्रतिपक्षविधयेति अनुमितिप्रतिबंधके साध्यभावव्याप्यवताज्ञानविधयेत्यर्थः। सतिपक्ष
 विषयव्यावृत्तत्वमसाधारण्यं साध्यासामानाधिकरण्यं विरोध इति मते अनुमित्यविरोधिनितत्र नोक्तलक्षणातिव्याप्तिप्रसक्तिरतः पक्षशक्तं। प्रतियोगित्वाद्
 त्यादिना पक्षधर्मतापरिग्रहः। तथाच प्रकृतपक्षतावछेदकावच्छिन्नपक्षे प्रकृतसाध्यतावछेदकविशिष्टव्यापकाभावप्रतियोगित्वविशिष्टप्रकृतसाधनता

हे० ग०

१६०

160

वच्छेदकावच्छिन्नवैशिष्ट्यानवगाहिपरामर्शनिष्ठानुमितिजनकतावच्छेदकविषयिकत्वरूपमुन्नायकत्वं विवक्षणीयमित्यर्थः। तृणांतरेण यत्र प्रकृतहेतो
 र्यतिरेकिप्रतिहेतुतातत्स्थलीयप्रतिपक्षस्य संग्रहाय प्रकृतसाधनतावच्छेदकनिवेशः। तृणांतरावच्छिन्नसाध्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वविशिष्ट
 प्रकृतहेतुमत्प्रकाशनीनत्वस्य यत्र प्रकृतसाध्यतावच्छेदकघटकत्वं तत्स्थलीयतादृशसाध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्याभावव्याप्यवत्पक्षात्मकप्र
 तिपक्षसंग्रहाय प्रकृतसाध्यतावच्छेदकनिवेशः। यत्र प्रकृतसाध्यव्यापकाभावप्रतियोगित्वविशिष्टप्रकृतसाधनवत्त्वेन तृणांतरावच्छिन्नपक्षस्य
 प्रकृतपक्षतावच्छेदकप्रवेशस्तत्र सत्प्रतिपक्षस्य तादृशपक्षतावच्छेदकविशिष्टसाध्याभावव्याप्यवत्तत्पक्षस्य संग्रहाय प्रकृतपक्षतावच्छेदकनिवेशः।
 साध्याभावनिरूपितान्ययव्याप्तिविशिष्टप्रकृतहेतुमत्प्रकाशनीयकस्येति साध्याभावव्याप्यव्याप्यवत्पक्षादेरविरोधितयानाभासरूप
 त्वमपि परामर्शविशेषणं देयं तत्संग्राहकमप्यादिपदं सत्प्रतिपक्षोन्नायकस्येति साध्याभावव्याप्यव्याप्यवत्पक्षादेरविरोधितयानाभासरूप
 स्येत्यर्थः। आश्रयासिद्धाद्विनायकस्येति आश्रयासिद्धाद्विनायकस्येति साध्याभावव्याप्यव्याप्यवत्पक्षादेरविरोधितयानाभासरूप
 साध्याप्रसिद्धादिपरिग्रहः। वक्ष्यादिसाध्यकवाधस्य किंचिदुन्नायकतयोन्नेये विरोध्यंतविशेषणस्य तद्वारकतानसंभवतीति वाधविशेषे
 तद्व्यावृत्तिप्रदर्शयति विरोध्यतेनेति वक्ष्याप्यवत्पक्षात्मकस्येत्यनेन वहिर्मत्पक्षोन्नायकत्वं संचितं अविरोध्यंतसाध्यकवाधप्रतिबध्यतायां स्व

१६०

रूपसंबंधरूपपक्षसाध्यवैशिष्ट्यावगाहत्वावच्छिन्नत्वनिवेशासंभवंदशयितिसंग्रह्यतइति अनेन लक्षणेन प्रतिस्थापनात्मकन्यायप्रयोगानोचित्यं दशयिष्यन्तस्य सां
 प्रदाधिकतामाह सत्यतिपक्षे चेति यथा सिद्धांतमिति नैयायिकादिप्रतियोगिनामित्यर्थः । स्वसिद्धांतानुसारेणेत्यर्थः । पंचावयवा इति क्रुदोनवहिमान् कृत्यादित्यादि
 वेत्यादिः । आदिनामीमांसकसौगतसिद्धमवयवव्यवयवव्यायपरिग्रहः । इच्छंतीति सांप्रदायिका इति शेषः । उचितं प्रतिभातीति न्यायिना न्याये प्रयुक्ते हेतुदोषमात्र
 स्पेवाकांक्षितत्वात्प्रथमतस्तमनुज्ञाय विपरीतप्रतिज्ञादिप्रयोगे अयंतिरस्य उर्वारित्वा इति भावः ॥ ॥ इति सत्यतिपक्षरहस्यं ॥ ॥ मूले अधिकवत्त्वज्ञान इति
 अधिकवत्त्वस्याज्ञानं यस्मादिति व्युत्पत्त्याऽधिकवत्त्वभाव इत्यर्थः । अधिकवत्त्वं च प्रतिबंधोपपत्तिक निश्चितं प्रामाण्यकत्वं न पविशेष्टणावच्छिन्नत्वं
 बाधाभावात् । बाधकत्वाभावात् प्रतिबंधकत्वाभावादिति यावत् । तथाच निरुक्तविषयकत्वस्याप्रतिबंधकसाधारणतया न तस्य दोषत्वमिति भावः । साध्या
 भाववत्त्वसद्वृत्तित्वमिति साध्याभाववत्त्वस्य कत्वं साध्याभाववत्त्वस्य विषयज्ञानविषयत्वं ननु तादृशपक्षद्वयत्वमस्ततोऽस्य भेदः । साध्याभावप्रमेति एतादृश
 बाधज्ञानस्य प्रमात्वं विषयतानियमेन प्रतिबंधकताधौ व्यादिति भावः । प्रमात्वं च न साध्याभाववद्विशेष्यकत्वं पर्वतोद्भववहिमानित्यादिज्ञानविष
 यसाध्याभावमादाय पर्वतादिपक्षके बाधप्रसंगात् किंतु साध्यवद्विशेष्यकत्वं पक्षतावच्छेदकवच्छिन्नांशे साध्याभाववत्त्वानेव गाहने विरोधवि
 षयकत्वेन प्रतिबंधकत्वे विवादात्तदंशे साध्याभाववत्त्वघटितलक्षणमाह प्रमितेति स्वविशेष्यकप्रमाप्रकारत्वं स्वपक्षः । प्रमात्वं पूर्ववत् सिद्धां

हे० ग०

३६१

161

३६१

तिमतेविषयितायानसप्रकारकत्वं किंतु ज्ञानस्यैवातः पक्षनिष्ठप्रमाविषयत्वप्रकारत्वस्याभावविशेषणतयानिवेशनं विरुद्धं न च विशेष्यता रूपविषयता
यां प्रकारतानिरूपकत्वसत्त्वादिष्यतानिरूपितप्रकारत्वरूपस्य विषयताप्रकारत्वस्याभाववृत्तित्वाविरोध इति वाच्यं कार्यत्वकारणत्वयोरिव विशेष्यवि
शेषणविषयत्वयोर्निरूप्यनिरूपकभावसंबन्धसत्त्वेपिका मतितायाः कारणमित्याद्यव्यवहारेण तादृशानिरूप्यनिरूपकभावस्य व्यर्थता विरहात् षष्ठीत
त्पुरुषव्युत्पन्नविषयताप्रकारशब्देनोक्ताप्रतिपादनात् सविषयकज्ञानादौ विषयता रूपप्रकारतायायादृशसंबन्धस्तादृशस्यैव व्यर्थत्वात् प्रकारता
यास्तादृशसंबन्धस्य विषयतायां सविषयकत्वव्यवहारविरहेणासत्त्वात् तावद्विवाक्षितुमशक्यमतः सप्रकारकत्वं विषयताया एव न तु ज्ञानस्य प्रकारताया
विषयतानात्मकप्रयोगित्वादिनिरूपितावच्छेदकता तुल्यावच्छेदकता विशेषरूपत्वादित्यतिरिक्तविषयतावाद्येकदेशिमताभिप्रायकतया विषयताप्रका
रत्वपर्यंतनिवेशनसंगमयतिदीधितौ अतिरिक्तेति पक्षे साध्याभावः पक्षनिष्ठाभावप्रतियोगिसाध्यमित्यादिप्रमायां साध्याभावप्रकारकविषय
तायाः पक्षेऽसत्त्वाद्यादृशज्ञानमादाय लक्षणसंगमनंतदृश्यति पक्ष इति ज्ञाने पक्षनिष्ठविषयत्वस्य प्रकार इति तादृशज्ञानीयाया पक्षनिष्ठविष
यता तन्निरूपितप्रकारताश्रय इत्यर्थः एतेन पक्षनिष्ठत्वादिकं नाभावादेविशेषणं किंतु विषयत्वादेः प्रकाराभाव इति न षष्ठीतत्पुरुषः किंतु कर्मधा
रय इत्यादिकमपि स्फुटीकृतं साध्याभावप्रमेवेत्येवकारस्य पक्षादेदोषघटकत्वव्यवच्छेदपरतानसंभवति पक्षादिविषयत्वस्य प्रतिबंधकत्वोपयोगित्वा

दतो हेतुतत्संबंधमात्रव्यवच्छेदकतामाविष्कर्तुं तद्विषयकत्वस्य प्रतिबंधकत्वानुपयोगित्वं तद्व्यवच्छेदे हेतुमाह हेत्वादीति. एवं च साध्याभावप्रमाप
 दं साध्याभावप्रमाविषयत्वादिरूपविशेषणविशिष्टपरमित्यवधेयं. मूले साध्याभाववति पक्षे साध्याभाववत्त्वेन ज्ञायमाने पक्षे ननु साध्याभावप्रमाविषयप
 क्षकत्वादिरूपदर्शितवाधेपक्षांशे प्रमाविषयत्वमेव निविष्टं ननु साध्याभाववत्त्वमित्युक्तज्ञानदशायां हेतुसाध्याभावसामानाधिकरण्यरूपव्यभिचार
 धियो नावश्यकतेति कथमयमाक्षेप इत्याशंकां निराकरोति दीधितो साध्याभावेति. साध्याभाववत्त्वग्रहस्यावश्यकत्वाभिप्रायेणेति. तद्वतितत्प्रकारकत्वे
 रूपस्य तत्प्रमात्वस्य धर्मिणितद्वत्त्वघटितत्वादिति भावः. ननु प्रमात्वघटकतया साध्याभाववत्त्वेन धर्मिणो भानेऽपि न व्यभिचारबुद्धेरावश्यकता येन
 रूपेण हेतुमत्वज्ञानं तेन प्रकारेण हेतुमत्वप्रकारेण वा धर्मिणि साध्याभावज्ञानस्यैव व्यभिचारज्ञानत्वात् दर्शितसाध्यवदविशेष्यकत्वरूपप्रमात्वप्र
 वेशे च साध्याभाववत्त्वबुद्धेरेव नावश्यकत्वमित्यनुशयादाह दीधितो साध्याभावस्मेति पक्षानिष्ठस्येति. मूले असिद्धिः. पक्षधर्मताज्ञानरूपकार
 णविरहः. तथा च वाधबुद्धिदशायां अनुमिति विरोधि नो व्यभिचारज्ञानस्य पक्षधर्मताज्ञानरूपकारणाविरहस्य वावश्यकत्वात् तत्त एवानुमित्यनुया
 देकतं वा स्य हेत्वाभासत्वेनेति भावः. संशययोग्यता साधकवाधकप्रमाणाभावः. तदभावेन तद्विघटकवाधकमानसत्वेन एतेन संशययोग्यताविर
 हपक्षताविरहयोरभेदाद्वेतु हेतुमज्ञानेनाभिधानमसंगतमिति निरस्तं. आश्रयासिद्धिः. पक्षधर्मताज्ञानविषयधर्मि विशेषणतयानुमितिप्रया

हेग०
१६२

162

जकेस्यासत्त्वं सिध्यभावपक्षतामते एतदोषस्या किंचित्करतया पूर्वोक्तस्यैवोद्धारमाशंक्य निराकरोति न चेति सवेषिसंहारप्रवृत्तव्याप्तेरिति सकलहेत्वधि
करणांतर्भावेन साध्यसत्त्वं निर्वह्य व्याप्तेरित्यर्थः । दृष्टान्ते पक्षभिन्ने संदिग्धानेकांतिकवत् व्यभिचारसंशयवत् साध्याभावांशो संशयनूपत्वेऽपि प्रतिबंधक
त्वादिति शेषः । एतेन साध्याभावांशे निश्चय रूपमेव व्यभिचारज्ञानं प्रतिबंधकमिति पक्षभिन्ना नंतर्भावेऽपि नानुमानोच्छेद इति शंका निराकृता पक्षे पक्षां
तर्भावेन व्यभिचारसंशयात् सर्वत्र व्यभिचारसंशयात् अनुमानोच्छेदः । संदिग्धसाध्यकपक्षेऽनुमितेरनुपपत्तिः । कथंचिदनुमितिसंभवेऽपि दुष्टहेतुजन्यत्व
संशयात् तत्राप्राप्त्यसंशयात् तत्कार्यानुपपत्तिः । एतच्छंकायाः पक्षद्वयादिमथाश्रितमूलैर्नोद्धारो न संगच्छते पक्षे साध्यसंदेहस्यानुमानांगतया पेक्षार्या व्यभि
चारज्ञानसत्त्वेनानुमित्यनुपपत्तितादवस्थ्यात् परामर्शसत्त्वे व्यभिचारज्ञानस्य साक्षादनुमित्यविरोधितया किंचित्करत्वेन सत्त्वे वाधनिश्चयदशायां अ
नुमितेर्वारिणायवाधस्य हेत्वाभासताया आवश्यकत्वादतस्तद्व्याचष्टे दीधितोपक्ष इतीति व्याप्तौ निश्चितायामिति प्रकरणं पक्षे साध्यसंदेहस्यादोषत्वे
पक्षभिन्नेऽपि तस्यादोषत्वं स्मरदिति प्रतिबंधकद्वारा यपक्ष इत्यत्रैतत्सममप्यंतर्भावयति पक्षतत्समयोरिति तथा च पक्षे तत्समेव व्यभिचारस्य य
दोषत्वं तदपि पूर्वव्याप्तेरनिश्चय एवेति भावः । अविरोधिमात्रार्थकस्यांगदस्य व्याख्या नदोषायेति एवं च पक्षे व्यभिचारग्रहस्य व्याप्तिनिश्चय
विघटने नैवानुमिति विरोधिता पूर्वव्याप्तिनिश्चये च व्यभिचारसंशयेऽपि व्याप्तिस्मृत्या विशिष्ट परामर्शसंभवादनुमिति निश्चित्यैव व्यभिचा

१६२

रनिश्चयस्य च साक्षादनुमिति विरोधितया साध्याभाववत्तया निश्चीयमाने पक्षे हेतुमत्ता निश्चये व्यभिचार निश्चयादेव नानुमिति रतिनवाधस्य हेतु
 भासतेति मूलकाराशयः। अनुमित्युत्पादेन संशयनिवृत्तिकथनं च शंकिताया अप्रामाण्यराकाया निरासाय केचित्तु पक्षे साध्यसंशयो नुमानां अ
 नुमिति पूर्वकाले विशेषादर्शनसाहित्येन प्राप्तक्षिक सिद्धि विघटकतया अनुमित्युपयोगिननुकारणं तथा च पक्षे साध्याभावसंशयः पक्ष्यभिचारज्ञानस्या
 नुमिति विरोधित्वेपि तादृशसंशये विनष्ट एव परामर्शादिनुमितिर्भविष्यतीति नानुमानोच्छेद इत्यपि व्याचक्षते व्याप्यवत्ता परामर्शस्यापि उत्तरकाले सं
 शयनिवर्तकत्वसंभवादनुमित्युत्पादस्य संशयनिवर्तकत्वाभिधानासंगतिमाशङ्काह फलतोपीति तथा च फलद्वारापि संशयनिवर्तकत्वमस्तीति
 तत्र दर्शितं अपिकारकरणेन च स्वतोपि निवर्तकत्वं लभ्यत इति न न्यूनतेति भावः। अत एव स्वतो विरोधित्वस्यापि तात्पर्यविषयत्वादेव फल
 द्वारा विरोधित्वमपेक्ष्य ज्यायः। परामर्शस्य विशेषदर्शनि विधया स्वतः संशयविरोधित्वं युक्ता इदं युक्तिरन्यथेति एवं चान्यथेति मूलस्य स्वतः
 साध्यसंशयानिवर्तकत्वे इत्यर्थः। साध्याभाववद्भूमित्वरूपव्यभिचारज्ञाने धर्मिणि साध्याभावग्रहो विशेषणता वच्छेदककारकज्ञान
 विधया पूर्वमपेक्षित इत्यभिप्रायेणाशंकते मूले पक्षे साध्याभावप्रतीत्येति ज्ञानद्वयरूपे साध्याभावग्रहोऽन्यक्षः पक्षो हेतुमानित्याकारे हेतुमान्य
 क्षः साध्याभाववानित्याकारकैकज्ञानरूपे च व्यभिचारग्रहे साध्याभावग्रहस्य पूर्वमनपेक्षा इत्याशयन पक्ष इत्यादिनोद्धारः। साध्याभावहेतुः

हे० ग०

१६३

१६३

रूप

संबंधोत्पत्तिरिति हेतुसंबंधितया ज्ञायमाने साध्याभावविषयिणीत्यर्थः। एतेन कचिद्विषयग्रहपरा मर्शयोभेदेऽपि न क्षतिः। दीधितो हेत्वाभासस्य दुष्ट
हेतुजन्यत्वस्य अनुमित्याभासता अनुमितिभ्रमत्वं मूले तत्र व्यभिचारज्ञानमिति धूमादिह पहेतो कांचनमयत्वावच्छिन्नवृत्त्यभाववद्वतित्वज्ञानमि
त्यर्थः। एतादृशज्ञाननिराकरणं चानुमित्यपेक्षिक्यापकतानवच्छेदकेनाप्युपनीततद्व्युत्पन्नसाध्यानुमितौ तद्व्यावच्छिन्नसाध्याभाववद्वतित्वमपि
साक्षाद्विरोधितया दोष इत्यभ्युपेक्षानुमितेः पूर्वतदज्ञान एव तस्य न हेत्वाभासतेत्यभिमानेनानुमितिपूर्वमज्ञानं वाधसाधारणतया किंचित्कर
मित्यभिधायेममभिमानं निराकृत्येतन्मतं ह्यप्येवमिति विशिष्टस्याप्रसिद्धेति अनुमितावेव यत्र कांचनमयत्वेन बहिर्भातं तत्र कांचनमय
त्वविशिष्टवहः पूर्वमज्ञानेन प्रतिगोवितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिज्ञानाभावेन व्यभिचारव्यवकाभावस्य प्राक्ज्ञानासंभवादित्यर्थः। भ्रमात्मकप्र
तियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिज्ञानादेव व्यधिकरणधर्मविच्छिन्नाभावबुद्धिः सा च भ्रमो विशेषदर्शिना माहाय एव सा शयः। अतए
व तादृशाभावस्य पूर्वमज्ञानादेव पक्षासिद्धिः। यक्षताविरहोपि तेत्यर्थः। सिध्यभावपक्षपक्षताविरहस्याप्रसक्तोऽसाध्योभावाज्ञानस्य तादृशप
क्षतानुपपादकत्वाच्च साधकवाधकमानाभावपक्षताविरहप्रसंजकं प्रयति दीधितो पक्षासिद्धिरित्यस्येति विशिष्टप्रतियोग्यप्रसिद्धाव
पिनाभावाप्रसिद्धिरित्याह मूले व्यधिकरणेति व्यभिचारस्य कांचनमयत्वावच्छिन्नवृत्त्यभाववद्वतित्वरूपस्य कदाचिदप्यज्ञाने व्यभिचारस्य न

१६३

वास्तवत्वमतआहृत्तानंचतस्येति अनुमितेः पूर्वमिहानेयदिनहेत्वाभासतातदातादृशबाधस्यापि सानस्यादिति प्रतिवृत्तिश्च नायवाधस्येवेति कांच
 नमयत्वावच्छिन्नवत्प्रभावरूपभवन्मतसिद्धमत्वप्रयोजकवाधस्येवेत्यर्थः अनुमित्यनंतरमेवेति विशिष्टप्रतियोगिज्ञानात्मकानुमित्यातन्मूल
 कस्मरणादिनावाभावग्रहसामग्रीसंपत्तेरिति भावः अनुमितावेवमानशति पूर्वयत्रतज्ञानतत्रव्यभिचारग्रहस्यापि संभवेनानुमितेरेवानुदयादि
 तिभावः विशिष्टस्य पूर्वमज्ञानादिति विशेषणांतरविशेष्यतापन्नविशेषणकज्ञानमात्रएवविशिष्टविशेषणज्ञानंहेतुरित्यभिप्रायेणकांचन
 मयत्वादिनाविशिष्टस्यवत्प्रदेज्ञानेपितद्व्यावच्छिन्नतदभावज्ञानानियमान्नव्यभिचारग्रहनियमश्यालोच्यउक्तानुमितेराभासताप्रयोजकमन्यदाह
 वहाविति लिंगस्य कांचनमयत्वव्याप्यस्यवहावसिद्धेः व्यभिचाराद्येतस्यवह्निहोकांचनमयस्येत्यादिः यद्यपिवह्निहोकांचनमयत्वभानस्यतत्रतद्या
 सिद्विशिष्टवताज्ञानानधीनतयातत्रतद्वत्वांशेनुमितेराभासत्वेउक्तासिद्धिव्यभिचारयोः प्रयोजकत्वमसंभवदुक्तिकं तथाप्यनुमितौविधेयता
 वच्छेदकतोद्देश्यतावच्छेदकताविलक्षणप्रकारतातद्याप्यवताज्ञानप्रयोज्येति नियमानुरोधेन यदिकांचनमयत्वावगाहितायास्तद्व्याप्यवताज्ञा
 नाधीनत्वमंगीकरोतितदेतद्व्यपन्नं अनुमित्युपनीतमानवादिनातादृशानियमांगीकारेनुमित्युपनीतमानमतविशेषस्येवोच्छेदः सर्वैरेतद्व्याप्यवता
 ज्ञानातदनुमित्युपगमादितितेनतादृशानियमोनाभ्युपेयतेएवेत्यभिसंधायदीधितिकारआहलिंगस्येत्यभ्युपेयमात्रमिति उक्तस्यत्वेपक्षनिष्ठस्य

हे० ग०
१६४

कांचनमयत्वावच्छिन्नवस्त्रभावंस्यानुमित्याभासताप्रयोजकत्वेपि अनुमित्याभासतायाहेत्वाभासाधीनत्वनियमोनसिध्यतीति नोक्तशुक्तावाधस्यहेत्वा
भासतासिद्धिरित्याहमूलेनचेतिअप्रमात्वमभवतोच्यतइतिशेषः। नचसाध्याभावइत्यनंतरंप्रकृतइतिप्रणीयं प्रतिबंधकइत्यनंतरंभवितुमर्हतीति
अत्रकुतइत्याकाक्षायामाहदीधितावनुमितेः पूर्वमितिअनुमित्यात्मकविशिष्टसाध्यज्ञानोत्तरं तदभावज्ञानसंभवेपितज्ज्ञानपूर्वेत्यिन्नायामनुमिता
वप्रतिबंधकत्वादनुमित्यंतरानुत्पादस्यचयस्यहेतुमत्ताज्ञानसत्त्वेतदात्मकव्यभिचारज्ञानादेवनिर्वाहान्ततदभावस्यहेत्वाभासतेतिभावः। एतेनानु
त्पन्नायामप्यनुमितौविशिष्टविषयकमानसादिज्ञानसंभवेनविशिष्टसाध्याभावज्ञानोत्पत्तावपिनक्षतिः। व्यभिचारधीसत्त्वादेवानुमित्यनुत्पाद
निर्वाहेनाधस्यविरोधित्वांतरकल्पनायानियुक्तिकत्वादितिभावः। तदूपावच्छिन्नस्यव्यभिचारस्यतदूपावच्छिन्नव्यापकताग्रहाधीनानुमितावेव
विरोधितयोपनीततद्वर्माविशिष्टसाध्यानुमितौकांचनमयत्वावच्छिन्नाभाववद्वृत्तित्वरूपव्यभिचारोऽकिंचित्करइतिकथंचिद्विशिष्टसाध्य
ज्ञानाधीनवाधग्रहदशायामुक्तानुमितेर्वारणायवाधस्यहेत्वाभासत्वमावश्यकमित्यनुशयादनुमितावुपनीतस्यैवभानंदस्ययतिमूलेवस्तु
तस्त्वितिअनुमितावुपनीतभानेवाधकमप्याहान्यथेति। यथाथानुमित्युच्छेदइतिभ्रमभिन्नानुमित्युच्छेदइत्यर्थः। नतत्रवाधोदोषइति। यत्रयत्
सिद्धिरनुद्देश्यातत्रतज्ज्ञानविरोधीप्रकृतनदोषइतितदुद्भावनान्नवादिविजयइत्यर्थः। तुल्यंस्वार्थानुमानेपीतिप्रकृतहेत्वधीनंमत्रमद्वगा

१६४

हित्वं तत्र तद्वगाहनाविरोधिः कांचनमयत्वादिनावृत्त्याधभावस्य प्रकृतहेतुदोषत्वमिति प्रकृतहेतोरदुष्टतयानुमितेरप्रमात्वानुपपत्तिर्भवितामपीत्यर्थः। इतरवाध
 सहायं इतरवाधग्रहसहितं विशेषानुमापकं अगृहीतवाधस्य विशेषस्यानुमापकं बाधकानां इतरवाधग्राहकानां आभासत्वे अप्रमाजनकत्वे यस्य
 बाधो गृहीतस्तस्य वेस्ततो बाधितत्व इति भावतः तस्य युक्तमिति परिशिष्यमाणविशेषबाधप्रयुक्तमित्यर्थः। आभासत्वं अप्रमाजनकत्वं अनुमित्यप्रतिवं
 धनेति स्वरूपसतो बाधस्याप्रतिबंधकत्वात् ज्ञाने च विशेषानुमापकताया एवानुपपत्तेरिति भावः। बाधस्य विशेषबाधस्य अदोषत्वादिति तथा च न ततः सामा
 न्यतो दृष्ट्यानुमानस्याप्रमाजनकत्वं निर्वहति भावः। यद्यपि तादृशबाधावतारस्य कदाचिद्विशेषानुमित्यनुत्पादप्रयोजकतया तस्य हेतुदोषत्वं यत्र तदनव
 तारस्तत्र साया विशेषानुमितेराभासता प्रयोजकत्वं चानयवादमेव तथापि कदाचिदनुमित्यनुत्पादप्रयोजकज्ञानविषयत्वसंभवे तत एव स्वतंत्रं हेत्वाभास
 तानिर्वहन्नुमित्याभासता प्रयोजकत्वाभिधानमनुपयुक्तं विशेषानुमिति विरोधितया व्यभिचारसंकीर्णहेत्वाभासता च यस्तथावत्त्वेनेत्यादिना सिद्धांतयि
 व्यतएवेति तात्पर्यं ह्येकः। अनुमितिप्रतिबंधकः। विरोधित्वा विशेषादिति साध्याभावस्येव तद्व्याप्यस्यापि साध्यविरोधित्वादित्यर्थः। साध्याभावसंबंधशक्ति
 हेतोरित्यादि हेतुमत्तया ज्ञायमाने पक्षे साध्याभाववत्वमित्यर्थः। व्यभिचारः। व्यभिचारग्रहविधया दूषणं भवत्विति शेषः। साध्याभावव्याप्य
 सामानाधिकरण्यमिति तस्येत्यादिः। हेतुमत्तया ज्ञायमानेपि पक्षे साध्याभावव्याप्यवत्वमित्यर्थः। बाधः। बाधविधयेव दूषणं तस्य व्यभिचारनात्मकत्वा

हे ० ग ०
१६५

दितिभावः। वह्नित्वादिकमेवेति वह्निरनुष्ठप्त्यादौ बाधस्य लक्षितशेषः। व्यभिचार एव व्यभिचारग्रह एव अनुमिति विरोधीति शेषः। तुल्यवत्त्वेनेति उभयत्र च बलप
दं बलज्ञानपरं तथा च यत्रोक्तत्वादिसाधकवह्नित्वादेरधिकबलज्ञानं तत्र सत्प्रतिपक्षता विरहेण बाधस्यासांक्यमिति भावः। तच्च व्याप्तिपक्षधर्म
तात्मकं गमकतौ पयिकरूपं च ह्योक्तमिति मिति साध्याभावसाधकवह्नित्वादेरिव प्रकृतहेतोरपि ज्ञातं अन्यथा कारणविरहादेवानुमित्यनुत्पादनिवहिण
बाधस्य हेत्वाभासत्वासिद्धिरित्यर्थः। गमकता वह्निर्भूतं गमकतानौ पयिकं साध्यव्याप्यवत्तावुद्धेः प्रमात्वगमकतानौ पयिकमपि सत्प्रतिपक्षविघट
कं बलं विरोधिव्याप्यवत्तावुद्धौ तद्व्याप्यवत्त्वं प्रमात्वनिश्चयस्योऽवुद्धिः तेजकत्वोपगमादिति साध्याभावव्याप्यवत्ताज्ञाने प्रमात्वनिश्चयदशायां सत्प्रतिपक्ष
ताविरहेण बाधस्येवेदोषत्वं बाधश्च प्रमितसाध्याभावव्याप्यवत्पक्षकत्वं न चोभयत्र प्रामाण्याय हृदशायां यदनुमितिप्रतिबंधकतत्त एव तादृशबाधग्रह
दशायां मनुमित्यनुत्पादनिवहितादृशबाधवुद्धेः प्रतिबंधकत्वांतरमप्रामाणिकमिति वाच्यं। तादृशप्रतिबंधके प्रकृतपरामर्शप्रमात्वग्रहस्योत्तेजकतया
उभयत्र प्रामाण्यग्रहदशायां मनुमितेर्वारिणाय प्रतिबंधकत्वांतरकल्पनाया आवश्यकत्वादिति शङ्कते अथेति अनन्यथा सिद्धत्वं प्रमात्वं ततः सा
ध्याभाववत्तावुद्धितः साध्याभावानुमिताविति बाधकविरहेणेति शेषः। अनेकांतिकत्वमेव व्यभिचारज्ञानमेव अनुमिति विरुद्धादिति शेषः। इदमा
पाततः। तादृशसाध्याभावानुमित्यादकाले साध्यानुमितेर्व्यभिचारज्ञानेनावारणात् किंत्वेकत्र प्रामाण्यग्रहस्य लेन्यत्र प्रामाण्यग्रहोत्पत्त्येवानुमित्यु

१६५

तस्युपगमेनोक्ताप्रामाण्यग्रहोत्तेजकताया अनुपगमात् उभयत्र प्रामाण्यग्रहतदग्रहस्य लयोरप्रामाण्यग्रहनास्कंदितविरोधव्याप्यवताज्ञानप्रति
 बंधकतयैवोपपत्तेः प्रतिबंधकत्वांतरं निरुक्तिकमित्येवदूषणबोध्यं इति युक्तमिति इत्यनेन दृष्टान्तविधया यत्साध्याभावज्ञानस्य स्यात्तत्रेण दूषकत्वं
 मुक्तमित्यर्थः हेत्वाभासांतरतापत्तेरिति पक्षनिष्ठसाध्याभावमात्रस्य व्यभिचारनात्मकेतया बाधत्वस्यापि तत्रानुपगमेन न कृतेन तर्भावादिति भावः हे
 तुतः साध्यसिद्धिसंभावनायामिति हेतोः साध्यसाधकप्रमाविषयत्वसंभावनायामित्यर्थः व्यभिचारासिद्धेरिति तादृशप्रमाविषयत्वस्याप्यभिचा
 रनियतत्वादिति भावः व्यभिचारादेवासाधकतासिद्धपक्षमेदोषमाहान्यथेति बाधसिद्धिरिव व्यभिचारसिद्धिः नोपजीव्योपजीवकभाव इति दूष
 यतिनेति सैव दोष इति सातत्वेनैव प्रतिबंधिका लाघवात् न तु व्यभिचारज्ञानतया व्यभिचारस्य गुरुशरीरत्वादित्यर्थः पक्षातिरिक्ते हेतुसाध्याभा
 वबलवद्गृहदृशायामनुमिति वारणाय व्यभिचारधियः प्रतिबंधकताया आवश्यकत्वाद्गौरवमकिंचित्करं साध्याभावप्रमायाः प्रतिबंधकत्वांतर
 कल्पन एव गौरवमिति दूषयति सप्तमिति साध्याभावप्रमा प्रतिबंधिके सादिः अन्यत्र तथा दूषकता कल्पनादिति प्रत्यक्षादौ साध्याभाववत्प
 क्षकत्वपक्षेति ज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वाकल्पनादिति शेषः तथा चानुमितौ तज्ज्ञानप्रतिबंधकतायामुक्तयुक्त्यनवकाशाद्देतुवृत्तित्वेपितस्य हेत्वाभासत्वं ना
 स्तीति भावः पक्षे साध्याभावनिश्चय इति साध्याभावज्ञाने प्रामाण्यसंशयोत्तरं तत्र प्रामाण्यनिश्चयविना न साध्याभावनिश्चयः तत्संशयसामग्र्य

हे० ग०
१६६

निवृत्तेरितिसप्रमात्वनिश्चयाधीनः। एवं प्रमात्वनिश्चयं विना अप्रामाण्यसंशययोग्यतया कथंचिदुत्पन्नोपि निश्चयो न निश्चयवतार्यकारी। अ-
तस्तस्य निश्चयस्य निश्चयकार्यकारित्वमपि प्रमात्वनिश्चयाधीनमित्यर्थः। तानमात्रादर्थनिश्चयइति प्रमात्वनिश्चयनिरपेक्षा तानहेतोः प्रामाण्य-
संशयस्य तैर्निश्चये तादृशज्ञानाच्च निश्चयकार्येभ्यः प्रगते प्रामाण्यग्रहवेत्यर्थः। तदुपायविचारवेत्यर्थः। अर्थनिश्चयप्रसंगः। तत्कार्यनिष्कंपप्रवृत्त्या
दिप्रसंगः। द्वितीयाभ्युपगमदूषणमिदं उपजीव्यत्वेनेति क्वचित्साध्याभावनिश्चयात्मकव्यभिचारज्ञानस्वरूपे उपजीव्यत्वेनेत्यर्थः। अधिकवलत्वेने-
त्यत्र वज्रब्रीहिभ्रमं निराकर्तुं दीधिति कृत्वा च षे अधिकवलत्वरूपत्वेनेति अनुमितिप्रतिबंधन्य निश्चयकार्यकारिताप्रयोजकत्वेनेत्यर्थः। एतदुभयस्य
प्रमात्वनिश्चयापेक्षायामेव हेतुतया तद्व्याभासप्रमात्वनिश्चयविशेषणं पूरयति उपेक्षणीयइति निश्चयकार्यं निश्चयवश्यं स्वीकरणीयइत्यर्थः। प्रमात्वनिश्च-
यस्य स्वरूपसद्व्यभिचारानिवाहिकतया व्यभिचारपदं तन्निश्चयपरतया व्याचष्टे व्यभिचारइति व्यभिचारनिश्चयः। साध्याभावांशो निश्चयकार्यकारिता
प्रयोजकरूपविशिष्टव्यभिचारज्ञाननिवाहः। तच्च निश्चयत्वमिव निश्चिते प्रामाण्यकत्वमपीति यस्तद्व्यसंगतिः। व्यभिचारज्ञानस्य साध्याभावनिश्चया-
त्मकतया तदर्थनित्यकथनासंगतः साध्याभावनिश्चयपदं करणव्युत्पत्त्या तत्प्रमात्वनिश्चयपरतया वर्णयति साध्याभावइति व्यधिकरणव-
ज्रब्रीहावसहिष्णुतया साध्याभावस्य निश्चयो यस्मादिति न व्याख्यातं तदधीनत्वं च तन्निवाह्यनिश्चयकार्यकारिताप्रयोजकरूपवत्त्वं एतच्चैदा

१६६

भव

नीलानयोः कमिकत्वहेतुत्वेनाभिहिततयोक्तं ननु वहिरनुष्ठानादौ साध्याभावज्ञानादेवानुमित्यनुत्पादात्तत्प्रमात्वधियः स्वतो विरोधित्वेन तत्प्रमात्वस्य
हेत्वाभासतानोपपद्यत इत्याशङ्क्य प्रमात्वज्ञानस्यानुमितोऽस्य तः प्रतिबंधकत्वं व्यवस्थापयति यदि चेति साध्याभाववता बुद्धेः अनुमितिसाधारणतद्वि
शिष्टधीप्रतिबंधकतया तस्याः परामर्शे निविशेष दर्शनात्मकेनापि न परिसंभवः प्रतिबंधकसत्त्वे कस्यापि हेतोः कायेत्यादकत्वा योगादित्याशङ्का निराक
रोति न चेत्सादिना अगृह्यमाणविशेषः अगृहीताप्रामाण्याः रजतेनेदं रजतमिति अत्रामाप्यज्ञानं विनैवेत्यादिः विशेषदर्शनेनेति परामर्शे निषे
पेणेत्यादिः अनुमानादिति तथाच विशेषादर्शनि विशिष्टत्वेनैव याद्याभावबुद्धेः प्रतिबंधकत्वमुपगंतव्यमित्यनुमितिमात्र एव प्रमात्वेन निश्चि
तसाध्याभावाधिमो विरोधित्वमिति भावः प्रमात्मकसाध्याभावज्ञानमैवानुमितिप्रतिबंधकमतो न पीतत्वादिभ्रमदशायामपीतत्वाद्यनुमित्यनु
पपत्तिः ननु प्रतिबंधकतापि व्यभिचारविध्यैव न तु स्वातंत्र्येणेति तद्विषयस्य बाधहेत्वाभासतेति शङ्कते अथेति तद्विहितं वस्तुगत्या प्रमाया ए
व प्रतिबंधकत्व इत्यर्थः साभूत्साध्याभावज्ञानमनुमितोऽस्य तः प्रतिबंधकं तथापि प्रमात्वबुद्धेः प्रतिबंधकत्वमफलं वहिरनुष्ठानादौ वृत्त्या
दाबुद्धत्वादि निश्चयासत्त्वे तत्प्रमात्वनिश्चयेऽपि अनुमित्युपगमात् तन्निश्चयदशायां व्यभिचारज्ञानादेवानुमित्यनुत्पादनिर्वाहात् शङ्क्यः पीत इ
त्यादौ अपीतत्वाद्यनुमितेर्व्यभिचारधी सत्त्वेऽपि नानुपपत्तिः साध्याभावांशो गृहीतप्रामाण्यकत्वस्य व्यभिचारधीप्रतिबंधकतायां निवेश्य

हे० ग०

१६७

१६७

त्वादिति शंकते नन्विति साध्याभावनिश्चयं कुर्वदिति । अनुमितिप्रतिबंधं नूय निश्चयकार्यकारिताप्रमोक्तविशेषणवैशिष्ट्यं निर्वा
हयदित्यर्थः । साध्याभावज्ञानासत्वे पितृद्विषयकप्रमात्वनिश्चयकालेन साध्यज्ञानमित्यनुभवमात्रं व्यसमाधत्तेनेति तस्यैवेति तस्यापीत्य
र्थः । प्रतिबंधकत्वादिति तादृशज्ञानकाले व्यभिचारज्ञानानियमोऽग्रे दर्शनीयः । शाब्दादिसाधारणबुद्धेर्ग्राह्याभावप्रमाज्ञानस्य प्रतिबंधक
त्वे पिवाधस्यासाधारणहेतुदोषत्वमुपपादयति हेतुद्वयत्वात् साधारणत्वेनेति हेतुद्वयतया विरोधित्वस्यानुमितिमात्रनिर्दिष्टत्वेने
त्यर्थः । हेतुनिष्ठसाध्याभावप्रमाविषयद्वयत्वं तस्य न दोषते यमिसंधायाह साधारणत्वेनेति पक्षे साध्याभावप्रमा इति ज्ञाने प्रमा
त्वघटकतया पक्षे साध्याभाववत्त्वज्ञाने तदपि ज्ञानं व्यभिचारज्ञानरूपमेवेति दोषांतरज्ञानानात्मकं यत्तत्तानमनुमितिप्रतिबंधकं स एव दोष इ
ति नियमात् । साध्याभावप्रमाज्ञानस्य शाब्दादिसाधारणविशिष्टज्ञानप्रतिबंधकत्वे पितृद्विषयस्य हेतुभासता निर्वाह इति शंकते न च साध्याभा
वप्रमेति हेतुमत्वग्रहविषयतावच्छेदकपक्षतावच्छेदकावाच्छिन्ने साध्याभाववत्त्वमनवगाह्यापि पक्षनिष्ठविषयतायां साध्याभाववद्वित्वावगा
हिनः पक्षे साध्याभावप्रमेति निश्चयस्य पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्याभावनिश्चयोपजीव्यत्वसंभवा न्नोक्तवाधज्ञानस्य व्यभिचारज्ञानरूपतेति
समाधत्ते प्रमात्वेति पक्षनिष्ठग्राह्याभावस्य बाधत्वमभ्युपेयापिवाधस्यापार्थक्यवस्थापयति पक्षधर्मतावत्त्वेनेत्यादिना साध्याभावबुद्धेः

१६७

प्रमात्वज्ञानस्य प्रतिबंधकतां निराकृत्य तत्त्वमात्रस्य दोषताया अग्रे स्वयं दूषणीयतया दीधितिकारो वस्तुतो वाधस्वरूपाण्या हात्रे दमित्यादिना सा
 ध्याभाववानिति अत्र साध्याभावत्वमनवच्छिन्नं ग्राह्यं अतो न कपि संयोगवानयं दक्ष इत्यादावतिप्रसंगः न च नवच्छिन्नत्वानवगाहिनोपि तदभा
 ववत्ताज्ञानस्याप्यवृत्तित्वाग्रहदशायां तद्वत्ताग्रहप्रतिबंधकतयानवच्छिन्नत्वाविरोधितसाध्याभावत्वस्यापि दोषत्वं दुर्वारमिति वाच्यं अ
 तिवंधकीभूताभाववत्ताज्ञाने नियमतोधिकरणं शेषसंबंधघटकतयानवच्छिन्नत्वभानोपगमात् अन्यथा व्याप्यवृत्तित्वज्ञानकालीनज्ञानस्या
 विरोधित्वा दुक्ते ज्ञानाभावविशिष्टत्वेन प्रतिबंधकत्वस्योपगंतव्यतया गौरवात् तदपेक्षयानवच्छिन्नत्वावगाहितया तत्वात्वेत्वाधवात् पूर्वो
 त्तना व्याप्यवृत्तित्वज्ञानवशादनवच्छिन्नवृत्तिकत्वानवगाहिनोभाववत्ताज्ञानस्याप्यवृत्तित्वधीनाशेष्यप्रतिबंधकत्वमिष्टमेव देशका
 लरूपधर्मितावच्छेदकावच्छेदेन तदभाववत्ताज्ञानस्य तदवच्छेदेन तद्वत्ताज्ञानं प्रति प्रतिबंधकत्वांतरकल्पनमप्यवृत्तित्वज्ञानोत्तेजकताप
 क्षेप्यावश्यकं अत्र व्याप्यवृत्तित्वेन ज्ञानयोरपि भावाभावयोरैकावच्छेदेनैकदा निश्चयात् न चानवच्छिन्नवृत्तिकत्वावगाहितत्वेनाभावज्ञा
 नस्य प्रतिबंधकत्वं संयोगवांस्तदभाववांश्चेति समुच्चयस्यायं संयोगवान्तवेति संशया विरोधित्वप्रसंगः तस्य व्याप्यवृत्तित्वानव
 गाहित्वादिति वाच्यं समुच्चयस्य कोटिद्वयसामानाधिकरण्यविषयकतया विरोधभाननिवर्तकतयेव संशयविरोधित्वात् भवतु

हे ० ग ०

१६८

वाअव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावविशिष्टस्य व्याप्यवृत्तित्वानवगाहिनोपिज्ञानस्यप्रतिबंधकत्वं तथापिद्वयमिष्टसंयोगाभावादेनातिप्रसंगः। तद्विष-
यकनिश्चयत्वस्यानुमितिप्रतिबंधकताशून्याव्याप्यवृत्तित्वज्ञानकालीनज्ञानसाधारणत्वेनतदतिरिक्तवृत्तित्वादिति व्याप्यवृत्तिसाध्यकस्याले-
पक्षनिष्ठानवच्छिन्नसाध्याभाववत्वमेवबाधः। अनवच्छिन्नसाध्याभाववत्ववद्देशकालेनूपपक्षतावच्छेदकावच्छेदेनसाध्याभाववत्वंतदवच्छेदे-
नसाध्यसाधनेबाधः। एवंपक्षतावच्छेदकधर्मेनतिरिक्तवृत्तित्वरूपसाध्यावच्छेदकताभावंपक्षोद्देश्यतत्रपक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येन
साध्याभाववत्वंयत्रचतादृशधर्मसामानाधिकरण्यमात्रेणसाध्यसिद्धिरुद्देश्यातत्रतादृशधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववत्वंबाधरतिविशेषो-
क्तोध्यः। पक्षेसाध्यस्यादृशसंबंधोनुमितिर्विषयस्तत्संबंधपक्षसिद्धिप्रतियोगितावच्छेदकताकोभावोविवक्षणीयः। यत्रसंयोगादिनासाध्यानुमि-
तिरुद्देश्यातत्रसंयुक्तसंयोगादिसंबंधावच्छिन्नाभावस्याविरोधितमावाधानात्मकत्वात्पक्षसिद्धिनिवेशः। यत्रसंयुक्तसंयोगादिरूपपरंपरासंबंधोनु-
मितिर्विषयस्तत्रशुद्धसंयोगादिसंबंधावच्छिन्नाभावो नबाधः। पक्षविषयतातिरूपितसंयोगादिविषयतायाः साक्षात्साध्यविषयत्वातिरूपि-
ततथापक्षेसंयोगादेः साध्यसंबंधताविरहात् धर्मितावच्छेदकव्यापकत्वादिविशिष्टसंयोगादिनासाक्षात्संबंधेनानुमानेचतादृशाभावोवा-
धएवउक्तारितिरग्रेष्यनुमतव्यासाध्यवद्व्योवेति तद्वतोवुद्धेत इत्यंताभावस्येवतद्वद्वेदस्यापिधियोविरोधित्वादितिभावः। एवंचवृत्त्यनि

१६८

स्यादित्यत आह आस्तां चोतिः तस्यैव कारणीभूतसंस्तुतत्वात् न स्यैव असिद्धिरिव स्वरूपासिद्धादिरिव परामर्शस्यानुमितिजनकस्य विरोधितया हे
 त्वाभास इत्यनुयोजेनान्वयः । नन्वेवमप्रसिद्धसाध्यकानुमितिर्विलीयेत को ह्यप्रसिद्धसाध्यसंशया संभवादित्यत्रेष्टापत्तिमाह विलीयतां चे
 ति तादृशानुमितेरेके देशिनामेवानुमतत्वादिति भावः । अथ यक्षसाध्ययोः संसर्गज्ञानस्यानुमितिहेतुत्वेऽप्यप्रसिद्धसाध्यविशेष्यकानुमितौ
 न तस्य हेतुत्वमुपेयं न वा बाधज्ञानस्य साक्षादनुमितिप्रतिबंधकत्वं साध्यविशेष्यकानुमितौ साध्यप्रसिद्धेः प्रतिबंधकतयेव यक्षेवाधग्रह
 दशायां तादृशानुमित्यापत्तेरनकाशात्कथमप्रसिद्धसाध्यकानुमानानुपपत्तिरिति चेन्न अभावसाध्यकस्य लक्षण एव साध्यप्रसिध्यनयेत्यानुमि
 त्युक्त्या तत्र प्रतियोगिमत्ताज्ञानरूपबाधग्रहस्य साध्यप्रसिद्धिर्बिनापि संभवात् साध्यप्रसिद्धिप्रतिबंधकतया तादृशा बाधग्रहकालेऽनुमित्याप
 त्तैर्वरियितुमशक्यत्वात् तादृशानुमितिस्वीकारेऽनुमितौ बाधज्ञानस्य साक्षात्प्रतिबंधकत्वस्यावश्यकत्वात् एवमत्र पृथिवीतरभेद इत्यादिशाब्दबो
 धेऽपि पृथिवीतरभेदपक्षकधर्मिसाध्यकानुमितौ च साक्षाद्बाधज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वमकल्पयित्वा बाधज्ञानकाले तादृशा शाब्दबोधतादृशानुमितौ
 वारिणामधर्मिण्यपि पृथिवीतरभेदसंसर्गज्ञानस्य तदुभयसंसर्गविगाहियरोक्षज्ञानकारणताया आवश्यकत्वात् इतरभेदादित्यत्र प्रसिद्धसा
 ध्यकानुमिते रूपागमासंभवः । अथ यथियापि पृथिवीतरभेद इति साध्यविशेष्यकानुमितौ पक्षसाध्यसंसर्गज्ञानस्य हेतुत्वा संभवेऽपि न बाधज्ञान

हे० ग०

१७३

173

स्यापथिवीतरप्रकारकज्ञानरूपस्यसाक्षात्प्रतिबंधकत्वाप्रसक्तिः पथिवीत्वावच्छिन्नेतादात्म्यसंबंधेनपथिवीतरप्रकारकज्ञानस्यानाहार्यस्याप्रसिद्धे-
 रितितादृशसाध्यविशेषकानुमितिरव्याहृतैव नचशुद्धभेदत्वावच्छिन्नेनाहार्यपथिव्यवृत्तित्वज्ञानरूपवाधज्ञानसंभवात् तदानीपथिव्यामितर-
 भेदस्यनुमित्यादिवारणायपथिवीतरभेदसंसर्गज्ञानस्यतादृशपरोक्षज्ञानहेतुत्वमावश्यकमन्यथातादृशवाधादिवुद्धेरनुमित्यादौसाक्षात्प्रति-
 बंधकत्वकल्पनेगौरवप्रसंगात् तथाचकथंतादृशीसाध्यविशेषकानुमितिरितिवाच्यं तादृशवाधादिग्रहदशायामुपदशितानुमित्यादिवार-
 णायभेदत्वावच्छिन्नेपथिवीसंसर्गज्ञानत्वेनैवतादृशपरोक्षज्ञानहेतुत्वोपगमात् पथिवीतरभेदत्वरूपसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाप्रसिद्धिदशा-
 यामपिकेवलभेदत्वरूपेणपथिवीसंसर्गज्ञानातादृशानुमितेः संभवात् नचैतन्मतेसाध्यसंशयादेवानुमितेरुपगंतव्यतयासंशयस्यवपक्षता-
 त्वमितिसाध्याप्रसिद्धिदशायामपक्षताविरहेणानुमित्यसंभवइतिवाच्यं संशयमविनापिसाध्यनिश्चयकालेसिसाध्यविषयवत्त्वेनानुमित्युत्पत्तेः सि-
 साध्यविषयविरहविशिष्टसिध्यभावस्यपक्षतात्वस्योपेयत्वात् साध्यविशेषकानुमितौसाध्यप्रसिद्धः प्रतिबंधकतयैवसाध्यप्रसिद्धिदशायाम-
 नुमितेर्वारणसंभवात् तादृशानुमितौसंशयादिरूपपक्षताहेतुत्वस्यनिर्युक्तिकत्वाच्चेतिचेन्न यत्रप्रतिबंधकवाधादिवुद्धेरसंभवस्तत्रसाध्यवि-
 शेषकानुमितौसंसृष्टत्वज्ञानहेतुत्वानिर्युक्तिकत्वेनास्वीकारेपिपथिव्यांजलभेदः कृद्देधूमाभावस्यादिज्ञानेसंसृष्टत्वज्ञानहेतुतायाअव

१७३

जनीयतया तादृशानुमितेरसंभवेन तदभिप्रायेणैव विलीयतां चेसादिप्रयसंगतेः। ननु यथियां जलभेदस्याधुनुमितेः प्रामाणिकत्वे यथियां जलभेदस्या
 दिशाद्वुद्धौ संसृष्टत्वस्य योग्यताज्ञानस्य हेतुत्वशाद्वत्त्वमेव जन्यतावच्छेदकं वाच्यं तादृशानुमितौ चागत्याबाधवुद्धेरवसाक्षात्प्रतिबंधकत्वमुपेयं विषयभेदेन
 कार्यकारणभेदस्यावश्यकत्वादितिकथं तादृशानुमितिर्विलम्बमिति वाच्यं साध्यविशेषकानुमितेः सिद्धांतिभिरनभ्यपगमात्तदनुरोधेनानुमितिर्विशेषसं
 ताक सृष्टत्वज्ञानहेतुतानभ्यपगमस्य बाधवुद्धेश्च साक्षात्प्रतिबंधकत्वनस्यापुक्तत्वमित्याशयेन तादृशानुमितिर्विलम्बस्योपगतत्वात् न च साध्यविशेषकानुमि
 तेरनभ्यपगमे यथियां जलादिभेदसाध्यकानुमानस्य पक्षे कदेशो साध्यप्रसिद्धासंभवेप्येकव्यक्तिपक्षकेतदितरभेदानुमानस्यागतिरितिसाध्यविशेषका
 नुमितिस्वीकारावश्यक इति कथं तदनभ्यपगममिति वाच्यं तादृशानुमित्यनभ्यपगमेपिसाध्याविषयकव्यतिरेक्या सवगाहिपरामर्शाद्विशेषदर्शनरूपा
 तादृशा लौकिकप्रत्यक्षस्यैव प्रथमं स्वीकरणीयतया तदात्मकविशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानात्तदनंतरक्षणे साध्यविशेषणकानुमितिसंभवेन सामंज
 स्यात् विशिष्टसाध्याप्रसिद्धावपि अभावत्वादिसामान्यलक्षणयातेन रूपेण साध्यज्ञानस्य पूर्वसंभवेन साध्योपनायकज्ञाननिर्वाहात्प्रथमं साध्यविशेष
 णकालौकिकप्रत्यक्षसंभवात् इदं तु बोध्यं उक्तीत्यासाध्यविशेषकानुमित्यनभ्यपगमेपि निर्वाहितादृशानुमितिसामर्थ्यतराकत्यनप्रयुक्तलाघवानुरो
 धेनैव तदनभ्यपगमउचितः किं तत्र संसृष्टत्वज्ञानहेतुत्वोपरोधः। न च साध्यविशेषकानुमित्यनभ्यपगमेपि तदुत्तरकालीनसाध्यविशेषकानुमि ण

हे० ग०
१७४

१७५

सुनुरोधेन कृतहेतुताकाद्यतिरेकपरामर्शद्वितन्निर्वाह्यरामर्शकारणताधिक्यविरहान्नगौरवमिति वाच्यं । तदप्यपगमेतवसाध्यप्रसिद्धेः प्रतिबंधकताकथ-
नाधिक्येन गौरवात् । एवंभेदादिधर्मिकेतरादिनूपप्रतियोगिसंशयात्मकपक्षधर्मिकसाध्यसंसर्गसंदेहात्संसृष्टत्वज्ञानहेतुतामतेपिसाध्यविशेष्यकानुम-
तिनिर्वाहः । विशेषणतावच्छेदकप्रकारकानिश्चयविरहेण साध्यतावच्छेदकविशिष्टप्रकारकानुमित्यसंभवादिति । एतेन संसृष्टत्वज्ञानस्यानुमितिहेतुत्वे
महानसीयंतरवृत्त्यभावान्यवर्तित्येतादृशंतरवाधर्मावलाङ्घ्यवह्निना व्यापकताग्रहान्महानसीयवह्निमान्यवर्तित्यकारिकाया विशेष्यविशे-
षणमिति रित्याजायमानाया अनुमितेरनुपपत्तिः । तत्र महानसीयत्वविशिष्टवह्नादेः प्रागसिद्धात्संसर्गज्ञानासंभवात् । न च वह्निमहानसीयत्वस्य पूर्वतंच वह्निः सं-
शयात्मकसंसर्गज्ञानात्तादृशानुमितिर्न विष्यतीति वाच्यं । तथा सति विशिष्टविशेषणकानुमितौ विशिष्टज्ञानाहेतुत्वे महानसीयवह्निनस्तीति बाधग्रहद-
शायां विशिष्टवह्नादिविशेषणकानुमिति वारणाय बाधग्रहस्य साक्षात्प्रतिबंधकत्वस्वीकारापत्तिरिति परास्ता । महानसीयवह्निमान्यवर्तित्येति वाक्याद्विशे-
ष्यविशेषणमिति रित्याजायमानः सादृशबोधो यथावांतरवाक्यार्थभूतमहानसीयवह्नादिवोधं विनापि वृत्तं महानसीयत्वसंशयात्मकतात्पर्यवर्ततेमह-
नसीयत्वविशेष्यतापन्नवह्निकोटिकसंशयनूपयोग्यताज्ञानान्निर्वहति तथा तादृशसंशयादेवोक्तस्य लेमहानसीयवह्निमान्यवर्तित्यनुमितिनि-
र्वाहान्महानसीयत्वविशिष्टवह्निनिर्णयं विनापि प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिनिश्चयनूपकारणाभावात् महानसीयवह्नाय भावसा-

१७४

नासंभवेन नोक्तसंशयः संभवतीति चेत्तदशास्त्रस्थलेष्वेधोनुयोगः स्यात् संशयेति साध्यसंशयद्वितीयक्षणे यत्र परामर्शोत्पादस्तत्र द्वितीयक्षणे विनश्यदव
 स्थसंशयादनुमितेरेतन्मतेपि निर्वह्यत संशयासत्त्वसमय इति सिद्ध्यात्मकपरामर्शद्वितीयक्षणे यत्रानुमिता तत्र सिद्ध्यात्मकसंसृष्टत्वं निश्चया
 दनुमितेरेतन्मतेपि निर्वह्यत सिद्धिसिद्धिसिद्धयिषेविनेति सिद्धिरूपसंसृष्टत्वं ज्ञानं सिद्धयिषासहकृतं प्रतिबंधकमिति तदपगमानिवहिकसि
 साध्ययिषोपादानं परामर्शानिंतरोत्पन्नसंदेहादेव तत्रैतन्मतेनुमितिर्भविष्यतीति शंकां निराकरोति सतीति ननु भ्रमत्वाग्रहविशिष्टवाधनिश्च
 यत्वेन प्रतिबंधकत्वायेष्टया प्रमात्वनिश्चयविशिष्टवाधज्ञानत्वेन प्रतिबंधकत्वमेव युक्तं तदभाववतितत्प्रकारकत्वरूपभ्रमत्वाग्रहायेष्टया तद्वतितत्प्रका
 रकत्वरूपप्रमात्वग्रहस्य लघुत्वात् मन्मते प्रमात्वे निश्चयस्यैव ज्ञाने भवन्मते वाधज्ञाने निश्चयत्वस्य निवेशनीयतया साम्यात् अभावांशे प्रमात्वेन
 निश्चयमानवाधसंशयोपि वाधनिश्चयकारि एव च वाधग्रहासत्वे तत्र प्रमात्वनिश्चयसत्वे ननु भ्रमत्वाग्रहानुमितिरप्युपपद्यते वाधध्रिप्रमात्वस्य
 हेत्वाभासतापि विशेष्यविशेषणभावे विनिगमनाविरहेण प्रमात्वनिश्चयस्यापि प्रतिबंधकत्वात् यदि वाधज्ञानविशिष्टतत्र प्रमात्वग्रहे नुमित्यप्र
 तिबंधके तत्र प्रमात्वविषयत्वसत्वेनातिप्रसक्ततया तस्य न दोषता तदा यक्षनिष्ठसाध्याभावादिविषयकत्वस्यापि प्रतिबंधकतातिप्रसक्ततया तस्या
 पि दोषत्वासंभवः तत्संभवस्तत्प्रमितसाध्याभाववत्पक्षादरेवेति शंकां निराकरोति एतेनेत्यादिना एतेन प्रमात्वेनाज्ञायमानेपि वाधग्रहेशादमा

हे० ग०
१७५

175

नसादिज्ञानानुत्पादानुभवेन उक्तलाघवमपि नास्तीत्याह विपरितमेव चेति तदभावनिश्चयत्यघटकतत्प्रकारकत्वापेक्षया प्रमात्यनिश्चयत्यघटकस्य तद्व-
नितत्प्रकारकत्वाभावाप्रकारकत्वस्यातिगुरुतया भ्रमत्वज्ञानाभावस्यावच्छेदकतामते अभवद्वयनिवेशाधिक्यस्या किंचित्करत्वादिति भावः । भावसा-
ध्यकसाध्यकस्य लेनाधग्रहभ्रमत्वघटकसाध्याभावाभावस्य साध्यात्मकस्य तादृशेणैव निवेशात्तादृशस्य भ्रमत्वस्य साध्याभाववतिसाध्याभावप्रकारक-
त्वरूपप्रमात्यापेक्षया लघुत्वेनातिस्फुटतरलाघवमित्याह स्फुटतरं चेति गोत्वाद्यप्रकारकमिति एतेन वक्ष्यमाणप्रमात्यज्ञानीयनिश्चयत्वापेक्षया वा-
धग्रहनिश्चयत्यस्य विशेषोपि दर्शितः । न च प्रमेयत्वादिना गोत्वप्रकारकनिश्चयसंग्रहाय गोत्वत्वावच्छिन्नाप्रकारकत्वं निवेश्यं तथा च सति गोत्वाभा-
ववान्तवेतिसंशयस्य धर्मिणि गोत्वाभावाभावत्वेनैव गोत्वप्रकारकस्याव्यावृत्तिरिति वाच्यं तादृशसंशये धर्मिणि गोत्वत्वेन गोत्वस्य नियमतो भानो-
पगमात् एतेन रूपेण तदुपस्थिति सत्येन तेन तद्वत्त्वभावे वाधकाभावात् गोत्वादिमद्विशेष्यकगोत्वाद्यभावप्रकारकत्वाद्यप्रकारकेति आदिपदाज्ञोत्वा-
द्यभाववद्विशेष्यकगोत्वाद्यभावप्रकारकत्वरूपप्रमात्याभावपरिग्रहः । भ्रमत्वाप्रकारकत्वाभिधानंतु भावद्वयकोटिकसंशयाभ्युपगंतं मतावलंबने-
न ननु भावरूपसाध्याभावज्ञानस्य प्रतिबंधकतायां तदभाववतितत्प्रकारकत्वरूपभ्रमत्वतद्वतितत्प्रकारकत्वरूपप्रमात्याभावयोः समशरितया वि-
निगमनादिरहेण द्वयैरेवाग्रहो निवेशनीयो तदपेक्षया च भ्रमत्वाभावरूपप्रामाण्यतो लघुशरीरतद्वतितत्प्रकारकत्वरूपप्रमात्यग्रहस्यावच्छेदकत्वे

१७५

कल

आधवं भावद्वयकोटिकसंशयानभ्युपगमात् तन्निश्चयत्वशरीरेप्रमात्वाभावाप्रकारकत्वमेव निवेश्यते न तु प्रमात्वाप्रकारकत्वमिति न तु भयनिवेशानिवं
धनगौरवमिति शंकायां प्रतिवंदीमाह उक्तप्रायंचेति उक्तप्रायं उक्तकल्पं पूर्वमाकांक्षाज्ञानहेतुप्रतिहेतुपरामर्शादिधर्मिकेप्रमात्वा निश्चयस्य कारणत्वप्रति
बंधकत्वे आपादिते न तु प्रमात्वा निश्चयविशिष्टानां तेषामिति प्राग्यदं प्रतिबंधकानां प्रतिहेतुपरामर्शादीनां कारणानामाकांक्षाज्ञानपरामर्शादीनां तथा
वापत्तेरिति यथायोगं प्रतिबंधकत्वस्य कारणत्वस्य चापत्तिरित्यर्थः तुल्यपुक्त्या प्रामाण्यनिश्चयेऽपि निश्चितप्रामाण्यकत्वस्य तत्रापि च तथात्वापेक्ष
मानवच्छिन्नप्रामाण्यग्रहधारायाः कार्यग्रहप्रतिबंधादौ अपेक्षिततया स एव न स्यात् प्रतिबंधकविशेषणपरंपरानवस्थाचेति तत्र तत्र प्रामाण्यनि
श्चयो यदि न विद्यते तुल्यं तदा प्रकृतेपीति भावः अगृहीता प्रामाण्यकत्वेन प्रतिबंधकतामतेऽपि तद्गृहका प्रामाण्यग्रहे निश्चिता प्रामाण्यकत्वं विशेषणं
तत्र चागृहीता प्रामाण्यकत्वं विशेषणमित्येवं क्रमेण विशेषणपरंपराभावनवस्थितिरिति तु नाशंकनीयं प्रतिबंधकीभूतनिश्चयविशेषणागृहीता प्रा
माण्यां गृहका प्रामाण्यग्रहे निश्चिता प्रामाण्यकत्वा निवेशनात् तत्राप्रामाण्यनिश्चयदशार्थकार्यवारणाय तदप्रामाण्यनिश्चयविशिष्टविपरीतनिश्च
यादीनां अगृहीता प्रामाण्यकत्वानवच्छिन्नानां प्रतिबंधकत्वांतरस्यैव कल्पनीयत्वात् तादृशा प्रामाण्यनिश्चये चानिश्चिता प्रामाण्यकत्वविशेषिता
प्रामाण्यग्रहाभावस्य विशेषणत्वोपगमात् तद्वैशिष्ट्यनिवेशाकत्वस्य प्रतिबंधकत्वांतरकल्पनयोपपादनात् हूरस्य धर्मिणि अयं स्थाणुरित्यादिनिश्चया

होगा
१७६

176

नंतरं करारिह पविशेष्टदर्शनेति सति नायं स्थाणुरित्यादिप्रत्यक्षोत्पत्त्या विशेषादर्शनविशिष्टस्यैव विपरीतनिश्चयस्य प्रतिबंधकता वाच्या तथा च परामर्शसत्त्वे वि-
परीतनिश्चयेनानुमित्यप्रतिबंधात् तदसत्त्वे च कारणाभावादेवानुमित्यनुत्पत्त्या बाधस्यानहेत्वाभासतोतिशंकोनिरस्पतिनचेमादिना विशेषदर्शनेन तन्नाश-
नंतरमेवेति विपरीतनिश्चयानंतरोत्पन्नविशेषदर्शनाधीनविपरीतनिश्चयनाशसत्येवेत्यर्थः क्षणमात्रस्यातिस्फुटकालतया तद्विलंबेन फलोपगमेऽनुभव-
विरोधविरहात् ये पूर्वक्षणेभ्यस्तत्त्वेपि विशेषदर्शनिवत्तात्त्विकसमंगीकुर्वन्ति तेषामपि परोक्षज्ञानप्रतिबंधकतायां विशेषादर्शनविशिष्टनिवेशो नानुमतः
विपरीतनिश्चयसत्त्वे सति विशेषदर्शने शाब्दादिवोधानुपगमादिति बाधस्यानुमिति विरोधित्वं ध्रुवमित्याह परेरिति प्रत्यक्षविशेष एव तदिंद्रियज-
न्यप्रत्यक्ष एव विपरीतनिश्चयविशेषस्यैव तदिंद्रियजन्यदोषविशेषजन्यविपरीतनिश्चयस्यैव तथात्वोपगमात् विशेषादर्शनाविशिष्टत्वेन प्रतिबंध-
कत्वोपगमात् विशेषोपादानप्रयोजनमाह नवेति दोषविशेषजन्यविपरीतज्ञानसत्त्वे तदनिवर्तकत्वेन विशेषदर्शने स्यात् किंचित्करतया तत्सत्त्वेपि समा-
नेंद्रियजन्यप्रत्यक्षानुत्पत्त्या विशेषादर्शनविशिष्टत्वमप्युपस्कृत्यैव तस्य प्रतिबंधकत्वमिति दोषविशेषजन्यत्वं विशेषपदार्थेति भावितं उक्तस्य तत्त्वस्यैव
पुरितिभ्योत्पत्तिकालेयं न स्थाणुरिति जलप्रवाहवद्विषयविशेषादर्शनविशिष्टदोषप्रतिबंधकताया आवश्यकत्वे तद्विशिष्टविपरीतज्ञानप्रतिबंध-
कत्वमफलमिति बोध्यं ननु यत्र विपरीतनिश्चयानंतरमनिवर्तकं विशेषदर्शनं तत्र विशेषदर्शनेन तन्नाशकतया विपरीतज्ञानानंतरो

१७६

त्वादाविरोधितया च प्रत्यक्षनिश्चयोपयोगित्वेऽपि यत्र शंखत्वादिदर्शनिकाले दोषविशेषजन्यः पीतत्वादिभ्रमस्तत्राप्यनुभवसिद्धमानसादावपीतत्वा
 दिनिश्चये शंखत्वादिर्शनस्योपयोगित्वं विशेषदर्शनस्योत्तेजकत्वं विना न निर्वहतीत्यत आहोपयुज्यते चेति अत्राप्रामाण्यग्राहकत्वेनेति विशेषदर्शन
 कालीनविपरीतज्ञानानुव्यवसाये तद्व्याप्यवतितद्विपरीतावगाहित्वमानात्तेन हेतुना तत्राप्रामाण्यानुमितिसंभवादिति भावः यद्यपि यत्रोक्त
 क्रमेणाप्रामाण्यानुमितिस्तस्यानुव्यवसायादिना विनष्टत्वादेव विरोधितानसंभाविततथापितत्समानविषयकज्ञानांतरस्याविरोधित्याप्रा
 माण्यग्रहोपयोगइत्यवधेयं साध्याभावविशिष्टपक्षादेव धित्वेऽयं साध्याभाववति पक्षइत्यादि पूर्वपक्षग्रथेन दर्शितानुपपत्तिमाशंक्य निराकरो
 तिनचैवमित्यादिना अज्ञानलक्षणा जनकज्ञानाभावरूपाग्रहे चेति पक्षे हेतोरित्यनुषज्यते व्यभिचारधीरेवेति उभयथाप्यनुमित्यनुत्पादेवाधो
 किंचित्करइति शेषः ॥ वाध्यग्रहपरामर्शमोर्भेदादिति तथा च पक्षे हेतुग्रहे पितस्य साध्याभाववत्त्वज्ञानभित्ततयानव्यभिचारावगाहिता साध्या
 भाववद्वृत्तित्वस्य विशिष्टव्यभिचारत्वात् साध्याभावविषयकज्ञानस्य विशिष्टाविषयत्वात् एव साध्याभावज्ञानस्यापि हेतौ तदधिकरणवृत्तित्वा
 नवगाहितयानतद्वृत्तित्वमभिचारावगाहिता रवं इशो दोषघटकपक्षार्थविगाहितानाज्ञानस्य च न विरोधितेति वाधादेव तत्रानुमित्यनुत्पा
 दइति भावः ॥ यत्र परामर्शपिलौकिकसन्निकषादोषविशेषाक्षपक्षसाध्याभावे यत्त्वमानतत्रापिनव्यभिचारग्रहइत्याह अभेदपीतितयो

हे० ग०
१७७

रिसादिः इति ग्रहस्येति इत्याकारकस्येति तत्र त्रयवाधग्रहस्येत्यर्थः परस्परोरपरागानवगाहिन इति हेतौ साध्याभावविशिष्टधर्मिद्वयत्वस्य
साध्याभावविशिष्टधर्मिणि हेतुसत्त्वस्य चानवगाहिन इत्यर्थः एतच्च व्यभिचाराविषयकत्वे हेतुगर्भविशेषणं विशिष्टव्यभिचाराभावे चर्यं
इति शस्तहृत्कनानापदाभावावगाहिनानाज्ञानस्येव विशाकलितसमूहालंबनस्याप्यनुमित्यविरोधितया वाधेवानुमिति विरोधीति
भावः ननु तत्र विशिष्टव्यभिचारभावे किं वाधकमित्यत आह एकत्रेति एकनिश्चयागोचरत्वादिति तदुभयभावे निश्चयत्वस्येव नि
र्वाहात् तदनिर्वाहे च व्याप्तिनिश्चयाभावेनेवानुमित्यनुत्पादादिति भावः ननु विशिष्टस्य साध्याभाववद्बुद्धित्वादेरित्यतश्च मिणः साध्याभाववत्त्वा
दिना सहितं तद्धर्मिणो हेतुमत्त्वादिकमपि व्यभिचारः विशाकलिततदुभयज्ञानादप्यनुमितिप्रतिबंधस्यानुभायिकत्वादित्युक्तं स्पष्टं पि व्यभि
चारनिबंधन एवानुमित्यनुत्पादशंकाहपूणेति तत्तद्विगपरा मशसिमवधाने सति परामशविघटकतयेवानुमिति विरोधिनो व्यभिचा
रस्वरूपा सिध्यादियहस्यानुमित्यनुत्पादानिर्वाहकत्वादित्यर्थः तथा च लिंगपरा मशसिमवधाने सति पक्षे साध्याभावग्रहे वाधादेवानुमितिप्र
तिबंध इति तत्सु हेत्वाभासततिभावः यादृशवाधग्रहकाले व्यभिचारज्ञानं न नियतं तज्ज्ञानस्य व्यभिचारज्ञानासकीर्णतयापि वाधस्यापार्थ
क्यमिष्यत्ग्रहमेवेत्याहु उक्तञ्चेति न च नहि तद्ग्रहे तादृशवाधग्रहव्यभिचारबुद्धिरावश्यमेकीति धर्मिणि साध्याभाववत्त्वस्येव साध्ये धर्म्येति

१७७

तस्य व्यभिचाराघटकत्वादिति भावः। साध्याभावबुद्धेः प्रमात्यस्य व्यभिचारज्ञानोपजीव्यज्ञानविषयतया हेत्वाभासत्वमिति यन्मूलोक्तं तद्व्यपितुमु
 पन्यस्यति यत्निति निश्चयरूपत्वे तत्कार्यकारित्वे अतिप्रसंगः। गृहीताप्रामाण्यज्ञानस्य तथा त्वप्रसंगः। तत्प्रमात्यनिश्चय एवेति विरोधविषय
 कोपीति शेषः। प्रतिबंधक इति अनुमिता वित्यादिः। साध्याभावकत्वं चाचित्कमित्यत आहोपजीव्यत्वादिति न वित्यादिना व्यभिचारज्ञानस्य सा
 क्षादनुमितिप्रतिबंधकत्वमेव व्यपिच्छितं व्याप्तिज्ञानप्रतिबंधकतायामविवादात् अन्यथा व्यभिचारस्य हेत्वाभासतानुपपत्तेः। तस्य पक्षे सा
 ध्याभावबुद्धिप्रमात्यनिश्चयस्य अस्तित्वादिति व्यभिचारज्ञानस्य च पक्षातिरिक्ते साध्याभावहेतुमत्त्वावगाहिज्ञानाद्यत्रातुमित्यनुयाद
 स्तत्र प्रतिबंधकता रूप्तेति भावः। उपजीव्यत्वमपि दृश्यति अगृहीतेति अन्यथा निश्चितप्रामाण्यकत्वेन तथात्वे प्रामाण्यग्रहवैयर्थ्य उद्घ
 रतिः अप्रामाण्यशंकेति क्वचिदिति यत्र कोट्यपस्मितादिरूपकारणसमवधानंतत्रैवार्थः। क्वचिदित्यनेनेदृशोपयोगितायामेव स्थाना
 स्तीति सूचितं व्यभिचारज्ञानस्य साध्याभावांशे निश्चयत्वापेक्षायां प्रमात्यनिश्चयापेक्षास्यैव नास्तीत्यतोऽपि न प्रमात्यनिश्चयोपजीव्यतेत्या
 ह संशयेति मूलोक्तानिकतिपयदृष्ट्यानुद्धृत्य सोऽमृतं परिहृत्योपन्यस्यति यत्निति बाध इति असंकीर्ण इत्यादिः। किंचेत्यादि मूलोक्तदृष्ट
 योमुद्धरति न चेत्यादिना विशिष्टसाध्याप्रसिध्या अनुमितेः पूर्वकाचनमयत्वेन रूपविशेषणता रूढेकविशिष्टवहिरूपविशेषणज्ञाने

हे ० ग ०
१७८

न कथं तद्विशिष्टावुमितिः। कथं तादृशविशिष्टसाध्यविशेषणकानुमितिप्रसक्तिः। तथा च कारणवाधादेव तत्र विशिष्टानुमित्युत्पादसंभवाद्वाधोकिं
चित्कर इति भावः। विशेष्ये विशेषणमिति अयं भावः। विशिष्टविशेषकं ज्ञानं द्विविधं तदुपलक्षितप्रतियोगिकवैशिष्ट्यादगाहितद्विशिष्टप्रतियो
गिकवैशिष्ट्यावगाहिच आद्ये विशेषणज्ञानासंसर्गग्रहयोरेवापेक्षा ननु विशेषणतावच्छेदकप्रकारकधियोपि अतएवावांतरवाक्याय ज्ञानं विने
व महावाक्याय ज्ञानमंगीकुर्वतीति न चैवमपि पूर्वविशिष्टाप्रसिध्ये व विशिष्टप्रतियोगिकज्ञानाभावाद्वाधग्रहो न संभवतीति स्वरूपसतोवाधस्या
किंचित्करतेति वाच्यं प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिज्ञानस्य विशिष्टविशेषणज्ञानविधये व विशिष्टप्रतियोगिविशेषिताभावबुद्धौ हेतुत्वा
त् कांचनमयत्वेन वह्निर्हस्तित्याकारिकायां स्वातंत्र्येण प्रतियोगितावच्छेदकतया कांचनमयत्वाधवगाहिन्यामभावबुद्धौ तदपेक्षाविरहात् प्रतियो
गिविशेषतायन्तः प्रत्येव प्रतियोगितावच्छेदकत्वभानमिति नियमस्य व्यधिकरणधर्माविच्छिन्नाभाववादिनो ननु मतत्वात् पूर्वकथंचिद्विशिष्ट
साध्यज्ञानेनापि वाधग्रहो विशिष्टवैशिष्ट्यविषयकानुमितिकारणांतरसमवधानं च संभवतीत्यपि बोध्यं ननु विशिष्टज्ञानानपेक्षया कथंचि
द्विशिष्टज्ञानसंपत्त्या वा वाधग्रहसंभवे व्यभिचारोपि गृहीत इति ततएवानुमितिर्न भविष्यति किं वाधेनेति ह्यवगममुद्धर्तुं तत्र कांचनमयत्वावच्छि
न्नवह्न्यभावरूपवाधतादृशाभाववद्वतित्वरूपव्यभिचारयोः कांचनमयत्वविशिष्टवह्न्यनुमितिर्विरोधित्वाविरोधित्वे दर्शयति शुद्धसाध्येति

१७८

अत्र सिद्धविशिष्टसाध्यानुमितीति पूर्वज्ञातकांचनमयत्वादिविशेषितवृत्त्यादेरनुमितिसंभवादित्यर्थः। तदभावः। कांचनमयत्वाद्यवच्छिन्नवृत्त्यभावः।
 बाधोक्तः। विशिष्टसाध्येसाधनीयेबाधरूपप्रकृतहेतुदोषोक्तः। विशिष्टसाध्यव्याप्तिग्रहविषयतयेवोपनयादिसहकृतशुद्धसाध्यव्याप्तिग्रहविषयतयापि
 प्रकृतहेतौ विशिष्टसाध्यवत्त्वभानप्रयोजकतया बाधग्रहदशायां तस्य तदनुत्पादकताया बाधप्रयुक्तत्वात् तददृशबाधग्रहस्य शुद्धसाध्यानुमित्यविरो
 धित्वेपिशुद्धसाध्येसाधनीये तस्य दोषत्वानुपगमेन क्षतिविरहादिति भावः। तेन रूपेण कांचनमयत्वादिसहितवह्नित्वादिना तथाप्यभिचारः। कांचनमय
 त्वाद्यवच्छिन्नवृत्त्याद्यभावद्वित्वं न दोषायेति हेत्वधिकरणपक्षातिरिक्तमात्रेण कांचनमयत्वाद्यवच्छिन्नवृत्त्याद्यभाववत्ताग्रहेपक्षे कांचनमयत्वाद्यवच्छिन्नव
 र्त्त्याद्यनुमित्यनुपगमेनानुमितौ साक्षाद्यभिचारज्ञानस्य विरोधित्वेपि कांचनमयत्वादिसहितवह्नित्वाद्यवच्छिन्नविधेयताकानुमितावेव तथाप्यभिचारधिसो
 विरोधित्वात् कांचनमयत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितव्याप्तिज्ञानाजन्यानुमितौ कांचनमयत्वाद्यविधेयतावच्छेदकतारम्यविलक्षणविषयताविरहेणोक्तव्यभिचार
 धियो विरोधित्वादिति भावः। अथवा अधिकरणकांचनमयत्वाद्यवच्छिन्नवृत्त्यभावप्रतीतौ कांचनमयत्वमेव प्रतियोगितावच्छेदकतया भासते समानाधिकरण
 वह्नित्वादिकं तु प्रतियोगिन्युपलक्षणतयेव तस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् एवं च कांचनमयवह्निमानित्यनुमितौ कांचनमयत्ववह्नित्वयोः प्रतियोगिता
 वच्छेदकत्वपयस्यैवगाहिबाधग्रहस्यैव प्रतिबंधकतया नोक्तबाधज्ञानस्य विरोधित्वेति कथं सहेत्याभासः। न चोभयप्रकारेण साध्यानुमितावेकधर्मशिष्य

हे०ग०
१७२

179

छेदकत्वमवगाह्यान्त्रचप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्यावगाहित्वेनैव प्रतिबंधकतेति वाच्यं तथा सतिकांचनमयत्वेनैव हि निर्माहानसीयस्तीति धि
योपिकांचनमयवहिमानित्यनुमिति विरोधितापत्तेः अधिकं त्वस्यादिन्यायेनेतरसामानाधिकरणभातस्य प्रतिबंधकतायामतंत्रत्वात् न चैकांशो स्वरूप
संबंधरूपस्यापरांशौ चानतिरिक्तवृत्तित्वरूपस्यावच्छेदकत्वस्यावगाहनं प्रतिबंधकत्वे तंत्रं ईदृशप्रतिबंधकतायाः काष्ण्टकृतत्वात् तावतापिकांचनमय
त्वेन वह्निघटोभयसामान्यनास्तीति ज्ञानस्य कांचनमयवहिमानित्यनुमिति विरोधिताया उक्तिरित्याच्च मैवं प्रतियोगिविशेषणतया भासमानधर्मस्यापि
समानाधिकरणतया व्यधिकरणधर्माविच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वोपगमेन कांचनमयवह्निर्नास्तीत्यादिभ्रमश्च कांचनमयत्वेन वह्निर्नास्ती
त्यादिवुद्धावपिकांचनमयत्ववह्नितापोः प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्तिभानांगकारात् न च मिमित्वाभासमानयोः प्रतियोगिविशेषणतया
स्वातंत्र्येण च भासमानयोस्तु भयोर्मिलितयोः प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्तिभानार्थकांचनमयेनास्ति वह्निर्नास्तीत्यादाविव दुर्घटमिति वाच्यं एकस्या
प्रतियोगिविषयतायामवच्छेदकतया भासमानयोरिव यदुभयधर्माविच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वविषयतयो रभिनिष्ठैखकविषयतानिरूपितत्वं तयो रपि
मिलितयोः प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्तिभानोपगमादित्यलंपक्षवेन अन्यथा पूर्वोपस्थित सकलभाने इत्यादिभूलोक्तमनुमित्युपनीतभानद्रूपा
मुद्धरति उपनीत सकलभाने चेति प्रत्यक्षे पितुल्यमिति तथा च प्रत्यक्षमात्रस्यैवानुमिति मात्रस्यापि किंचिद्देशोऽप्रमात्वमिष्टमेवेति भावः तावता च बोधि

१७२

नोननियहस्याहनुदेशांशरिति वादिनो यद्विषयसिद्धिरनुदेशया तदंश इत्यर्थः अनुमितेरप्रामाण्यमिति वादिसंपादितानुमितेर्भ्रमत्वमित्यर्थः नवादि विजयप्र
 योजकमिति नवादि कर्मकप्रतिवादि विजयप्रयोजकमित्यर्थः यत्सिद्धिर्वादिन उद्देश्यात्साधनपरिग्रहेत्वाभासस्यैव निग्रहस्थानत्वात् उद्देश्यांशेनुमितेरप्रामाण्यएव
 तादृशदोषसंभवादिति भावः एतत्साधनमपि मूलेशांकाक्रमेणाभिहितं इत्यवधेयं मूलस्थाया अनुमितावुपनीतभानस्याप्रामाणिकत्वेऽपि विवरणेन बाधकात्
 रप्रदर्शनेन च मतनिराकरोति तत्सादिना प्रत्यक्षेपि ज्ञानं यदि विशेषणज्ञानादिमुद्रया स्वविषयभासकं तदानुमितावपि तस्य तथात्वं दुर्बलमेव विशिष्टानुभव
 बाधवच्छिन्नं प्रत्येव विशेषणज्ञानादेर्हेतुतयानुभवसामान्य एव तस्याविषयभासकता संभवात् अतस्तत्र ज्ञानस्य सन्निकर्षविधया तथात्वं व्यर्थस्थापयति प्र
 त्यक्षे हीति अनुमित्यादौ यदि नोपनीतस्य भानं तदा प्रत्यक्षेपि सास्त्वविशेषादिति किं ज्ञानस्य सन्निकर्षत्वेनेति प्रतिबंधद्वारायाहोपनीतभानस्येति उपनीतज्ञ
 तादिविषयकत्वस्येत्यर्थः प्रत्यभिज्ञानादावित्यादिना घटो नास्ति सुरभिचंदनमित्यादि प्रत्यक्षपरिग्रहः उपनयोपीति ज्ञानमपीत्यर्थः सन्निकर्षः स्वविषये
 मनसः सन्निकर्षः कल्प्यत इत्यस्य विषयभासकत्वेनेत्यदिः तद्वत्त्वाच्च नोपनीतस्यानुमितौ भानं प्रत्यक्षत्वस्य सन्निकर्षजन्यता वच्छेदकत्वादिति भावः न
 च रूपनायकज्ञानस्य प्रत्यक्षत्वं कायता वच्छेदकं तथापि विशेषणज्ञानवाधाद्यभाववत्त्वादनुमितावुपनीतभासतामित्यत आहानुमिताविति न समग्रं
 तरकल्प्यनोति अयं भावः विशेष्यभासकसामग्रीनिरपेक्षं केवलवाधाद्यभावसहितं विशेषणज्ञानविधया हेतुभूतं ज्ञानं न स्वविषयभासकं जतिप्रसंगात्

हे० ग०
१८०

१८०

विशेष्यभासकसामग्रीचप्रत्यक्षानुमित्योरननुगतेतिप्रत्यक्षसामग्रीसहितमेवतत्तथाननु अनुमितिसामग्रीसहितं तादृशस्य तथात्वेकत्वकाभावात् कांच
नमयत्वव्याप्यवान्वहिः कांचनमयवह्न्याप्यवान्वर्तइत्यादियरामशधिरितवह्नादिभासकानुमितिसामग्रीतोपिवह्नादौकांचनमयत्वादिविशिष्टवुद्धिरुक्त
द्यतइतिविशेष्यभासकानुमितिसामग्रीसहितमपिकांचनमयत्वत्रयविशेषणज्ञानादिकंस्वविषयभासकमितिचेद्भवतुतादृशमपितत्तद्विशेषणज्ञाना
दिकंतथावह्न्याप्यवान्वर्तइत्यादिकांचनमयत्वादिविषयकत्वावच्छिन्नजनकपरामशसहितकांचनमयत्वादिसानस्यविषयभासकत्वंतावतापि
नसिध्यति सर्वसाधारणंवह्नादिभासकसामग्रीत्वंतज्ञासकानुमितिसामग्रीत्वंचैकं दुर्वचं सुबुचत्वेपिनतेनरूपेणहेतुतेतितेनरूपेणनसहकारिता
संभवइतिफलासिद्धिमेवविद्येणोतिनववच्चिति ननुकांचनमयवह्निमान्वर्तइत्यादिमानसेतत्तद्विषयोयस्थितिवाधविशेषाभावादियद्विष्टा
यासामग्रीविशिष्टविषयकत्वप्रयोजिकासाकांचनमयत्वाद्ययस्थितिवाधविशेषाभावादिसहितवह्नादिव्याप्यवत्तापरामशसिमवधानकाले
प्यस्तैव तादृशज्ञानेमानसत्वप्रयोजिकायमेवसामग्यामनुमितिसामग्रीरूपप्रतिबधकाभावनिवेशात् तत्तद्विशिष्टविषयावगाहिताप्रयोज
कशरीरेप्रयोजनविरहेणतद्वन्तमवित् नचतादृशसामग्रीप्रविष्टविशेषणज्ञानस्यमानसानुमित्योनेकद्वयेणहेतुतेतिकथंतादृशसामग्या
अनुगतद्वयेणोभयत्रविशिष्टविषयकत्वप्रयोजकतेतिवाच्यं प्रत्यक्षनिष्ठोपनायकज्ञानजन्यतायामप्यनुमितिसाधारणाल्लौकिकज्ञानत्वस्यैवाव

१८०

छेदकत्वोपगमेनमानसानुमित्योरेकेरूपेणविशिष्टज्ञानहेतुत्वानपायात् नचप्रत्यक्षत्वापेक्षयाश्रद्धोक्तनित्यस्योपनायकज्ञानजन्यतावच्छेदकत्वंनिर्मु-
 क्तिकं तुल्यशरीरत्वेपिविनिगमनाविरहेणउभयोस्तथात्वस्याप्रत्यूहत्वात् इत्याशंक्यानुमितावुपनीतभानेवाधकमाहभिधेयत्वादिनेति इदमापात-
 तः प्रमेयत्वानुमितिपूर्ववत्त्वादेरुपस्थितिसत्त्वेनुमित्यनुभवदशायांपर्यतादोमानसवत्त्वाद्युपनीतभानस्यसर्वमितएकउपरितयावत्त्वाद्यधिप्रवृत्तेः क्ष-
 णैकविलंबेनावश्यकत्वात् यदाचतदभावस्याप्युपस्थितिस्तदातस्यापिप्रसक्षेततद्धर्मिगततयाभानसंभवेनयथानतन्तिश्चयत्तुपंप्रत्यक्षंतथानु-
 मित्वावपितदभावस्यतथाभावेननतन्तिश्चयानुमितिरितिप्रवृत्त्यतिप्रसंगेसमाधानंतुल्यं एवंतद्याप्यवज्ञाज्ञानान्येउपस्थितिवाधाभावमात्रा-
 धीनेतन्तिश्चयेप्रामाण्यशंकासंभवेननतदर्थिप्रवृत्तिरित्यपिसमाधानंसममेवयत्तुअसत्यपिवाधाधयतारेउपस्थितानांसर्वेषांधर्मिणांसकलोप-
 स्थितधर्मिभुभानमितियद्यज्ञानव्यक्तितोयत्रयत्रधर्मिणियद्यधर्मस्योपनीतभानंप्रामाणिकंतत्तदज्ञानव्यक्तेरननुगतत्वेणतत्तदुपनायकतास्वीका-
 यति तथाचफलभावात्नकस्यापिज्ञानस्यानुमितौसाध्याद्यंशोस्वविषयधर्मंतरिभासकत्वमुपेयतइत्यनुमित्युपनीतभानरवुंडनंतदपिनसम्पक् ए-
 वंसतिउपनीतभानप्रत्यक्षेवाधादिवृद्धेअतिबंधकताविलयप्रसगात्वाधादिज्ञानकालीनज्ञानस्योपनायकत्वाकल्पनेनेवतदानीमुपनीतभान-
 वारणसंभवात् पुरुषविशेषस्योपनीतविषयविशेषभानेऽनुगतत्वेणोपनायकज्ञानहेतुत्वसंभवाच्चेति इदंतुयोध्यं अनुमितावुपनीतभानस्वीकारे

हे ० ग ०
१८१

१४

वह्याधृति कांचनमयत्वादिनेवतद्वृत्तिमहानसीयत्वादिनापिपर्वतादौवह्याधुमितिः शुद्धवह्यादिव्याप्यवत्तापरामर्शतिः संभवेनतद्विरोधितयासमा
नाधिकरणमहानसीयवह्नित्वाधवच्छिन्नाभावरूपवाधस्याप्यसंकारणोपतादुर्वारैवोतिवह्नित्वाप्यधूमवान्यवतइत्यादिपरामर्शमहानसीयवह्यादिवा
धादेवनपर्वतादौभासतइतिवाधस्यपथगोषत्वमितिपक्षधर्मतावलेनेसादिमूलोपदक्षितिसिद्धांतेउपाध्यायेक्तदूषणशंकतेनन्यतिविशेषतःम
हानसीयवह्नित्वादिनातथासिद्धिः। तादृशविशेषधर्मप्रकारिकासिद्धिः। सामान्यतः। व्यापकतावच्छेदकवह्नित्वादिनाविशेषतोवाधः। महानसीयव
ह्नित्वाधवच्छिन्नाभावग्रहः। भिन्नप्रकारकत्वात्। अभावप्रतियोगितावच्छेदकतयाग्राह्यतावच्छेदकरूपप्रकारानवगाहित्वात्। समानप्रकारकत्वस्यै
वप्रतिबंधकतायांतंत्रत्वादितिभावः। समानविषयकत्वमेवेति। अभावप्रतियोगितावच्छेदकतयाग्राह्यवृत्तिधर्मविगाहित्वमेवेत्यर्थः। नत्वभाव
प्रतियोगितयाग्राह्यविषयकत्वमेवेत्यर्थः। वह्निनास्तीत्यादिसामान्याभावबुद्धौमहानसीयवह्यादेःप्रतियोगितया। भावेमहानसीयवह्यादिज्ञान
विरोधित्वानुपपत्तेः। नचसामान्यप्रत्यासत्तितःसामान्याभावबुद्धौसकलप्रतियोगिभानंतियतं। सामान्यज्ञानसत्त्वेपितत्प्रकारकलौकिकप्रत्य
क्षसामग्यसत्त्वेसकलसामान्याश्रयभानासंभवात्। अनुपस्थितव्यक्तीनांविशेषणज्ञानरूपकारणविरहणाभावांशेप्रतियोगितयाप्रकारत्वा
योगाच्च। एवकारेणसमानप्रकारकत्वतंत्रताव्यवच्छेदः। अनुमिताव्युत्समानविषयकत्वेनविरोधितोच्येततत्राहृत्पवानित्यनुमितेश्चेतिअ

१८१

रूपं रूपमिदं शंकितमारोपितं वेति वाकारो नास्यायां रूपत्वं शोनिर्धर्मितावच्छेदकतदवच्छिन्नविशेषणता कवुद्धौ रूपत्वप्रकारकज्ञानत्वेन तन्नि
 श्रयतत्संशययोर्द्वयोरेव हेतुत्वात् तयोः संशयानुमितयोः अनुभविकत्वादिति तथा चानायत्यातत्र रूपविषयत्वस्य स्वीकरणीयतया समान
 विषयकत्वेन विरोधितायां तदनुपपत्तिरिति भावः । ननु पूर्वोक्तपत्तेना रूपज्ञानविरहेऽपि तादृशसंशयादौ विशेष्ये विशेषणमिति रीत्या धर्मि
 विशेषणतया भासमाने अत्रैव रूपत्वभानं संभवतीत्याशंक्यवाधकांतरमाह दोषवशादिति श्वेतं इवमिति इव्यपदश्चेत्तदस्य धर्मपरतात्वा
 भाय इह पीत इति यद्यपि यादृशं वृत्तिशुक्लत्वावच्छिन्नाभावग्रहे इह शंख इति पीतत्वाविषयकज्ञानस्याप्यनुपपत्तिः । तथापि भ्रमस्य साक्षात्कारि
 तानविरोधिताप्रयोजकपित्तादिदोषजन्यतायाश्चैत्यप्रकारेण शंखग्रहस्य तत्रानुत्पत्त्या शंखग्रहेऽप्येव विषयकत्वस्य च लाभाय पीत इति प्रत्यया
 दिति साक्षात्कारिप्रत्ययादित्यर्थः । अत्र शंखत्वेनासंनिहृष्टस्योपनीता शंखस्य न भानोपगमसंभवः । शंखं साक्षात्करोमीत्यनुभवात् नापित्ते किं
 कसंनिकषाश्रित्यस्य कस्यचिदशंखस्य तदानीं तत्राशंखत्वसाक्षात्कारसामग्र्यसत्त्वेन शंखत्वग्रहा संभवात् अतस्तत्र शंखत्वेन शंखस्यैव भानमंगी
 कायं तत्र शुक्लाभावग्रहदशायामभवतो न संभवतीति भावः । तत्रापि तादिना प्रतिबंधात् शंखादौ श्वेतोऽप्यहो वदहश्चेत्तः शंख इत्यादिसाक्षात्का
 रविरहोपपत्तेः । दोषनाशे च सति तादृशभ्रमसत्त्वेऽपि क्षणं तादृशसाक्षात्कारोपगमसंभवात् दोषविशेषजन्यभ्रमस्य लौकिकप्रत्यक्षप्रतिबंध

हे० ग०

९८२

१४२

कत्वंसविवादमित्याशंक्यवाधकांतरमाह घटेति ग्राह्यपर्याप्तधर्मावच्छिन्नाभावग्रहस्य प्रतिबंधकत्वोपगमेदो नस्त इत्यत्र परंपरासंबंधेन द्वि
भावस्य विषयत्वोपगंतमते च घटयदो नस्त इति ग्रहे घटोस्तीति ज्ञानस्य नानुपपत्तिरित्यतो विशिष्टाभावग्रहशया विशिष्टप्रतीतिपर्यंतानुपप
त्तिप्रदर्शनं यद्यपि विशेष्यवति विशिष्टाभावप्रत्ययस्य विशेषणाभावाविषयकत्ववादिनां प्राचांते यमप्यनुपपत्तिः १ वस्तुतः समानप्रकार
कत्वेन विरोधितामतेपि दंडविशिष्टश्चैत्रो नास्तीति ग्रहदशायां दंडो यत्नक्षितचेत्रवत्ताप्रत्ययस्य समानप्रकारकस्यानुपपत्तिरित्युपलक्षणा
भवत्तद्धर्मप्रकारकप्रतियोगिमत्ताग्रहेतद्धर्मविशिष्टाभावीयप्रतियोगिताविलक्षणतद्धर्मविच्छिन्नप्रतियोगिताविषयकोभावग्रह
स्य तद्विशिष्टप्रतियोगिमत्ताग्रहे च विलक्षणप्रतियोगितावगाहिविशिष्टाभावग्रहस्य पृथक् प्रतिबंधकतावाचा तथा च समानविष
यत्वेन विरोधितामतेपि तद्धताग्रहसामान्याविरोधितायां विशिष्टाभावीयप्रतियोगिताविलक्षणतद्धर्मविच्छिन्नप्रतियोगिता
वगाहित्वं विशिष्टवैशिष्ट्यप्रत्ययविरोधितायां च विशिष्टाभावीयविलक्षणप्रतियोगितावगाहित्वंतत्रमित्युक्तो नोक्तदोषावसरः १
तथापि तद्धताज्ञानं तन्मते प्रतिवास्तवतद्धर्मविच्छिन्नप्रतियोगितावगाहित्वेन प्रतिबंधकत्वेपीतो नास्तीति ग्रहेपीतः शंखोस्तीत्यानु
मानिको हि प्रतीत्यापत्तेः पीतत्वस्य वस्तुतः शंखाद्वृत्तित्वात् शुक्लत्वस्य शंखाद्वृत्तित्वभ्रमदशायां शुक्लो नास्तीति ग्रहेपितादृशप्रतीत्यनु

१८२

पपतिश्चेति तद्धित्वस्थाने तद्धितया गृह्यमाणत्वं धर्मविशेषणं देयं तथा च कालांतरीयपुरुषांतरीयज्ञानव्यावर्तनाय तत्कालपुरुषनिवे
 शेन महागौरवं दृष्ट्यं बोध्यं न च समानप्रकारकत्वेन विरोधितामते तद्धितत्वे प्रकारकप्रतियोगिताय हेतुतद्धितत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताका
 भावज्ञानस्य यावत्प्रतिबंधकता स्मावत्यस्य वाधबुद्धिप्रतिबंधकताः समानविषयकत्वेन विरोधितामते समानप्रकारकत्वेन प्रतिबंधक
 तामते च पटत्वघटत्वादिरूपप्रकारांतर्भावेन प्रतिबंधकता नामाधिक्यमिति गौरवमिति वाच्यं समानविषयत्वेन विरोधितामते उक्तक्रमेण
 ज्ञानव्यक्तिभेदेन प्रतिबंधकताभेदादिति गौरवात् वायो न रूपविशेषाभावकूटग्रहदशायां वायो न रूपान्यत्किमपि समवायेन नास्तीति भ्रमसत्त्वे
 वायूरूपवान्नवे संशयादेरनुपपत्तिरपि तन्मते द्रष्टव्या ननु समानाकारकत्वेन विरोधित्वेपवति महानसीयवह्निस्तीक्ष्णादिविशेषवाधा
 वतारदशायां सद्भिर्गुणपरामर्शाद्द्वित्वादिना सामान्यधर्मप्रकारेण पर्वतादौ महानसीयवह्नादिविषयकभ्रमानुमितिप्रसंगः समानविष
 यकत्वेन विरोधित्वेन ज्ञानसंकेतरवाधादिसत्त्वेपिविशेषवाधादेवन तत्र तद्ज्ञानप्रसंगस्य तज्ज्ञानसद्विति विशेषवाधावतारानवतारयोः
 समानइति समानप्रकारकत्वेन विरोधितामते यथा विशेषवाधावतारदशायां तत्प्रसंगस्तथा विशेषभासकेतरवाधाधसत्त्वे विशेषवा
 धानवतारदशायां तत्प्रसंगेस्तीत्यर्थः समानसमाधानइति यथा समानविषयकत्वेन विरोधितामते वाधितेतरवाधाधसत्त्वे विशेष

हे० ग०

१८३

१८३

वाधानवतारेतादृशेतरवाधादिरूपदोषविरहादेवनतादृशभ्रमानुमितिश्चित्समाधानंतथासमानप्रकारकत्वेनविरोधितामतेपितदेवस
माधानमित्यर्थः। यद्यपिसमानप्रकारकत्वेनविरोधितामतेपीतरवाधादितोविशेषरूपेणैवपक्षे वाधितविशेषभानमभ्यगम्यवाधासंकरस्यव
स्थाप्यतयाभवन्मतेउक्तरीत्यानातिप्रसंगवारणसंभवःतादृशवाधादिरूपदोषस्यसामान्यरूपेणवाधितव्यक्तिविषयकानुमितावहेतुतयातादृश
दोषविरहस्यभ्रमानुमितिर्विरहाप्रयोजकत्वात्तथापिभवन्मतेसामान्यरूपेणपक्षेवाधितविशेषानुमित्यप्रसिध्यातत्सामग्र्यकल्पनेननत
प्रसंगः। प्रत्यक्षेप्रसिद्धस्यवाधितविशेषभानस्यानुमितावभावस्तदृशीसामग्रीविरहप्रयोज्यएवेति यद्यपिसाध्यतावच्छेदकप्रकारेणा
प्रसिद्धमिवप्रसिद्धमपिसाध्यधूमगोत्वादिकंसाध्येदितिमूलकलिर्यनात्साध्यतावच्छेदकवह्नित्वादिकप्रकारकवाधितविशेषसिद्धि
विरोधितयावाधस्यहेत्वाभासत्वंमूलकाराभिप्रेतंतथापिसमानविषयकत्वेनविरोधितायाविचारासहत्वात्तामुपेक्ष्यसहकारिविशेषवशात्
व्यापकतानवच्छेदकप्रकारेणापिसाध्यस्यानुमितौभानमुपगम्यसमाधत्तेअत्रवदंतीति लाघवज्ञानादित्यादिनाएकविशेषवाधपरिग्रहः। प्र
काशभवतीति साध्यांशइत्यादिः। अत्रापिसिद्धांतशंकाभयनिनीधुर्मणिकारसंमतिमादृशमित्यत्रतस्यापिव्यापकतानवच्छेदकप्रकारकत्वं
अनुमतंतथाविधदृष्टांतद्वयमाहयथेसादिनाः। त्वत्रेति व्यतिरेकिग्रंथेमणिकारोपदर्शितिवोहिःसत्यसाधकलिंगविशेषणसिद्धिपरिह

१८३

रफलकानुमानदतिशेषः। जीवनप्रतियोगित्वमितिभावप्रधानं व्यापकतानवच्छेदकमपिसाध्यांशोलाघवज्ञानवलादन्यतरप्रतियोगित्वांशे
 प्रकारिभवतीत्यनुसंगदिनान्वयः। ननुतत्रान्यतरप्रतियोगितात्वरूपव्यापकतावच्छेदकप्रकारेणैवलाघववलाद्विशेषस्यजीवनप्रतियोगि
 त्वस्यसिद्धिर्नतुतादृशेणनचैवंलाघवज्ञानस्यानुपयोगः परामर्शस्यैवसामान्यरूपेणावाधितविशेषानुमापकत्वसंभवादितिवाच्यंअ
 परविशेषभातनिवृत्तौलाघवज्ञानोपयोगात् यदिचवाधितविशेषभासकलाघवज्ञानरूपदोषविरहादेवावाधितविशेषधर्मिकलाघवज्ञानदशायां
 तादृशविशेषभातसंभवादवाधितविषयकलाघवज्ञानस्योपयोगितानुघटतेभवतुतदानुपयोगेववाधितधर्मिकलाघवज्ञानमेवतद्ज्ञाननि
 ग्रामकतयाअवाधितभातप्रतिबंधकतयाचोययुज्यतामित्यतआहान्यथेतिवहिःसत्त्वानुमानायोगादितिमत्रज्योतिःशास्त्रावधारितनियमा
 त्समयविशेषरूजन्मत्वादिलिंगात्देवदत्तस्यशतवर्षजीवितप्रथममवधारिताःअनंतरंचतभूयोभूयोहएवदृष्टाशतवर्षजीवीगृहएवेतिनि
 यमोप्यवधारितः। ततःकदाचिद्योग्यानुपलब्धागृहेतदभावंनिश्चित्यप्रतिसंधातुर्देवदत्तस्यशतवर्षजीवित्वेतदुपपादकंवहिःसत्वमोवश्यकमि
 तिगृहएवेतिनियमोनसंभवतितादृशानियमसत्त्वेचमरणस्यावश्यकतयातादृशजीवित्वनिश्चायकानियमोनसंभवतीतितादृशानियमग्रहो
 प्रमाकिंवाएतादृशानियमग्रहएवेतिदेवदत्तोजिवितिमतोवेतितत्रमरणपेक्षयाभावरूपेजीवित्वेलाघवग्रहसतिजीवित्वोपपादकवहिःसत्व

हे० ग०

१८४

१८५

सिद्धेरनुमानतोऽनर्वाहादित्यर्थः तथा सति संशयकरणकार्यापत्तेर्निराकरणं नोपपद्यत इति भावः । ननु तत्र सामान्यरूपेण जीवित्वसिद्धेरेव विशेष
संशयनिवृत्तौ मानसी हेतुसिद्धिरित्यपि मणिकाराभिप्रायः संभवतीति समाजविषयकत्वप्रयुक्तविरोधित्वाभिप्रायः कृत्यापितम्बलव्यासंभ
वादनुमिते व्यपिकृतानवच्छेदकप्रकारकत्वस्य मणिकारानुमतत्वं न लभ्यत इत्यनुशयेन दृष्टांतांतरानुसरणं एवमिति । क्षितिकर्तुरेकत्वमपीति श्रु
रानुमाने इत्यादिः । प्रकारीभवतीत्यनुवृत्त्यादिना च यः । तत्रैकत्वस्याप्रकारत्वे चेश्वरैकत्वानेकत्वयोर्नित्यसंशय इति पूर्वपक्षयित्वा लाघवप्रमाणसह
कारितया सिद्धांतं प्रणयतो मणि कृतो नुमतां युक्तिमाहान्यथेति । क्षितिकर्तुरेकत्वं च न क्षितिकर्तृ निष्ठभेदाप्रतियोगित्वं । अन्यत्र तदप्रसिद्धेः क्षि
तिकर्तरि अंकुरादिकर्तृभेदे एव सित्यादिकर्तुरेकत्वं । अंकुरादिभेदे च कर्तृ श्रुवांकुरादिकर्तरि सिद्धे सत्रैव प्रसिध्यति इत्युपस्थिते च लाघवज्ञानं
विना तदसिद्धः । अनुपस्थिते तत्र लाघवज्ञानासंभवात् न च ध्येयकारादिकर्तरि तत्रैव लाघवज्ञानसंभवेन तत्सहकृतध्येयकारादियक्षकसकल
कत्वानुमानात् ध्येयकारादिकर्तृभेदे रूपं तत्रैकत्वं सिध्यतीति वाच्यं । कार्यत्वादिलिङ्गेनांकुरादौ विशिष्य सकलकत्वस्य प्रथमतः सिद्धा
वपि प्रत्येकमंकुरादौ उभयकर्तृकत्वसंशयसंभवेन तत्कर्तृ निष्ठभेदाप्रतियोगित्वप्रसिध्य संभवात् । किंत्वात्मानात्माभ्यावृत्तिद्वारा समानाधिकरणवि
त्वं शून्यत्वं तत् तादृशं चादित्वं आत्मेतरद्वयद्वयप्रसिद्धं । तच्छून्यत्वं च गुणादाविति ननु लाघवज्ञानात् सामान्येनैव रूपेण लब्धार्थविषयिण्यनु

१८४

मितिर्ननुप्रापकतानवच्छेदकधर्मेणलघ्वर्थविपरीतसंशयंचलाधवधीरेवनिवर्तयिष्यतीत्याशंक्ययुक्त्यंतरमाहानुमितेश्चेतितादृष्येणेति।लाघव
धीविषयतावच्छेदकमहानसीयवह्निवादितृपेणेत्यर्थः।तथाविधानुव्यवसायविरहात्महानसीयवह्निमनुमिनोमीत्यनुव्यवसायासंभवात्न
सिध्येदितितथाचवह्निमनुमिनोमीसादिप्रतीतेर्वह्निविषयकत्वादिसाधकतेयाविशेषतोमहानसीयवह्नादिविषयकत्वसाधकप्रतीति
विरहादितिभावः।भवतुलाघवज्ञानादिवशाद्वापकतानवच्छेदकप्रकारेणसाध्यानुमितिसावताकिमायातमित्याकांक्षायामाहृत्येति
महानसीयवह्नौलाघवमित्यादिलाघवज्ञानसहकृताह्निव्याप्यवान्यवर्तस्त्वादियरामशान्तिमहानसीयवह्नादिबाधाग्रहदशायामिवतत्र
ग्रहदशायामपिपर्वतोमहानसीयवह्निमानित्यनुमितिःस्मादिदनासौप्रतिबंधकोभवोदितिबाधः।यथोक्तस्यर्थः।शंकतेसंक्षिंपरामर्श
दितिकथंभ्रान्तानुमितिरितिदोषविरहादितिभावः।नजायेतवाक्यंयथार्थेतिअनुमितिरित्यनुषज्यतेगुणरूपतत्कारणसत्त्वादि
तिभावः।उभयत्रैकमुत्तरमाहवाधानवतारइतिअसंक्षिंपरामर्शाभिविषयाधानवतारसहकृताद्धाधितायविषयकलाघवज्ञानरू
पादोषाद्वेतोरैवभ्रान्तानुमितिर्बाधग्रहणोत्तेजकाभावविशिष्टतादृशोषरूपप्रतिबंधकसत्त्वात्प्रमानुमित्यनुगादृश्वोपपद्यतइत्यर्थः।यद्य
पिभ्रमरूपपरामर्शविरहेपिग्राह्याभाववद्विशेषकपरामर्शरिपासंक्षिंपरामर्शस्तित्राक्षतएवंतथापितन्मात्रावतारोमहानसीयवह्नादि

हे० ग०
१८५

१८५

भानमिति लाघवज्ञानस्य दोषताया आवश्यकत्वे तस्य तथात्वमप्रामाणिकं न च लाघवज्ञानं विनापि महानसीयवह्न्याप्यवाम्बतश्चादि
परामशद्भिमानुमितुमत्यातादृशपरामशस्यापि दोषत्वमावश्यकमिति वाच्यं सर्वसाधारणपरामशत्वस्यैकस्याभावात्पर्वतिविशेष्यकमहानसी
यवह्न्यनुमितौ तद्विशेष्यकमहानसीयवह्न्यावच्छिन्ननिर्दिष्टतयासिद्धिविशिष्टहेतुमत्तापरामशस्य हेतुत्वेपिमहानसीयवह्न्यभाववद्विशेष्य
कशुद्धवह्न्याप्यवताज्ञानत्वेन हेतुत्वाकल्पनात् परामशलाघवज्ञानयोजन्यतावच्छेदककोटावव्यवहितोत्तरत्वनिवेशात् लाघवज्ञानजन्या
नुमितौ महानसीयवह्न्याप्यवतापरामशस्य तज्जन्यानुमितौ च लाघवज्ञानस्य न व्यभिचारः केचित्तु लाघवज्ञानोपनीतमहानसीयत्वा
दौ न विधेयतावच्छेदकतात्पर्यविलक्षणविषयतास्वीक्रियते पितु प्रकारतामात्रं पूर्वतो वह्निमानित्यादिसिद्धिदशायां तादृशानुमितिर्न
जायत एव महानसीयवह्न्याप्यवताज्ञानजन्यानुमितौ च महानसीयत्वसहितवह्न्यादिकमेव विधेयतावच्छेदकमिति कार्यवैचि
त्र्यान्तरपरस्परव्यभिचारइति तन्न लाघवज्ञानादधिकविषयकानुमितेः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकसिद्धिप्रतिवध्यत्वेदेव
ते जीवन्मरणान्तरप्रतियोगित्वसामान्यनिश्चयदशायां लाघवज्ञानात्तज्जीवित्वस्य विशेषतो सिद्धावहिः सत्वानुमानानुपपत्तेः ता
दृशसिध्यभावघटितलाघवज्ञानसहकृतसामान्यधर्मावच्छिन्नवाप्यवताज्ञानघटितसामान्याभिन्नविषयकप्रत्यक्षादौ प्रतिबंधकता

१८५

धिक्प्रामाणिकत्वात्तदोषायेतिसंक्षेपः। लाघवज्ञानप्रतिबंधकतायां वाधविशेषस्योत्तेजकत्वानुपगमेऽध्यवसायवाधग्रहदशायां लाघवज्ञानस
 लेनुमितिरेव न स्यात् प्रमायाभ्रमस्य च प्रतिबंधकसत्त्वादिति वाधग्रहभाववैशिष्ट्यं प्रतिबंधके निवेशितं वाधग्रहश्च विरोधिग्रहमात्रोपलक्ष
 णं तेषां च महानसीयवह्निभावादिमत्ताग्रहविरोधित्वेनैकाभावः प्रातिस्विकरूपेणाभावकूटवानिविशतामित्यन्यदेतत् प्रतिबध्यतावच्छेदकं
 च न यथा यद्वह्निनुमितित्वं यथार्थत्वस्य तद्वद्विषयकारकत्वस्य तद्वद्विषयिकत्वेन भिन्नत्वात् नापि वस्तुंतरानुमितित्वं बहिर्द्वये लाघवज्ञान
 सत्त्वे परस्परप्रतिबंधेनानुमित्युच्छेदप्रसंगात् एकलाघवज्ञानेऽपरलाघवज्ञानानामुत्तेजकत्वे गौरवात् किंतु शुद्धवह्नित्वावच्छिन्नविधेयकानु
 मितित्वमेवातो महानसीयत्वभावासिद्धिरिति दिक् बहिर्द्व्याप्यधूमवान्यवर्तइत्यादिपरामर्शान् महानसीयवह्ने लाघवमित्यादि लाघवज्ञानदशा
 यां महानसीयवह्निभिन्नवह्निभाववानित्यादितरवाधग्रहदशायां च पक्षितो वाधित महानसीयवह्निधनुमितिवाधानवतारदशायां जायते न
 नुतस्वतारदशतिविशेषवाधोऽसंकीर्णतया हेत्वाभासः। सामान्यधमविच्छिन्नसाध्यकानुमितौ विशेष्यभिचारस्यादोषत्वादिति मणिकृतः।
 अत्रोपाध्यायः। लाघवज्ञानादिसत्त्वेऽपि व्यापकतावच्छेदकतया गृहीतेनैव रूपेणानुमितिरिति महानसीयवह्नित्वादिना न महानसी
 यवह्निनुमितिजयितेऽपि तु शुद्धवह्नित्वादिनैव तत्र च महानसीयवह्निभावधीर्विरोधिनी द्वित्वावच्छिन्नाभावनिश्चयदशायां अपि प्र

हे० ग०

१८६

१४६

१८६

येकसंशयादेरनुरनुभवसिद्धतयाग्राह्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावस्यैव निश्चयः विशिष्टधीविरोधित्वादतो न विशेषवाधस्य रोषता
संभवः न च वाधबुद्धेः प्रतिबंधकतायां समानप्रकारकत्वस्य तत्र त्वेनाधवज्ञानादिजन्यामहानसीयवह्निमाधनुमितियदिशुद्धवह्नित्वादिनैव तमवगा
हते तदा तदुत्तरं महानसीयवह्निमान्तवाप्यवर्तितसंशयः स्यादिति लघ्वर्थः भासकमपि लाघवज्ञानमनुपयुक्तं स्यादिति समानविषयकत्वे
नैव वाधबुद्धेर्विरोधित्वं अनुमितौ विशेषरूपेण लघ्वर्थविषयकत्वं वा आवश्यकमिति उपपत्त्यैव विशेषवाधो हेत्याभासो भवेदिति वाच्यं लाघवज्ञा
नस्यैव तादृशसंशयविरोधः लाघवज्ञानजन्यानुमितिनाशानंतरमिव लाघवज्ञाननाशानंतरमपि क्षणं संशयोपगमक्षतिविरहात् अत्र न व्याः
लाघवज्ञाननाशो लाघवज्ञानजन्यानुमितिसत्त्वेपि यत्कृतसंशयः स्वीक्रियते तदा लाघवज्ञानस्य लघ्वर्थभासकत्वमेवोच्छिद्येत तज्जन्यानु
मितौ लघ्वर्थविषयतायाव्यर्थत्वात् न च तस्याः फलांतरासत्त्वेपि लघ्वर्थविषयकत्वेनानुमितेरनुव्यवसायादनुभवबलादायातमनुमितेर्लघ्वर्थवि
षयकत्वमिति वाच्यं यतो वह्निमानित्यनुमितेरनुव्यवसायस्य वह्निमनुमिनो मीसाकारकत्वेन तु महानसीयवह्निमनुमिनो मीसाकारकत्वे तित
स्य तदवगाहितायाप्यसिद्धेः एवं महानसीयवह्नी लाघवज्ञानसत्त्वे तदसत्त्वदशायां मिव सत्त्विगपरां मशात्त्रमातुमिति स्यादिति लाघवज्ञान
स्य प्रमानुमितिप्रतिबंधकत्वमुभयमतएवावश्यकं तत्र चोपाध्यायमते पर्वतीयवह्नी महानसीयवह्नी च लाघवमितेतादृशलाघवज्ञान

दशायां पर्वते पर्वतीयवह्नुमिति निर्वाह्यवाधितार्थविषयकलाघवज्ञानप्रतिबंधकतायामवाधितार्थविषयकलाघवज्ञानस्योत्तेजकतावाच्या-
 तथाच पर्वतचत्वरादिविशेषकपर्वतीयचत्वरीयवह्नुादिविषयताकानुमितित्वेन प्रतिबंधकत्वं पर्वतीयचत्वरीयवह्नुादिधर्मिकलाघवज्ञानविरहविशि-
 तमहानसीयवह्नुादिधर्मिकलाघवज्ञानत्वेन प्रतिबंधकत्वमुपेयमित्येकैकविधलाघवज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वे पक्षभेदेनानस्य नव्यमतेच
 वह्नित्वपयसि विधेयतावच्छेदकताकानुमितित्वं लाघवज्ञानस्य प्रतिबंधकतावच्छेदकं पर्वतीयवह्नुलाघवमित्यादि लाघवज्ञानात्पर्वतीदौ
 पर्वतीयवह्नित्वेनैवानुमितुमिच्छात तस्मिन् शुद्धवह्नित्वावच्छिन्ना विषयकतया लाघवज्ञानस्योत्तेजकत्वमंतरेणैव निर्वाहइति न पक्षभेदेन
 प्रतिबंधकताभेदः वह्नित्वादौ विधेयतावच्छेदकतापयसि निवेशश्चापि पाध्यायमतेषां वश्यकः अन्यथा पर्वतीयवह्नित्वपयान
 यं पर्वतइत्यादि परामर्शान्महानसीयवह्नुलाघवज्ञानदशायां पर्वतादौ पर्वतीयवह्नित्वादिना पर्वतीयवह्नुभिनानिर्वाहात् अथ पर्वता
 दौ महानसीयवह्नुादेवाधिग्रहदशायां तद्धर्मिकलाघवज्ञानसत्वेपि तत्र पर्वतीयवह्नुादेरेवानुमितिर्नव्यमतइति तादृशवाधग्रहस्य लाघव
 ज्ञानप्रतिबंधकतायामुत्तेजकत्वमावश्यकं तथाच पर्वतादौ महानसीयवह्नुवाधिग्रहपुक्तलाघवज्ञानसत्वेपि चत्वरादौ चत्वरीयवह्ननुमित्यनु-
 दयात्तद्धर्मिकतद्वाधितवह्नुादानुमितौ तत्तद्धर्मिकमहानसीयवह्नुनुमिति प्रतिबंधकवाधग्रहमुत्तेजकीकृत्य पक्षभेदेन लाघवज्ञानस्य विभिन्न

हे० ग०
१८७
१८७

प्रतिबंधकताकल्पनं नव्यानामप्यावश्यकमिति चेत् स एवमपि पर्वतादि विरोधाकशुद्धवह्निवावच्छिन्नवह्निविधेयताकालुमिति त्वं वाधित
वाह्निधर्मिकलाघवज्ञानप्रतिबंधतावच्छेदकं नव्यमतोऽप्याध्यायमते च पर्वतादिधर्मिकं शुद्धवह्निवाधवच्छिन्नपर्वतीयवह्नाधनुमिति
त्वं अन्यथा पर्वतादौ महानसीयवह्नाधनुमितेरमिते धर्मिके लाघवज्ञानादनुपपत्तेरिति प्रतिबंधतावच्छेदकलाघवान्नव्यमतमेव साधी
यः न च महानसीयवह्नादिधर्मिके लाघवज्ञानप्रतिबंधकतायां तद्वत्ताज्ञानप्रतिबंधकवाधतदभावव्याप्यवज्ञानतदभावव
च्छेदकधर्मदर्शनानां अनेकेषां नव्यमते उत्तेजकतया गौरवं उपाध्यायमते च पर्वतीयवह्नादिधर्मिके लाघवज्ञानस्योत्तेजकत्वं ता
दृशवाधादिग्रहदृशायामपि पर्वतादौ महानसीयवह्नादिरेव वह्निवादिनामानसंभवेन पर्वतीयवह्नादेस्तत्र भानानुपगमेन तादृशवा
धादिवुद्धेरनुत्तेजकमितिलाघवमिति वाच्यं वाधादिवुद्धीनां महानसीयवह्नादिमत्ताग्रहविरोधित्वेनानुगम्योत्तेजकत्वसंभवात्
नव्यमते पितेषां पृथगुत्तेजकत्वविरहात् उपाध्यायमते पर्वतीयवह्नादिधर्मिके लाघवज्ञानादेयत्रोत्तेजकता पर्वतीयान्यवह्ना
भाववानिति वाधादिवुद्धेरपितदृशायामपि पर्वतीयवह्नादिभाननिर्वाहात्तेजकतया वाच्यतया गौरवाच्च ॥ इतरवाधसहकृतसा
मान्यतोदृष्टस्यापि व्यापकतानवच्छेदकत्रकारकानुमितिजनकताया उक्तत्वात्तेज्यविशेषधर्मप्रकरकानुमिति विरोधितयापि वा

१८७

धस्य हेत्वाभासत्वं व्यवस्थापयति तथेति सामान्यतो दृष्टात् सामान्यधर्मविच्छिन्नव्याप्यवत्ताज्ञानात् तदितरत्र सिद्धशेषविशेषवाधसहकृता
 दिति यद्यद्विशेषरूपावच्छिन्नसामान्यप्रसिद्धं तदेकतरत्र यमिन्नसकलरूपावच्छिन्नस्य वाधसहकृतादित्यर्थः । शिष्यमाणप्रसिद्धप्रकारिकेति
 यद्विशेषरूपावच्छिन्नस्य वाधो न गृहीतस्तद्धर्मविच्छिन्नप्रसिद्धप्रकारिकेत्यर्थः । तदानीमप्रतीतस्यात्मवृत्तित्वस्य वाधग्रहेऽपि गुणत्वादिनादि
 गंतव्यवृत्तित्वस्य वाधग्रहे विशेषतो मनोवृत्तित्वानुमित्युक्त्या सहकारिशरीरे प्रसिद्धनिवेशः । संध्याभोजनप्रसिद्धिदशायां दिवा भोजनमात्र
 वाधग्रहाद्विशेषतो रात्रिभोजित्वस्य पीतत्वेनासिद्ध्या साकल्यनिवेशः । अज्ञातसुरभिगंधस्य सुरभिर्विजातीयगंधवाधग्रहात्पृथिवीत्वेन सुरभिगं
 धत्वावच्छिन्नप्रकारकानुमित्युक्त्या प्रसिद्धेः सहकारितालाभाय शिष्यमाणे प्रसिद्धिविशेषणमुपातं अत्रेदं बोध्यं यादृशसामग्रीवलादात्मवृत्ति
 त्वाप्रसिद्धिस्पलेतद्वाधग्रहेऽपि मनोवृत्तित्वानुमितिस्तादृशी सामग्री अगृहीतवाधस्यात्मवृत्तित्वस्य प्रसिद्धिदशायां अपि तत्कथं तदानीं मनोवृ
 त्तित्वानुमितिः । नहि मनोवृत्तित्वानुमितावात्मवृत्तित्वप्रसिद्धेः प्रतिबंधकता संभवति येन तत्सत्त्वात् सामग्री विरहः । तथा सति तद्वाधग्रहेऽपि मनोवृ
 त्तित्वानुमित्यनुपपत्तेः । न च तत्र द्विशेषवाधग्रहाभावविशिष्टतज्जद्विशेषप्रसिद्धेः प्रतिबंधकत्वान्नायं दोष इति वाच्यं । तथा सतीतरवाधग्रहे
 तु तायां निर्युक्तिकतापत्तेः । उक्तेजकतयेव तदुपयोगोपपत्तेः । यत्र विशेषांतरमात्रस्यैव प्रसिद्धिस्तत्रोपस्थितविशेषप्रकारकानुमितवारिणाय

हे० ग०

१८८

१४४

विशेषांतरप्रसिद्धेरेवहेतुताकल्पनौचिह्नात्तस्मात्तद्विच्छिन्नविशेषितसामान्यधर्मविच्छिन्नविषयकानुमितौतद्विपरीतधर्मसहितसामान्यधर्मविच्छिन्ना
भावग्रहणवहेतुः। नतुविशेषधर्मांतरविशेषितसामान्यधर्मविच्छिन्नाभावग्रहः। तद्विपरीतत्वं च तस्येताभावः तद्वदन्यत्वं अस्येताभावयोश्च विपरीतौ
प्रतियोगितत्वावच्छेदकौ। अभावग्रहेप्रतियोगितावच्छेदकसामान्यधर्मविच्छिन्नविशेषधर्मप्रकारेणभासमानेप्रतियोगिनियद्विपरीतधर्मस्यैवदृशांविशे
षणत्वं तादृशमिवानुमितौतद्वर्मस्यसामान्यधर्मविच्छिन्नविशेषणत्वं महानसीयभिन्नवृत्त्यभाववानित्यत्रवाधग्रहेमहानसीयत्वविपरीतस्यमहानसी
यान्यत्वस्यप्रतियोगिनिसाक्षाद्विशेषणतेतिमहानसीयत्वविशेषितस्यवृत्त्यावच्छिन्नस्यमहानसीयवृत्तिमामित्यनुमितौभानंविशेष्याभावान्यविशि
ष्टाभाववद्वृत्तित्वादवाधग्रहेविशेष्याभावान्यत्वादेर्दृष्टादिविशेषणकोटिविशिष्टेभावादौविशेषत्वयोगमिति। नयः। तदधीनविशिष्टव्यभिचाराद्यनु
मितावपितादृशाभावादौविशेष्याभावत्वादधर्मस्यविशेषणतयाभानाद्विशिष्टव्यभिचारसिद्धिः। एवंचनामरात्रिभिन्नभोजी-इच्छानमनोभिन्न
इत्यादितादृशादिसामान्याभावावगाहिवाधग्रहदृशायामेवपीनत्वगुणत्वादिनारात्रिभोजित्वमनोरूपइव्यवृत्तित्वाद्विप्रकारकानुमितिः। दिवानभुं
क्तेनसंध्यायंभुंक्तेनपृथिवीवृत्तिर्नजलवृत्तिरित्यादिविशेषाभावकूटग्रहश्चसामान्याभावग्राहकतयैवोपयुज्यतइति। यद्यप्येकविशेषाभावग्रहस्यैव
तद्विशिष्टसामान्यसाधकहेतुतएवविशेषांतरप्रकारकसिद्धिः संभवतितथापियत्रतद्विशिष्टसामान्यसाधकहेतौविशेषांतरव्याप्तिग्रहोऽप्रा

१८८

माणिकस्तत्रतस्मिन्मिदृशसामग्र्यंतरकथनं नचतत्रापिफलानुरोधात्तादृशव्याप्तिग्रहकल्पनमेवोचितमितिवाच्यं यत्रपूर्वविशिष्टहेत्वाद्यनुपस्थि-
 त्याव्याप्तिग्रहोबाधितस्तत्रतत्कल्पनस्यासंभवात् नचविशेषणविशेष्ययोक्तव्यमित्येतोमानसविशिष्टोपस्थितिसंभवात्कालविलंबेनव्याप्यादिग्रहेनु-
 मितिःशक्यतेकल्पयितुं यत्रव्याप्याद्यग्रहःप्रमाणांतरमिदं तत्रफलमपलपनीयमितिवाच्यं यत्रधूमत्वादिकमनुपस्थितंअथचशब्दादिनावहिव्या-
 प्यमहानसीयान्यवृक्षभावोभयत्वादिनामहानसीयवृक्षादिव्याप्तिपक्षधर्मताग्रहस्तत्रसर्वमतमिदमहानसीयवृक्षाद्यनुमित्यर्थंतादृशव्याप्यादिज्ञा-
 नस्यतादृशानुमितिसामग्रीत्वमकल्पयित्वा महानसीयान्यवृक्षभावादियहसहकृतवृक्षादिव्याप्यवत्ताज्ञानस्येवतादृशानुमितिसामग्रीत्वकल्पनादे-
 वोपपत्तेःफलापलापादेरन्याय्यत्वादिति यथाविशेषांतरबाधसहकृतासामान्यसामग्रीव्यापकतानवच्छेदकविशेषधर्मप्रकारेणव्यापकानुमिति-
 जनयतितथासामान्यज्ञानसहकृताविशेषांतरबाधसामग्र्यपिविशेषधर्मप्रकारेणव्यापकमप्यनुमापयति स्थलद्वयएवविशेषधर्मप्रकार-
 कसंशयाभुत्वादस्यानुभविकत्वात् तथाविधसामग्र्यस्तादृशानुमितिजनकत्वोपगमेवहिमहानसीयान्यवृक्षभावव्याप्योभयादिलिङ्गक-
 महानसीयवृक्षत्वावच्छिन्नसाध्यकपरामर्शस्यमहानसीयवृक्षत्वाद्यवच्छिन्नविधेयकानुमितौहेतुत्वांतराकल्पनेनलाघवाच्चेतिमतमवलंब्यम-
 लिङ्गतापुरोवातिविशेष्यकवह्नित्वप्रकारकज्ञानत्वावच्छिन्नेवह्नित्वभाववतिवह्नित्वप्रकारकत्वाभावानुमानाद्बह्नित्ववतिवह्नित्वप्रकारकत्व

हे० ग०

१८३

१८९

रूपप्रामाण्यसिद्धिरंगीकृतेत्यवधेयं यमिचारशरीरेऽसंताभावत्वेनाभावानिवेशनेपि आवश्यकप्रतियोगिवैयर्थ्यादिविशेषणेनध्यंसप्रागभाव
वारणात् किंतुसाध्यासंताभाववजामित्यमितिमूलमसंगतमित्यभिसंधायाह किंतुसाध्येसादिकमापाततइतिप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यविशेषणे
नेवसाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविशेषणेनापिध्यंसप्रागभावादिव्यावृत्तिःसंभवतिध्यंसप्रागभावयोरसंताभावाविरोधि
त्यमतेतयोर्धर्मविशेषसंबंधविशेषावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेमानाभावादितिदर्शयितुंसाध्याभावेप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यमिवसंबंधविशेषा
वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमपिविशेषणंप्रदर्शितंस्वध्यंसस्यप्रागभावावच्छिन्नस्वाश्रयस्यसामयिकस्वात्यंताभावावच्छिन्नत्वसत्त्वात्संता
भावंपरित्यज्यध्यंसप्रागभावोपादानममुक्तमित्याशंक्याहस्वप्रागभावेत्यादिकमितिस्पष्टत्वेनेतिनयोःप्रतियोग्यधिकरणवृत्तितायाःसर्व
मतसिद्धत्वादितिभावः॥८॥त्यत्यादिकालेघटादौगंधादेरसंताभावासत्त्वेतज्जन्धत्वादिनासाध्यतायांप्रागभावादिकमादायबाधसमर्थनेपि
रूपत्वगंधत्वादिसामान्यधर्मपुरस्कारेणसाध्यतायांनबाधनिवहतिप्रागभावादिसत्यसंताभावस्वीकारआवश्यकत्वाहातएवेतिअतएवध्यंस
प्रागभावसमयेतदसंताभावसत्त्वादेवअन्यथाहूपादिसामान्यात्यंताभावज्ञानस्येवस्वतोरूपत्वावच्छिन्नवत्ताज्ञानविरोधितयाध्यंसप्रा
गभावयोर्विरोधित्वासंभवेनेत्तस्यत्वेवाधानवकाशोऽप्यहंभासंगतिःनहिसाध्यप्रतियोगिकाभावमात्रज्ञानमेवसाक्षात्साध्यतावच्छेदकावच्छि

१८२

न साध्यधाविरोधिः तत्तत्साध्यवत्त्वभावज्ञानस्यापि साध्यसामान्यधीप्रतिबंधकतायत्नेः किंतु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावज्ञानमेव न हि ध्वंस
 प्रागभावयोः सामान्यधर्मावच्छिन्नत्वं सामान्यधर्मस्य तत्प्रतियोगितानवच्छेदकत्वादिति मूले अवच्छेदो मिदसाधनमिति विशिष्टघटके विशेष
 व्यघटादौ साध्यसाधने सिद्धस्य अवाधितस्यैव साधनं प्रमातृयैवानुमितिरित्यावत् तथा च तत्र वाधो दोष इति भावः अवच्छेदके ध्वंस
 प्रागभावादि रूपविशिष्टघटकविशेषणे हेतुसिद्धिः पथिवीत्वाद्विहेतावसिद्धिः तथा च तत्पक्षकानुमानेन वाधस्यासंकर इति भावः ननु वि
 शेषणविशेष्यपक्षके संकीर्णवाधासंभवे विविशिष्टपक्षके तस्य निष्प्रसूहते सत आह विशिष्टं चेति नान्यदिति विशेषणविशेष्यामिति शो
 षः गंधप्रागभावाद्यफलक्षितघटादिवृत्तित्वसत्येपि न तद्विशिष्टघटादिवृत्तित्वं न हित इति तयैवैकसमयावच्छिन्नतद्वृत्तित्वरूपं तद्विशिष्टवृत्ति
 त्वं निर्वहति तथा सति प्रतियोगिनो ध्वंसप्रागभाववद्वृत्तितया एकसमयावच्छिन्नतत्सामानाधिकरण्यमपि स्यादिति तद्विरोधो भजेत यदि च ध्वं
 संप्रागभावयोः प्रतियोगिनश्चैकाधिकरणे वृत्तावेकसमयो नावच्छेदक इत्येकसमयावच्छेदेनैकत्रावर्तमानत्वरूपो विरोधस्तदा पक्षतावच्छेदकध्वं
 सादिसमयावच्छिन्नतद्वृत्तित्वरूपं तद्विशिष्टवृत्तित्वं प्रतियोगिन्यवगाहमानानुमितिविधितविषये वेति तादृशानुमिति विरोधी तदवच्छेदेन प्रति
 योगिनो वाधो संकीर्णस्ति त्रदोष एव पथिवीत्वाद्विहेतोस्तद्विशिष्टवृत्तित्वेनासिद्धिविरहादिति समाधत्ते तद्विषयादिना अधिकरणे केनावच्छेदके के

होगा

१२०

१५०

वाधकांतरमाहान्ययेति अवच्छेदकभेदेन हतिरिति एकस्मिन् न्यधिकरणे विभिन्नावच्छेदेन हतिः। दीधितो साध्यवत्त्वानवच्छेदके सादिव हिमता न
 वच्छेदकशिखराद्यवच्छेदेन पर्वतादौ धूमादिनावृत्तादिमाधने प्रत्यर्थः। तत्र पक्षतावच्छेदकशिखराद्यवच्छिन्ने धूमादिमत्त्वस्य तदवच्छेदेन वृत्ता
 दनुमितिजनकज्ञानविषयस्यासत्त्वाद्देवसिद्धिः इति कुतो वाधस्यासंकीर्णता पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्यमात्रेण हेतुमत्ताज्ञानस्यावच्छेद
 कावच्छेदेनानुमितिजनकत्वेन भागासिद्धेरदोषता प्रसंगादिति शङ्कते अथेसादि घटत्वादिति पञ्चमी पृथिवीत्वाद्यवच्छेदेन रूपसिद्धिप्र
 संगादिति पृथिवीत्वादिसामानाधिकरण्यमात्रेण पटादौ घटत्वाद्यभाव रूपभागासिद्धिरपि तत्सामानाधिकरण्यमात्रेण तद्वत्ताय ह
 संभवादिति भावः। भागासिद्धेर्दोषत्वानुरोधेन पक्षतावच्छेदकपृथिवीत्वाद्यंशो साध्यस्यानतिरिक्तवृत्तित्वरूपावच्छेदकत्वावगाहिन्यामनु
 मितौ तत्र हेतोस्तादृशावच्छेदकत्वावगाहिपरामर्शत्वेन हेतुत्वमास्तां पक्षतावच्छेदकदेशकालयोः स्वरूपसंबन्धरूपसाध्यीयावच्छेदकत्वाव
 गाहिन्यामनुमितौ च न तादृशावच्छेदकत्वावगाहिपरामर्शत्वेन हेतुता तदवच्छेदेन बाधबुध्यादिरूपप्रतिबंधकाभावसहितसामानाधिकरण्य
 मात्रविषयकानुमितिसामग्रीतस्तादृशानुमितिस्वीकारेऽतिविरहात् अवच्छेदकत्वपदार्थयोर्भेदेन एकस्य वाधाभावमात्राज्ञानेन न्यस्याधि
 कापेक्षायां वाधकाभावादिति सभाधत्ते अवच्छेदकत्वयोरिति शिखराद्यवच्छेदेन वृत्ताद्यनुमितौ तदवच्छेदेन हेतुमत्ताज्ञानस्य हेतुत्वमभ्युपेक्षित

१२०

च बाधस्य दोषतां व्यवस्थापयति. अवाच्छिन्नवृत्तेरिति. शिरवराघवच्छेदेन धूमाद्यसत्वे पितृवच्छिन्नत्वमविषयधूमादितः तदवच्छेदेन वक्ष्याधनु
 मित्युत्पत्तिर्बाधप्रमेव विकृतिरिति बाधो दोष इत्यर्थः. बाधबुद्धेः प्रमात्वाभिधानं च तद्विषयरूपदोषप्रसिद्धिरुच्यते. तथा पितृवच्छेदपक्षसि
 द्धिसंकर एवेत्याशंक्यतत्संकरस्या किंचित्करणमाह संकरे मिव स्तन इति. ज्ञानासंकरादिति. असिद्धज्ञानदशाया बाधज्ञानस्यैवानुमित्यनुत्पा
 दप्रयोजकत्वादित्यर्थः. वस्तुसंकरस्य लक्षणमाह सुरवाधनवच्छेदकेति. सुरवाधनवच्छेदकं यन्तारकीयशरीरादिकं. शरीरव्यक्तिविशेषादिति
 दवच्छेदेनात्मादिरूपसंज्ञे समया येन सुरवाधिरूपसाध्यव्याप्यस्य दुःखादिरूपहेतौ वर्तमानत्वादित्यर्थः. तथा च तादृशहेतावसिद्धि विरहात् पक्षता
 वच्छेदकशरीरविशेषाद्यवच्छेदेन साध्याभावोऽसिद्धाद्यसंकीर्णो बाध इति भावः. व्याप्यवृत्तेः सर्वविषयावच्छिन्नवृत्तिकत्वे मूलावच्छिन्नो दृष्टः क
 विसंयोगे तद्वृत्तत्वात्स्यादावपि मूलाद्यवच्छिन्नवृत्तिकविसंयोगाद्यभाव रूपबाधस्यासंकर इत्याह कपीति. ननु सर्वत्रानुमितौ साध्ये पक्षता
 वच्छेदकस्य सामानाधिकरण्यमेव भासते. पक्षधर्मतावत्वात् व्याप्यस्य हेतोः पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्यरूपपक्षधर्मतायाः व्यापकस्य
 साध्यस्य पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्यं विनानुपपद्यमानत्वात्. ननु पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नत्वमपि साध्यस्य तदवच्छिन्नत्वं विनापि हे
 तोः पक्षधर्मत्वोपपत्तेस्तद्व्यतिरिहात्. बाधाभाववज्जज्ञानेऽप्यपि अबाधितं साध्यादौ किं न भासते. अथ व्याप्यस्य पक्षतावच्छेदकव्या

हे० ग०

१३१

१५१

१३१

पक्षत्वमंतरेण नोपपद्यत इति तद्वगाहिनः परामर्शात्साध्ये पक्षतावच्छेदकव्यापक
 त्वरूपतद्वच्छिन्नत्वावगाहिन्यनुमितिमुक्तैव अतएव भागासिद्धे दोषतापीति चेत् भवतु तादृशपरामर्शात्तादृशावच्छेदकावच्छेदे
 नानुमितिः न च तावता संकीर्णबाधसौलभ्यं हेतोः पक्षतावच्छेदकधर्मव्यापकत्वे बाधासंभवात् एवं यत्र यदवच्छेदेन हेतुस्तत्र तदव
 छेदेन साध्यमिति व्यासो गृहीतायां देशकालरूपपक्षतावच्छेदकावच्छेदेन हेतुमत्तात्तात्तदवच्छेदेन साध्यानुमितिः स्यादेव तादृशव्याप्तिम
 तो हेतोः पक्षतावच्छेदकदेशकालावच्छेदेन सतायास्तदवच्छेदेन साध्यवत्यमंतरेणानुपपत्तेस्तत्रासकपक्षधर्मतावलसंपत्तेरक्षतत्वा
 दित्येतावतापिन बाधासंकरसौलभ्यं साध्यानुवच्छेदकदेशकालावच्छिन्नवृत्तिके हेतो दशिताया अवच्छेदकांतर्भावेन व्याप्तेरसिद्धेरि
 युमाध्यामानुयायिनामाक्षेपमनुभवावलंबनेन परिहरति अत्र चेति राधादिवैलं तदृष्टाताभिधानमनुभवदादयि १५ दंतुवो
 ध्यं यादृशव्याप्तिज्ञानात्पक्षतावच्छेदकसाध्ययोः केवलमेकत्र द्यमिति शिष्यावैशिष्यविषयिणी प्रमानुमितिस्तत्त्वमातएव
 दाधविशेषाभावसहकृतात्पक्षतावच्छेदककालादिविशिष्टानुयोगिकसाध्यवैशिष्यविषयाभ्रमानुमितिर्भवेत्तदागुणादौ द्यमिति
 त्वाध्रपक्षक्षितसतादिवैशिष्यविषयकानुमितिसौमयिकजात्यादिलिङ्गकप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वाविशेषितप्रतियोगिवैय

हे० ग०
१५२

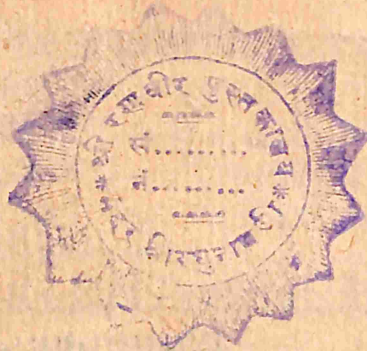
१५२

धिकरण्यघटितव्याप्तिप्रमातोऽसतिवाधावतारेतादृशिष्टवैशिष्ट्यविषयभ्रमानुमितिरपितुल्ययुक्त्यायुज्येतेतिउक्तव्याप्तौप्रतियोगि
तावच्छेदकावच्छिन्नवैयधिकण्यनिवेशनमनर्थकस्यादितिदिक् ॥ इतिश्रीगदाधरभट्टाचार्यविरचितानुमानखण्डोद्घातिटिप्पणी
समाप्ता ॥ शुभमस्तु सततम् ॥
गिराहहितुर्नमित्सुरवरावतंसीभवत्पदाबुंजरजःकणाकलिततीक्ष्णधीसंपदा मयादरविनिर्मिताकण्ठिनुगतिकटिनीनवीनपदवी ॥
मुदंविन्ननुतांसदाधीमतां ॥ १॥

१५२

नं. १४८४

गदाधरी दीक्षती चत्र १४६
रपनी ३५०० फ-१६

~~चत्र ८५~~

पत्र ८५